

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΞΣΤ΄ (96) - ΤΕΥΧΟΣ 2 - ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2019

ΑΘΗΝΑΙ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ
ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ: Κλάδος Ἐκδόσεων τῆς Ἐπικοινωνιακῆς καί Μορφωτικῆς Ὑπηρεσίας
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
ΕΚΔΟΤΗΣ: Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κηφισίας, Ἀμαρουσίου καί Ὠρωποῦ κ. Κύριλλος,
Διευθυντής Κλάδου Ἐκδόσεων Ε.Μ.Υ.Ε.Ε.
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ:

ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΞΙΑ - ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ὙΛΗΣ: Κωνσταντῖνος Χολέβας
ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΔΟΚΙΜΙΩΝ: Κωνσταντῖνος Χολέβας, δρ Ζαμπία Ἀγριμάκη
ΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ - ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Κλάδος Ἐκδόσεων, δρ Γιασμίνα Μουσείδου
ΕΚΤΥΠΩΣΗ - ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑ: Ἀποστολική Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ: Χρ. Κωβαῖος, Πρωτομαγιάς 3 - 145 68 Κρυονέρι Ἀττικῆς
Τηλ. 210-8160127 - FAX 210-8160128

Διεύθυνση περιοδικού: Ἀθηνᾶς 30, 105 51 Ἀθήνα - Τηλ. 211-1825296 - FAX 211-1824317
<http://www.ecclesia.gr> e-mail: periodika@ecclesia.gr

Γιά τήν ἀποστολή ἀνακινώσεων καί εἰδήσεων ἀπευθύνεσθε:
• γιά τό περιοδικό ΕΚΚΛΗΣΙΑ: periodika@ecclesia.gr
• γιά τό περιοδικό ΕΦΗΜΕΡΙΟΣ: efimerios@ecclesia.gr • γιά τό περιοδικό ΘΕΟΛΟΓΙΑ: theologia@ecclesia.gr

Τό περιοδικό ΕΚΚΛΗΣΙΑ σέβεται τόν γλωσσικό τύπο τῶν ὁμιλιῶν πού δημοσιεύει.

Περιεχόμενα

ΤΕΥΧΟΣ-2ο
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2019

ΠΡΟΛΟΓΙΚΟΝ	100
ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περί τῆς χρήσεως ἠλεκτρονικῶν μέσων ἐν τῷ ἱερῷ ἀναλογίῳ κατὰ τὴν Θεϊαν Λατρείαν»	101
ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ Πρὸς τοὺς κκ. Προέδρους τῶν Κοινοβουλευτικῶν Κομμάτων καὶ τοὺς ἀνεξάρτητους Βουλευτὲς γιὰ τὴ συνταγματικὴ ἀναθεώρηση, τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος	103
ΕΚΔΗΜΙΑΙ Ἡ Ἐκδημία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Γλυφάδας, Ἑλληνικοῦ, Βούλας, Βουλιαγμένης καὶ Βάρης κυροῦ Παύλου	106
Ἐπικίδειος Λόγος εἰς τὸν ἀοίδιμον Μητροπολίτην Γλυφάδας κυρόν Παῦλον (Γσαούσογλου) Ἐκφωνηθεὶς ἀπὸ τὸν Θεοφιλέστατο Ἐπίσκοπο Μεθώνης κ. Κλήμεντα	107
ΣΥΝΟΔΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ Πορίσματα-προτάσεις τοῦ ἸΖ΄ Πανελληνίου Λειτουργικοῦ Συμποσίου στελεχῶν Ἱ. Μητροπόλεων	110
Δικαιοσύνη. Ἀνθρώπινη καὶ Θεία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ κ. Δανιὴλ	116
ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ - ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ	132
ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ - ΚΛΗΤΗΡΙΑ ΕΠΙΚΡΙΜΑΤΑ	175
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ	186
ΔΙΟΡΘΟΔΟΞΑ ΚΑΙ ΔΙΑΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑ	192

ΠΡΟΛΟΓΙΚΟΝ

Σ ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ Φεβρουαρίου του Περιοδικού ΕΚΚΛΗΣΙΑ δημοσιεύουμε τήν Ἐγκύκλιο τῆς Ἱερᾶς Συνόδου περί τῆς χρήσεως ἠλεκτρονικῶν μέσων στό ἱερό ἀναλόγιο κατά τή Θεία Λατρεία.

Δημοσιεύουμε ἐπίσης τήν Ἐπιστολή τῆς Ἱερᾶς Συνόδου πρὸς τοὺς Προέδρους τῶν Κοινοβουλευτικῶν Κομμάτων γιά τή Συνταγματική Ἀναθεώρηση.

Στή στήλη τῶν Ἐκδημῶν θά βρεῖτε τό βιογραφικό τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Γλυφάδας κυροῦ Παύλου καθώς καί τόν Ἐπικίδειο, τόν ὁποῖο ἐκφώνησε ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Μεθώνης κ. Κλήμης, Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Στὴν ἐνότητα τῶν Συνοδικῶν Ἀναλέκτων μπορεῖτε νά διαβάσετε τά Πορίσματα τοῦ ΙΖ΄ Πανελληνίου Λειτουργικοῦ Συμποσίου Στελεχῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων καί μία ὁμιλία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καισαριανῆς, Βύρωνος καί Ὑμηττοῦ κ. Δανιὴλ περί Ἀνθρωπίνης καί Θείας Δικαιοσύνης.

Ἡ ὕλη τοῦ τεύχους συμπληρῶνεται μέ τά ὑπηρεσιακά κείμενα τῶν Κανονισμῶν καί τῶν Προκηρύξεων καί μέ τίς εἰδησεογραφικές στήλες τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Χρονικῶν καί τῶν Διορθοδόξων καί Διαχριστιανικῶν.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Ἐγκύκλιος τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
 «Περί τῆς χρήσεως ἠλεκτρονικῶν μέσων ἐν τῷ ἱερῷ ἀναλογίῳ
 κατὰ τὴν Θεῖαν Λατρείαν»

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
 ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρωτ. 5080/2018

Ἀριθ. Ἀθίνησι 14η Φεβρουαρίου 2019
 Διεκπ. 304

Πρὸς
 τὴν Ἱεράν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν καί
 τὰς Ἱεράς Μητροπόλεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς
 Ἑλλάδος

Ἐκ Συνοδικῆς Ἀποφάσεως, ληφθείσης ἐν τῇ
 Συνεδριά τῆς Διαρκοῦς Ἱεράς Συνόδου τῆς 5ης
 μινός Φεβρουαρίου ἐ.ἔ., γνωρίζομεν ὑμῖν ὅτι ἡ
 Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος, ἐν τῇ ῥηθείσῃ Συνεδριά
 Αὐτῆς, διεξεληθοῦσα τὸ ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 59/
 11.12.2018 ἔγγραφον τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς
 Θείας Λατρείας καὶ Ποιμαντικοῦ Ἔργου, ἀπε-
 φάσισεν ὅπως γνωρίσῃ ὑμῖν τὰ ὡς κάτωθι
 ἀφορῶντα εἰς τὴν χρῆσιν ἠλεκτρονικῶν μέσων
 ὑπὸ τῶν ἱεροψαλτῶν ἐν τῷ ἱερῷ ἀναλογίῳ, κατὰ
 τὴν Θεῖαν Λατρείαν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη παρατηρεῖται, ὄλο ἐν
 καὶ περισσότερον, ἡ χρῆσις ὑπὸ τινων ἱεροψαλτῶν
 ἠλεκτρονικῆς συσκευῆς ὑπὸ τὴν ὀνομασίαν
 «ψηφιακός ἰσοκράτης» ἢ «μηχανικός ἰσοκράτης»,
 ἡ ὁποία παράγει ἦχον προσομοιάζοντα εἰς τὴν
 ἀνθρωπίνην φωνήν, καὶ τοῦτο προκειμένου νά
 ἀναπληρώσουν τὸ κενόν τῆς παρουσίας βοηθοῦ,
 ὁ ὁποῖος θά ἐκτελέσῃ τὸ ἴσον. Ἡ Ἱερά Σύνοδος
 τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐγκαίρως, ἀπὸ τοῦ
 ἔτους 1992, διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1630/726/11.5.1992
 Ἐγκυκλίου Σημειώματος αὐτῆς, κατεδίδακεν
 «τὴν ἐν τοῖς Ἱεροῖς Ναοῖς καινοφανῆ χρῆσιν

“μηχανικοῦ ἰσοκράτου” ὡς μὴ συνάδουσαν πρὸς
 τὴν ζῶσαν λατρείαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν ἐκ-
 παλαι καθεστηκυῖαν ἐκκλησιαστικὴν παρά-
 δοσιν καὶ τάξιν καὶ ὡς ὀλισθηρὰν ἀπαρχὴν εἰς-
 αγωγῆς ὀργάνων ἐν ταῖς ἱεραῖς τῆς Ἐκκλησίας
 ἀκολουθίαις».

Ἐπὶ πλέον, ἡ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη παρα-
 τηρουμένη αὔξησις τῆς χρήσεως ἠλεκτρονικῶν
 ὑπολογιστῶν καὶ δὴ εἰς τὴν μορφήν τῶν φορητῶν
 αὐτῆς ὑλοποιήσεων (κυρίως smartphones καὶ ta-
 blets) ἔχει ὀδηγήσει ἀρκετοῦς ἱεροψάλτας, κυρίως
 νέους εἰς τὴν ἡλικίαν, εἰς τὴν χρῆσιν τοιούτων
 συσκευῶν, καὶ τοῦτο πρὸς διευκόλυνσιν αὐτῶν,
 ἐφ' ὅσον, εἰς μίαν καὶ μόνον συσκευὴν, δύναται
 νά περιληφθοῦν ἅπαντα τὰ λειτουργικὰ καὶ
 μουσικὰ κείμενα μιᾶς ἡμέρας, ἐνῶ εἰς τὸ ἱερόν
 ἀναλόγιον ὑπάρχει ἀνάγκη παραλλήλου χρήσεως
 πολλαπλῶν βιβλίων.

Τὰ ὡς ἄνω ζητήματα, ἀνίκοντα εἰς τὸ πεδῖον
 τῆς Θείας Λατρείας, διὰ τὴν ὁποῖαν ἡ ποι-
 μαίνουσα Ἐκκλησία μερμινᾶ ἰδιαιτέρως, ὡδή-
 γησαν τὴν διαρκῆ Ἱεράν Σύνοδον νά λάβῃ τὰς
 ὡς κάτωθι ἀποφάσεις:

1) Ἀνανεώνει τὴν κατὰ τὰ ὡς ἄνω Συνοδικὴν
 ἀπαγόρευσιν (ὑπ' ἀριθ. 1630/726/11.5.1992 Ἐγ-
 κύκλιον Σημείωμα) τῆς χρήσεως τῶν ἠλεκτρονικῶν
 ἰσοκρατῶν (μηχανικῶν ἢ ψηφιακῶν) εἰς ὅλους
 τοὺς Ἱερούς Ναοὺς τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς
 Ἑλλάδος. Ἡ καινοτομία αὕτη δέν συνάδει πρὸς
 τὸν ΟΕ΄ Κανόνα τῆς Πενθέκτης Οἰκουμενικῆς
 Συνόδου συνιστῶντα: «Τοὺς ἐπὶ τῷ ψάλλειν ἐν
 ταῖς ἐκκλησίαις παραγινομένους, βουλόμεθα...
 μίτε τι ἐπιλέγειν τῶν μὴ τῇ ἐκκλησίᾳ ἀρμοδίων τε
 καὶ οἰκείων...». Ἐντὶ τῆς χρήσεως ἠλεκτρονικῶν
 ἰσοκρατῶν, ἡ Ἱερά Σύνοδος προτρέπεται ὅπως,
 μερμίνῃ τῶν ἐνοριῶν καὶ τῶν ἱεροψαλτῶν,

ἐκπαιδευθῶν νέοι μαθηταὶ τῆς πατρῶας Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς, ὥστε νά ἐπιλυθῆ φυσικῶς καί οὐχί τεχνικῶς τό πρόβλημα τῆς ἐλλείψεώς των.

2) Ἐπειδή τά λειτουργικά βιβλία, ὅπως καί ὅλα τά ὑπόλοιπα ἱερά ἀντικείμενα τά χρησιμοποιούμενα εἰς τήν Θεῖαν Λατρείαν, θεωροῦνται ὡς ἀντικείμενα ἔχοντα ἱερότητα, ἡ Ἱερά Σύνοδος ἐμμένει εἰς τήν χρῆσιν αὐτῶν ὑπό τῶν ἱεροψαλτῶν εἰς τά ἱερά ἀναλόγια. Ἡ ἀπόφασις αὕτη ἐπ' οὐδενί ἐρείδεται εἰς μανιχαΐζουσαν ἀπόρριψιν τῶν ἠλεκτρονικῶν μέσων, λόγῳ τῆς διαφορετικῆς ὑλικῆς συστάσεώς των, ἀφοῦ ἄλλωστε εἰς τήν μακροαίωνα ἱστορικήν πορείαν Της, ἡ Ἐκκλησία ἐχρησιμοποίησε ἅπαντα τά διαθέσιμα μέσα γραφῆς καί ἀναγνώσεως (χειρόγραφα ἢ ἔντυπα). Διά τοῦτο καί δύναται νά ὑπάρξῃ κατ' οἰκονομίαν ἡ λελογισμένη καί μετὰ φειδοῦς χρῆσις τῶν ἠλεκτρονικῶν μέσων ἐν τοῖς ἱεροῖς ἀναλογίαις κατὰ τήν Θεῖαν Λατρείαν, δίχως νά ὑποκαθίστανται ἐπ' οὐδενί τά λειτουργικά βιβλία. Εἰς τοιαύτας δέ περιπτώσεις, δέον ὅπως αἱ ἐν λόγῳ συσκευαί τοποθετοῦνται

ἐπί τῶ ἀναλογίῳ ἀποκλειστικῶς, ὥστε νά μὴν κρατοῦνται ἢ καί νά περιφέρωνται ἀνά χεῖρας ὑπό τῶν ψαλλόντων ἢ ἀναγιγνωσκόντων, μέ ἀπο-τέλεσμα τόν σκανδαλισμόν ἔστω καί ἑνός ἐκ τῶν πιστῶν. Ταυτοχρόνως, θεωρεῖται ἀπολύτως ἀπαραίτητον, ὅπως αἱ ἐν λόγῳ συσκευαί χρησιμοποιοῦνται ἀποκλειστικῶς διά τήν Θεῖαν Λατρείαν καί οὐχί διά διαφόρους χρήσεις, αἱ ὁποῖαι μάλιστα ἀπάδουν εἰς τήν λειτουργικήν διακονίαν, ὡς λ.χ. κοσμική μουσική, συλλογή προσωπικῶν καί ἄλλων φωτογραφιῶν, ἀναζητήσεις εἰς τό διαδίκτυον κ.λπ. καί δῆ κατὰ τήν ὥραν τῆς Θείας Λατρείας, ὅπερ συνιστᾷ ἐκκοσμικέυσιν, ἥτις προκαλεῖ μέγιστον σκανδαλισμόν εἰς τάς συνειδήσεις τῶν πιστῶν.

Ταῦτα πάντα γνωρίζοντες ὑμῖν, παρακαλοῦμεν διά τά καθ' ὑμᾶς.

Ἐντολῆ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
† Ὁ Μεθώνης Κλήμης

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Πρός τούς κκ. Προέδρους τῶν Κοινοβουλευτικῶν Κομμάτων
καί τούς ἀνεξάρτητους Βουλευτές
(Περὶ τῆς Συνταγματικῆς Ἀναθεωρήσεως)

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀθήνησι τῆ 8ῃ Φεβρουαρίου 2019

Ἀξιότιμοι,

Συνοδικῆ Ἀποφάσει, ληφθεῖση ἐν τῇ Συνεδρία τῆς Διαρκoῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς 7ης μηνός Φεβρουαρίου ἐ.ἔ., σᾶς γνωρίζουμε ὅτι ἡ Διαρκῆς Ἱερά Σύνοδος, ἐν τῇ ρηθείσῃ Συνεδρία Αὐτῆς, ἀπεφάσισε τὴν διὰ τοῦ παρόντος ἀποστολὴ τῶν κατωτέρω θέσεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἐκκρεμῆ διαδικασία ἀναθεωρήσεως τοῦ ἰσχύοντος Συντάγματος ἐπὶ τῶν ζητημάτων ἐνδιαφέροντός Της καὶ παρακαλοῦμε νὰ συνεκτιμηθοῦν κατὰ τίς συζητήσεις καὶ ψηφοφορίες στὴ Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων.

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος θεωρεῖ ὅτι:

1. Ἡ προμετωπίδα τοῦ Συντάγματος, ποὺ ἐπικαλεῖται τὴν Ἁγία Τριάδα, ἀποτελεῖ βασικὸ στοιχεῖο ἱστορικῆς συνδέσεως τοῦ παρόντος Συντάγματος μὲ τὴν ἐπαναστατικὴ προέλευση τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους. Ἡ προμετωπίδα αὐτὴ ὑπῆρχε σὲ ὅλα τὰ ἐπαναστατικὰ Συντάγματα καὶ ἡ διατήρησὴ τῆς τεκμηριώνει τὴ διαρκῆ πεποίθησι τοῦ συντακτικοῦ νομοθέτη, ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἀσκοῦσε πρωτογενῆ συντακτικὴ ἐξουσία καὶ πρὶν τὴν 3ῃ Φεβρουαρίου 1830 (Πρωτόκολλο Λονδίνου), ὁπότε ἔλαβε χώρα ἡ διεθνὴς ἀναγνώρισι τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους. Τὸ Ἑλληνικὸ Κράτος δὲν εἶναι ἀπλῶς ἓνα δημιούργημα τῶν συμφωνιῶν τῶν Μεγάλων Δυνάμεων, ἀλλὰ ἐρεῖδεται στὴ βάση ἑνὸς Ἔθνους μὲ συγκεκριμένη πολιτιστικὴ καὶ θρησκευτικὴ ταυτότητα. Δὲν εἶναι τυχαῖο ὅτι ὁ πατριωτικὸς αὐτὸς συμβολισμὸς τῆς προμετωπίδας καὶ ἡ ἀναγωγὴ τῆς στὴν Ἁγία Τριάδα ξεκίνησε μὲ τίς

Ἐθνοσυνελεύσεις τῆς ἐποχῆς τῆς Ἐπαναστάσεως ὡς πολιτικὴ ἐπιλογὴ τῶν χριστιανῶν ἰδρυτῶν τοῦ νέου Κράτους. Ἡ παραμονὴ τῆς προμετωπίδας τῶν ἐπαναστατικῶν Συνταγμάτων στὸ ἰσχύον Σύνταγμα, ἀποδεικνύει ὡς σταθερὴ τὴν ἀποψη τῆς Πολιτείας μας ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς, μέσα ἀπὸ ἀγῶνα γιὰ ἐθνικὴ ἀνεξαρτησία ἀπέναντι στὴν ἀλλόθρησκῃ ἐξουσία, δημιούργησε τὸ νέο κράτος.

2. Τὸ ἄρθρο 3 ἀποτελεῖ θεμέλιο νομικῆς ὁργανώσεως τῶν σχέσεων τόσο τοῦ Κράτους καὶ τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὅσο καὶ τῆς τελευταίας μὲ τὴ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ἀποτελεῖ ἀμετάβλητο στοιχεῖο πάγιας συνταγματικῆς παραδόσεως, ἔτυχε ἐπιμελοῦς ἐρμηνευτικῆς ἐπεξεργασίας ἀπὸ τὰ δικαστήρια καὶ δὴ τὸ Συμβούλιο τῆς Ἐπικρατείας, χωρὶς ποτέ νὰ προκαλέσει προβλήματα στὴν πράξι, ἐνῶ, ὅταν ἀπαιτήθηκε, συνερμηνεύθηκε ἀπὸ τὰ δικαστήρια μὲ τὸ ἄρθρο 13 Συντ. περὶ θρησκευτικῆς ἐλευθερίας. Ὁ ὅρος «ἐπικρατοῦσα θρησκεία» ἔχει περιεχόμενο ἱστορικὸ καὶ πολιτισμικὸ, πληθυσμιακὸ καὶ διαπιστωτικὸ τῆς ἱστορικῆς, ἀλλὰ καὶ ἐνεργοῦ σχέσης τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους μὲ τὴν ὀρθόδοξῃ παράδοσι. Ἀπὸ τὸ ἄρθρο 3, παρ. 1 τοῦ Συντάγματος δὲν προκύπτει κανένας περιορισμὸς τῶν δικαιωμάτων πλήρους θρησκευτικῆς ἐλευθερίας τῶν μὴ ὀρθόδοξων θρησκευτικῶν κοινοτήτων ἢ κατοίκων τῆς Ἐπικρατείας. Σὲ κάθε περίπτωσι ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος στηρίζει κάθε ἰδιαίτερον συνταγματικὴ

αναφορά και προστασία προς τό Οικουμενικό Πατριαρχείο, τίν Ἐκκλησία τῆς Κρήτης καί τίς Ἱερές Μητροπόλεις τῆς Δωδεκανήσου.

3. Ἡ προτεινόμενη τροποποίηση τοῦ ἄρθρου 3 Συντ. εἰσάγει στό ἀνωτέρω σύστημα ρυθμίσεως παράγοντα νοματικά ἀόριστο, ὁ ὁποῖος εἶναι βέβαιο ὅτι θά προκαλέσει ἐρμηνευτικά προβλήματα καί παραδοχές ἐπικίνδυνες στίς σχέσεις τῶν δύο ἐγγωρίων θεσμῶν (Κράτους-Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος) καί περαιτέρω καί στίς σχέσεις αὐτῶν μέ τό Οἰκουμενικό Πατριαρχείο Κωνσταντινουπόλεως.

Ἡ εἰσαγωγή τῆς ρήτρας περί θρησκευτικά οὐδέτερου κράτους, εἰδικά στήν πρώτη παράγραφο τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Συντάγματος, πού ἀναγνωρίζει τόν ρόλο τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας, δίνει τίν ἐντύπωση ὅτι ἀποσκοπεῖ νά ἀνταγωνισθεῖ, καί στήν πράξη νά ἀκυρώσει, τίν ὑφιστάμενη στό ἴδιο ἄρθρο ἀναγνώριση τῆς πλειοψηφούσας ὀρθόδοξης χριστιανικῆς κοινότητας τῆς χώρας. Ἡ εἰσαγωγή στό Σύνταγμα τῆς ρήτρας ὅτι ἡ Ἑλλάδα εἶναι «θρησκευτικά οὐδέτερο κράτος» εἶναι πολιτικά, νομικά καί ἐν γένει ἐπιστημονικά ἀόριστη. Δέν μπορεῖ νά γίνει καμμία συζήτηση, ἐάν δέν διευκρινίζεται ποιό μοντέλο θρησκευτικῆς οὐδετερότητας ὑπονοεῖται, διότι ὑπάρχουν διεθνῶς τόσα μοντέλα θρησκευτικῆς οὐδετερότητας, ὅσα καί τά κράτη πού δηλώνουν θρησκευτικῶς οὐδέτερα, εἴτε μέσῳ τῆς καθιερωσεῶς τους ρητῶς στά οἰκεία Συντάγματα, εἴτε μέσῳ τῆς σχετικῆς νομοθεσίας καί τῆς ιστορικῆς τους παραδόσεως. Εἶναι προβληματική καί ἐπικίνδυνη ἡ εἰσαγωγή μᾶς ρήτρας συνθηματικῆς συντομίας, ἡ ὁποία διεθνῶς ἔχει πολύσημο περιεχόμενο. Θά πρέπει νά διευκρινίζεται ἐάν πρόκειται γιά μία δυσμενῆ οὐδετερότητα (θρησκευτικά ἀδιάφορο κράτος) ἢ γιά μία εὐμενῆ οὐδετερότητα (μή παρεμβατικό κράτος, τό ὁποῖο ἐνισχύει τά θρησκευτά καί ἀναγνωρίζει ἰδιαίτερο καθεστῶς γιά τή διευκόλυνση τῆς ἀποστολῆς τους). Δέν εἶναι τυχαῖο ἐξ ἄλλου ὅτι κράτη, θρησκευτικῶς οὐδέτερα, ἔχουν ἐπιλέξει στά Συντάγματά τους περιφραστική περιγραφή τοῦ εἴδους τῆς οὐδετερότητας πού υἱοθετοῦν (π.χ. «δέν ὑπάρχει

ἐπίσημη θρησκεία», «τό κράτος δέν παρεμβαίνει στίς θρησκευτικές κοινότητες» κ.λπ.), ὥστε νά εἶναι σαφές τό περιεχόμενο τῆς οὐδετερότητας πού ἐννοοῦν καί δέν μεταχειρίζονται αὐτόν τόν ὄρο, ὁ ὁποῖος μπορεῖ νά ἐπιστηρίξει ἀκόμα καί νομοθετικές πολιτικές ἐχθρικές πρὸς τό θρησκευτικό φαινόμενο. Φυσικά ὁ ἀναθεωρητικός ζῆλος περί τίς συνταγματικές σχέσεις Κράτους καί Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας, στό μέτρο πού ἐπιχειρεῖ νά παρουσιάσει ὡς μείζονες θεσμικές ἀλλαγές καί ὡς νέες ἀξιακές κατακτίσεις, νομικές ἀρχές πού εἶναι ἀπό καιροῦ δεδομένες στή νομολογία τῶν ἑλληνικῶν δικαστηρίων, ἀποβλέπει ἀπλῶς στήν παραγωγή ἐντυπώσεων ὅτι ὁ δημόσιος χώρος στήν Ἑλλάδα δῆθεν «θεοκρατεῖται» καί ἐπέρχεται θεσμικός ἐκσυγχρονισμός τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας. Ὡστόσο ὁ κοσμικός χαρακτήρας τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους ἐπαρκῶς προκύπτει ἀπό τρεῖς ἰσχυρές ρῆτρες (ἄρθρα 1 παρ. 2-3, 87 παρ. 2, 13 παρ. 4 Συντ.).

4. Ἡ τυχόν ἐπιβολή ἀποκλειστικά πολιτικοῦ ὄρκου σέ ὅλους τους κρατικούς ἀξιωματούχους καί δημόσιους λειτουργούς καί ὑπαλλίλους, ἀντί τῆς δυνατότητας ἐπιλογῆς μεταξύ πολιτικῆς ἢ θρησκευτικῆς ὀρκοδοσίας, συνιστᾶ μία μορφή ἀπόλυτης ἀπαγόρευσης ἐκδίλωσης θρησκευτικῶν πεποιθήσεων, ἀλλά ταυτόχρονα, συνδυαζόμενη μέ τή ρήτρα περί θρησκευτικῆς οὐδετερότητας, ἀποκαλύπτει ὅτι τό νόημα τῆς τελευταίας ρήτρας ἀποσκοπεῖ στή θεμελίωση τοῦ θρησκευτικά ἀδιάφορου κράτους.

5. Ἡ συνταγματική ἀναφορά καί προστασία τοῦ θεσμοῦ τῆς οἰκογένειας ὡς «θεμελίου συντήρησης καί προαγωγῆς τοῦ Ἔθνους» πρέπει νά διατηρηθεῖ. Τό ἐνδιαφέρον τῆς Ἐκκλησίας πηγάζει ἀπό τήν ὅλη διδασκαλία της, ἰδιαίτερα ἀπό τά κείμενα τῶν Εὐαγγελίων, ἀλλά καί ἀπό τόν ρόλο τῆς παραδοσιακῆς οἰκογένειας στήν ἐπιβίωση τοῦ Ἔθνους. Ἡ σχετική διάταξη περί ἀναγνώρισης τῆς οἰκογένειας ὡς βασικοῦ κυττάρου τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας δέν πρέπει νά ἀπαλειφθεῖ ἢ νά δώσει τή θέση της μέσα στό κείμενο τοῦ Συντάγματος σέ ἄλλες μορφές συμβίωσης, οἱ ὁποῖες δέν ἔχουν καμμία παράδοση στήν ἑλληνική κοινωνία, ἀλλά οὔτε ἐξασφαλίζουν

καί τήν προοπτική ιστορικήσ ἐπιβίωσης τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ἢ ἐθνικήσ καί κοινωνικήσ συνοχής τῆσ χώρασ.

6. Τέλος παρατίθενται καί οἱ κατωτέρω συνοπτικές παρατηρήσεις, ὥστε νά καταστῆ σαφές ποιά ζητήματα σχέσεων Κράτους καί Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας τῆσ Ἑλλάδος δέν ἀφοροῦν οἱ ὑφιστάμενες συνταγματικές διατάξεις:

α. Εἶναι γνωστό ὅτι ἡ κρατική μισθοδοσία τοῦ Κλήρου καί ἡ ἐπιχορήγηση τῆσ ἐκκλησιαστικήσ ἐκπαίδευσης δέν ἔχουν σχέση μέ τό ἄρθρο 3 παρ. 1 ἐδάφ. α΄ Συντ. (δηλαδή τήν ρήτρα περὶ ἐπικρατούσασ θρησκείας).

β. Ἡ νομική μορφή τῆσ Ἐκκλησίας τῆσ Ἑλλάδος καί τῶν φορέων Τῆσ ὡσ «νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου» δέν προκύπτει ἀπό τό ἄρθρο 3 Συντ. Εἶναι ζήτημα τοῦ νομοθέτη ὁ καθορισμός τῆσ νομικήσ προσωπικότητας τῆσ Ἐκκλησίας τῆσ Ἑλλάδος καί τῶν φορέων Τῆσ.

γ. Ἐπιπλέον, μετά τό 2010 δέν ὑπάρχει στή νομοθεσία κανένα φορολογικό προνόμιο εἰδικά προβλεπόμενο γιά τήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία τῆσ Ἑλλάδος. Αὐτό ἀποδεικνύει ὅτι οὐδεμία σχέση ἔχει τό ἄρθρο 3 Συντ. μέ τή φορολογία τῶν φορέων τῆσ Ἐκκλησίας καί ὅτι οὐδεμία προνομιακή φορολογική μεταχείρισή Τῆσ ἐπιβάλλει.

δ. Τό Μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν δέν ὑφίσταται στήν ἐκπαίδευση λόγῳ τοῦ ἄρθρου 3 Συντ. Τό μάθημα ὑφίσταται λόγῳ τοῦ ἄρθρου 16 παρ. 2 Συντ., πού ἐπιβάλλει τήν θρησκευτική ἀγωγή τῶν νέων. Ἀκόμα καί ἐάν δέν ὑπῆρχε τό ἄρθρο 3 Συντ., πού τεκμαίρει τό γεγονός ὅτι ἡ πλειοψηφία τῶν Ἑλλήνων εἶναι ὀρθόδοξοι χριστιανοί, τό Μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν καί πάλι θά εἶχε πλειοψηφία ὕλης ἀπό τήν Ἀνατολική Ὁρθοδοξία, ἀφοῦ τό ἀνωτέρω ἀντικεμενικό γεγονός συντρέχει εἴτε τό τεκμαίρει τό ἄρθρο 3 Συντ., εἴτε ὄχι. Τό μάθημα πρέπει νά ἀνταποκρίνεται στίσ μορφωτικές ἀνάγκεσ τῆσ ἑλληνικήσ κοινωνίας, ἢ ὅποια κατά πλειοψηφία ἀνήκει στήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία καί δέν μπορεῖ νά ἀγνοεῖ τήν ιστορική πορεία

καί κοινωνική πραγματικότητα τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Αὐτά ὅμως δέν ἔχουν σχέση μέ τό ἄρθρο 3 Συντ.

ε. Τό ἄρθρο 3 Συντ. ἐγγυᾶται ὅτι τό Κράτος ἀναγνωρίζει ὡσ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, ὡσ φορέα τῆσ ἐπικρατούσασ θρησκείας τῶν Ἑλλήνων ἐκείνη τήν Ἐκκλησία πού διοικεῖται μέ βάση τὰ Πατριαρχικά ἔγγραφα (Τόμος 1850, Πράξη 1928) καί ἔχει «κοινωνία» μέ τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο. Αὐτό σημαίνει ὅτι δέν μποροῦν νά διεκδικήσουν τή θρησκευτική ἐκπροσώπηση τῶν ἐν Ἑλλάδι ὀρθόδοξων χριστιανῶν ἐναντι τοῦ Κράτους ἄλλες θρησκευτικές κοινότητες καί ὁμάδες, πού δέν πληροῦν τά παραπάνω κριτήρια. Τό ἄρθρο 3 Συντ. ἀποτελεῖ ἕνα χρήσιμο κανόνα ἀναγνώρισης ἀπό τό Κράτος: ποιά Ἐκκλησία εἶναι αὐτή, πού ἐκπροσωπεῖ τήν πλειοψηφία τῶν Ἑλλήνων.

Συνεπῶσ, ὑπό τήν ἰσχὺ τοῦ ἄρθρου 3 Συντ. καί τῶν ὀρισμῶν, πού αὐτό εἰσάγει (= ὀρίζει ποιά Ἐκκλησία εἶναι ὁ φορέας τῆσ ἐπικρατούσασ θρησκείας τῆσ χώρασ), οἱ σχέσεις Κράτους καί Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας μποροῦν νά τροποποιουῦνται μέ κοινούς νόμους, χωρὶς τήν ἀνάγκη ἀναθεώρησησ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Συντάγματος. Πρὸσ τήν κατεύθυνση αὐτή ἡ Ἐκκλησία τῆσ Ἑλλάδος ἔχει ζητήσει νομοθετικές ἀλλαγές, ἥτοι πρὸσ τήν κατεύθυνση τῆσ μεγαλύτερης αὐτονομίας Τῆσ ἀπό τό Κράτος πού ἐκκρεμοῦν καί δέν προϋποθέτουν καμμία συνταγματική ἀναθεώρηση.

Ἐπί δέ τούτοις, εὐελπιστοῦντες ὅτι θέλετε κατανοήσει τή σημασία τῶν ὡσ ἄνω ἐκτεθέντων καί ὅτι θά λάβετε ὑπ' ὄψιν τίσ θέσεις τῆσ Ἐκκλησίας τῆσ Ἑλλάδος, ἐπικαλούμεθα ἐφ' ὑμᾶσ πλουσίαν τήν Χάριν τοῦ Θεοῦ καί διατελοῦμε μετ' εὐχῶν καί τιμῆσ.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
† Ὁ Μεθώνης Κλήμης

ΕΚΔΗΜΙΑΙ

Ἡ Ἐκδημία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Γλυφάδας, Ἑλληνικοῦ, Βούλας, Βουλιαγμένης καί Βάρης κυροῦ Παύλου (Τσαούσογλου)

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος μέ βαθειά συγκίνηση ἀναγγέλλει ὅτι μετέστη πρὸς Κύριον στίς 19 Φεβρουαρίου 2019, ὁ μακαριστὸς Μητροπολίτης Γλυφάδας, Ἑλληνικοῦ, Βούλας, Βουλιαγμένης καί Βάρης κυρὸς Παῦλος σέ ἡλικία 76 ἐτῶν.

Ὁ μακαριστὸς Μητροπολίτης Γλυφάδας, Ἑλληνικοῦ, Βούλας, Βουλιαγμένης καί Βάρης κυρὸς

Παῦλος (Εὐστράτιος Τσαούσογλου) γεννήθηκε τὸ 1943 στὴν Ἐρμούπολη Σύρου. Σπούδασε στὴ Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ στὴ Νομικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Χειροτονήθηκε Διάκονος τὸ 1966 καὶ Πρεσβύτερος τὸ 1969 καὶ ὑπηρέτησε ἐπὶ 36 ἔτη ὡς Ἱεροκῆρυξ τῶν Ἱ. Μητροπόλεων Νικοπόλεως-Πρεβέζης καὶ Νικαίας, τοῦ Ἱεροῦ Ἰδρύματος Εὐαγγελιστρίας Τήνου καὶ τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

Ἀπὸ τὸ 1999 διετέλεσε Ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀσωμάτων Πετρακῆ.

Τὴν 14η Ὀκτωβρίου 2002 χειροτονήθηκε Μητροπολίτης Γλυφάδας, Ἑλληνικοῦ, Βούλας, Βουλιαγμένης καί Βάρης.

Ἡ Ἐξόδιος Ἀκολουθία τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Γλυφάδας, Ἑλληνικοῦ, Βούλας, Βουλιαγμένης καί Βάρης κυροῦ Παύλου ἐψάλη τὴν Πέμπτη 21 Φεβρουαρίου στίς 12.00 στὸν Μητροπολιτικὸ Ναὸ Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης, προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου.

Τοποτηρητὴς τῆς χηρευούσης Μητροπόλεως Γλυφάδας, Ἑλληνικοῦ, Βούλας, Βουλιαγμένης καί Βάρης ὀρίσθηκε ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος.

*Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος*

Ἐπικήδειος Λόγος εἰς τόν ἀοίδιμον Μητροπολίτην Γλυφάδας
κυρόν Παῦλον (1943-2019)

*Ἐκφωνηθεῖς ὑπό τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Μεθώνης κ. Κλήμεντος,
Ἀρχιγραμματέως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,
εἰς τόν Ἱερόν Μητροπολιτικόν Ναόν
Ἁγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης Γλυφάδας
(21 Φεβρουαρίου 2019)*

-Μακαριώτατε Πάτερ καί Δέσποτα καί Σεπτέ
Τοποτηρητά τῆς ἄρτι χηρευσάσης Ἱ. Μητρο-
πόλεως Γλυφάδας,

-Σεβασμιώτατοι ἅγιοι Ἀρχιερεῖς,

-Σεβαστοί πατέρες καί ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ
ἀδελφοί,

-Κύριοι Βουλευτές,

-Κύριοι Δήμαρχοι,

-Ἀξιότιμοι ἐκπρόσωποι τῶν πολιτικῶν, στρατιω-
τικῶν καί τοπικῶν ἀρχῶν,

-Φιλόχριστε λαέ τοῦ Κυρίου,

«Ἐνσκίνωσον, Δέσποτα, ἐν ἐμοί ... ἵνα κἀγὼ
εὐρεθῶ ἐν τῇ ἐξόδῳ μου καί μετὰ τὴν ἐξοδὸν
ἐν σοί, ἀγαθέ, καί συμβασιλεύσω σοι, τῷ ἐπὶ
πάντων Θεῷ! Μείνον, Δέσποτα, καί μὴ ἐάσης με
μόνον...».

Μέ αὐτούς τούς προφητικούς λόγους, ὁ
μακαριστὸς Μητροπολίτης Γλυφάδας κυρὸς
Παῦλος κατέκλειε τὸν ἐνθρονιστήριο λόγο του
σέ αὐτόν ἐδῶ τὸν Ἱερό Ναό πρὶν 17 χρόνια, τὴν
1η Δεκεμβρίου 2002, περικλείοντας σέ αὐτές
τίς ἐλάχιστες λέξεις ὀλόκληρη τὴν ὀρθόδοξη
ἀνθρωπολογία, σύμφωνα μέ τὴν ὁποία ὁ ἄν-
θρωπος κατανοεῖται σέ ἀπόλυτη ἀναφορὰ πρὸς
τόν Θεό.

«Μείνον Δέσποτα καί μὴ ἐάσης με μόνον!»
Ἵντως, μακαριστέ καί πολυσέβαστε Ἱεράρχα,
ὁ Θεὸς δέν σέ ἄφησε μόνο καί σ' αὐτὴ τὴν
καθοριστικὴ καί ἰδιαίτερη ὥρα τῆς ἐξόδου σου
ἐκ τοῦ κόσμου τούτου. Διότι, ὅπως γινώριζες,

μακαριστέ Γέροντα, ὁ Θεὸς σύμφωνα μέ τὴν
Θεολογία μας πάντα λειτουργεῖ καί ἐπικοινωνεῖ
μαζί μας, ὄχι ἀπ' εὐθείας ἀλλὰ μέσῳ ἀνθρώπων.
Ἐξ οὗ καί ἡ ἐνανθρώπιση τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου
τοῦ Θεοῦ ἀποτελεῖ «μυστήριο χρόνοις αἰωνίοις
σεσιγημένον» (Ρωμ. 16, 25), προκειμένου ἡ ἔνωση
καί κοινωνία Θεοῦ καί ἀνθρώπου νά εἶναι τελεία,
καθ' ὅτι ὁ Πατήρ διά τοῦ Θεανθρώπου γνωρίζει
τούς ἀνθρώπους: «ὁ ἑωρακὼς ἐμὲ ἑώρακε τὸν
Πατέρα» (Ρωμ. 14, 9).

Καί ἰδού, ἀοίδιμε Ποιμενάρχα, ὄχι μόνο ἡ Το-
πικὴ Ἐκκλησία, Ἱεράρχοντες, Κληρὸς καί Λαός,
ἀλλὰ σύμπασα ἡ Ἐκκλησία ἐν τῷ προσώπῳ
τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν
καί Πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου, τοῦ καί Σε-
πτοῦ Τοποτηρητοῦ τῆς χηρευούσης ταύτης
Ἱερᾶς Μητροπόλεως, καί τῶν ἁγίων Ἀρχιερέων,
ἀποδεικνύουν καί φανερώνουν ὅτι ὁ Κύριος τῆς
Δόξης δέν σέ ἐγκατέλειψε καί δέν σέ ἄφησε μόνο,
ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τῆς ζωῆς σου καί τῆς διακονίας
σου, καί ὄχι μόνο μέχρι τῆς σήμερον, ἀλλὰ καί
τὴν ἐπαύριον καί πάντοτε, καθ' ὅτι οἱ προσευχῆς
ἡμῶν ὅλων ἐν Ἐκκλησίᾳ θά σέ συνοδεύουν
διαρκῶς.

Μακαριώτατε,

Τέσσερα σημεῖα ἐπιτρέψτε μου νά ξεχωρίσω ἀπὸ
αὐτὴν τὴν εὐλογημένη διακονία τοῦ μακαριστοῦ
Ἱεράρχου:

A) τὴν ἀγάπη του γιὰ τὸν Θεῖο Λόγο,

B) τὴν πολυποικίλη ποιμαντικὴ του δράση καί
ἀγωνία γιὰ τούς φυλακισμένους ἀδελφούς,

Γ) τό ενδιαφέρον του γιά τίν Έξωτερική Ίεραποστολή στήν Άφρικανική Ήπειρο, καί

Δ) τίν άφοσίωσή του στό Μοναχικό ιδεώδες.

Αναλυτικότερα: Ο Μακαριστός γεννήθηκε στήν Έρμουόπολη Σύρου τό 1943, μέ καταβολές από τά άγιασμένα καί άλπισμόνητα μέρη τής Μικράς Άσίας, τής Σμύρνης έκ πατρός καί τής Καππαδοκίας έκ πάππου.

Υπήρξε πτυχιούχος τής Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Άθηνών καί τής Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Έν συνεχεία πραγματοποίησε μεταπτυχιακές σπουδές στήν Ποιμαντική Κοινωνιολογία καί Ψυχολογία γιά νέους στήν Άμερική.

Χειροτονήθηκε Διάκονος τό 1966 καί Πρεσβύτερος τό 1969. Κατά τή διάρκεια τής Ίερατικής του Διακονίας ύπηρέτησε επί 36 συναπτά έτη ως Ίεροκλήρυξ στίς Ί. Μ. Νικοπόλεως-Πρεβέζης καί Νικαίας, στήν Ί. Αρχιεπισκοπή Άθηνών καί στό Ί. Ίδρυμα Ευαγγελιστρίας τής Τήνου.

Προϊόντος του χρόνου, παράλληλα μέ τίν ιεροκληρικτική του Διακονία, επί 27 όλόκληρα χρόνια επέδειξε ιδιαίτερη άγωνία γιά τούς συνανθρώπους μας πού εύρίσκονται στίς φυλακές. Στήν άρχή έθελοντικά καί κατόπιν ως Έπίσημος Έκπρόσωπος τής Έκκλησίας τής Ελλάδος συμμετείχε σέ όλα τά συναφή Συνέδρια, τόσο στήν Ελλάδα όσο καί στήν Ευρώπη καί άλλες χώρες. Τοιουτοτρόπως, άνέπτυξε μία πολυποίκιλη ποιμαντική δράση, μοναδική θά λέγαμε στό επίπεδο τής ποιμαντικής τών φυλακισμένων.

Από τό 1988 καί μετέπειτα, επί δέκα συναπτά έτη, εργάστηκε μέ ιδιαίτερη φιλοτιμία καί ενδιαφέρον στόν χώρο τής Ίεραποστολής στήν Άφρικανική Ήπειρο. Άρκεί νά τονίσουμε ότι αυτό τό ενδιαφέρον του γιά τίν Έξωτερική Ίεραποστολή εκφράστηκε στήν πράξη μέ τίν πραγματοποίηση 48 Ίεραποστολικών ταξιδίων σέ Ζιμπάμπουε, Μοζαμβίκη, Μπουρούντι καί άλλα Ίεραποστολικά κλιμάκια.

Η αγάπη του γιά τόν Μοναχισμό εκφράστηκε μέ τή φιλομόναχη διάθεσή του, αλλά καί μέ τίν άνάληψη τής Ήγουμενίας τής Ίστορικής Ίεράς Μονής Άσωμάτων Πετράκη από τό 1999, μέχρι τής εκλογής του εις Μητροπολίτην.

Έπιπλέον, διετέλεσε Καθηγητής στήν Έκκλησιαστική Έκπαίδευση καί Διευθυντής επί δωδεκαετία στό Οικοτροφείο τής Άνωτέρας Έκκλησιαστικής Σχολής Άθηνών, νύν Α.Ε.Α.Α, όπου καί βοήθησε τότε πολλούς νέους Ίεροσπουδαστές.

Στίς 11 Οκτωβρίου 2002 εξέλεγη πρώτος Μητροπολίτης τής άρτισυστάτου Ίεράς Μητροπόλεως Γλυφάδας. Χειροτονήθηκε Έπίσκοπος στίς 14.10.2002 στόν Καθεδρικό Ίερό Ναό τών Άθηνών, καί μέ τίν Ένθρόνισή του τόν Δεκέμβριο του 2002 συγκροτήθηκε ή κατά Γλυφάδα, Έλληνικό, Βούλα, Βουλιαγμένη καί Βάρη τοπική Έκκλησία.

Από τή θέση του Έπισκόπου άνελλιπώς ενδιαφερόταν γιά τόν ευαγγελισμό καί επανευαγγελισμό του ποιμνίου του, γιά τή λατρευτική ζωή, τίν ίδρυση νέων Ίερών Ναών καί τίν ανακαίνιση τών ήδη υπάρχόντων. Πρωτοστάτησε στήν ίδρυση νέου Κοιμητηρίου πρós άντιμετώπιση τών πειστικών άναγκών τής περιοχής. Προέβη στή χειροτονία νέων καί άξίων Κληρικών γιά τίν επάνδρωση τών Ένοριών τής Έπαρχίας του καί ενδιαφέρθηκε ιδιαίτερα γιά τή Νεότητα.

Συμμετείχε ενεργά καί μέ πνεύμα συνεργασίας τόσο στίς Συνεδρίες τής Ίεραρχίας όσο καί τής Διαρκούς Ίεράς Συνόδου, τής όποίας ήτο Μέλος στήν παρελθούσα Συνοδική Περίοδο έως τόν Αύγουστο του 2018. Διετέλεσε επίσης Πρόεδρος τής Ειδικής Συνοδικής Έπιτροπής Οικολογίας καί τακτικό μέλος τής Συνοδικής Έπιτροπής επί του Μοναχικού Βίου.

Γιά όλη αυτή τίν πολυσχιδή Διακονία του τιμήθηκε μέ πολλές διακρίσεις καί μετάλλια από Ίερές Μητροπόλεις, Ίδρύματα καί διαφόρους Φορείς.

Μακαριώτατε,

Ο Θάνατος είναι τό βασικό πρόβλημα τής ανθρωπίνης ύπαρξης, αλλά τό Άποστολικό Άνάγνωσμα τής Έξοδίου Άκολουθίας, πού άκούσαμε πριν από λίγο, έντέλλεται: «μη λυπήσθε καθώς καί οί λοιποί οί μη έχοντες έλπίδα». Είναι ή απάντηση του Άποστόλου Παύλου στό έναγώνιο έρώτημα του άνθρώπου περι θανάτου. Διότι, εάν

«πιστεύωμεν ὅτι Ἰησοῦς ἀπέθανε καὶ Ἄνέστη», τότε καὶ «ἡμεῖς οἱ ζῶντες, οἱ περιλειπόμενοι» ἔχομεν τὴν ἐλπίδα τῆς Ἀναστάσεως, καθὼς καὶ οἱ κοιμηθέντες.

Αὐτὴ τὴ βεβαιότητα μὲ συγκινητικό τρόπο δὴλωνε κατὰ τὴν ἐπίσημη ἡμέρα τῆς Χειροτονίας του ὁ Μακαριστὸς Μητροπολίτης Γλυφάδας κυρὸς Παῦλος μὲ τὴν παρακλητικὴ φράση: «Μεῖνον, Δέσποτα, καὶ μὴ ἐάσης με μόνον». Μὲ τὴν ἀνάλογη συναίσθηση διήλθε τὴν ἐμπονημένη ἀνθρώπινη ὁδοιπορία του καὶ τὴ διακονία του μέσα στὴν Ἐκκλησία.

Μὲ τὴν ἐλπίδα τῆς Ἀναστάσεως καὶ ἐμεῖς σήμερα, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος, ἡ Σεπτὴ

Χορεία τῶν Ἀρχιερέων, ὁ Εὐαγὴς Ἱερός Κλήρος, οἱ Ἄρχοντες τῆς πόλεως καὶ τοῦ Νομοῦ, τό λογικό σου Ποίμνιο καὶ οἱ κατὰ σάρκα συγγενεῖς σου, ἡ ἀδελφὴ σου Πρεσβυτέρα Σοφία μὲ τὸν σύζυγό της Αἰδεσιμολογιώτατο Πρωτοπρεσβύτερο Νικόλαο Σκιαδαρέση, ἡ ἀδελφὴ σου Φλώρα καὶ τὰ ἀγαπημένα σου ἀνίψια, σέ προπέμπομεν ἐν ἀναμονῇ τῆς ἡμέρας ἐκείνης, κατὰ τὴν ὁποία «ὁ Κύριος ἐν κελεύσματι, ἐν φωνῇ Ἀρχαγγέλου καὶ ἐν Σάλπιγγι Θεοῦ καταβήσεται ἀπ' οὐρανοῦ καὶ οἱ νεκροὶ ἐν Χριστῷ Ἀναστήσονται».

Τοῦ Μακαριστοῦ Μητροπολίτου Γλυφάδας, Ἑλληνικοῦ, Βούλας, Βουλιαγμένης καὶ Βάρης κυροῦ Παύλου, εἶη ἡ μνήμη αἰωνία καὶ ἀγήρως.

ΣΥΝΟΔΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Πορίσματα-προτάσεις
 του ΙΖ΄ Πανελληνίου Λειτουργικού Συμποσίου
 στελεχῶν Ἱ. Μητροπόλεων
 (Κόρινθος, 17-19 Σεπτεμβρίου 2018)

1. Ἡ Ἐκκλησία ἀπό τῆς ἀποστολικῆς ἐποχῆς καλεῖ τούς πιστούς νά προσεύχονται συνεχῶς, νά ἔχουν χωρὶς διακοπὴ ζωσα ἐπικοινωνία μὲ τὸν ζωντανό Θεό. «Ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε» (Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Α΄, 5, 17). Γι' αὐτό ὁ ἅγιος Πατέρας μας Γρηγόριος ὁ Θεολόγος διατυπώνει τὸ «μνημονευτέον δεῖ Θεοῦ μᾶλλον ἢ ἀναπνευστέον» (Θεολογικός Λόγος Α΄, Κατὰ Εὐνομιανῶν προδιάλεξις, ΒΕΠΕΣ τ. 59, 214)

2. Ἡ Ἐκκλησία παραλαβοῦσα ἀπὸ τὴν Ἰουδαϊκὴ Συναγωγὴ τὸν κανόνα τῆς προσευχῆς κατὰ τὸ «ἐσπέρας καὶ πρωὶ καὶ μεσημβρίας» (Ψαλμοῦ 54, 18) καθόρισε τούς καιροὺς τῆς προσευχῆς τῶν Χριστιανῶν σέ τακτικούς καὶ ἐκτάκτους. Μεσονυκτικό, Ὁρθρο, Α΄, Γ΄, ΣΤ΄, καὶ Θ΄ Ὁρα, Ἑσπερινό, Ἀπόδειπνο. Σ' αὐτούς ἐνέταξε τὰ Μεσῶρια, τὴν Τριθέκτη, τὰ Τυπικά καὶ ἄλλες Ἱερές Ἀκολουθίες.

3. Οἱ Ἀκολουθίες τοῦ Νυκθιμέρου ἀκολούθησαν τὸ Πρόγραμμα προσευχῆς τῶν Ἰουδαίων στὸν Ναὸ τῶν Ἱεροσολύμων καὶ στίς Συναγωγές. Οἱ Ἰουδαῖοι προσεύχονταν στίς Συναγωγές καὶ στὸν Ναὸ δύο φορές τὴν ἡμέρα, τὸ πρωὶ καὶ τὸ βράδυ, ἐνῶ παράλληλα ἀναπτύχθηκε μία λατρευτικὴ παράδοση πού προέβλεπε τρεῖς χρόνους προσευχῆς κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ἡμέρας. Οἱ Ἅγιοι ἀπόστολοι καὶ οἱ ἐξ Ἰουδαίων Χριστιανοὶ τηροῦσαν τὶς ἰουδαϊκὲς ὥρες προσευχῆς. Οἱ τρεῖς καιροὶ προσευχῆς, κατὰ τὸ ἐσπέρας, τὸ πρωὶ καὶ τὴ μεσημβρία συνεχίστηκαν καὶ στὴν Καινὴ Διαθήκη μὲ τὴν τρίτη ὥρα, τὴν ἕκτη καὶ τὴν ἐνάτη στὴν προοπτικὴ τῆς νέας ἐν Χριστῷ ζωῆς. Ἔτσι οἱ πρῶτοι Χριστιανοὶ ἀκολούθησαν τὴ σχετικὴ παράδοση, ἐφ' ὅσον εἶναι ὁ νέος

Ἰσραὴλ, ὁ νέος περιούσιος λαὸς τοῦ Θεοῦ καὶ συνέχισαν τὴ λατρεία πού παρέλαβαν ἀπὸ τούς Ἑβραίους. Ὑπάρχουν ὁμοιότητες μεταξύ τῆς παλαιᾶς καὶ νέας λατρείας, μὲ κοινὸ ὕμνολογικὸ ὕλικό ἀπὸ τὴν Παλαιὰ Διαθήκη, ὅπου οἱ Χριστιανοὶ ἔψαλλαν τούς ψαλμούς τούς ἴδιους καιροὺς τῆς προσευχῆς ὅπως καὶ οἱ Ἑβραῖοι. Οἱ Ψαλμοὶ π.χ. καὶ οἱ Ὁδές τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης χρησιμοποιήθηκαν ἀπὸ τὸν Κύριο καὶ τούς μαθητὲς Του, ἐνῶ στί συνέχεια διατηρήθηκαν καὶ στὴ χριστιανικὴ λατρεία καὶ συμπληρώθηκαν ἀπὸ ὕμνους.

Σύμφωνα μὲ τὴν Καινὴ Διαθήκη, ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς καὶ οἱ Μαθητὲς Του πῆγαιναν στίς Συναγωγές καὶ στὸν ναὸ τοῦ Σολομῶντος καὶ προσεύχονταν σέ τακτὰ διαστήματα, καθὼς ἡ Συναγωγὴ ἀποτελοῦσε σημεῖο ἀφετηρίας γιὰ τὴ διάδοση τοῦ Χριστιανισμοῦ. Ἀργότερα ἡ ἀντίδραση τῶν Ἰουδαίων ὀδήγησε τούς Ἀποστόλους στὴν ἀποκοπὴ ἀπὸ τὶς συνάξεις τῶν Συναγωγῶν. Ἡ λατρεία τὴν ἀποστολικὴ περίοδο διακρινόταν ἀπὸ τὴν ἀπλότητα, μετὰ ὅμως ἀπὸ τὴν ἀποστολικὴ ἐποχὴ ἔγινε πιὸ σύνθετη μὲ χαρακτηριστικὰ αὐτοσχεδιασμοῦ στό πλαίσιο τῆς δημιουργικῆς ἐξελικτικῆς πορείας.

4. Διαπιστοῦται ὅτι ἀπὸ τὸν Δ΄ αἰῶνα ἔχουν νοηματοδοτηθεῖ οἱ Ἱερές Ἀκολουθίες τῆς Ἐκκλησίας σύμφωνα μὲ τὴ διαδικασία καὶ τὴ θεολογία Της, ὅπως ἀναφέρει ὁ Μέγας Βασίλειος:

«Ὡρίσαμεν τὸν ὄρθρον διὰ νὰ ἀφιερῶνωμεν εἰς τὸν Θεὸν τὰ πρῶτα κινήματα τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ νοῦ καὶ διὰ νὰ μὴ ἀναλαμβάνωμεν καμμίαν ἄλλην φροντίδα, πρὶν νὰ εὐφρανθῶμεν μὲ τὴν σκέψιν τοῦ Θεοῦ, ὅπως λέγει ἡ Γραφὴ «ἐνεθυμήθην τὸν

Θεὸν καὶ νύφρανθην» (Ψαλμοῦ 76, 4), καὶ διὰ νὰ μὴ ἀρχίζωμεν σωματικὴν ἐργασίαν, πρὶν νὰ τηρήσωμεν τὸ «πρὸς σὲ θὰ προσευχηθῶ, Κύριε· καὶ τὸ πρῶν θὰ εἰσακούσης τὴν φωνὴν μου· τὸ πρῶν θὰ παρασταθῶ εἰς σὲ καὶ θὰ προσδοκῶ» (Ψαλμοῦ 5, 3-4).

᾽Ορίσαμεν δὲ καὶ τὴν τρίτην ὥραν, διὰ νὰ ἐγειρώμεθα ἐκ τοῦ ὕπνου διὰ τὴν προσευχὴν καὶ νὰ συνάγωμεν τὴν ἀδελφότητα, καὶ ἂν ἀκόμη εἶναι διεσκορπισμένοι οἱ ἀδελφοὶ εἰς διαφόρους ἐργασίας, καὶ διὰ νὰ ἐνθυμηθῶμεν τὴν δωρεὰν τοῦ Πνεύματος ποῦ ἐδόθη εἰς τοὺς ἀποστόλους κατὰ τὴν τρίτην ὥραν καὶ νὰ προσκυνήσωμεν ἔτσι ὅλοι μὲ μίαν ψυχὴν, ὥστε νὰ ἀξιωθῶμεν καὶ ἡμεῖς νὰ δεχθῶμεν τὸν ἁγιασμόν, ζητοῦντες τὴν καθοδήγησιν καὶ τὴν διδασκαλίαν τοῦ πρὸς τὸ συμφέρον μας, ὅπως λέγει ἡ Γραφή «καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, Θεέ, καὶ Πνεῦμα εὐθὲς ἀνανέωσον ἐντός μου· μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀφαιρέσης ἀπ' ἐμοῦ. Ἄποδος εἰς ἐμὲ τὴν ἀγαλλίασιν τῆς σωτηρίας σου καὶ μὲ πνεῦμα ἠγεμονικὸν στήριξόν με» (Ψαλμοῦ 50, 12-14)· καὶ εἰς ἄλλο σημεῖον· «τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν θὰ μὲ ὀδηγήσῃ εἰς ὁδὸν εὐθείαν» (Ψαλμοῦ 142, 10) ... Καὶ ἔτσι πάλιν ἀναλαμβάνομεν τὴν ἐργασίαν μας.

Καὶ ἂν μερικοὶ ἀπουσιάζουν μακρὰ λόγῳ τῆς φύσεως ἢ τοῦ τόπου τῆς ἐργασίας των, ὀφείλουν κατ' ἀνάγκην νὰ τηροῦν ἐκεῖ χωρὶς δισταγμὸν τὰ καθιερωμένα διότι «ὅπου θὰ εἶναι δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι», λέγει ὁ Κύριος, «εἰς τὸ ὄνομά μου, ἐκεῖ εἶμαι ἐν μέσῳ αὐτῶν» (Ματθαίου 18, 20).

Τὴν ἕκτην ὥραν ἐκρίναμεν ὅτι εἶναι ἀναγκαία ἡ προσευχὴ σύμφωνα μὲ τὸ παράδειγμα τῶν ἁγίων ποῦ λέγουν· «ἐσπέραν καὶ πρῶν καὶ μεσημβρίαν θὰ παρακαλέσω καὶ θὰ φωνάξω καὶ θὰ εἰσακούσῃ τὴν φωνὴν μου» (Ψαλμοῦ 54, 18). Ἡ προσευχὴ αὐτὴ εἶναι ἀναγκαία καὶ διὰ νὰ ἀπαλλαγῶμεν ἀπὸ ἀτύχημα καὶ μεσημβρινὸν (βλ. Ψαλμοῦ 90,6) δαμόνιον, ψάλλοντες συγχρόνως καὶ τὸν ἐνενηκοστὸν ψαλμόν.

Ἡ ἐνάτη ὥρα παρεδόθη εἰς ἡμᾶς ὡς ἀναγκαία διὰ προσευχὴν ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς ἀποστόλους εἰς τὰς Πράξεις, ποῦ ἀναφέρουν ὅτι ὁ Πέτρος καὶ

ὁ Ἰωάννης ἀνέβαινον εἰς τὸ ἱερόν «ἐπὶ τὴν ὥραν τῆς προσευχῆς τὴν ἐνάτην» (Πράξεων 3,1).

Ὅταν δὲ τελειῶνῃ ἡ ἡμέρα, πρέπει νὰ εὐχαριστοῦμεν τὸν Θεὸν δι' ὅσα μᾶς ἐχάρισε κατ' αὐτὴν, ἢ ἐπράξαμεν ὀρθῶς, καὶ νὰ ἐξομολογούμεθα τὰς παραλείψεις μας, κάθε ἀμάρτημα ἐκούσιον ἢ ἀκούσιον ἢ καὶ ἐν ἀγνοίᾳ, ἐν λόγῳ ἢ ἐν ἔργῳ ἢ εἰς αὐτὴν τὴν καρδίαν μας, ζητοῦντες δι' ὅλα τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ διὰ τῆς προσευχῆς. Διότι ἡ ἐπιμελὴς ἐξέτασις τῶν παρελθόντων μᾶς ὀφελεῖ πολὺ, ὥστε νὰ μὴ περιπέσωμεν πάλιν εἰς τὰ ἴδια ἀμαρτήματα. Διὰ τοῦτο λέγει· «δι' ὅσα λέγετε εἰς τὰς καρδίας σας, νὰ αἰσθάνεσθε μεταμέλειαν κατὰ τὴν κατάκλισίν σας» (Ψαλμοῦ 4, 5).

Καὶ πάλιν, ὅταν ἀρχίξῃ ἡ νύκτα, ζητοῦμεν τὴν ἀνάπαυσίν μας ἀμεμπτον καὶ χωρὶς φανταστικὰ πλάσματα. Αὐτὴν τὴν ὥραν ἀπαγγέλλομεν ὀπωσδήποτε καὶ τὸν ἐνενηκοστὸν ψαλμόν. Ὁ Παῦλος καὶ ὁ Σίλας μᾶς παρέδωσαν καὶ τὸ μεσονύκτιον ὡς ἀναγκαῖον διὰ προσευχὴν, ὅπως ἀναφέρει ἡ διήγησις τῶν Πράξεων· «κατὰ δὲ τὸ μεσονύκτιον Παῦλος καὶ Σίλας ὕμνουσαν τὸν Θεόν» (Πράξεων 16,25). Καὶ ὁ ψαλμωδὸς ὁμοίως λέγει· «τὸ μεσονύκτιον ἐξεγειρόμην, διὰ νὰ σὲ δοξολογῶ διὰ τὰς κρίσεις τῆς δικαιοσύνης σου» (Ψαλμοῦ 118, 62). Καὶ πάλιν, πρέπει νὰ ἐγειρώμεθα διὰ προσευχὴν πρὸ τοῦ ὄρθρου, διὰ νὰ μὴ μᾶς εὕρῃ ἡ ἡμέρα κοιμωμένους εἰς τὸ κρεβάτι, σύμφωνα μὲ τοὺς λόγους· «οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπρόλαβαν τὸν ὄρθρον, διὰ νὰ μελετήσω τὰ λόγια σου» (Ψαλμοῦ 118, 148).

Κανεὶς ἀπὸ τοὺς ἀνωτέρω καιροὺς δὲν πρέπει νὰ παρορᾶται ἀπὸ ἐκείνους ποῦ ἐδιάλεξαν νὰ ζοῦν προσεκτικὰ πρὸς δόξαν τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Χριστοῦ του. Σκέπτομαι δὲ ὅτι ἡ διαφορὰ καὶ ποικιλία εἰς τὰς προσευχὰς καὶ ψαλμωδίας κατὰ τὰς ὀρισμένας ὥρας χρησιμεύει καὶ εἰς τὸ ἐξῆς· ὅτι δηλαδή, ὅταν ὑπάρχῃ μονοτονία, πολλακὶς ἢ ψυχὴ αἰσθάνεται ἀνίαν καὶ ἀφαιρεῖται, ἐνῶ διὰ τῆς ἐναλλαγῆς καὶ τῆς ποικιλίας τῆς ψαλμωδίας μὲ τὰ ἀναγνώσματα κάθε ὥρας ἀνανεώνεται ἡ ἐπιθυμία τῆς ψυχῆς καὶ ἀναζωπυροῦται ἡ προσοχὴ τῆς».

(Μεγάλου Βασιλείου, Ὅροι κατὰ πλάτος, Ἐρωτήσεις ΑΖ', Εἰ δεῖ προφάσει τῶν προσευχῶν

καὶ τῆς ψαλμωδίας ἀμελεῖν τῶν ἔργων καὶ ποιοὶ καιροὶ τῆς προσευχῆς ἐπιτίθειοι καὶ πρῶτον, εἰ χρὴ ἐργάζεσθαι, *ΒΕΠΕΣ*, τ. 53, σ. 197-199· Ε.Π.Ε. τ. 8, σ. 341-353).

5. Ἡ Ἐκκλησία διεμόρφωσε τὴν τυπικὴ διάταξιν τῶν Ἱ. Ἀκολουθιῶν σύμφωνα μὲ τὴ θεολογία τῆς καὶ μὲ σκοπὸ τὴν πνευματικὴ οἰκοδομὴ καὶ κατάρτιση τῶν πιστῶν ἀναλόγως τῆς διανομομένης ἐκκλησιαστικῆς περιόδου, ὅπως Τριωδίου, Πεντηκοσταρίου, Παρακλητικῆς.

Ἐκάστη Ἱερά Ἀκολουθία τελεῖται μὲ συγκεκριμένο περιεχόμενο καὶ τρόπο σὲ κάθε περίοδο ἔχουσα σταθερά καὶ μεταβλητά στοιχεία.

6. Στὰ μεταβλητά στοιχεία ἀνήκουν οἱ καθ' ἡμέραν Ἱερές Ἀκολουθίες πού καταχωρίζονται στὰ Μηναιῖα.

Οἱ Ἅγιοι Πατέρες μας, μᾶς παρέδωσαν τὰ Μηναιῖα καὶ τὴν Παρακλητικὴν, τὸ Τριώδιον καὶ τὸ Πεντηκοστάριον. Ἐθέσπισαν δὲ τοὺς Ἁγίους εἰς τὰ Μηναιῖα εἰς τρεῖς τάξεις:

α'. ἄλλοι νὰ εἶναι πλήρως ἐορταζόμενοι ἔχοντες ἢ στιχηρά στὸν Ἑσπερινό, διπλᾶ Δοξαστικά, Εὐαγγέλιο τοῦ Ὁρθρου, Καταβασίης διὰ τοὺς Κανόνες, Αἴνους, καὶ λοιπὰ,

β'. ἄλλοι νὰ εἶναι ἡμεορταζόμενοι, καὶ

γ'. ἄλλοι μὴ ἐορταζόμενοι. Αὐτὴ τὴ διάκριση τὴν ἐθέσπισαν σοφά ὥστε τὶς καθημερινές νὰ ψάλλουμε καὶ ἐκ τῶν τροπαρίων τῶν Ἀκολουθιῶν τῆς Παρακλητικῆς, τοῦ Τριωδίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου τὰ ὁποῖα ἀναφέρονται στὴν Ἁγία Τριάδα, στὸν Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστό καὶ Θεό μας, στὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο, στοὺς Ἀγγέλους, στὸν Τίμιο Πρόδρομο, στοὺς Ἀποστόλους, στὸν Τίμιο Σταυρό, σὲ ὅλους τοὺς Ἁγίους, σὲ ὅλους τοὺς Μάρτυρας, στοὺς κεκοιμημένους πατέρες καὶ ἀδερφούς μας, κ.τ.λ., καὶ ἰδιαίτερος στή δική μας πνευματικὴ διόρθωση καὶ κατάρτιση.

Εἶναι ἐπίσης γνωστό ὅτι οἱ Ἅγιοι Πατέρες ἠθελαν τὴν εὐταξίαν σὲ ὅλες τὶς Ἑνορίες ὅπως προβλέπει ὁ Κ' Κανὼν τῆς Α' Οἰκουμενικῆς Συνόδου «ὕπερ τοῦ πάντα ἐν πάσῃ παροικίᾳ φυλάττεσθαι».

Ἄν δοῦμε τὰ Μηναιῖα τοῦ Βαρθολομαίου τοῦ Κουτλουμουσιανοῦ, διαπιστώνουμε τὰ ἑξῆς:

Ἀκολουθίες ἐορταζομένων πλήρως Ἁγίων (εἰς π' ἐσπέρια στιχηρά): 49, κατανεμόμενες ἀνά μῆνα ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου ἕως τοῦ Αὐγούστου ὡς ἑξῆς: (Σεπτέμβριος 5+Ὀκτώβριος 3+Νοέμβριος 4+Δεκέμβριος 5+Ἰανουάριος 9+Φεβρουάριος 2+Μάρτιος 1+Ἀπρίλιος 1+Μάιος 4+Ἰούνιος 4+Ἰούλιος 8+Αὐγουστος 3).

Ἀκολουθίες ἡμεορταζομένων Ἁγίων (εἰς σ' ἐσπέρια στιχηρά): 95, κατανεμόμενες ἀνά μῆνα ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου ἕως τοῦ Αὐγούστου ὡς ἑξῆς: (Σεπτέμβριος 11+Ὀκτώβριος 19+Νοέμβριος 17+Δεκέμβριος 8+Ἰανουάριος 11 +Φεβρουάριος 5+Μάρτιος 2+Ἀπρίλιος 2+Μάιος 2+Ἰούνιος 5+Ἰούλιος 6+Αὐγουστος 7).

Ἀκολουθίες μὴ ἐορταζομένων Ἁγίων: 209, κατανεμόμενες ἀνά μῆνα ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου ἕως τοῦ Αὐγούστου ὡς ἑξῆς: (Σεπτέμβριος 11+Ὀκτώβριος 10+Νοέμβριος 8+Δεκέμβριος 15+Ἰανουάριος 10+Φεβρουάριος 21+Μάρτιος 27+Ἀπρίλιος 27+Μάιος 23+Ἰούνιος 21+Ἰούλιος 17+Αὐγουστος 19).

Καὶ σὲ ποσοστὸ ἐπὶ τοῖς ἑκατό εἶναι ἀντιστοίχως, περίπου: 14% - 27% - 59%.

Διπλαθὴ οἱ μισές καὶ περισσότερες Ἀκολουθίες εἶναι τῆς τάξεως μὴ ἐορταζομένων Ἁγίων, μετὰ ἔρχονται οἱ Ἀκολουθίες τῶν ἡμεορταζομένων Ἁγίων, καὶ περίπου τὸ 14% μόνον τῶν Ἀκολουθιῶν εἶναι τῶν πλήρως ἐορταζομένων Ἁγίων.

Εἰδικὰ τοὺς μῆνες τοῦ Τριωδίου-Πεντηκοσταρίου, οἱ περισσότεροι Ἅγιοι εἶναι μὴ ἐορταζόμενοι, γιὰ νὰ ἀκούγεται τὸ Τριώδιον καὶ τὸ Πεντηκοστάριον.

Προφανῶς θὰ σκεφτοῦν μερικοὶ ὅτι ἰδοῦ πεδῖον δόξης λαμπρόν γιὰ τὴ συγγραφὴ καὶ προσθήκη στὰ Μηναιῖα Ἀκολουθιῶν πλήρως ἐορταζομένων Ἁγίων.

Ὅμως δεν εἶναι ἔτσι τὰ πράγματα. Γιατὶ αὐτομάτως θὰ διασπαστεῖ καὶ θὰ ἀδρανοποιηθεῖ αὐτὴ ἡ πλοῦσια Ὑμνολογία τῶν Ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας μας, καὶ ἰδιαίτερα τὰ θεολογικώτατα βιβλία τῆς Παρακλητικῆς κυρίως, ἀλλὰ καὶ τοῦ Τριωδίου, καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Γιὰ αὐτὸ καὶ ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας στὴν ὑπ' ἀριθμὸν 2864/11-4-2008 (Ἀριθμ. Πρωτ. 1217 καὶ Διεκπ. 724) Ἐγκύκλιο μὲ θέμα: «Περὶ

τῆς ἐγκρίσεως νέων Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν» ἀσκεῖ οἰκονομία μέ τήν ἔγκρισιν νέων Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν. Διαλαμβάνει ἐπί λέξει ἡ Συνοδική Ἐγκύκλιος:

«Οἰκονομία τις εἰς τό ὅλον θέμα τῆς Ἐγκρίσεως νέων Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν, δύναται νά ὑπάρχη εἰς τὰς περιπτώσεις τοπικῶν ἢ νεοφανῶν Ἀγίων καί ἀσφαλῶς μόνον διά τοπικὴν χρῆσιν, ἵνα μὴ τελικῶς καταλυμπάνηται ἡ Παρακλητικὴ, τό σπουδαιότατον καί θεολογικώτατον τοῦτο λειτουργικόν βιβλίον, λόγῳ τῆς καθημερινῆς χρήσεως Ἀσματικῶν Ἀκολουθιῶν τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας».

7. Τά ἀγιογραφικά κείμενα τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης καί τῆς Καινῆς Διαθήκης, πού εἶναι ἐντεταγμένα στίς Ἱερές Ἀκολουθίες τῆς λατρείας τῆς Ἐκκλησίας, χρησιμοποιήθηκαν ὡς οἱ πρῶτοι ὕμνοι τῆς λατρεύουσας κοινότητας. Ἐπίσης ἀπό αὐτά ἡ Ἐκκλησία διαμόρφωσε τοὺς ἐορτολογικούς τῆς κύκλους πού ἐχρησίμευσαν γιά τὴν πνευματικὴ κατάρτιση, τὴν οἰκοδομὴ τῶν πιστῶν ὡς κατηχητικά, διδασκτικά καί θεολογικά κείμενα. Προτείνεται νά ἐπιδιωχθεῖ ἡ ὁμιλητικὴ καί ἐξηγηματικὴ ἀξιοποίησί τους, ἐκμεταλλεόμενοι τὴν ὑψηλὴν ποιότητος πατερικὴ ἐρμηνευτικὴ παράδοση. Ἡ περίοδος τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς προσφέρεται ἰδιαίτερος γιά τὴν καλλιέργεια τοῦ πιστοῦ λαοῦ μέ τὴν διδασκίαν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης στό πλαίσιο τῆς ποιμαντικῆς τῆς προετοιμασίας γιά τὴ συμμετοχὴ στὴν ἐορτὴ τοῦ Πάσχα.

8. Οἱ Ἱερές Ἀκολουθίες ἄρχισαν νά διαμορφώνονται ἀπὸ τὸν πρῶτο χριστιανικὸ αἰῶνα ἕως σήμερον γι' αὐτὸ καί ἐμπεριέχουν ἀρχαῖκα καί νεώτερα στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα εἶναι διακριτὰ ἀπὸ τοὺς ἔμπειρους τελετουργοὺς καί εἰδικούς ἐρευνητές. Συνεπῶς οἱ τελετουργοὶ Ποιμένες πρέπει νά τὰ ἀντιμετωπίζουν μετὰ τῆς δεούσης προσοχῆς, νά μὴν αὐθαιρετοῦν, νά μὴν καταργοῦν καί νά μὴν προσθέτουν στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα θὰ ἀλλοιώσουν τὴ θεολογία καί τὸν χαρακτῆρα τους.

9. Εἶναι ἀνάγκη νά τονισθεῖ ὅτι ἡ ἐπιδιωκομένη ὁμοιομορφία τελέσεως τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν ὅλων τῶν περιόδων ἐπιτυγχάνεται ἀπὸ τοὺς

τελετουργοὺς Ποιμένες πού γνωρίζουν τὴν προέλευση καί τὴν χρῆσιν τῶν δεδομένων τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν.

10. Εἶναι διαπιστωμένο ὅτι ἀρχαιότερες λειτουργικὲς πρακτικὲς διατηροῦνται κατὰ τὴν ἱερὴν περιόδου τοῦ λειτουργικοῦ ἔτους. Διπλαδὴ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος, τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα καί τῆς Διακαινησίμου ἑβδομάδος καί γενικώτερα στίς μεγάλες δεσποτικὲς ἐορτὲς διατηροῦνται ἀρχαιότερα λειτουργικὰ στοιχεῖα.

11. Κατὰ τὴν τέλεση τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν αὐτῶν τῶν περιόδων (Τριωδίου-Πεντηκοσταρίου-Παρακλητικῆς) ἀκολουθεῖται τὸ μοναστηριακὸ τυπικόν, παρατηρεῖται ὅμως ὅτι στίς Ἑνορίες γιά λόγους προφανεῖς δέν τηρεῖται τὸ ἐν λόγῳ τυπικόν εἴτε λόγῳ τῆς μεγάλης διάρκειας τῶν ἱερῶν ἀκολουθιῶν εἴτε ἐξ ἄλλων λόγων καί αὐθαιρέτως παραλείπονται οἱ ἱερές ἀκολουθίες ἢ συντομεύονται ἀκρίτως καί ἀπαρδεκτῶς. Οὕτως προκύπτει ἡ εὐθύνη τῶν ἑκασταχοῦ Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν καί Ποιμεναρχῶν, ὥστε νά συστήσουν τὰ δέοντα στοὺς τελετουργοὺς-Ἐφημερίους, διευθετώντας τὰ θέματα τῆς τελέσεως τῶν ἱερῶν Ἀκολουθιῶν κατὰ τὴν συνθήκην καί ἀνάγκην πού ἐπικρατοῦν στίς ἐπαρχίες τους.

12. Προτείνεται νά καταγραφῆ καί νά διευκρινισθεῖ στὰ λειτουργικὰ βιβλία τῆς Ἐκκλησίας (ἰδιαίτερος στό Ἱερατικόν), ὅτι κατὰ τὸν Ἀναστάσιμον Ὁρθρο τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα καί ὅλης τῆς Διακαινησίμου ἑβδομάδος ἡ πρώτη μεγάλη συναπτὴ καί οἱ ἀκολουθοῦσες μικρὲς συναπτὲς ὀφείλουν νά συνοδεύονται (κάθε μία) σύμφωνα μέ τὴν ἀρχαία τάξιν τοῦ Ἀσματικοῦ Τυπικοῦ ἀπὸ μία ἀντίστοιχὴν Εὐχὴν τοῦ Ὁρθρου σύμφωνα μέ τὴν ἐξῆς ἀντιστοιχία:

Στὴν μεγάλη συναπτὴ (πού λέγεται ἀμέσως μετὰ τὰ δέκα «Χριστὸς Ἀνέστη») ἀντιστοιχεῖ ἡ πρώτη Εὐχὴ (Εὐχὴ α΄).

Μετὰ τὴν α΄ ὡδὴ τοῦ κανόνος ἀναπέμπεται ἡ Εὐχὴ β΄,

μετὰ τὴν γ΄ ὡδὴ ἡ Εὐχὴ γ΄,

μετά τί δ´ ὠδή ἡ Εὐχή δ´,
 μετά τί ε´ ὠδή ἡ Εὐχή ε´,
 μετά τί στ´ ὠδή ἡ Εὐχή στ´,
 μετά τί ζ´ ὠδή ἡ Εὐχή ζ´,
 μετά τί ν´ ὠδή ἡ Εὐχή ν´,
 μετά τί θ´ ὠδή ἡ Εὐχή ια´.

Κατά τί διάρκεια τῶν αἰῶνων (ἢ μετά τό πέρας τῶν αἰῶνων) λέγονται τά πληρωτικά καί σέ αὐτά ἀντιστοιχεῖ ἡ Εὐχή ιβ´ καί μετά, ὡς συνήθως, ἀναπέμπεται ἡ Εὐχή τῆς κεφαλοκλισίας.

Δέν ἀναπέμπονται οἱ θ´ καί ι´ Εὐχές, διότι ἡ πρώτη εἶναι ἡ Εὐχή τοῦ Εὐαγγελίου, τό ὁποῖο ἔχει ἤδη ἀναγνωσθεῖ σπίν ἀρχή τῆς Ἀκολουθίας, καί ἡ δεύτερη εἶναι ἡ Εὐχή πού συνοδεύει τόν ν´ Ψαλμό, ὁ ὁποῖος δέν ἀναγινώσκεται κατά τί Διακαινίσμο ἐβδομάδα· σημειώνεται, ἐπίσης, ὅτι ἡ ἐκτενής ἰκεσία παραλείπεται κατά τί Διακαινίσμο ἐβδομάδα.

13. Τό σύστημα τῶν βιβλικῶν ἀναγνωσμάτων τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς καί τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος διατηρεῖ τί δυναμικότητα τῆς πρωτοχριστιανικῆς λατρείας, παρέχει τά ἀσφαλῆ θεολογικά κριτήρια γιά τί λειτουργική της ἀντιμετώπιση καί διασφαλίζει τί διαχρονική θέση της στό ἔργο τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου.

14. Ἡ ποιμαντική εὐθύνη ἐπιβάλλει τίν ἀξιοποίηση ὅλων τῶν ἱερῶν Ἀκολουθιῶν ὡς εὐκαιρίες προσευχῆς τῶν πιστῶν. Ἐνδεικτικῶς ἡ ποιμαντική πείρα καταδεικνύει ὅτι ἡ ἔνταξη τοῦ Μικροῦ Ἀποδείπνου στόν ἐνοριακό λειτουργικό χρόνο, καί μάλιστα τότε πού οἱ ναοί κλείνουν, προσελκύει πολλούς, κυρίως νέους, ἀνθρώπους καί βοηθεῖ πολλούς πιστούς πού εὐρίσκονται σέ ἀνάγκες νά γευθοῦν τό ἄρωμα τῆς θείας λατρείας τῆς Ἐκκλησίας μας. Ἄλλωστε ἡ πνευματική προσέγγιση πού ἐπιδιώκουμε μέσφ διαφόρων δράσεων ὀλοκληρῶνεται καί τελειοποιεῖται καλύτερα μέσα ἀπό τί λατρεία τῆς Ἐκκλησίας μας.

Προτείνεται:

-Ἡ τέλεση τοῦ Μικροῦ Ἀποδείπνου σπίν Ἑνορία μία ἢ περισσότερες φορές, σέ συνδυασμό μέ μιά σύναξη νέων.

-Τό Ἀπόδειπνο νά τελεῖται σέ καθορισμένο χρόνο, πάντα τόν ἴδιο, ὥστε νά προσέρχονται περισσότεροι πιστοί στόν ναό γιά κοινή προσευχή.

Θά πρέπει νά τονιστεῖ ὅτι:

-τά Ἀπόδειπνα, οἱ παρακλήσεις, τό μυστήριο τοῦ Εὐχελαίου καί οἱ ἱερές παννυχίδες εἶναι τά «χρηστικά ἐργαλεῖα» πού θά ἀναζωπυρώσουν τό χάρισμα τῆς βιωματικῆς λειτουργικῆς ζωῆς καί ἐμπειρίας.

15. Τό μήνυμα τῶν Ὁρῶν εἶναι ἡ «ἐν παντί καιρῷ καί ὥρα» προσευχή μας πρὸς τόν Θεό, ὁ ἁγιασμός τοῦ χρόνου τῆς ζωῆς μας καί ἡ ἐν Χριστῷ ἀναγέννηση καί μεταμόρφωσή μας.

Θά πρέπει, ἐπίσης:

-Νά γίνει προσπάθεια θεολογικῆς ἐμβάθυνσης τῶν Ἀκολουθιῶν τῶν Ὁρῶν.

-Νά ληφθεῖ πρόνοια ποιμαντικῆς ἀξιοποίησης τοῦ λειτουργικοῦ πλοῦτου πού ὑπάρχει στίς Ἀκολουθίες τῶν Ὁρῶν.

-Νά τονισθεῖ ἡ ἀναγκαιότητα τέλεσης τῶν Ἀκολουθιῶν τοῦ Νυχθημέρου καί στίς Ἑνορίες καί νά βρεθεῖ τρόπος νά ἐμπνευσθοῦν ὅλοι ἀπό τά νοήματά τους, καί κυρίως οἱ νέοι.

16. Ἡ Παρακλητική, τό Τριῶδιο, τό Πεντηκοστάριο περιέχουν πλούσιο ὕλικό γιά τίν ποιμαντική θεολογία καί διακονία πού στηρίζεται στό σχέδιο τῆς θείας Οἰκονομίας καί κορυφώνεται μέ τίν ἐκούσια κένωση τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ. Διαχρονικά, σπίν ποιμαντική τῆς Ἐκκλησίας περιλαμβάνονται ἡ ζῶσα μετάδοση τοῦ μυστηρίου τῆς πίστεως ἀπό γενιά σέ γενιά, ἡ ἱεραποστολή, ἡ διακονία τοῦ λόγου, ἡ συγκρότηση Συνόδων καί ἡ σύνταξη δογματικῶν ὄρων καί ἱερῶν κανόνων, ἡ ὀριοθέτηση τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, ἡ εὐταξία σπίν λατρεία καί ἡ καλλιέργεια τοῦ χριστιανικοῦ ἥθους.

17. Τό ἐνδιαφέρον τῶν ὕμνων τῆς Παρακλητικῆς, τοῦ Τριῶδιου καί τοῦ Πεντηκοσταρίου ἐστιάζεται στόν ἄνθρωπο, σπίν πνευματική νοματοδότηση τῆς ζωῆς του καί τί διασφάλιση τῶν ὄρων τῆς σωτηρίας του ἀπό τίν ἀλλοτρίωση, τί φθορά καί τόν θάνατο. Ὅποτε, ἡ καθημερινή

χρήση τῆς Παρακλητικῆς στὴν ὀρθόδοξη χριστιανική λατρεία συμβάλλει στὴ μύηση πρῶτιστα τῶν κληρικῶν καὶ ἐν συνεχείᾳ τῶν λαϊκῶν στὴ βιβλική καὶ πατερική παράδοση, στὴ διαμόρφωση ἐκκλησιαστικῆς δογματικῆς συνείδησης καὶ χριστιανοπρεποῦς ἥθους.

18. Ὁ Μέγας Κανὼν τοῦ Ὁσίου Ἀνδρέα ἐκφράζει τὸν ἀδαμαιοῦ θρῆνο στό δίπολο τῆς ἁμαρτίας καὶ ὑποδουλώσεως στὰ πάθη καὶ στό ἄλλο δίπολο τῆς μετανοίας, τῆς συγχωρήσεως καὶ τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ δραματικός χαρακτήρας τοῦ λόγου του φανερῶνει τὴν τραγωδία τῆς ἁμαρτίας, τὴν πικρότητα τῆς προσωπικῆς εὐθύνης γιὰ κάθε ἁμάρτημα, τὴν ἀναγνώριση πού ὀδηγεῖ στὴν αὐτομεμψία, τὴν ἐγρήγορση, τὴν ἐξομολόγησι καὶ μετάνοια, τὴν ἀγωνία καὶ τὴν ἐλπίδα τοῦ θείου ἐλέους, καθὼς καὶ τὴ βεβαιότητα τῆς σωτηρίας στὴν εὐσπλαχνία τοῦ Θεοῦ.

19. Λόγω τῆς μεγάλης θεολογικῆς-δογματικῆς ἀξίας τοῦ περιεχομένου τῶν Δογματικῶν Θεοτοκίων τῆς Παρακλητικῆς, κρίνεται σκόπιμη ἡ

χρήση τους ὡς διδακτικοῦ ὕλικου γιὰ τὰ μαθήματα τῆς Δογματικῆς καὶ τῆς Ὑμνολογίας τόσο στὶς ἐκκλησιαστικῆς φύσεως Σχολές, ὅσο καὶ στὰ θεολογικά Τμήματα τῶν Πανεπιστημιακῶν Σχολῶν.

Ἐπίσης, τονίζεται ὅτι εἶναι σημαντικὴ ἡ ὠφέλεια τῶν ἱεροκηρύκων, ἱερέων, κατηχητῶν καὶ θεολόγων, ἀλλὰ καὶ τῶν πιστῶν πού θέλουν νὰ ἐπιμορφώνονται στὰ θέματα τῆς ὀρθοδόξου πίστεως.

20. Προτείνεται πρὸς τὴν ἐπιτροπή ἀναμορφώσεως τῶν λειτουργικῶν βιβλίων ὁ σχεδιασμός μιᾶς πληρέστερης ἐκδόσεως τοῦ λειτουργικοῦ βιβλίου τοῦ Θεοτοκαρίου, μέ βάση τὴ μελέτη τῆς χειρόγραφης καὶ ἔντυπης παραδόσεώς της.

Ὁ Πρόεδρος

τῆς Ὁργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Συμποσίου
καὶ Πρόεδρος τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς
Λειτουργικῆς Ἀναγεννήσεως
† Ὁ Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ Δανιὴλ

Δικαιοσύνη. Ανθρώπινη και Θεία

του Σεβ. Μητροπολίτου Καισαριανῆς, Βύρωνος καί Ὑμηττοῦ κ. Δανιήλ
(Ομιλία στήν Ἑνωσὴ Δικαστῶν Ἀθηνῶν, 3.10.2018)

Τό θέμα πού κατόπιν τῆς εὐγενοῦς καί προφρόνου προσκλήσεώς σας καί μέ τήν ἀνοχή σας θά ἀναπτύξω στήν ἐξαιρετική αὐτή σύναξη τῶν ἐντιμολογιωτάτων, δοκιμοτάτων, περιφανεστάτων καί ἐκλαμπροτάτων δικαστικῶν λειτουργῶν, ὅπως εἶναι φυσικό γιά μένα, ἕνα ταπεινό Ἐπίσκοπο τῆς Ἐκκλησίας καί ὑπηρετῆ τῆς θείας δικαιοσύνης, στηρίζεται στήν ἀποκάλυψη τοῦ Θεοῦ πού ἔχει καταγραφεῖ κατά τήν παρέλευση τοῦ χρόνου στά θεόπνευστα κείμενα τῆς Ἁγίας Γραφῆς.

Στήν Ἁγία Γραφή διαπιστώνουμε ὅτι παρουσιάζονται δύο τρόποι σκέψεως καί κατανοήσεως τῆς δικαιοσύνης:

Ἀφ' ἑνός μὲν ἡ δικαιοσύνη μέ τήν προοπτική τῆς κρίσεως, ἀφοῦ δικαιοσύνη νοεῖται ἡ ἠθική ἀρετή, πού δηλώνει τήν ὀλοκληρωτική τήρηση τῶν θείων ἐντολῶν κατά τόν λόγο πού ὁ Χριστός εἶπε στόν Πρόδρομο «Ἄφες ἄρτι· οὕτω γάρ πρέπον ἐστὶν ἡμῖν πληρῶσαι πᾶσαν δικαιοσύνην» (Κατά Ματθαῖον γ' 15) καί «οὐκ ἤλθον καταλύσαι ἀλλὰ πληρῶσαι» (Κατά Ματθαῖον ε' 17). Σ' αὐτή τήν κατανόηση ὁ Θεός ἐξαγγέλλει καί δίνει τόν νόμο Του, τά προστάγματα Του, πού ὀφείλει ὁ ἄνθρωπος νά τηρήσει καί γιά τήν τήρηση ἢ μή θά κριθεῖ ἀπό τόν ὑπέρτατο Κριτή, πού εἶναι ὁ Κύριος πού νομοθέτησε.

Ἀφ' ἑτέρου ἡ ἄλλη κατεύθυνση κατανοήσεως τῆς δικαιοσύνης στά βιβλικά κείμενα ὑποδηλώνει ἄλλοτε μία θεία ιδιότητα καί ἄλλοτε ἐνέργεια τοῦ Θεοῦ πού σκορπίζει τά δῶρα τῆς σωτηρίας. Σ' αὐτή, τήν κατανόηση ὁ ἄνθρωπος ἀποδεικνύεται ἀδύνατος νά τηρήσει τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ πού ὀφείλεται σέ πολλούς λόγους. Ὁ Θεός ὁμως δείχνοντας τήν εὐσπλαγχνία Του ἐνεργεῖ ὥστε νά καταστήσει τόν ἄνθρωπο ἰκανό καί κατάλληλο νά τηρήσει τίς ἐντολές Του στήν περίπτωσι πού

δέν τίς τηρεῖ μέ τή μετάνοια, τήν πίστη, τήν ταπεινώσι, τήν ὑπακοή στό ἅγιο θέλημά Του, νά τόν ἀθώωσι ὥστε νά ἀποφύγει τήν κρίσι ἐπειδή τίς παραβαίνει καί ἀντί τιμωρίας νά ἐπιφυλάσσει τιμὴ καί δόξα.

Α' Ἡ δικαιοσύνη καί ἡ κρίσι

1. Ἡ ἀνθρώπινη δικαιοσύνη

Σ' ἕνα σύντομο διάγραμμα καταγράφουμε τίς ἔννοιες τῆς ἀνθρώπινης δικαιοσύνης, πῶς ἀσκεῖται ἡ δικαιοσύνη ἀπό τόν ἄνθρωπο.

α. Ἡ δικαιοσύνη στήν Πολιτεία

Ἡ Βίβλος ἀπαιτεῖ ἀπό τοὺς κριτές ἀκεραιότητα στήν ἄσκηση τῶν καθηκόντων τους:

«Καὶ ἐνετειλάμην τοῖς κριταῖς ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ λέγων· διακοῦτε ἀνὰ μέσον τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν καὶ κρίνατε δικαίως ἀνὰ μέσον ἀνδρῶς καὶ ἀνὰ μέσον ἀδελφοῦ καὶ ἀνὰ μέσον προσπλύτου αὐτοῦ» (Δευτερονομίου α' 16).

Δηλαδή: «Ἐπίσης, μέ τήν εὐκαιρία, ἔδωσα στοὺς δικαστὲς σας αὐτοὺς ὀρισμένους ὁδηγίες: Ν' ἀκοῦτε, τοὺς εἶπα, μέ προσοχή τίς ὑποθέσεις τῶν συμπατριωτῶν σας καί νά κρίνετε δίκαια τίς διαφορές τοῦ καθενός, εἴτε αὐτὲς εἶναι μ' ἕναν Ἰσραηλίτη εἴτε μ' ἕναν ξένο».

«Κριτὰς καὶ γραμματοεισαγωγεῖς ποιήσεις σεαυτῷ ἐν ταῖς πόλεσί σου, αἷς Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι, κατὰ φυλάς, καὶ κρινοῦσι τὸν λαὸν κρίσιν δικαίαν» (Δευτερονομίου ιστ' 18).

Δηλαδή: «Σ ὅλες τίς πόλεις πού θά σᾶς δώσει ὁ Κύριος ὁ Θεός σας, θά διορίσετε δικαστὲς καὶ ἀξιωματοῦχοις κατὰ φυλάς. Αὐτοὶ θά ἀποδίδουν τό δίκαιο στόν λαό, μέ εὐθυκρισία».

«Δικαίως τὸ δίκαιον διώξη, ἵνα ζητε καὶ εἰσ-
ελθόντες κληρονομήσετε τὴν γῆν, ἣν Κύριος ὁ
Θεός σου δίδωσί σοι» (Δευτερονομίου ιστ' 20).

Δηλαδή: «Τὸ δίκαιο, μόνο δίκαιο νά ἐπιδιώκετε,
γιά νά ζήσετε καὶ νά πάρετε ἰδιοκτησία σας τὴ
χώρα πού σᾶς δίνει ὁ Κύριος, ὁ Θεός σας».

«Οὐ ποιήσετε ἄδικον ἐν κρίσει· οὐ λήψη πρό-
σωπον πτωχοῦ, οὐδὲ μὴ θαυμάσης πρόσωπον
δυναστού· ἐν δικαιοσύνη κρινεῖς τὸν πλησίον
σου» (Δευτικοῦ ιθ' 15).

Δηλαδή: «Μὴν εἶσαι ἄδικος ὅταν δικάζεις.
Μὴν παίρνεις τὸ μέρος τοῦ ἀδύνατου ἀλλὰ μὴν
εὐνοεῖς καὶ τὸν ἰσχυρό· νά κρίνεις δίκαια τὸν
συμπολίτη σου!»

«Ζυγὰ δίκαια καὶ σταθμῖα δίκαια καὶ χοῦς
δίκαιος ἔσται ἐν ὑμῖν· ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεός
ὑμῶν, ὁ ἐξαγαγὼν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου»
(Δευτικοῦ ιθ' 36).

Δηλαδή: «Νά μεταχειρίζεστε ἀκριβεῖς πλάστιγ-
γες, ἀκριβῆ ζύγια ἐφά καὶ ἀκριβές χίν. Ἐγὼ, ὁ
Κύριος, εἶμαι ὁ Θεός σας, πού σᾶς ἔβγαλα ἀπὸ
τὴν Αἴγυπτο».

«μὴ κρίνετε κατ' ὄψιν, ἀλλὰ τὴν δικαίαν κρίσιν
κρίνατε» (Ιωάννου ζ' 24).

Δηλαδή: «Μὴν κρίνετε ἐπιφανειακά, ἀλλὰ νά
κρίνετε μέ τὰ σωστά κριτήρια».

Κατὰ τὴν ἔννοια αὐτή ὁ ἀκέραιος κριτής εἶναι
δίκαιος κατὰ τὸ πρότυπο τοῦ Θεοῦ, πού ὀφείλει
νά δικαιώνει τὸν ἀθῶο, δηλαδή νά τὸν ἀθώνει
ἢ νά τὸν ἀποκαθιστᾶ στό δίκαιό του.

Οἱ Προφῆτες συχνά ἀπευθύνονται στοὺς
ποικίλους ἡγέτες μέ τὴν παραίνεση «ποιεῖτε
κρίσιν καὶ δικαιοσύνην» (Ιερεμίου κβ' 3).

«Σπεύρατε ἑαυτοῖς εἰς δικαιοσύνην, τρυγήσατε
εἰς καρπὸν ζωῆς, φωτίσατε ἑαυτοῖς φῶς γνώ-
σεως, ἐκζητήσατε τὸν Κύριον ἕως τοῦ ἐλθεῖν
γενήματα δικαιοσύνης ὑμῖν» (Ωσπέ ι' 12).

Δηλαδή: «Νά σπεύρνετε τοὺς εἶπα δικαιοσύνη
ᾧστε νά θερίσετε καρπούς ἀνάλογους τῆς
ἀγάπης σας. Κάντε καινούργια ἀρχή, ὅπως ὁ
ἀγρότης τὸ καινούργιο του χωράφι ἐτοιμάζει.

Εἶναι καιρός σ' ἐμένα, τὸν Κύριο, νά στραφεῖτε
κι ἐγὼ τίς εὐλογίες μου πλούσιες πάνω σας θά
τίς σκορπίσω».

«Τάδε λέγει Κύριος· ποιεῖτε κρίσιν καὶ δι-
καιοσύνην καὶ ἐξαιρεῖσθε διηρησμένον ἐκ
χειρὸς ἀδικούντος αὐτὸν καὶ προσήλυτον καὶ
ὄρφανὸν καὶ χήραν μὴ καταδυναστεύετε καὶ μὴ
ἀσεβῆτε καὶ αἷμα ἀθῶον μὴ ἐκχέτε ἐν τῷ τόπῳ
τούτῳ» (Ιερεμίου κβ' 3).

Δηλαδή: «Κάντε τὸ σωστό καὶ τὸ δίκαιο, λέει
ὁ Κύριος, καὶ γλιτώστε τὸν ἀπογυμνωμένον ἀπὸ
τὸν καταπιεστή του. Μὴν ἀδικεῖτε, μὴν κατα-
πιέζετε τοὺς ξένους, τὰ ὄρφανά καὶ τίς χῆρες
καὶ μὴ φονεύετε ἀθῶους ἀνθρώπους σ' αὐτὸν
τόν τόπο».

β. Ἡ Δικαιοσύνη πιστότητα στὸν Νόμο τοῦ
Θεοῦ

Δικαιοσύνη γιὰ τὸν ἄνθρωπο σημαίνει τὴν
ὀλοκληρωτικὴ τήρηση τῶν θείων ἐντολῶν, τὴν
συμπεριφορὰ σύμφωνα μέ τὸν Νόμο, ὅπως δίδαξε
ὁ Κύριος: «Ζητεῖτε δὲ πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ
Θεοῦ καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ» (Ματθαίου
στ' 33).

Δηλαδή: «Γι' αὐτὸ πρῶτα ἀπὸ ὅλα νά ἐπιζητεῖτε
τὴ βασιλεία τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν ἐπικράτηση τοῦ
θελήματός Του».

Γι' αὐτὸ οἱ ἅγιοι χαρακτηρίζονται δίκαιοι τοῦ
Θεοῦ.

Ἡ ἐπισίμανση αὐτὴ στηρίζεται στὸν λόγο
τοῦ Θεοῦ: «ὅς ἐὰν οὖν λύσῃ μίαν τῶν ἐντολῶν
τούτων τῶν ἐλαχίστων καὶ διδάξῃ οὕτως τοὺς
ἀνθρώπους, ἐλάχιστος κληθήσεται ἐν τῇ
βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· ὅς δ' ἂν ποιήσῃ καὶ
διδάξῃ, οὕτως μέγας κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ
τῶν οὐρανῶν» (Ματθαίου ε' 19).

Δηλαδή: «Ὅποιος, λοιπόν, καταργήσει ἀκόμα
καὶ μία ἀπὸ τίς πιό μικρὲς ἐντολὲς αὐτοῦ
τοῦ νόμου καὶ διδάξῃ ἔτσι τοὺς ἄλλους, θά
θεωρηθεῖ ἐλάχιστος στὴ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.
Ἐνῶ ὁποιος τίς τηρήσει ὅλες καὶ διδάξῃ ἔτσι
καὶ τοὺς ἄλλους, αὐτός θά θεωρηθεῖ μέγας
στὴ βασιλεία τοῦ Θεοῦ».

«ὅστις γὰρ ὄλον τὸν νόμον τηρήσῃ, πταισῆ δὲ ἐν ἐνί, γέγονε πάντων ἔνοχος» (Ἰακώβου β΄ 10)

Δηλαδή: «Ὅποιος τηρήσει ὅλες τίς διατάξεις τοῦ νόμου καὶ παραβεῖ μία, θεωρεῖται παραβάτης ὅλου τοῦ νόμου».

Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος τονίζει, ἐρμηνεύοντας τὸν μακαρισμὸ «Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται» (Ματθαίου ε΄ 6).

«ἢ τὴν καθόλου φησὶν ἀρετὴν, ἢ τὴν μερικὴν ταύτην τὴν ἀπεναντίας τῇ πλεονεξίᾳ κεκμένην» (Ὁμιλία XV (15) εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγέλιον PG 57, 227).

Ὁ ἀπ. Παῦλος ἐπιχειρηματολογεῖ ἀποτρέποντας τὸν πιστό νὰ κρίνει καὶ νὰ καταδικάζει τὸν ἀδελφὸ του, διότι δὲν τὸ ἐπιτρέπει ὁ Θεὸς λέγοντας: «σὺ τίς εἶ ὁ κρίνων ἀλλότριον οἰκέτην; τῷ ἰδίῳ Κυρίῳ στήκει ἢ πίπτει» (Πρὸς Ῥωμαίους ιδ΄ 4).

Δηλαδή: «Ποιὸς εἶσαι ἐσύ πού θὰ κρίνεις ἕναν ξένο ὑπηρέτη;».

Ὁ Κύριος ἀρνίθηκε νὰ δικάσει τὴν ὑπόθεσι δύο ἀδελφῶν πού διαφωνοῦσαν στὴ διανομὴ τῆς πατρικῆς περιουσίας: «ὁ δὲ εἶπεν αὐτῶ· Ἄνθρωπε, τίς με κατέστησε δικαστὴν ἢ μεριστὴν ἐφ' ὑμᾶς;» (Λουκᾶ ιβ΄ 14).

Δηλαδή: «Ἄνθρωπέ μου ἐγὼ δὲν εἶμαι δικαστής γιὰ νὰ χωρίζω τὴν περιουσία σας».

γ. Δικαιοσύνη - ἀνταμοιβή

Ἡ πιστότητα στὶς θεῖες ἐντολές γίνεται πηγὴ ἀξιωμαθίας καὶ εὐημερίας.

Στὶς Παροιμίες ἀναφέρεται «ὁδὸς δικαιοσύνης καὶ ἐλεημοσύνης ἐυρήσει ζωὴν καὶ δόξαν» (κστ΄ 21), ὅπου ἡ δικαιοσύνη ἰσοδυναμεῖ μὲ ζωὴ καὶ δόξα.

Στὸν Ψαλμὸ κγ΄ 3-6 ἡ δικαιοσύνη πού χορηγεῖται ἀπὸ τὸν Θεὸ δὲν εἶναι ἄλλο ἀπὸ τὴ θεία εὐλογία πού ἀνταμειβεῖ τὴν εὐσέβεια τῶν ζητούντων τὸν Κύριον. «Τίς ἀναβήσεται εἰς τὸ ὄρος τοῦ Κυρίου καὶ τίς στήσεται ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ; ἀθῶος χερσὶ καὶ καθαρὸς τῇ καρδίᾳ,

ὃς οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ ματαίῳ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ καὶ οὐκ ᾤμοσεν ἐπὶ δόλῳ τῷ πλησίον αὐτοῦ. οὗτος λίπεται εὐλογίαν παρὰ Κυρίου καὶ ἐλεημοσύνην παρὰ Θεοῦ σωτῆρος αὐτοῦ. αὕτη ἢ γενεὰ ζητούντων τὸν Κύριον, ζητούντων τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ».

Δηλαδή: «Ποιὸς μπορεῖ νὰ ἀνέβει στὸ ὄρος τοῦ Κυρίου; καὶ ποιὸς στὸν ἅγιό του τὸν τόπο νὰ σταθεῖ; Καθένας πού τὰ χέρια του δὲν ἔπραξαν κακὸ καὶ καθαρὴ εἶναι ἡ καρδιά του, ὅποιος δὲν ἐπιδόθηκε σὲ μάταια πράγματα, οὔτε ὀρκίστηκε μὲ δόλο γιὰ τὸν διπλανό του. Αὐτὸς θὰ λάβει εὐλογία καὶ δικαιοσύνη ἀπὸ τὸν Θεὸ του πού τὸν σώζει. Αὕτη εἶναι ἡ γενιά πού τὸν ζητᾷ καὶ λαχταρεῖ τὴν παρουσία τοῦ Ἰακώβ».

δ. Δικαιοσύνη, σοφία καὶ καλοσύνη

Στὴ Σοφία Σολομῶντος ἀναπτύσσεται ἡ ἄποψη ὅτι ἡ δικαιοσύνη ἀσκεῖται μὲ σοφία καὶ καλοσύνη: «Ἀγαπήσατε δικαιοσύνην, οἱ κρίνοντες τὴν γῆν, φρονήσατε περὶ τοῦ Κυρίου ἐν ἀγαθότητι, καὶ ἐν ἀπλότῃ καρδίᾳ ζητήσατε αὐτόν» (α΄ 1).

Δηλαδή: «Ἀγαπήσατε τὴ δικαιοσύνην, ἐσεῖς οἱ κυβερνήτες τῆς γῆς, σκεφεῖτε μὲ ἀγαθὰ αἰσθήματα τὸν Κύριο καὶ ἀναζητήσατε τον μὲ εἰλικρινῆ καρδιά».

«Δικαιοσύνη γὰρ ἀθάνατός ἐστιν» (α΄ 15).

Δηλαδή: «Στὸν δίκαιο ὁ θάνατος δὲν ἔχει ἐξουσία».

Στὸ χωρίο τῆς Σοφίας Σολομῶντος ν΄ 7 ἡ δικαιοσύνη ἔχει καρπούς τῆ σωφροσύνη καὶ τῆ φρόνησι, τῆ δικαιοσύνη καὶ τὴν ἀνδρεία, τίς τέσσαρες κύριες κλασικὲς ἀρετὲς πού πρέπει νὰ κοσμοῦν τὸν εὐσεβῆ καὶ δίκαιο ἄνθρωπο.

«Εἰ δικαιοσύνην ἀγαπᾷ τις, οἱ πόνοι ταύτης εἰσὶν ἀρεταί· σωφροσύνην γὰρ καὶ φρόνησιν ἐκδιδάσκει, δικαιοσύνην καὶ ἀνδρείαν, ὧν χρησιμώτερον οὐδὲν ἐστὶν ἐν βίῳ ἀνθρώποις» (ν΄ 7).

Δηλαδή: «Ἄν κανεὶς ἀγαπάει τὴ δικαιοσύνην, τότε ἐμφανίζονται ὅλες οἱ ὑπέρτατες ἀξίες: αὐτὴ διδάσκει σωφροσύνη καὶ σύνεσι, δικαιοσύνη καὶ γενναϊότητα· τίποτα πιὸ χρήσιμο ἀπ' αὐτὰ δὲν ὑπάρχει στὴ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου».

Δικαιοσύνη καταλήγει νά σημαίνει τά ἀποτέλεσμα τῆς κρίσεως π.χ. τὴν ἀπελευθέρωση τοῦ κατηγορουμένου. Αὐτὴ ἡ συγκεκριμένη ἔννοια τῆς «εὐεργεσίας» ἐξαγγέλλει τελικὰ τὴν ἔννοια τῆς ἐλεημοσύνης. Ἀντίστοιχα ὁ δίκαιος εἶναι ἐνάρετος καὶ ἐλεήμων ἄνθρωπος.

«Ἐδίδαξας δέ σου τὸν λαὸν διὰ τῶν τοιούτων ἔργων, ὅτι δεῖ τὸν δίκαιον εἶναι φιλόφρονος καὶ εὐέλπιδας ἐποίησας τοὺς υἱούς σου ὅτι δίδως ἐπὶ ἁμαρτήμασι μετάνοιαν» (Σοφίας Σολομώντος ιβ' 19).

Δηλαδή: «Μ' αὐτὴν τὴν καλοσύνην δίδαξες τὸν λαὸ σου ὅτι ὁ δίκαιος πρέπει ν' ἀγαπᾷ τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἔκανε τὰ παιδιά σου νά ἐλπίζουν ὅτι τοὺς δίνεις εὐκαιρίες νά μετανοοῦν ὅταν ἁμαρτάνουν».

ε. Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς κήρυκας καὶ ἐρμηνευτὴς τῆς δικαιοσύνης

Στὸ κήρυγμα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ δικαιοσύνη διατηρεῖ τὶς ἔννοιες τῆς Παλαιδιαθηκικῆς εὐσέβειας, δηλαδή τῆς ὑπακοῆς στὶς θεῖες ἐντολές.

Ὁ Ἰησοῦς στὸ κήρυγμά Του κατεδίκασε μία ἀνθρώπινη καὶ ἀλαζονικὴ εὐσέβεια πού ἐκπροσωποῦσαν οἱ Φαρισαῖοι τῆς ἐποχῆς Του μέ τὴν ὑποκριτικὴ τήρηση τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ καὶ ἀπεκάλυψε τὸ ἀληθινὸ νόημα τῆς εὐσέβειάς του.

«Τότε ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησε τοῖς ὄχλοις καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ λέγων· Ἐπὶ τῆς Μωσέως καθέδρας ἐκάθισαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι. πάντα οὖν ὅσα ἐὰν εἴπωσιν ὑμῖν τηρεῖν, τηρεῖτε καὶ ποιεῖτε, κατὰ δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν μὴ ποιεῖτε· λέγουσι γὰρ, καὶ οὐ ποιοῦσι. δεσμεύουσιν γὰρ φορτία βαρῆα καὶ ἐπιτιθέασιν ἐπὶ τοὺς ὤμους τῶν ἀνθρώπων, τῷ δὲ δακτύλῳ αὐτῶν οὐ θέλουσι κινῆσαι αὐτά. πάντα δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν ποιοῦσι πρὸς τὸ θεαθῆναι τοῖς ἀνθρώποις, πλατύνουσι γὰρ τὰ φυλακτήρια αὐτῶν καὶ μεγαλύνουσι τὰ κράσπεδα τῶν ἱματίων αὐτῶν, φιλοῦσι δὲ τὴν πρωτοκλισίαν ἐν τοῖς δείπνοις καὶ τὰς πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς ἀγοραῖς καὶ καλεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, ῥαββὶ ῥαββὶ.

ὕμεις δὲ μὴ κληθῆτε ῥαββὶ· εἷς γὰρ ὑμῶν ἐστὶν ὁ διδάσκαλος, ὁ Χριστὸς· πάντες δὲ ὑμεῖς ἀδελφοί ἐστε. καὶ πατέρα μὴ καλέσητε ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς· εἷς γὰρ ἐστὶν ὁ πατὴρ ὑμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. μηδὲ κληθῆτε καθηγηταί· εἷς γὰρ ὑμῶν ἐστὶν ὁ καθηγητὴς, ὁ Χριστὸς» (Ματθαίου κγ' 1-10).

Δηλαδή: «Τότε ὁ Ἰησοῦς μίλησε στό πλῆθος: "Τὴ θέση τοῦ Μωσῆ ὡς δασκάλου", τοὺς εἶπε, "τὴν πῆραν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι. Ὅσα λοιπὸν σᾶς λένε νά τηρεῖτε, νά τά τηρεῖτε καὶ νά τά πράττετε· νά μὴ κάνετε ὁμως κατὰ τὰ ἔργα τους, γιατί λένε μόνο καὶ δὲν πράττουν. Φτιάχνουν φορτία βαριά, πού δύσκολα σηκώνονται, καὶ τά φορτώνουν στοὺς ὤμους τῶν ἀνθρώπων, ἐνῶ οἱ ἴδιοι δὲ θέλουν οὔτε μέ τό δάκτυλό τους νά τά κινήσουν. Ὅλα τὰ ἔργα τους τά πράττουν γιὰ νά κάνουν καλή ἐντύπωση στοὺς ἀνθρώπους. Πλαταίνουν τὰ φυλαχτά τους καὶ φαρδαινουν τὶς ἄκρες ἀπὸ τὰ ἱμάτιά τους. Τοὺς ἀρέσουν οἱ καλύτερες θέσεις στά δείπνα καὶ τά πρῶτα καθίσματα στή συναγωγή, νά τοὺς χαιρετοῦν μέ σεβασμό στήν ἀγορά καὶ νά τοὺς φωνάζουν οἱ ἀνθρώποι 'δάσκαλέ μου'. Ἐσᾶς ὁμως νά μὴ δεχτεῖτε νά σᾶς ἀποκαλοῦν 'δάσκαλέ μου'. Ἐνας εἶναι ὁ δάσκαλός σας, ὁ Χριστὸς κι ἐσεῖς ὅλοι εἶστε ἀδερφοί. Καὶ πατέρα σας μὴ ὀνομάσετε κανέναν στή γῆ, γιατί ἓνας εἶναι ὁ Πατέρας σας: ὁ οὐράνιος. Μὴν ὀνομαστεῖτε ἡγήτορες, γιατί ὁ ἡγήτοράς σας εἶναι ἓνας: ὁ Χριστὸς"».

Ἀντίστροφα ἡ ἐπὶ τοῦ ὄρους ὁμιλία Του προσδιορίζει τὴν ἀληθινὴ δικαιοσύνη τῶν Μαθητῶν Του: «Λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι ἐὰν μὴ περισσεύση ἡ δικαιοσύνη ὑμῶν πλεῖον τῶν γραμματέων καὶ Φαρισαίων, οὐ μὴ εἰσέλθητε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις, Οὐ φονεύσεις· ὅς δ' ἂν φονεύσῃ, ἔνοχος ἔσται τῇ κρίσει. ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν ὅτι πᾶς ὁ ὀργιζόμενος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ εἰκῆ ἔνοχος ἔσται τῇ κρίσει· ὅς δ' ἂν εἴπῃ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ, Ῥακά, ἔνοχος ἔσται τῷ συνεδρίῳ· ὅς δ' ἂν εἴπῃ, Μωρέ, ἔνοχος ἔσται εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός. ἐὰν οὖν προσφέρῃς τὸ δῶρόν σου ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κακεῖ μνησθῆς ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἔχει τι κατὰ σοῦ, ἄφες ἐκεῖ τὸ δῶρόν σου ἔμπροσθεν τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ὑπάγε πρῶτον διαλλάγηθι τῷ

ἀδελφῶ σου, καὶ τότε ἔλθὼν πρόσφερε τὸ δῶρόν σου. ἴσθι εὐνοῶν τῷ ἀντιδίκῳ σου ταχὺ ἕως ὅτου εἶ ἐν τῇ ὁδῷ μετ' αὐτοῦ, μίποτέ σε παραδῶ ὁ ἀντίδικος τῷ κριτῇ, καὶ ὁ κριτὴς σε παραδῶ τῷ ὑπηρέτῃ, καὶ εἰς φυλακὴν βληθήσῃ· ἀμὴν λέγω σοι, οὐ μὴ ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν ἕως ἂν ἀποδῶς τὸν ἔσχατον κοδράντην. Ἦκούσατε ὅτι ἐρῶρέθη τοῖς ἀρχαίοις, Οὐ μοιχεύσεις. ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν ὅτι πᾶς ὁ βλέπων γυναῖκα πρὸς τὸ ἐπιθυμῆσαι αὐτὴν ἤδη ἐμοίχευσεν αὐτὴν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ. εἰ δὲ ὁ ὀφθαλμὸς σου ὁ δεξιὸς σκανδαλίζει σε, ἔξελε αὐτὸν καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· συμφέρει γάρ σοι ἵνα ἀπόληται ἐν τῶν μελῶν σου καὶ μὴ ὅλον τὸ σῶμά σου βληθῇ εἰς γέενναν. καὶ εἰ ἡ δεξιὰ σου χεὶρ σκανδαλίζει σε, ἔκκοπον αὐτὴν καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· συμφέρει γάρ σοι ἵνα ἀπόληται ἐν τῶν μελῶν σου καὶ μὴ ὅλον τὸ σῶμά σου βληθῇ εἰς γέενναν. Ἐρῶρέθη δέ· Ὅς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, δότω αὐτῇ ἀποστάσιον. ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν ὅτι ὅς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ παρεκτὸς λόγου πορνείας, ποιεῖ αὐτὴν μοιχᾶσθαι, καὶ ὅς ἂν ἀπολελυμένην γαμήσῃ μοιχᾶται. Πάλιν ἠκούσατε ὅτι ἐρῶρέθη τοῖς ἀρχαίοις, Οὐκ ἐπιορκήσεις, ἀποδώσεις δὲ τῷ Κυρίῳ τοὺς ὄρκους σου. ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν μὴ ὁμόσαι ὅλως· μήτε ἐν τῷ οὐρανῷ, ὅτι θρόνος ἐστὶν τοῦ Θεοῦ· μήτε ἐν τῇ γῆ, ὅτι ὑποπόδιόν ἐστὶν τῶν ποδῶν αὐτοῦ· μήτε εἰς Ἱεροσόλυμα, ὅτι πόλις ἐστὶν τοῦ μεγάλου βασιλέως· μήτε ἐν τῇ κεφαλῇ σου ὁμόσης, ὅτι οὐ δύνασαι μίαν τρίχα λευκὴν ἢ μέλαιναν ποιῆσαι. Ἔστω δὲ ὁ λόγος ὑμῶν ναὶ ναί, οὐ οὐ· τὸ δὲ περισσὸν τούτων ἐκ τοῦ πονηροῦ ἐστίν. Ἦκούσατε ὅτι ἐρῶρέθη, Ὁφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ καὶ ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος. ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν μὴ ἀντιστῆναι τῷ πονηρῷ· ἀλλ' ὅστις σε ῥαπίζει εἰς τὴν δεξιὰν σιαγόνα, στρέφον αὐτῷ καὶ τὴν ἄλλην· καὶ τῷ θέλοντί σοι κριθῆναι καὶ τὸν χιτῶνά σου λαβεῖν, ἄφες αὐτῷ καὶ τὸ ἱμάτιον· καὶ ὅστις σε ἀγγαρεύσει μίλιον ἐν, ὕπαγε μετ' αὐτοῦ δύο. τῷ αἰτοῦντί σε δίδου, καὶ τὸν θέλοντα ἀπὸ σοῦ δανείσασθαι μὴ ἀποστραφῆς. Ἦκούσατε ὅτι ἐρῶρέθη, Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου καὶ μισήσεις τὸν ἐχθρόν σου. ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, ἀγαπάτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν, εὐλογεῖτε τοὺς καταρωμένους ὑμᾶς, καλῶς ποιεῖτε τοῖς

μισοῦσιν ὑμᾶς καὶ προσεύχεσθε ὑπὲρ τῶν ἐπηρεαζόντων ὑμᾶς καὶ διωκόντων ὑμᾶς, ὅπως γένησθε υἱοὶ τοῦ πατρὸς ὑμῶν τοῦ ἐν οὐρανοῖς, ὅτι τὸν ἥλιον αὐτοῦ ἀνατέλλει ἐπὶ πονηροὺς καὶ ἀγαθοὺς καὶ βρέχει ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους. ἐὰν γὰρ ἀγαπήσῃτε τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς, τίνα μισθὸν ἔχετε; οὐχὶ καὶ οἱ τελῶναι τὸ αὐτὸ ποιοῦσι; καὶ ἐὰν ἀσπάσῃσθε τοὺς φίλους ὑμῶν μόνον, τί περισσὸν ποιεῖτε; οὐχὶ καὶ οἱ τελῶναι οὕτω ποιοῦσιν; Ἔσεσθε οὖν ὑμεῖς τέλειοι, ὡς ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς τέλειός ἐστιν» (Ματθαίου ε' 17-48).

Δηλαδή: «Γι' αὐτό νά ἔχετε ὑπ' ὄψιν σας ὅτι, ἂν ἡ εὐσέβειά σας δέν ξεπεράσει τὴν εὐσέβεια τῶν γραμματέων καὶ τῶν Φαρισαίων, δέν θά μπεῖτε στή βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

Περί τῆς ἐντολῆς οὐ φονεύσεις
 «Ἔχετε ἀκούσει τὴν ἐντολή πού δόθηκε παλιά στοὺς προγόνους: νά μὴν κάνεις φόνο, κι ὅποιος κάνει φόνο πρέπει νά καταδικαστεῖ ἀπὸ τὸ τοπικὸ δικαστήριον. Ἐγὼ ὅμως σᾶς λέω πὼς ἀκόμα κι ὅποιος ὀργίζεται ἐναντίον τοῦ ἀδερφοῦ του χωρὶς λόγο, πρέπει νά καταδικαστεῖ ἀπὸ τὸ τοπικὸ δικαστήριον. Κι ὅποιος πεῖ τὸν ἀδερφό του «ῥακᾶ», δηλαδή ἠλίθιε, πρέπει νά καταδικαστεῖ ἀπὸ τὸ μεγάλο συνέδριον. Κι ὅποιος τοῦ πεῖ μωρέ, δηλαδή ἠλίθιε πρέπει νά καταδικαστεῖ στή φωτιά τῆς κόλασης. Γι' αὐτό, ὅταν προσφέρεις τὸ δῶρο σου στὸν ναό κι ἐκεῖ θυμηθεῖς πὼς ὁ ἀδερφός σου ἔχει κάτι ἐναντίον σου, ἄφησε ἐκεῖ, μπροστὰ στό θυσιαστήριον τοῦ ναοῦ, τὸ δῶρο σου, καὶ πήγαινε νά συμφιλιωθεῖς πρῶτα μέ τὸν ἀδερφό σου, καὶ ὕστερα ἔλα νά προσφέρεις τὸ δῶρο σου. Κοίταξε νά συμβιβαστεῖς γρήγορα μέ τὸν ἀντίδικό σου, ὅσο ἀκόμα βρίσκεστε στὸν δρόμο πρὸς τὸ δικαστήριον γιατί ὕστερα ὁ ἀντίδικος θά σέ παραδώσει στὸν δικαστή, κι ὁ δικαστής θά σέ παραδώσει στὸν δεσμοφύλακα, κι αὐτός θά σέ κλείσει στή φυλακή. Σέ βεβαιώνω πὼς δέ θά μπορέσεις νά βγεῖς ἀπὸ κεῖ, πρὶν ξεπληρώσεις καὶ τὸ τελευταῖο δίλεπτο».

Περί τῆς ἐντολῆς οὐ μοιχεύσεις
 «Ἀκούσατε ἐπίσης πὼς δόθηκε στοὺς προ-

γόνους ή έντολή: μή μοιχεύσεις· Ἐγώ ὁμως σᾶς λέω πώς ὅποιος βλέπει μία γυναίκα μέ πονηρή ἐπιθυμία, ἔχει κιόλας διαπράξει μέσα του μοιχεία μ' αὐτήν. Κι ἂν κάτι τόσο σπουδαῖο σάν τό δεξί σου μάτι σέ σκανδαλίζει, βγάλ' το καί πέταξε τό γιατί σέ συμφέρει νά χάσεις ἕνα μέλος σου, παρά νά ριχτεῖ ὄλο τό σῶμα σου στήν κόλαση. Κι ἂν κάτι τόσο σπουδαῖο σάν τό δεξί σου χέρι σέ σκανδαλίζει, κόψε το καί πέταξέ το γιατί σέ συμφέρει νά χάσεις ἕνα μέλος σου, παρά νά ριχτεῖ ὄλο τό σῶμα σου στήν κόλαση». «Δόθηκε ἀκόμα ή έντολή: ὅποιος χωρίζει τή γυναίκα του, νά τῆς δώσει ἔγγραφο διαζυγίου. Ἐγώ ὁμως σᾶς λέω πώς ὅποιος χωρίζει τή γυναίκα του γιά ὅποιονδήποτε λόγο, ἐκτός ἀπό πορνεία, τήν ὀδηγεῖ στή μοιχεία· ἀλλά κι ὅποιος παντρευτεῖ χωρισμένη διαπράττει μοιχεία».

Περί τῆς έντολῆς

«Οὐκ ἐπιορκήσεις, ἀποδώσεις δέ τῷ Κυρίῳ τοὺς ὅρκους σου».

«Ἐχετε ἐπίσης ἀκούσει τήν έντολή πού δόθηκε παλιά στους προγόνους: νά μή γίνεις ἐπίορκος ἀλλά νά τηρήσεις τοὺς ὅρκους πού ἔδωσες στό ὄνομα τοῦ Κυρίου. Ἐγώ ὁμως σᾶς λέω νά μήν ὀρκίζεστε καθόλου· οὔτε στόν οὐρανό, γιατί εἶναι ὁ θρόνος τοῦ Θεοῦ· οὔτε στή γῆ, γιατί εἶναι τό σκαμνί ὅπου πατοῦν τά πόδια του· οὔτε στά Ἱεροσόλυμα, γιατί εἶναι ή πόλη τοῦ Θεοῦ, τοῦ μεγάλου βασιλιᾶ· ἀλλά οὔτε στό κεφάλι σου νά ὀρκιστεῖς, γιατί δέν μπορεῖς νά κάνεις οὔτε μία τρίχα τοῦ ἄσπρη ἢ μαύρη. Τό “ναί” σας νά εἶναι ναί καί τό “ὄχι” σας νά εἶναι ὄχι· καθετί πέρα ἀπ' αὐτά, προέρχεται ἀπό τόν πονηρό».

Περί τοῦ «Ὁφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ καὶ ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος».

«Ἐχετε ἐπίσης ἀκούσει πώς δόθηκε ὁ έντολή: “ν' ἀνταποδίδεις μάτι γιά μάτι καὶ δόντι γιά δόντι”. Ἐγώ ὁμως σᾶς λέω νά μήν ἀντιστέκεστε στόν κακό ἄνθρωπο· ἀλλά ἂν κάποιος σέ χτυπήσει στό δεξί μάγουλο, γύρισε του καί τό ἄλλο. Κι ἂν κάποιος θέλει νά σέ πάει στό δικαστήριο γιά νά σου πάρει τό πουκάμισο, ἄφησέ του καί τό πανωφόρι. Ἄν σέ πάρει κάποιος ἀγαρεία

γιά ἕνα μίλι, πήγαινε μαζί του δύο. Σ' ἐκεῖνον πού σου ζητάει κάτι, νά τοῦ τό δίνεις, κι ἂν κάποιος θέλει νά τοῦ δανείσεις κάτι, μὴν τοῦ τό ἀρνηθεῖς».

Περί τῆς έντολῆς «Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου καὶ μισήσεις τὸν ἐχθρόν σου»

«Ἐχετε ἀκούσει πώς δόθηκε ή έντολή: “ν' ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου καὶ νά μισήσεις τὸν ἐχθρό σου”. Ἐγώ ὁμως σᾶς λέω: Ν' ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθρούς σας, δίνετε εὐχές σ' αὐτοὺς πού σᾶς δίνουν κατάρες, εὐεργετεῖτε αὐτοὺς πού σᾶς μισοῦν, καὶ προσεύχεστε γι' αὐτοὺς πού σᾶς κακομεταχειρίζονται καὶ σᾶς καταδιώκουν, γιά νά γίνετε παιδιὰ τοῦ οὐράνιου Πατέρα σας, γιατί αὐτός ἀνατέλλει τὸν ἥλιο του γιά κακοὺς καὶ καλοὺς καὶ στέλνει τή βροχή σέ δικαίους καὶ ἀδίκους. Γιατί, ἂν ἀγαπήσετε μόνο ὅσους σᾶς ἀγαποῦν, ποιά ἀμοιβή περιμένετε ἀπό τόν Θεό; Τό ἴδιο δέν κάνουν κι οἱ τελῶνες; Κι ἂν χαιρετᾶτε μόνο τοὺς φίλους σας, τί παραπάνω κάνετε ἀπό τοὺς ἄλλους; Μήπως καὶ οἱ τελῶνες τό ἴδιο δέν κάνουν; Νά γίνετε, λοιπόν, κι ἐσεῖς τέλειοι, ὅπως τέλειος εἶναι καὶ ὁ Πατέρας σας ὁ οὐράνιος».

«Προσέχετε τὴν ἐλεημοσύνην ὑμῶν μὴ ποιεῖν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων πρὸς τό θεαθῆναι αὐτοῖς· εἰ δέ μήγε, μισθὸν οὐκ ἔχετε παρὰ τῷ πατρὶ ὑμῶν τῷ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Ὅταν οὖν ποιῆς ἐλεημοσύνην, μὴ σαλπίσσης ἔμπροσθέν σου, ὡσπερ οἱ ὑποκριταὶ ποιοῦσιν ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ ἐν ταῖς ρύμαις, ὅπως δοξασθῶσιν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν. σοῦ δὲ ποιούντος ἐλεημοσύνην μὴ γνώτω ή ἀριστερά σου τί ποιεῖ ή δεξιὰ σου, ὅπως ἦ σου ή ἐλεημοσύνη ἐν τῷ κρυπτῷ· καὶ ὁ πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ. Καὶ ὅταν προσεύχη, οὐκ ἔση ὡς οἱ ὑποκριταί· ὅτι φιλοῦσιν ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ ἐν ταῖς γωνίαις τῶν πλατειῶν ἐστῶτες προσεύχεσθαι, ὅπως ἂν φανῶσι τοῖς ἀνθρώποις· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν. σὺ δὲ ὅταν προσεύχη, εἰσελθε εἰς τό ταμιεῖόν σου καὶ κλείσας τὴν θύραν σου πρόσευξαι τῷ πατρὶ σου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ· καὶ

σου, πού βλέπει τίς κρυφές πράξεις και ὁ Πατέρας σου, πού βλέπει τίς κρυφές πράξεις, θά σοῦ τό ανταποδώσει φανερά».

Ἔτσι ἀπαλλαγμένη ἀπό μία στενή καί κατά τούς ἐξωτερικούς τύπους ἐφαρμογή τῶν ἐντολῶν ἡ ζωὴ τοῦ μαθητῆ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀποτελεῖ ὡστόσο δικαιοσύνη, δηλαδή πιστότητα στοὺς νόμους τοῦ Θεοῦ, ὅπως αὐτοὶ οἱ νόμοι στή νέα παρουσίασί τους καί ἐφαρμογή τους ἀπό τόν Ἰησοῦ Χριστό ἀποκαλύπτουν τό πνεῦμα τῆς Μωσαϊκῆς Νομοθεσίας, πού εἶναι τό καθαρὸ καί τέλειο θέλημα τοῦ Θεοῦ καί ἀπαιτοῦν τή βίωση τῆς ἀρετῆς σ' ὅλα τὰ στάδια τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου (σκέψη, ἐπιθυμία, συγκατάθεση, ἐνέργεια, λόγος, πράξη).

στ. Ἡ Δικαιοσύνη - ἀγιότητα

Ἡ Δικαιοσύνη στὴν Καινὴ Διαθήκη γίνεται καρπὸς τῆς πνευματικῆς ζωῆς, τῆς ἐνάρετης ζωῆς καί ἔπαινος τοῦ ἀνθρώπου μέ τόν ὁποῖο δοξάζεται καί ὑμνεῖται ὁ Θεός.

«Πεπληρωμένοι καρπῶν δικαιοσύνης τῶν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς δόξαν καὶ ἔπαινον Θεοῦ» (Πρὸς Φιλιππησίους α' 11).

Δηλαδή: «Πλούσιοι σέ καλά ἔργα πού προέρχονται ἀπὸ τὴν πίστη στὸν Ἰησοῦ Χριστό γιὰ νὰ δοξάζεται καί νὰ ὑμνεῖται ὁ Θεός».

«Πᾶσα δὲ παιδεία πρὸς μὲν τὸ παρὸν οὐ δοκεῖ χαρᾶς εἶναι, ἀλλὰ λύπης, ὕστερον δὲ καρπὸν εἰρηνικὸν τοῖς δι' αὐτῆς γεγυμνασμένοις ἀποδίδωσι δικαιοσύνης» (Πρὸς Ἑβραίους ιβ' 11)

Δηλαδή: «Ἡ διαπαιδαγώγησι ποτέ δὲν φαίνεται στὴν ἀρχὴ νὰ προξενεῖ χαρὰ ἀλλὰ λύπη· ἀργότερα, ὅμως, ἀποφέρει εἰρήνη καὶ δικαιοσύνη σ' αὐτούς πού διαπαιδαγωγήθηκαν».

«Ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν οὐ κρίνεται· ὁ δὲ μὴ πιστεύων ἤδη κέκριται, ὅτι μὴ πεπίστευκεν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ τοῦ Θεοῦ» (Ιω. γ' 18).

Δηλαδή:

«Ὅποιος πιστεύει σ' αὐτὸν δὲν ἔχει νὰ φοβηθεῖ τὴ θεϊκὴ κρίσι· αὐτὸς ὅμως πού δὲν πιστεύει ἔχει κίολας καταδικαστεῖ, γιὰτὶ δὲν πίστεψε

στὸν μονογενῆ Υἱὸ τοῦ Θεοῦ».

«Λοιπὸν ἀπόκειται μοι ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος, ὃν ἀποδώσει μοι ὁ Κύριος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὁ δίκαιος κριτής, οὐ μόνον δὲ ἐμοὶ, ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς ἡγαπηκόσι τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ» (Πρὸς Τιμόθεον Β' δ' 8).

Δηλαδή: «Τώρα πιά μέ περιμένει τό στεφάνι τῆς δικαιοσύνης, πού μ' αὐτό θά μέ ἀνταμείψει ὁ Κύριος ἐκείνῃ τὴν ἡμέρα ὁ δίκαιος κριτής. Κι ὄχι μόνον ἐμένα, ἀλλὰ κι ὅλους ἐκείνους πού περιμένουν μέ ἀγάπη τὸν ἐρχομὸ του».

2. Ἡ θεία Δικαιοσύνη

α'. Ἡ δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ: τιμωρία τῶν ἁμαρτωλῶν δικαίωση τοῦ ἀθώου.

Στὴν Ἁγία Γραφή ἐξυμνεῖται ἡ δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ πού ἐκδηλώνεται μέ δύο τρόπους: Ἄφ' ἑνὸς τιμωρώντας τὸν ἁμαρτωλὸ πού δὲν μετανοεῖ.

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος, ὁ κῆρυξ τῆς δικαιοσύνης τοῦ Θεοῦ, τονίζει: «καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοὴ ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν» (Πρὸς Ἑβραίους β' 2).

Δηλαδή: «Κι ὅσοι τὸν παρέβηκαν ἢ δὲν ὑπάκουσαν σ' αὐτόν (ἐνν. τὸν νόμο) δέχτηκαν τὴν τιμωρία πού τοὺς ἔπρεπε».

«Καὶ κυλισθήσεται ὡς ὕδωρ κρῖμα καὶ δικαιοσύνη ὡς χειμάρρους ἄβατος. μὴ σφάγια καὶ θυσίας προσπνέγκατέ μοι, οἶκος Ἰσραὴλ, τεσσαράκοντα ἔτη ἐν τῇ ἐρήμῳ; καὶ ἀνελάβετε τὴν σκηνὴν τοῦ Μολὸχ καὶ τὸ ἄστρον τοῦ θεοῦ ὑμῶν Ραιφάν, τοὺς τύπους αὐτῶν, οὓς ἐποιήσατε ἑαυτοῖς. καὶ μετοικιῶ ὑμᾶς ἐπέκεινα Δαμασκοῦ, λέγει Κύριος, ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ ὄνομα αὐτῶ» (Αμὼς ε' 24-7).

Δηλαδή: «Ἄντι γι' αὐτά, ἄς ρεῦσει σάν νερὸ τό δίκαιο ἄφθονο καὶ ἡ δικαιοσύνη σάν χειμάρρος ἀστείρευτος. Σᾶς ζήτησα ἐγὼ ποτέ θυσίες καὶ προσφορὲς ἀναίμακτες, λαὸ τοῦ Ἰσραὴλ, μέσ' στά σαράντα χρόνια πού σᾶς ὀδηγοῦσα μέσ' ἀπ' τὴν ἐρημο; Τώρα, ὅμως, ἐπειδὴ λατρεύσατε τὰ εἰδῶλα καὶ φτιάξατε, τὸν βασιλιά σας τὸν Σακκούχ καὶ τὸν Θεὸ σας τὸν ἀστρικό, τὸν

Καιβάν, θά υποχρεωθείτε νά κουβαλήσετε αὐτά τὰ εἶδωλα ὅταν ἐγὼ σᾶς ὀδηγήσω στήν αἰχμαλωσία πέρα ἀπ' τή Δαμασκό. Αὐτά λέει ὁ Κύριος, πού τ' ὄνομά του εἶναι τοῦ σύμπαντος Θεός».

«Καί ὑψωθήσεται Κύριος Σαβαώθ ἐν κρίματι, καί ὁ Θεός ὁ ἅγιος δοξασθήσεται ἐν δικαιοσύνῃ» (Ησαΐου ε' 16).

Δηλαδή: «Ἀλλά ὁ Κύριος τοῦ σύμπαντος θά δείξει τή μεγαλοσύνη του πράττοντας σύμφωνα μέ τήν κρίση του· ὁ Θεός ὁ ἅγιος θ' ἀποκαλύψει τήν ἀγιότητά του ἀποδίδοντας δικαιοσύνη».

«Καί ἐάν γένηται ὁ λαός Ἰσραὴλ ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης, τὸ κατάλειμμα αὐτῶν σωθήσεται· λόγον συντελῶν καὶ συντέμνων ἐν δικαιοσύνῃ» (Ησαΐου ι' 22).

Δηλαδή: «Γιατί ἀκόμα κι ἂν ὁ λαός σου, Ἰσραὴλ, ἦτανε σάν τῆς θάλασσας τήν ἄμμο μόνο ἓνα μέρος ἀπ' αὐτόν θά ἐπέστρεφε. Ἔχει ἀποφασισθεῖ ἡ καταστροφή καί θά συντελεσθεῖ μέ δικαιοσύνη».

Ἀφ' ἐτέρου ἐλευθερώνοντας, ἀποκαθιστώντας ἢ δικαιώνοντας τόν δίκαιο, τόν ἐνάρετο, τόν ἀθῶο.

«Τάδε λέγει Κύριος· μὴ καυχᾶσθω ὁ σοφὸς ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχᾶσθω ὁ ἰσχυρὸς ἐν τῇ ἰσχυρίᾳ αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχᾶσθω ὁ πλούσιος ἐν τῷ πλούτῳ αὐτοῦ, ἀλλ' ἢ ἐν τούτῳ καυχᾶσθω ὁ καυχώμενος, συνιεῖν καὶ γινώσκεν ὅτι ἐγὼ εἶμι Κύριος ὁ ποιῶν ἔλεος καὶ κῆριμα καὶ δικαιοσύνην ἐπὶ τῆς γῆς, ὅτι ἐν τούτοις τὸ θέλημά μου, λέγει Κύριος» (Ιερειοῦ θ' 23).

Δηλαδή: «Ἀλλά ὅποιος θέλει νά καυχᾶται, νά καυχᾶται ἐπειδὴ εἶναι ἰκανός νά μέ γνωρίζει καὶ νά ξέρει ὅτι ἐγὼ, ὁ Κύριος, ἐνεργῶ μέ ἀγάπη, δικαιοσύνη καὶ ἀξιοπιστία πάνω στή γῆ. Αὐτά μέ εὐχαριστοῦν».

«Κύριε κρίνων δίκαια, δοκιμάζων νεφρούς καὶ καρδίας, ἴδοιμι τὴν παρὰ σοῦ ἐκδίκησιν ἐξ αὐτῶν, ὅτι πρὸς σέ ἀπεκάλυψα τὸ δικαίωμά μου» (Ιερειοῦ ια' 20)

Δηλαδή: «Ἀλλά, ἐσύ πού κρίνεις δίκαια, Κύριε

τοῦ σύμπαντος, καὶ ἐξετάζεις τὰ αἰσθήματα καὶ τίς σκέψεις τῶν ἀνθρώπων, κάνε νά δῶ τό πῶς ἐσύ θά τοὺς ἐκδικηθεῖς· σ' ἐσένα ἔχω ἐμπιστευθεῖ τήν ὑπόθεσί μου».

«Ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ σωθήσεται Ἰούδας, καὶ Ἰσραὴλ κατασκηνώσει πεποιθώς, καὶ τοῦτο τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ὃ καλέσει αὐτὸν Κύριος Ἰωσεδέκ, (δηλαδή ὁ Κύριος εἶναι ἡ δικαίωσί μας)» (Ιερειοῦ κγ' 6)

Δηλαδή: «Στίς μέρες του θά ἐλευθερωθοῦν ἀπ' τοὺς ἐχθρούς τους οἱ κάτοικοι τοῦ Ἰούδα καὶ θά ζήσουν μέ ἀσφάλεια οἱ κάτοικοι τοῦ βασιλείου τοῦ Ἰσραὴλ. Τὸ ὄνομα πού θά τοῦ δοθεῖ θά ἴναι ὁ Κύριος εἶναι ἡ δικαίωσί μας».

Ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός τόνισε τό σταθερό καὶ ἀμετάβλητο τῆς θείας νομοθεσίας πού περιβάλλεται μέ καθολικό κύρος.

«Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἰῶτα ἐν ἡ μία κεραία οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ νόμου ἕως ἂν πάντα γένηται» (Ματθαίου ε' 18).

Δηλαδή: «Σᾶς βεβαιῶνω πῶς ὅσο ὑπάρχει ὁ κόσμος, ἕως τῆ συντέλειά του, δέν θά πάψει νά ἰσχύει οὔτε ἓνα γιώτα ἢ μία ὀξεῖα ἀπὸ τόν νόμο».

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος συνοψίζει αὐτή τὴν δικαία κρίση τοῦ Θεοῦ λέγοντας ὅτι ὁ Θεός εἶναι ἀπροσωπόληπτος καὶ ἀποδίδει στόν καθένα ὡς ὑπέρατος κριτῆς κατὰ τήν πνευματική του ἀξία: «Δόξα δὲ καὶ τιμὴ καὶ εἰρήνη παντὶ τῷ ἐργαζομένῳ τὸ ἀγαθόν, Ἰουδαίῳ τε πρῶτον καὶ Ἑλληνι· οὐ γάρ ἐστι προσωποληψία παρὰ τῷ Θεῷ. Ὅσοι γὰρ ἀνόμως ἤμαρτον, ἀνόμως καὶ ἀπολοῦνται» (Πρὸς Ῥωμαίους β' 10-11).

Δηλαδή: «Ἀντίθετα, δόξα, τιμὴ καὶ εἰρήνη προσιμένουν ὅποιον κάνει τό καλό, πρῶτα τόν Ἰουδαῖο ἀλλά καὶ τόν ἐθνικό· γιατί ὁ Θεός δέν κάνει διακρίσεις. Ἔτσι λοιπόν, ὅσοι ἀμάρτησαν χωρίς νά ξέρουν τόν νόμο τοῦ Θεοῦ θά καταδικαστοῦν ὄχι μέ κριτήριο τόν νόμο. Κι ἀπὸ τήν ἄλλη, ὅσοι ἀμάρτησαν γνωρίζοντας τόν νόμο θά δικαστοῦν μέ κριτήριο τόν νόμο».

Ἐκεῖνος πού ζητάει δικαιοσύνη ἀπευθύνεται στόν Θεό.

Ἄλλοτε Τόν παρακαλεῖ στήν πιστότητά Του νά τόν ἐλευθερώσει: «Ἐπί σοί, Κύριε, ἤλπισα, μὴ κατασχυνθεῖν εἰς τὸν αἰῶνα. ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥῦσαί με καὶ ἐξελοῦ με, κλῖνον πρός με τὸ οὖς σου καὶ σῶσόν με. γενοῦ μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπιστὴν καὶ εἰς τόπον ὄχυρόν τοῦ σῶσαί με, ὅτι στερέωμά μου καὶ καταφυγή μου εἶ σύ. ὁ Θεός μου, ῥῦσαί με ἐκ χειρὸς ἀμαρτωλοῦ, ἐκ χειρὸς παρανομοῦντος καὶ ἀδικοῦντος· ὅτι σὺ εἶ ἡ ὑπομονή μου, Κύριε· Κύριε, ἡ ἐλπίς μου ἐκ νεότητός μου, ἐπὶ σὲ ἐπεστηρίχθην ἀπὸ γαστροῦ, ἐκ κοιλίας μητροῦ μου σύ μου εἶ σκεπαστής· ἐν σοί ἡ ὕμνησίς μου διαπαντός» [Ψαλμοῦ ο´ (οα´) 70, 1-6].

Δηλαδή: «Σ’ ἐσένα, Κύριε, κατέφυγα· ποτέ ἄς μὴ ντροπιασθῶ. Μὲ τί δικαιοσύνη σου θά μέ λυτρώσεις καὶ θά μ’ ἐλευθερώσεις· τὴν προσοχή σου στρέψε τὴν σ’ ἐμένα καὶ σῶσε με. Γίνε γιὰ μένα βράχος, γιὰ νά προστατευθῶ, φρουρίο, γιὰ νά μέ σώσεις· γιατί βράχος μου καὶ φρουρίο μου εἶσ’ ἐσύ. Θεέ μου, μ’ ἐλευθέρωσε ἀπ’ τοῦ κακοῦ τὴν ἐξουσία, ἀπ’ τὴ λαβὴ τοῦ ἀμαρτωλοῦ καὶ τοῦ καταπιεστῆ. Γιατί ἐσύ ’σαι, Κύριε, ἡ ἐλπίδα μου· ἀπὸ τῆς νιότης μου τὰ χρόνια, Κύριε, ἡ ἐμπιστοσύνη μου. Ἐπάνω σου στηρίχθηκα· ἀγέννητος ἀκόμη, ἀπὸ τῆς μάνας μου τί μήτρα τό καταφύγιό μου εἶσ’ ἐσύ· ἐσένα ὕμνω παντοτινά».

Ἄλλοτε ὁμολογεῖ ὅτι ὁ Θεός τιμωρώντας τὸν τοῦ ἀπεκάλυψε τὴν ἀδιάβλητη δικαιοσύνη Του.

«Ἡμάρτομεν, ἠδικήσαμεν, ἠνομήσαμεν καὶ ἀπέστημεν καὶ ἐξεκλίναμεν ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου καὶ ἀπὸ τῶν κριμάτων σου. καὶ οὐκ εἰσηκούσαμεν τῶν δούλων σου τῶν προφητῶν, οἱ ἐλάλουν ἐν τῷ ὀνόματί σου πρὸς τοὺς βασιλεῖς ἡμῶν καὶ ἄρχοντας ἡμῶν καὶ πατέρας ἡμῶν, καὶ πρὸς πάντα τὸν λαὸν τῆς γῆς» (Δανιὴλ θ´ 5-6).

Δηλαδή: «Ἀμαρτήσαμε κι ἀνομήσαμε, ἀσεβήσαμε, ἐπαναστατήσαμε καὶ στρέψαμε τὰ νῶτα μας στίς ἐντολές σου καὶ στίς ὑποδείξεις σου. Δέν ἀκούσαμε τοὺς δούλους σου τοὺς προφῆτες, πού μίλησαν ἐξ ὀνόματός σου στοὺς βασιλιάδες

μας, στοὺς ἄρχοντες μας, στοὺς προγόνους μας καὶ σέ ὅλο τὸν λαὸ τῆς χώρας».

«Καὶ ἐρεῖτε· Τῷ Κυρίῳ Θεῷ ἡμῶν ἡ δικαιοσύνη, ἡμῖν δὲ αἰσχύνη τῶν προσώπων ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη, ἀνθρώπῳ Ἰούδα καὶ τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλήμ» (Βαροὺχ α´ 15).

Δηλαδή: «Καὶ πεῖτε: Ὁ Κύριος ὁ Θεός μας εἶναι δίκαιος ἀλλὰ ἐμεῖς εἴμαστε μὲς στήν ντροπή, ὅλοι μας: ὁ λαὸς τοῦ Ἰούδα καὶ οἱ κάτοικοι τῆς Ἱερουσαλήμ».

«Τῷ Κυρίῳ Θεῷ ἡμῶν ἡ δικαιοσύνη, ἡμῖν δὲ καὶ τοῖς πατράσιν ἡμῶν ἡ αἰσχύνη τῶν προσώπων ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη» (Βαροὺχ β´ 6).

Δηλαδή: «Ὁ Κύριος ὁ Θεός μας εἶναι δίκαιος ἀλλὰ ἐμεῖς καὶ οἱ πρόγονοί μας ζοῦμε μὲς στή ντροπή ὅπως σήμερα».

Ὁ Θεός ἀναδεικνύεται δίκαιος μέ τίς δύο ἐνέργειες τῆς δικαιοσύνης Του: «Κύριε ὁ Θεός Ἰσραὴλ, δίκαιος σύ, ὅτι κατελείφθημεν διασφζόμενοι ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη. ἰδοὺ ἡμεῖς ἐναντίον σου ἐν πλημελείαις ἡμῶν, ὅτι οὐκ ἔστι σπῆναι ἐνώπιόν σου ἐπὶ τούτῳ» (Ἐσδρα Β´ θ´ 15).

Δηλαδή: «Κύριε, Θεέ τοῦ Ἰσραὴλ, ἐσύ εἶσαι δίκαιος, γιατί ἐπέτρεψες νά ἐπιβιώσει ἓνα ὑπόλοιπο ἀπὸ μᾶς. Καὶ σήμερα ἐμεῖς στεκόμαστε ἐδῶ ἔνοχοι ἐνώπιόν σου, πού κανένας δέν μπορούσε νά σταθεῖ μπροστά σου σέ τέτοια κατάσταση».

«Καὶ νῦν, ὁ Θεός ἡμῶν ὁ ἰσχυρός, ὁ μέγας, ὁ κραταῖος καὶ ὁ φοβερός, φυλάσσω τὴν διαθήκην σου καὶ τὸ ἔλεός σου, μὴ ὀλιγοθήτω ἐνώπιόν σου πᾶς ὁ μόχθος, ὃς εὔρεν ἡμᾶς καὶ τοὺς βασιλεῖς ἡμῶν καὶ τοὺς ἄρχοντας ἡμῶν καὶ τοὺς ἱερεῖς ἡμῶν καὶ τοὺς προφῆτας ἡμῶν καὶ τοὺς πατέρας ἡμῶν καὶ ἐν παντὶ τῷ λαῷ σου ἀπὸ ἡμερῶν βασιλέων Ἀσσοῦρ καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. καὶ σὺ δίκαιος ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἐρχομένοις ἐφ’ ἡμᾶς, ὅτι ἀλήθειαν ἐποίησας, καὶ ἡμεῖς ἐξημάρτομεν, καὶ οἱ βασιλεῖς ἡμῶν καὶ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν καὶ οἱ ἱερεῖς ἡμῶν καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν οὐκ ἐποίησαν τὸν νόμον σου καὶ οὐ προσέσχον τῶν ἐντολῶν σου καὶ τὰ μαρτύριά σου, ἃ διεμαρτύρω αὐτοῖς» (Νεεμία θ´ 32-34).

Δηλαδή: «Καί τώρα, Θεέ μας, Θεέ μεγάλη, Θεέ ισχυρέ και φοβερέ ἐσύ πού ἀξιόπιστα τηρεῖς τή διαθήκη σου καί ἐκδηλώνεις τήν ἀγάπη σου, μὴν παραβλέψεις σάν ἀσήμαντες ὅλες ἐκείνες τίς ταλαιπωρίες πού βρήκανε ἐμᾶς, τούς βασιλιάδες μας, τούς ἄρχοντές μας, τούς ἱερεῖς μας, τούς προφῆτες μας, τούς προγόνους μας, ὅλο τόν λαό σου, ἀπό τήν ἐποχή πού μᾶς καταπίεξαν οἱ βασιλιάδες τῆς Ἀσσυρίας μέχρι σήμερα. Μέ ὅλα, βέβαια, αὐτά πού μᾶς βρήκανε, ἐσύ δίκαια μᾶς τιμώρησες· ἀποδείχτηκες ἀξιόπιστος, ἐνῶ ἐμεῖς ἀμαρτήσαμε. Οἱ βασιλιάδες μας, οἱ ἄρχοντές μας, οἱ ἱερεῖς μας καί οἱ πρόγονοί μας δέν τήρησαν τόν νόμο σου, κι ἀδιαφόρησαν γιά τίς ἐντολές σου καί γιά τίς νουθεσίες σου».

«Καί ἐργηγόρησε Κύριος καί ἐπήγαγεν αὐτά ἐφ' ἡμᾶς, ὅτι δίκαιος Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν ἐπὶ πᾶσαν τήν ποιήσιν αὐτοῦ, ἦν ἐποίησε, καί οὐκ εἰσηκούσαμεν τῆς φωνῆς αὐτοῦ» (Δανιὴλ θ' 14).

Δηλαδή: «Γι' αὐτό κι ἐσύ Κύριε, δέν παρέλειψες νά ρίξεις ἐπάνω μας ὅλο τό κακό. Πράγματι, Κύριε, Θεέ μας, ἐσύ εἶσαι δίκαιος ὅ,τι κι ἂν κάνεις, ἐνῶ ἐμεῖς δέν λέμε νά ὑπακούσουμε στίς ἐντολές σου».

Στούς Ψαλμούς ἐξυμνεῖται κυρίως ἡ εὐνοϊκὴ ὄψη τῆς δικαιοσύνης: «Ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Ὑψίστου» (Ψαλμοῦ ζ' 18).

Δηλαδή: «Τόν Κύριο θά δοξολογῶ γιά τή δικαιοσύνη του· θά ψάλλω τοῦ Κυρίου τοῦ ὑψίστου τὴν ὑπαρξη».

«Ὅτι ἐποίησας τὴν κρίσιν μου καὶ τὴν δίκην μου, ἐκάθισας ἐπὶ θρόνου ὁ κρίνων δικαιοσύνην» (Ψαλμοῦ θ' 5).

Δηλαδή: «Τό δίκιο μου καὶ τὴν ὑπόθεσή μου ὑποστήριξες, ὅταν σέ θρόνο κάθισες δικαίου κριτῆ».

«Πρὸ προσώπου τοῦ Κυρίου, ὅτι ἔρχεται, ὅτι ἔρχεται κρίναι τὴν γῆν. κρίνει τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ καὶ λαοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ αὐτοῦ» [Ψαλμοῦ οε' (οστ) 95, 13].

Δηλαδή: «Μπροστά στὸν Κύριο, γιατί ἔρχεται! Τὴ γῆ ἔρχεται νά κρίνει. Τὴν οἰκουμένην μέ

δικαιοσύνη θά τὴν κρίνει καὶ τοὺς λαοὺς μέ τὴν ἀλήθειά Του».

Ὁ δίκαιος Θεός εἶναι ἐπιεικὴς Θεός.

«Τὰς εὐχὰς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὀσίων αὐτοῦ. ὦ Κύριε, ἐγὼ δοῦλος σός, ἐγὼ δοῦλος σός καὶ υἱὸς τῆς παιδείας σου. διέρρηξας τοὺς δεσμούς μου, σοὶ θύσω θυσίαν αἰνέσεως καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου ἐπικαλέσομαι. τὰς εὐχὰς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἐν αὐλαῖς οἴκου Κυρίου ἐν μέσῳ σου, Ἱερουσαλήμ» [Ψαλμοῦ ριε' (ριστ') 115, 5-10].

Δηλαδή: «Στόν Κύριο τί μπορῶ ν' ἀντιπροσφέρω γιά ὅλες τίς εὐεργεσίες πού μοῦ ἔκανε; Τῆς σωτηρίας τό ποτήρι θά ὑψώσω καὶ τοῦ Κυρίου τ' ὄνομα θά ὁμολογήσω. Θά ἐκπληρώσω ὅ,τι ἔταξα στόν Κύριο, σ' ὅλο τόν λαό μπροστά. Δέν εἶναι ἀδιάφορος στόν Κύριο ὁ θάνατος τῶν πιστῶν του. Ἄχ, Κύριε, ἐγὼ εἶμαι δοῦλος σου· δοῦλος σου καὶ τῆς δούλης σου παιδί· ἔλυσες τὰ δεσμά μου. Θά σοῦ προσφέρω εὐχαριστίας θυσία· καὶ Κύριό μου θά σέ ὁμολογήσω. Θά ἐκπληρώσω ὅ,τι ἔταξα στόν Κύριο μπροστά σ' ὅλο του τόν λαό, μέσ στίς αὐλές τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου, στό μέσο σου, Ἱερουσαλήμ».

«Ἐπὶ τὸν νῶτόν μου ἐτέκταινον οἱ ἁμαρτωλοί, ἐμάκρυναν τὴν ἀνομίαν αὐτῶν. Κύριος δίκαιος συνέκοψεν ἀχένας ἁμαρτωλῶν. αἰσχυνήτωσαν καὶ ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω πάντες οἱ μισοῦντες Σιών. γεννηθήτωσαν ὡσεὶ χόρτος δωμάτων, ὅς πρὸ τοῦ ἐκσπασθῆναι ἐξηράνθη· οἷ οὐκ ἐπλήρωσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὁ θερίζων καὶ τὸν κόλπον αὐτοῦ ὁ τὰ δράγματα συλλέγων, καὶ οὐκ εἶπαν οἱ παράγοντες· εὐλογία Κυρίου ἐφ' ὑμᾶς, εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐν ὀνόματι Κυρίου» [Ψαλμοῦ ρκκ' (ρκθ') 128, 3-8].

Δηλαδή: «Βαθιές ἀνοιξαν ἀυλακίες στή ράχη μου, σάν νά 'ταν γῆ πού τὴν ὀργωσαν γεωργοί. Μά ὁ Κύριος εἶν' ἀξιόπιστος· ἔκοψε τὰ δεσμά, πού μοῦ 'χαν βάλει οἱ ἀσεβεῖς, ὥστε ἀναγκαστικά νά τοὺς δουλεύω. Ἄς ντροπιαστοῦνε κι ἄς στραφοῦνε πίσω ὅλοι πού τὴ Σιών ἐχθρεύονται. Ἄς γίνουνε σάν τό χορτάρι στή σκεπή,

πού αποξεραίνεται πριν μεγαλώσει. Δέν τό μαζεύει αυτό κανένας θεριστής κι οὔτε κανείς τό μεταφέρει σέ δεμάτια. Στούς θεριστές δέν θά τούς ποῦνε οἱ διαβάτες: Ἡ εὐλογία τοῦ Κυρίου μαζί σας· σᾶς εὐλογοῦμε στοῦ Κυρίου τ' ὄνομα!».

β'. Ἡ δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ στή μέλλουσα κρίση.

Ὁ φιλόανθρωπος Κριτής πριν ἔλθει νά κρίνει τόν ἄνθρωπο, πού ἐπειδή εἶναι ἁμαρτωλός θά τιμωρηθεῖ, ὑποδεικνύει ὁδὸ σωτηρίας καί ἀποφυγῆς τῆς κρίσεως.

«Τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς;» (Λουκᾶ γ' 7).

Δηλαδή: «Ποίος σᾶς εἶπε πὼς ἔτσι θά ξεφύγετε ἀπὸ τοῦ Θεοῦ τὴν ὀργή πού πλησιάζει.»

«Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ὁ τὸν λόγον μου ἀκούων καὶ πιστεύων τῷ πέμψαντί με ἔχει ζωὴν αἰώνιον, καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται, ἀλλὰ μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν» (Ἰωάννου ε' 24).

Δηλαδή: «Σᾶς βεβαιῶνω πὼς ὅποιος δέχεται τὰ λόγια μου καὶ πιστεύει σ' αὐτόν πού μέ ἔστειλε ἔχει κιόλας τὴν αἰώνια ζωὴ καὶ δέν θά ἀντιμετωπίσει τὴν τελικὴ κρίση, ἀλλὰ ἔχει κιόλας περάσει ἀπὸ τὸν θάνατο στή ζωή».

«Εἴτινος τὸ ἔργον κατακαίσεται, ζημιωθήσεται, αὐτὸς δὲ σωθήσεται, οὕτως δὲ ὡς διὰ πυρός» (Πρὸς Κορινθίους Α' γ' 15).

Δηλαδή: «Ἄν ὅμως τό ἔργο πού ἔχτισε καταστραφεῖ ἀπὸ τὴ φωτιά, αὐτὸς θά χάσει τὴν ἀμοιβή του, ὁ ἴδιος ὅμως θά σωθεῖ, ὅπως σώζεται ἕνας πού περνάει μέσα ἀπὸ τίς φλόγες».

Στή μέλλουσα κρίση θά κατακριθοῦν, ὅσοι δέν πίστεψαν στὴν ἀλήθεια ἀλλὰ δέχθηκαν ὀλόψυχα τὴν ἀδικία:

«Ἴνα κριθῶσι πάντες οἱ μὴ πιστεύσαντες τῇ ἀληθείᾳ, ἀλλ' εὐδοκῆσαντες ἐν τῇ ἀδικίᾳ» (Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Β' β' 12).

Δηλαδή: «Ἐτσι, θά τιμωρηθοῦν ὅλοι ὅσοι δέν πίστεψαν στὴν ἀλήθεια, ἀλλὰ δέχτηκαν ὀλόψυχα τὴν ἀδικία».

«Ἐνδειγμα τῆς δικαίας κρίσεως τοῦ Θεοῦ, εἰς τὸ καταξιωθῆναι ὑμᾶς τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, ὑπὲρ ἧς καὶ πάσχετε» (Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Β' α' 5).

Δηλαδή: «Αὐτὰ εἶναι σημάδια πὼς πλησιάζει ἡ τελικὴ δίκαιη κρίση τοῦ Θεοῦ, γιατί ἔτσι θά θεωρηθεῖτε ἄξιοι γιὰ τὴ βασιλεία του, γιὰ τὴν ὁποία καὶ ὑποφέρετε».

«Κατὰ δὲ τὴν σκληρότητά σου καὶ ἀμετανόητον καρδίαν θησαυρίζεις σεαυτῷ ὀργὴν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς καὶ ἀποκαλύψεως καὶ δικαιοκρισίας τοῦ Θεοῦ» (Πρὸς Ῥωμαίους β' 5).

Δηλαδή: «Ἐσύ ὅμως παραμένεις σκληρός κι ἀμετανόητος καὶ συσσωρεύεις γιὰ τὸν ἑαυτό σου τὴν ὀργὴ τοῦ Θεοῦ γιὰ τὴν ἡμέρα τῆς κρίσεως, ὅταν θά γίνει σ' ὅλους φανερὴ ἡ δίκαιη κρίση τοῦ Θεοῦ».

Ὁ Κύριος ἐπισημαίνει μία πτυχή τῆς συμπεριφορᾶς του πολὺ σημαντικὴ γιὰ τὸν ἄνθρωπο. Ἀπαγορεύει νά ἀναλαμβάνει τὸν ρόλο τοῦ κριτῆ ἐπισημαίνοντας ὅτι ὅποια κριτήρια χρησιμοποιεῖ γιὰ τὸν συνάνθρωπό του θά ἰσχύσουν καὶ γιὰ τὸν ἴδιο.

«Μὴ κρίνετε, ἵνα μὴ κριθῆτε· ἐν ᾧ γὰρ κρίματι κρίνετε κριθήσεσθε, καὶ ἐν ᾧ μέτρῳ μετρεῖτε μετρηθήσεται ὑμῖν» (Ματθαίου ζ' 1-2).

Δηλαδή: «Μὴν κρίνετε τοὺς συνανθρώπους σας, γιὰ νά μὴ σᾶς κρίνει κι ἐσᾶς ὁ Θεός. Μέ τό κριτήριο πού κρίνετε θά κριθεῖτε, καὶ μέ τό μέτρο πού μετράτε θά μετρηθεῖτε».

Β' Ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ Εὐσπλαγχνία

1. Ἡ δικαιοσύνη τοῦ ἀνθρώπου

Θεῖα καὶ ἀνθρώπινη δικαιοσύνη ἐπιδιώκουν νά καταστήσουν ἡ μὲν ἀνθρώπινη τὸν ἄνθρωπο χρηστό ἡ δὲ θεῖα ἅγιο.

Ἡ ἀνθρώπινη δικαιοσύνη χρησιμοποιεῖ τό σωφρονιστικὸ σύστημα σ' ὅλο τό εὖρος του, τὰ ἀποτελέσματα τοῦ ὁποίου ἔχουν ἐπισημανθεῖ ἀπὸ ἄλλους εἰδικώτερους ἐμοῦ ἐπιστήμονες καὶ ἀξιωματούχους τῆς Πολιτείας.

Ἡ θεία δικαιοσύνη ἐκδηλώνεται μέ τή Χάρη τοῦ Θεοῦ πού ἀγιάζει καί δοξάζει τόν ἄνθρωπο. Τά ἀποτελέσματα τῆς Χάριτος τοῦ Θεοῦ σχολιάζει ρητορικότατα ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος πού λέγει ὅτι:

Ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ δύναται νά μεταβάλλει τόν ἄνθρωπο πού συμπεριφέρεται ὡς λύκος σέ ἀρνίο ἄκακο. Τόν ἄνθρωπο πού συμπεριφέρεται ὡς κόρακας σέ λευκή καί ἀθώα περιστερὰ. Τόν ληστή ἐργάζεται σέ ἐλεήμονα, τόν πόρνο σέ ὄσιο.

Ἔτσι ἐκδηλώνεται ἡ εὐσπλαχνία τοῦ Θεοῦ πού ἐνεργεῖ μέ δικαιοσύνη γιά νά καταστήσει τόν ἄνθρωπο δίκαιο ἄνευ ἀνταλλαγμάτων.

Ἡ πίστις στόν Θεό λογίζεται ὡς δικαιοσύνη τοῦ ἀνθρώπου καί καθιστᾷ τόν ἄνθρωπο δίκαιο:

«Ἐπίστευσεν Ἄβραμ τῷ Θεῷ, καί ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην» (Γενέσεως ιε´ 6).

Δηλαδή: «Ὁ Ἀβραάμ πίστεψε στόν Κύριο καί γι' αὐτή του τήν πίστιν ὁ Κύριος τόν ἀναγνώρισε δίκαιο».

Στήν ἐρμηνεία αὐτοῦ τοῦ χωρίου ὁ ἀπόστολος Παῦλος ὡς βαθύς θεολόγος ἀνατρέπει τήν ραβινική ἀντίληψη, ὅτι ἡ ἀποκατάσταση τοῦ ἀνθρώπου ἀπό τόν Θεό δύναται νά προέλθει ὡς ὀφειλή τοῦ Θεοῦ πρὸς τόν εὐσεβῆ ἐνῶ εἶναι χάρις, δηλαδή εὐσπλαχνία τοῦ Θεοῦ πρὸς ὅλους τούς ἀνθρώπους: «Τῷ δὲ ἐργαζομένῳ ὁ μισθὸς οὐ λογίζεται κατὰ χάριν, ἀλλὰ κατὰ ὀφείλημα· τῷ δὲ μὴ ἐργαζομένῳ, πιστεύοντι δὲ ἐπὶ τὸν δικαιῶντα τὸν ἀσεβῆ λογίζεται ἡ πίστις αὐτοῦ εἰς δικαιοσύνην» (Πρὸς Ῥωμαίους δ´ 4-5).

Δηλαδή: «Στόν ἐργάτη ὁ μισθὸς δέν δίνεται χαριστικά, ἀλλὰ ὑποχρεωτικά. Ὅποιος πάλι δέν ἔχει ἔργα, ἀλλὰ πιστεύει στόν Θεό, πού σώζει τόν ἀσεβῆ, ὁ Θεὸς τόν ἀναγνωρίζει δίκαιο γι' αὐτή του τήν πίστιν».

Καί βέβαια αὐτή ἡ θέση τοῦ ἀποστόλου Παύλου στηρίζεται, ἔχει τήν ἀφετηρία της στήν παραβολή τοῦ Τελώνου καί τοῦ Φαρισαίου, στήν ὁποία ὁ Κύριος ἀνέδειξε τή δύναμη τῆς ἀρετῆς, τῆς ταπεινώσεως ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ πού δικαιώνει τόν ἄνθρωπο, ὅταν συντετριμμένος ὁμολογεῖ τήν ἁμαρτωλότητά του καί ἐκζητεῖ τό

ἔλεος τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς νά τόν λυπηθεῖ.

«Λέγω ὑμῖν, κατέβη οὗτος (δηλαδή ὁ Τελώνης) δεδικαιωμένος (δηλαδή ἀθωωμένος παρά τίς πολλές ἁμαρτίες του) εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἢ γὰρ ἐκεῖνος· (δηλαδή ὁ Φαρισαῖος παρά τίς πολλές ἐνάρετες πράξεις πού δέν συνοδεύονταν ἀπὸ ταπείνωση) ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται, ὁ δὲ ταπεινῶν ἑαυτὸν ὑψωθήσεται» (Λουκᾶ ιη´ 9-14).

Δηλαδή: «Σέ μερικοὺς πού ἦταν σίγουροι γιά τήν εὐσέβειά τους καί περιφρονοῦσαν τούς ἄλλους, εἶπε τήν παρακάτω παραβολή: “Δύο ἄνθρωποι ἀνέβηκαν στόν ναό γιά νά προσευχηθοῦν. Ὁ ἓνας ἦταν Φαρισαῖος κι ὁ ἄλλος τελώνης. Ὁ Φαρισαῖος στάθηκε ἐπιδεικτικά κι ἔκανε τήν ἐξῆς προσευχή σχετικά μέ τόν ἑαυτό του: “Θεέ μου, σ’ εὐχαριστῶ πού δέν εἶμαι σάν τούς ἄλλους ἀνθρώπους ἄρπαγας, ἄδικος, μοιχός, ἢ καί σάν αὐτόν ἐδῶ τόν τελώνη. Ἐγὼ νηστεύω δύο φορὲς τήν ἐβδομάδα καί δίνω στόν ναό τό δέκατο ἀπ’ ὅλα τά εἰσοδήματά μου”. Ὁ τελώνης, ἀντίθετα, στεκόταν πολύ πίσω καί δέν τολμοῦσε οὔτε τά μάτια του νά σηκώσει στόν οὐρανό. Ἀλλὰ χτυποῦσε τό στήθος του κι ἔλεγε: “Θεέ μου, σπλαχνίσου με τόν ἁμαρτωλό”. Σᾶς βεβαιώνω πὼς αὐτὸς ἔφυγε γιά τό σπίτι του ἀθωωμένος καί συμφιλιωμένος μέ τόν Θεό, ἐνῶ ὁ ἄλλος ὄχι γιατί ὅποιος ὑψώνει τόν ἑαυτό του θά ταπεινωθεῖ, κι ὅποιος τόν ταπεινώνει θά ὑψωθεῖ».

Στήν πρὸς Γαλάτας ἐπιστολή ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἀντιπαραβάλλει δύο συστήματα δικαιοσύνης τοῦ ἀνθρώπου καί δίδει στό ρῆμα «δικαιοῦμαι» τή χριστιανική ἔννοιά του: «Εἰδότες δὲ ὅτι οὐ δικαιούται ἄνθρωπος ἐξ ἔργων νόμου ἐὰν μὴ διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, καί ἡμεῖς εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν ἐπιστεύσαμεν, ἵνα δικαιωθῶμεν ἐκ πίστεως Χριστοῦ καὶ οὐκ ἐξ ἔργων νόμου, διότι οὐ δικαιωθήσεται ἐξ ἔργων νόμου πᾶσα σὰρξ» (Πρὸς Γαλάτας β´ 16).

Δηλαδή: «Ξέρουμε ὅμως πὼς ὁ ἄνθρωπος δέν μπορεῖ νά σωθεῖ μέ τήν τήρηση τῶν διατάξεων τοῦ νόμου. Αὐτό θά γίνει μόνο μέ τήν πίστιν στόν Ἰησοῦ Χριστό. Γι' αὐτό κι ἐμεῖς πιστέψαμε στόν Ἰησοῦ Χριστό, γιά νά δικαιωθοῦμε μέ τήν πίστιν στόν Χριστό κι ὄχι μέ τήν τήρηση τοῦ

νόμου· γιατί μέ τά ἔργα τοῦ νόμου δέν θά σωθεῖ κανένας ἄνθρωπος».

Ἔτσι ἡ ἔννοια τῆς δικαιοσύνης τοῦ ἀνθρώπου ἀποκτᾶ νέο περιεχόμενο.

Ὁ ἄνθρωπος στό ἐξῆς πιστεύει στόν Θεό καί ὁ Θεός τόν «δικαιώνει», δηλαδή τοῦ ἐξασφαλίζει τή σωτηρία διά τῆς πίστεως καί διά τῆς ἐνώσεως μέ τόν Χριστό.

Στό ἐξῆς ἡ λέξη «δικαιοσύνη» καί τά παράγωγά της θά σημαίνουν τίς χριστιανικές πραγματικότητες.

Ἔτσι ἡ δικαιοσύνη τοῦ ἀνθρώπου, ἐνῶ θεωρεῖται ὡς παροῦσα κατάσταση, λαμβάνει ἐσχολογικό χαρακτήρα, ἐπειδή ἀποτελεῖ ἀρραβῶνα τῶν οὐρανίων ἀγαθῶν.

2. Ἡ θεία Δικαιοσύνη

Ἡ ἔννοια τῆς θείας δικαιοσύνης στήν Παλαιά Διαθήκη ἐξελίσσεται μέχρις ὅτου λάβει τήν τελεία καί ὀλοκληρωτική ἀποκάλυψή της.

Ἀσκῶντας τή δικαιοσύνη Του ὁ Θεός ὡς κριτής ἀπελευθερώνει τούς καταπιεσμένους. Ὁ ἄνθρωπος στοχάζεται ὅτι δέν μπορεῖ νά κατακτήσει τήν θεία εὐνοια μέ τή δική του δικαιοσύνη, ὅτι γιά νά τόν δεχθεῖ ὁ Κύριος προτιμότερη εἶναι ἡ πίστη.

Στά κεφάλαια τοῦ Ἡσαΐα 40-66 ἡ δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ εἶναι ἄλλοτε ἡ σωτηρία τοῦ αἰχμαλώτου λαοῦ, ἄλλοτε ἡ θεία ιδιότητα τῆς εὐσπλαγχνίας ἢ τῆς πιστότητας.

Αὐτή ἡ σωτηρία εἶναι δῶρο πού ξεπερνᾶ κατά πολύ τήν ιδέα τῆς ἀπελευθερώσεως ἢ τῆς ἀνταμοιβῆς, γιατί εἶναι ἡ παραχώρηση οὐρανίων ἀγαθῶν, ὅπως ἡ εἰρήνη καί ἡ δόξα σ' ἓνα λαό πού δέν ἔχει ἄλλη «ἀξία» ἐκτός ἀπό τό γεγονός ὅτι εἶναι ὁ ἐκλεκτός τοῦ Κυρίου.

Ἔτσι ὁ Θεός δείχνεται δίκαιος μέ τήν ἔννοια ὅτι ἐκδηλώνει τήν εὐσπλαγχνία Του καί πραγματοποιεῖ δωρεάν τίς ὑποσχέσεις Του.

«Τίς ἐξήγειρεν ἀπό ἀνατολῶν δικαιοσύνην, ἐκάλεσεν αὐτήν κατά πόδας αὐτοῦ, καί πορεύσεται; δώσει ἐναντίον ἐθνῶν καί βασιλεῖς ἐκστήσει καί δώσει εἰς γῆν τὰς μαχαίρας αὐτῶν

καί ὡς φρύγανα ἐξωσμένα τὰ τόξα αὐτῶν» (Ἡσαΐου μα' 2).

Δηλαδή: «Ποιός ἔφερε ἀπό τήν ἀνατολή ἐκεῖνον, πού ἡ νίκη τόν ἀκολουθεῖ ὅπου διαβαίνει; Ποιός τοῦ παρέδωσε τά ἔθνη καί τόν ἀνέδειξε τῶν βασιλιάδων κυρίαρχο; Τό ξίφος του τούς σύντριψε σάν νά ἦταν σκόνη· τά βέλη του τούς σκόρπισαν σάν ἄχυρα στόν ἄνεμο».

«Μὴ φοβοῦ, μετὰ σοῦ γάρ εἰμι· μὴ πλανῶ, ἐγὼ γάρ εἰμι ὁ Θεός σου ὁ ἐνισχύσας σε καί ἐβοήθησά σοι καί ἠσφαλισάμην σε τῇ δεξιᾷ τῇ δικαίᾳ μου» (Ἡσαΐου μα' 10).

Δηλαδή: «Ἐγὼ εἶμαι μαζί σου, μὴ φοβᾶσαι. Ἐγὼ εἶμαι ὁ Θεός σου, μὴν τρομάζεις. Θά σ' ἐνισχύσω θά σέ βοηθήσω, θά σέ στηρίξω μέ τό δίκαιο χέρι μου, τό δυνατό».

«Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός ἐκάλεσά σε ἐν δικαιοσύνῃ καί κρατήσω τῆς χειρός σου καί ἐνισχύσω σε καί ἔδωκά σε εἰς διαθήκην γένους, εἰς φῶς ἐθνῶν» (Ἡσαΐου μβ' 6).

Δηλαδή: «Ἐγὼ, ὁ Κύριος, σέ κάλεσα σύμφωνα μέ τό σχέδιό μου καί σέ ὑποστήριξα, σέ φύλαξα καί σ' ἔκανα ἐγγυητή τῆς διαθήκης μου μέ τούς ἀνθρώπους. Φῶς τῶν ἐθνῶν σέ ἔκανα».

«Κύριος ὁ Θεός ἐβουλεύσατο, ἵνα δικαιωθῇ καί μεγαλύνῃ αἴνεσιν» (Ἡσαΐου μβ' 21).

Δηλαδή: «Ἐγὼ, ὁ Κύριος πιστός στίς ὑποσχέσεις μου, σᾶς ἔδωσα ἓναν ἐνδοξο μεγαλειώδη νόμο».

«Ἐγὼ ἤγειρα αὐτὸν μετὰ δικαιοσύνης βασιλέα, καί πᾶσαι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ εὐθεῖαι. οὗτος οἰκοδομήσει τήν πόλιν μου καί τήν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ μου ἐπιστρέψει οὐ μετὰ λύτρων, οὐδὲ μετὰ δώρων, εἶπε Κύριος Σαβαώθ» (Ἡσαΐου με' 13).

Δηλαδή: «Ἐγὼ ξεσήκωσα τόν Κύριο γιά νά ἐπιβάλλει τίς ἐντολές μου, καί θά ἐξομαλύνω ὅλους τούς δρόμους του· αὐτός τήν πόλιν μου θά ἀνοικοδομήσει καί θά ἀπελευθερώσει τούς αἰχμαλώτους μου, χωρίς νά πάρει χρήματα οὔτε δῶρα. Αὐτά λέει ὁ Κύριος τοῦ σύμπαντος».

«Οὐκ ἐν κρυφῇ λελάληκα, οὐδὲ ἐν τόπῳ γῆς σκοτεινῷ· οὐκ εἶπα τῷ σπέρματι Ἰακώβ· μάταιον ζητήσατε. ἐγὼ εἰμι ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ λαλῶν δικαιοσύνην καί ἀναγγέλλων ἀλήθειαν. συνάχθητε καί ἤκετε, βουλεύσασθε ἅμα οἱ

σωζόμενοι ἀπὸ τῶν ἐθνῶν, οὐκ ἔγνωσαν οἱ αἵροντες τὸ ξύλον γλύμμα αὐτῶν καὶ οἱ προσευχόμενοι ὡς πρὸς θεοὺς, οἱ οὐ σώζουσι. εἰ ἀναγγελοῦσιν, ἐγγισάτωσαν, ἵνα γνῶσιν ἅμα τίς ἀκουστὰ ἐποίησε ταῦτα ἀπ' ἀρχῆς· τότε ἀνηγγέλη ὑμῖν· ἐγὼ ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλος πλὴν ἐμοῦ· δίκαιος καὶ σωτὴρ οὐκ ἔστιν πᾶρεξ ἐμοῦ. ἐπιστράφητε ἐπ' ἐμὲ καὶ σωθήσεσθε, οἱ ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς· ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλος. κατ' ἐμαυτοῦ ὁμνύω, ἢ μὴν ἐξελεύσεται ἐκ τοῦ στόματός μου δικαιοσύνη, οἱ λόγοι μου οὐκ ἀποστραφήσονται, ὅτι ἐμοὶ κάμψει πᾶν γόνυ καὶ ἐξομολογήσεται πᾶσα γλῶσσα τῷ Θεῷ λέγων· δικαιοσύνη καὶ δόξα πρὸς αὐτὸν ἤξουσι καὶ αἰσχυνθήσονται πάντες οἱ ἀφορίζοντες ἑαυτοῦς· ἀπὸ Κυρίου δικαιοθήσονται καὶ ἐν τῷ Θεῷ ἐνδοξασθήσονται πᾶν τὸ σπέρμα τῶν υἰῶν Ἰσραὴλ» (Ἡσαΐου με' 19-25).

Δηλαδή: «Δέν μίλησα κρυφά οὐτ' ἔκρυψα τί σκέψη μου· δέν εἶπα στους ἀπογόνους τοῦ Ἰακώβ, ζητήστε με στό κενό. Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος, πού λέω ὅ, τι εἶναι δίκαιο καὶ ἀναγγέλλω τὴν ἀλήθεια. Μαζευτεῖτε κι ἐλάτε· ὅλοι μαζί πλησιάστε, ὅσοι ἀπὸ τὰ ἔθνη ἐπιζήσατε. Τίποτα δέν γνωρίζουν αὐτοὶ πού μεταφέρουν τὰ σκαλισμένα ξύλα τους καὶ σέ Θεοὺ προσεύχονται ἀνήμερο νά σώσει. Πλησιάστε, παρουσιάστε τὴν ὑπόθεσή σας, κάντε συμβούλιο ἀκόμα μεταξύ σας. Ποιὸς τὸ ἀνάγγειλε αὐτό ἀπὸ τοὺς παλιούς τοὺς χρόνους, ποιὸς ἀπὸ τότε εἶχε πει πὼς θά συμβεῖ; Δέν εἶμαι ἐγὼ ὁ Κύριος; Ἄλλος Θεός ἐκτός ἀπὸ ἐμένα δέν ὑπάρχει, δίκαιος Θεός καὶ λυτρωτής, δέν ὑπάρχει ἄλλος ἀπὸ μένα. Στραφεῖτε σ' ἐμένα γιὰ νά σωθεῖτε, ὅλα τὰ πέρατα τῆς γῆς, γιατί ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος, κι ἄλλος Θεός ἐκτός ἀπὸ μένα δέν ὑπάρχει. Ὁρκίστηκα στὸν ἑαυτό μου κι αὐτό πού λέω, πάντα γίνεται. Ὁ λόγος μου δέν θ' ἀνακληθεῖ, γιατί μπροστά μου θά καμφοῦν ὅλα τὰ γόνατα· ὅλοι θά ὁμολογοῦν καὶ θά λένε: μονάχα ὁ Κύριος εἶναι δυνατός καὶ προστατεύει. Σ' αὐτόν θα' ρηθοῦνε καταντροπιασμένοι ὅλοι ὅσοι ἔχουν ὀργιστεῖ ἐναντίον του. Στὸν Κύριο θά βροῦνε σωτηρία καὶ δόξα ὅλοι οἱ ἀπόγονοι τοῦ Ἰσραὴλ».

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος μέ τί γνωστή διαύγεια τῆς σκέψεώς του ἀναπτύσσει μέ πληρότητα τὴν ἔννοια τῆς δικαιοσύνης τοῦ Θεοῦ.

Ἡ δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ εἶναι λοιπόν ἡ θεία Χάρη, ἀπὸ τὴ φύση της ἐσχατολογική καὶ μάλιστα ἀποκαλυπτική, πού ἡ πρόγευσή της εἶναι ὡστόσο πραγματική ἀπὸ τώρα στὴ χριστιανική ζωή.

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος θά ἰσχυρισθεῖ ὅτι ἡ δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ ἔρχεται ἀπὸ τὸν οὐρανὸ γιὰ νά μεταμορφώσει τὴν ἀνθρωπότητα καὶ ὅτι εἶναι ἕνα ἀγαθὸ πού ἀνήκει οὐσιαστικά στὸν Θεὸ καὶ τὸ ὅποιο γίνεται δικό μας χωρὶς νά πάψει νά εἶναι οὐράνιο ἀγαθὸ.

«Δικαιοσύνη γὰρ Θεοῦ ἐν αὐτῷ ἀποκαλύπτεται ἐκ πίστεως εἰς πίστιν, καθὼς γέγραπται· ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται» (Πρὸς Ῥωμαίους α' 17).

Δηλαδή: «Γιατί στό εὐαγγέλιο ἀποκαλύπτεται ὅτι ὁ Θεός δικαίῳ τὸν ἄνθρωπο, ἀρκεῖ αὐτός νά πιστέψει ὀλοκληρωτικά στὸν Θεό· ὅπως λέει κι ἡ Γραφή. Ὁ δίκαιος ἐξαιτίας τῆς πίστεώς του θά ζήσει».

«Νυνὶ δὲ χωρὶς νόμου δικαιοσύνη Θεοῦ πεφανέρωται, μαρτυρουμένη ὑπὸ τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν, δικαιοσύνη δὲ Θεοῦ διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς πάντας καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς πιστευόντας· οὐ γὰρ ἐστὶ διαστολή» (Πρὸς Ῥωμαίους γ' 21-22).

Δηλαδή: «Τώρα ὁμως ἐγινε αὐτό πού εἶχαν προαναγγεῖλει ὁ νόμος κι οἱ προφῆτες: ἀποκαλύφθηκε στὸν κόσμον ἡ σωτηρία ἐπέμβαση τοῦ Θεοῦ, χωρὶς τὴ μεσολάβηση τοῦ νόμου. Ἡ σωτηρία αὐτὴ ἐπέμβαση τοῦ Θεοῦ ἀπευθύνεται, διὰ μέσου τῆς πίστεως στὸν Ἰησοῦ Χριστό, σέ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους καὶ ὁ Θεός σώζει ὅλους ὅσοι πιστεύουν χωρὶς νά κάνει διάκριση Ἰουδαίων καὶ ἐθνικῶν».

«Ἄγνοοῦντες γὰρ τὴν τοῦ Θεοῦ δικαιοσύνην, καὶ τὴν ἰδίαν δικαιοσύνην ζητοῦντες σπῆσαι, τῇ δικαιοσύνῃ τοῦ Θεοῦ οὐχ ὑπετάγησαν» (Πρὸς Ῥωμαίους ι' 3).

Δηλαδή: «Γι' αὐτό, στὴν πράξη ἀγνοοῦν τὸ γεγονός πὼς μόνον ὁ Θεός μπορεῖ νά δικαιώσει τὸν ἄνθρωπο, καὶ προσπαθοῦν μέ κάθε τρόπο

νά δικαιωθῶν μέ τά ἔργα τους. Τό ἀποτέλεσμα εἶναι πῶς δέν ἀποδέχτηκαν τί δικαίωση πού προσφέρει ὁ Θεός μέσω τοῦ Χριστοῦ».

Συγχρόνως ὁ ἀπόστολος Παῦλος ὑπονοεῖ ὅτι ἡ μετάδοση τῆς δικαιοσύνης τοῦ Θεοῦ στόν ἄνθρωπο θεμελιώνεται στήν πιστότητα τοῦ Θεοῦ νά πραγματοποιήσει τίς ὑποσχέσεις Του πού σέ τελευταία ἀνάλυση ἐκδηλώνει τήν εὐσπλαχνία Του. Ὁ Θεός δείχνει τί δικαιοσύνη Του:

«*Ἐν τῷ νῦν καιρῷ, εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν δίκαιον καὶ δικαιῶντα τὸν ἐκ πίστεως Ἰησοῦ*» (Πρὸς Ῥωμαίους γ' 26).

Δηλαδή: «*Στό παρελθόν ἐξαιτίας τῆς ἀνεκτικότητάς του. Ἔτσι ὁ Θεός φανερώνει τήν ἀγάπη του τὸν ἔσχατο αὐτό καιρό, καὶ δείχνει καθαρά ὅτι εἶναι καὶ δίκαιος καὶ δικαιώνει ὅσους πιστεύουν στόν Ἰησοῦ*».

Στό χωρίο οἱ δύο ἔννοιες ἀντιπαραβάλλονται ἀφ' ἑνός μὲν ἡ δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ καὶ ἀφ' ἑτέρου ἡ δικαιοσύνη τοῦ ἀνθρώπου.

«*Ἄγνοοῦντες γὰρ τὴν τοῦ Θεοῦ δικαιοσύνην (τή χάρι πού παραχωρήθηκε στους χριστιανούς) καὶ τὴν ἰδίαν δικαιοσύνην ζητοῦντες στήσαι (τὴν ἀνθρώπινη δικαιοσύνη) τῇ δικαιοσύνῃ τοῦ Θεοῦ οὐχ ὑπετάγησαν*».

Τελικά τό βιβλικό μήνυμα τῆς δικαιοσύνης μπορεῖ νά συνοψισθεῖ ὡς ἑξῆς:

Ὁ ἄνθρωπος διανύοντας τὸν χρόνο τῆς ζωῆς του μέσα στήν ἱστορία ὀφείλει νά «*ποιῇ δικαιοσύνην*» (Α' Ἰωάννου γ' 7). Ἀντιλαμβάνεται ὅμως ὅτι δέν μπορεῖ μέ τίς δικές του δυνάμεις νά κατακτήσει αὐτή τί δικαιοσύνη, μπορεῖ ὅμως νά τὴ δεχθεῖ ὡς δῶρο τῆς θείας Χάριτος.

Αὐτή ἡ θεία Χάρις δημιουργεῖ μέσα στόν ἄνθρωπο τί δικαιοσύνη πού ἡ ἴδια ἀπαιτεῖ ἀπὸ τὸν ἴδιο, τὸν καθιστᾷ δίκαιο.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ - ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Αριθμ. 71/110/2019 Κανονισμός περί ὀργανώσεως καί διαρθρώσεως τῶν Ἐνοριῶν καί τῶν θρησκευτικῶν λειτουργιῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κυθήρων

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν:

1. Τά ἄρθρα 3 παρ. 1 καί 13 παρ. 1-3 τοῦ Συντάγματος,
2. τά ἄρθρα 1 παρ. 4, 29 παρ. 2, 36, 37 παρ. 2 καί 38 παρ. 2 τοῦ ν. 590/1977 «Περί τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (ΦΕΚ 146/Α'/1977),
3. τά ἄρθρα 2 παρ. 1 καί 3 τοῦ Κανονισμοῦ 8/1979 «Περί Ἱερῶν Ναῶν καί Ἐνοριῶν» (ΦΕΚ 1/Α'/1980),
4. τά ἄρθρα 3 καί 6 τοῦ Κανονισμοῦ 305/2018 «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων» (ΦΕΚ Α'153/22.8.2018),
5. τό ἄρθρο 5 παρ. 1 περίπτ. δ' καί ε' τοῦ Κανονισμοῦ 263/2014 «Περί συγκροτήσεως ἀρμοδιοτήτων καί λειτουργίας τῶν Μητροπολιτικῶν Συμβουλίων τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (ΦΕΚ 272/Α'/2014),
6. τά δημογραφικά στοιχεῖα τῆς Ἑλληνικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τῆς ἀπογραφῆς τοῦ ἔτους 2011 (ΦΕΚ 697/20.03.2014 τεύχος Β'),
7. τήν ὑπ' ἀριθ. 704/29.12.2018 πρότασιν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κυθήρων κ. Σεραφεῖμ καί
8. τήν ἀπό 9.1.2019 Ἀπόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου,
διαπιστοῦμεν τήν ὑφισταμένην διάρθρωσιν τῶν Ἐνοριῶν καί τῶν ὀργανικῶν θέσεων τῶν Ἐφημερίων, Ἱεροκηρύκων καί Διακόνων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κυθήρων, καθῶς καί τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων αὐτῆς, οἱ ὁποῖες βαρύνουν τόν κρατικό προϋπολογισμό, καί ἐγκρίνομεν τόν Κανονισμόν τῆς ὀργανώσεως.

**ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΚΑΙ ΔΙΑΡΘΡΩΣΕΩΣ
ΤΩΝ ΕΝΟΡΙΩΝ, ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΩΝ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΩΝ
ΤΗΣ Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΥΘΗΡΩΝ**

**Άρθρον 1
ΕΝΟΡΙΕΣ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΙΚΕΣ ΘΕΣΕΙΣ ΕΦΗΜΕΡΙΩΝ**

ΠΟΛΙΣ ή ΧΩΡΙΟΝ	ΕΝΟΡΙΑ	ΦΕΚ ΕΝΟΡΙΑΣ	ΚΑΤΟΙΚΟΙ ΕΝΟΡΙΑΣ	ΟΡΓΑΝΙΚΕΣ ΘΕΣΕΙΣ ΕΦΗΜΕΡΙΩΝ	ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ
Α' ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΥΘΗΡΩΝ					
ΧΩΡΑ ΚΥΘΗΡΩΝ	ΕΣΤΑΥΡΩΜΕΝΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ	2399/Β' / 9-11-2015	377	2	ΥΕ - ΠΕ
ΚΑΤΟΥΝΙ	ΑΓ. ΕΙΡΗΝΗΣ	2399/Β' / 9-11-2015	95	1	ΥΕ - ΠΕ
ΑΝΩ ΔΕΙΒΑΔΙ	ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	2399/Β' / 9-11-2015	284	1	ΥΕ - ΠΕ
ΔΕΙΒΑΔΙ	ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ ΣΩΤΗΡΟΣ	2399/Β' / 9-11-2015	85	1	ΥΕ - ΠΕ
ΣΤΡΑΠΟΔΙ	ΤΙΜΙΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ	2399/Β' / 9-11-2015	57	1	ΥΕ - ΠΕ
ΔΡΥΜΩΝΑ	ΑΓ. ΜΑΡΙΝΗΣ	2399/Β' / 9-11-2015	86	1	ΥΕ - ΠΕ
ΜΥΛΟΠΟΤΑΜΟΝ	ΑΓ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ	2399/Β' / 9-11-2015	102	1	ΥΕ - ΠΕ
ΠΟΥΡΚΟΝ	ΑΓ. ΕΛΕΣΗΣ	2399/Β' / 9-11-2015	8	1	ΥΕ - ΠΕ
ΚΑΛΑΜΟΣ	ΑΓ. ΝΙΚΗΤΑ	2399/Β' / 9-11-2015	223	1	ΥΕ - ΠΕ
ΚΑΛΗΣΠΕΡΙΑΝΙΚΑ	ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ	2399/Β' / 9-11-2015	30	1	ΥΕ - ΠΕ

ΦΑΤΣΑΔΙΚΑ	ΑΓ. ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ	2399/Β' / 9-11-2015	152	1	ΥΕ - ΠΕ
ΠΠΤΣΙΝΙΑΝΙΚΑ	ΕΣΤΑΥΡΩΜΕΝΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ	2399/Β' / 9-11-2015	79	1	ΥΕ - ΠΕ
ΚΕΡΑΜΩΤΟΝ	ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΧΡΙΣΤΟΥ	2399/Β' / 9-11-2015	38	1	ΥΕ - ΠΕ
ΚΑΡΒΟΥΝΑΔΕΣ	ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ	2399/Β' / 9-11-2015	126	1	ΥΕ - ΠΕ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΔΕΣ	ΑΓ. ΤΡΙΑΔΟΣ	2399/Β' / 9-11-2015	71	1	ΥΕ - ΠΕ
ΑΓΙΟΣ ΗΛΙΑΣ	ΠΡΟΦΗΤΟΥ ΗΛΙΟΥ	2399/Β' / 9-11-2015	46	1	ΥΕ - ΠΕ
ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΕΣ	ΑΓ. ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ	2399/Β' / 9-11-2015	15	1	ΥΕ - ΠΕ
ΦΡΑΤΣΙΑ	ΑΓ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ	2399/Β' / 9-11-2015	93	1	ΥΕ - ΠΕ
ΦΡΑΤΣΙΑ	ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΕΛΕΟΥΣΗΣ	2399/Β' / 9-11-2015	74	1	ΥΕ - ΠΕ
Β' ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΥΘΗΡΩΝ					
ΒΙΑΡΑΔΙΚΑ	ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΦΑΝΕΡΩΜΕΝΗΣ	2399/Β' / 9-11-2015	23	1	ΥΕ - ΠΕ
ΑΥΛΕΜΩΝ	ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ	2399/Β' / 9-11-2015	116	1	ΥΕ - ΠΕ
ΜΗΤΑΤΑ	ΑΓ. ΤΡΙΑΔΟΣ	2399/Β' / 9-11-2015	73	1	ΥΕ - ΠΕ
ΚΑΣΤΡΙΑΣΙΑΝΙΚΑ	ΑΓ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ	2399/Β' / 9-11-2015	116	1	ΥΕ - ΠΕ
ΛΟΓΟΘΕΤΙΑΝΙΚΑ	ΑΓ. ΜΗΝΑ	2399/Β' /9-11-2015	208	1	ΥΕ - ΠΕ

ΠΟΤΑΜΟΣ	ΖΩΟΔΟΧΟΥ ΠΗΓΗΣ	2399/Β' / 9-11-2015	542	1	ΥΕ - ΠΕ
ΚΑΡΑΒΑΣ	ΑΓ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ	2399/Β' / 9-11-2015	222	1	ΥΕ - ΠΕ
ΑΓΙΑ ΠΕΛΑΓΙΑ	ΑΓ. ΠΕΛΑΓΙΑΣ	114/Α' / 31-5-1985	419	1	ΥΕ - ΠΕ
ΑΡΩΝΙΑΔΙΚΑ	ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΧΡΙΣΤΟΥ	2399/Β' / 9-11-2015	98	1	ΥΕ - ΠΕ
ΑΛΟΙΖΙΑΝΙΚΑ	ΑΓ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ	2399/Β' / 9-11-2015	34	1	ΥΕ - ΠΕ
ΦΡΙΑΓΚΙΑΝΙΚΑ	ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΚΗΠΕΡΙΩΤΙΣΣΗΣ	2399/Β' / 9-11-2015	89	1	ΥΕ - ΠΕ
ΑΝΤΙΚΥΘΗΡΩΝ	ΑΓ. ΜΥΡΩΝΟΣ	2399/Β' / 9-11-2015	68	1	ΥΕ - ΠΕ
Γ' ΙΕΡΑ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΑ					
ΝΗΣΟΣ ΚΥΘΗΡΑ	ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΜΥΡΤΙΔΙΩΤΙΣΣΗΣ	54/Α' / 22-3-2018		1	ΠΕ
ΝΗΣΟΣ ΚΥΘΗΡΑ	ΑΓΙΑΣ ΜΟΝΗΣ	53/Α' / 22-3-2018		1	ΠΕ

*Συνολικός Άριθμός Ένοριων: 31, Ίερων Προσκυνημάτων: 2

*Σύνολον Όργανικών Θέσεων Έφημεριων: 34

Άρθρον 2

ΟΡΓΑΝΙΚΕΣ ΘΕΣΕΙΣ ΙΕΡΟΚΗΡΥΚΩΝ

Τρείς (3) θέσεις Ίεροκηρύκων ΠΕ Κατηγορίας και ειδικότητας Θεολόγων, συσταθείσαι διά του άρθρου 25 του ν. 817/1978 και κατανεμηθείσαι οι δύο διά του αυτού άρθρου και ή μία διά του Π.Δ. 582/1980.

Άρθρον 3

ΟΡΓΑΝΙΚΕΣ ΘΕΣΕΙΣ ΔΙΑΚΟΝΩΝ

Τρείς (3) θέσεις Διακόνων, κατηγορίας ΔΕ-ΠΕ, συσταθείσαι διά του ν. 673/1977. Έκ των άρχικώς συσταθεισών όκτώ (8) θέσεων Διακόνων α) δύο (2) μετετράπησαν σέ θέσεις Ίεροκηρύκων (ν. 817/1978), β) δύο (2) μετεφέρθησαν στήν Ίερά Μητρόπολη Πατρών (Π.Δ. 367/1979, Φ.Ε.Κ. Α΄115), γ) τρείς (3) μετετράπησαν σέ θέσεις εκκλησιαστικών υπαλλήλων, ώς περιγράφεται εις τό άρθρον 4, ένώ δ) μία (1) θέσις μετεφέρθη έκ τής Ίεράς Μητροπόλεως Δημητριάδος και Άλμυρου (Φ.Ε.Κ. 756/10.10.1994).

Άρθρον 4

ΟΡΓΑΝΙΚΕΣ ΘΕΣΕΙΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

αί όποιαί βαρύνουν τόν Κρατικός Προϋπολογισμόν

α) Μία (1) θέσις Κλάδου ΔΕ 1 Γραμματέων, συσταθείσα διά του άρθρου 20 του νόμου 1476/1984.

β) Μία (1) θέσις, Κλάδου ΔΕ 2 Όδηγοΰ-Κλητήρος, συσταθείσα διά του άρθρου 20 του νόμου 1476/1984.

γ) Μία (1) θέσις, Κλάδου ΤΕ 1 Διοικητικού - Οικονομικού, συσταθείσα διά του άρθρου 6 του νόμου 3255/2004.

δ) Μία (1) προσωποπαγής θέσις, Κλάδου ΠΕ 2 Διοικητικού, συσταθείσα διά μετατάξεως, δυνάμει των νόμων 4024/2011 και 4301/2014 και τής Έγκριτικής απόφασεως ΔΙΠΑΑΔ/Φ.ΕΓΚΡ. Μ/1606/5.4.2016 τής Έπιτροπής του άρθρου 2, παρ. 1 τής ΠΥΣ 33/2006 (ΦΕΚ 813/Γ΄/31.8.2016).

Άρθρον 5

ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

Τά τής πληρώσεως των οργανικών θέσεων των προηγουμένων άρθρων ώς και τά τής έν γένει ύπηρεσιακής καταστάσεως των θρησκευτικών λειτουργών και των εκκλησιαστικών υπαλλήλων, οι όποιοι διορίζονται εις τίς θέσεις αυτές διέπονται, κατά περίπτωσιν, από τίς διατάξεις των Ίερών Κανόνων, των άρθρων 37, 38 και

42 του Ν. 590/1977 και των κατ' έξουσιοδότησιν αυτών έκδοθέντων υπό τής Ίεράς Συνόδου τής Έκκλησίας τής Ελλάδος Κανονισμών 5/1978 «Περί Κώδικος Έκκλησιαστικών Ύπαλλήλων» (ΦΕΚ Α΄ 48), 305/2018 «Περί Έφημερίων και Διακόνων» (ΦΕΚ Α΄ 153) και λοιπών συναφών Κανονισμών.

Άρθρον 6

Τροποποίησις του Κανονισμού

Ό παρών Κανονισμός τροποποιείται υπό τής Ίεράς Συνόδου τής Έκκλησίας τής Ελλάδος τή προτάσει του οικείου Μητροπολίτου, κατόπιν σχετικής απόφασεως του Μητροπολιτικού Συμβουλίου, και έφ' όσον μεταβληθοΰν τά όρια ή ό αριθμός ή ό πληθυσμός των ύφισταμένων Ένοριών, επιβάλλοντα τήν ανάλογον μεταβολήν των οργανικών θέσεων των Έφημερίων, είτε ό αριθμός των εκκλησιαστικών υπαλλήλων.

Άρθρον 7

Ίσχύς του Κανονισμού

Ό παρών Κανονισμός έχει διαπιστωτικόν χαρακτήρα και κατά τουτο ισχύει από τής ένάρξεως ισχύος, κατά περίπτωσιν, των Προεδρικών Διαταγμάτων, των Νόμων, των Ύπουργικών Αποφάσεων και των Κανονισμών συνεπεία των όποιων κατηρτίσθη.

Άρθρον 8

Δαπάνη

Έκ των διατάξεων του παρόντος Κανονισμού δέν προκαλείται δαπάνη εις βάρος του προϋπολογισμού του Έλληνικού Δημοσίου ή του νομικού προσώπου τής Ίεράς Μητροπόλεως Κυθήρων.

Ή παρούσα απόφασις νά δημοσιευθη στήν Έφημερίδα τής Κυβερνήσεως και στο έπίσημο δελτίο τής Έκκλησίας τής Ελλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Άθήνα, 9η Ίανουαρίου 2019

† Ό Άθηνών ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ό Αρχιγραμματεύς

† Ό Μεθώνης Κλήμης

Άκριβές Άντίγραφον

Ό Αρχιγραμματεύς

† Ό Μεθώνης Κλήμης

Άριθμ. 22/100/2019

Κανονισμός περί ὀργανώσεως καί διαρθρώσεως
τῶν Ἐνοριῶν καί τῶν θρησκευτικῶν λειτουργῶν
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν:

1. Τά ἄρθρα 3 παρ. 1 καί 13 παρ. 1-3 τοῦ Συντάγματος,
2. τά ἄρθρα 1 παρ. 4, 29 παρ. 2, 36, 37 παρ. 2 καί 38 παρ. 2 τοῦ ν. 590/1977 «Περί τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (ΦΕΚ 146/Α'/1977),
3. τά ἄρθρα 2 παρ. 1 καί 3 τοῦ Κανονισμοῦ 8/1979 «Περί Ἱερῶν Ναῶν καί Ἐνοριῶν» (ΦΕΚ 1/Α'/1980),
4. τά ἄρθρα 3 καί 6 τοῦ Κανονισμοῦ 230/2012 «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων» (ΦΕΚ 73/Α'/2012),
5. τό ἄρθρο 5 παρ. 1 περίπτ. δ' καί ε' τοῦ Κανονισμοῦ 263/2014 «Περί συγκροτήσεως ἀρμοδιοτήτων καί λειτουργίας τῶν Μητροπολιτικῶν Συμβουλίων τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (ΦΕΚ 272/Α'/2014),
6. τά δημογραφικά στοιχεῖα τῆς Ἑλληνικῆς Στατιστικῆς

Ἰπηρεσίας τῆς ἀπογραφῆς τοῦ ἔτους 2011 (ΦΕΚ 697/20.03.2014 τεῦχος Β'),

7. τήν ὑπ' ἀριθ. 2241/28.12.2018 πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Χαλκίδος κ. Χρυσοστόμου καί

8. τήν ἀπό 9.1.2019 Ἀπόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου,

διαπιστοῦμεν τήν ὑφισταμένην διάρθρωσιν τῶν Ἐνοριῶν καί τῶν ὀργανικῶν θέσεων τῶν Ἐφημερίων, Ἱεροκηρύκων καί Διακόνων τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Χαλκίδος, καθῶς καί τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων αὐτῆς, οἱ ὁποῖες βαρύνουν τόν κρατικό προϋπολογισμό, καί ἐγκρίνομεν τόν Κανονισμόν τῆς ὀργανώσεως τῶν Ἐνοριῶν καί τῶν θρησκευτικῶν λειτουργῶν αὐτῆς ὡς ἑξῆς:

**ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΚΑΙ ΔΙΑΡΘΡΩΣΕΩΣ
ΤΩΝ ΕΝΟΡΙΩΝ, ΤΩΝ ΙΕΡΩΝ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΩΝ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΩΝ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΧΑΛΚΙΔΟΣ**

**Άρθρο 1
ΕΝΟΡΙΕΣ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΙΚΕΣ ΘΕΣΕΙΣ ΕΦΗΜΕΡΙΩΝ**

	ΠΟΛΙΣ ή ΧΩΡΙΟΝ	ΕΝΟΡΙΑ	Φ.Ε.Κ. ΙΑΡΥΣΕΩΣ ΕΝΟΡΙΑΣ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΚΑΤΟΙΚΩΝ	ΟΡΓΑΝΙΚΕΣ ΘΕΣΕΙΣ	ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ
1.	Αγδίνες	Άγιος Ιωάννης ό Θεολόγος	ΦΕΚ Β' 644/10.3.2016	164	1	ΥΕ-ΠΕ
2.	Αγία Άννα	Γενέθλιον τῆς Θεοτόκου	ΦΕΚ Α' 86/9.3.1912	946	1	ΥΕ-ΠΕ
3.	Αγία Σοφία	Άγιος Νικόλαος	ΦΕΚ Β' 644/10.3.2016	119	1	ΥΕ-ΠΕ
4.	Άγιος Αθανάσιος Διφύων	Άγιοι Κωνσταντίνος καί Ἑλένη	ΦΕΚ Β' 644/10.3.2016	295	1	ΥΕ-ΠΕ
5.	Άγιος Αιδηψοῦ	Άγιος Γεώργιος	ΦΕΚ Β' 644/10.3.2016	993	1	ΥΕ-ΠΕ
6.	Άγιος Γεώργιος Ίστιαίας	Άγιος Γεώργιος	ΦΕΚ Β' 644/10.3.2016	389	1	ΥΕ-ΠΕ
7.	Άγιος Γεώργιος Λιχάδος	Άγιος Γεώργιος	ΦΕΚ Α' 24/24.2.1961	941	1	ΥΕ-ΠΕ
8.	Άγιος Νικόλαος (Μπούρτζι)	Άγιος Νικόλαος	ΦΕΚ Β' 644/10.3.2016	3426	2	ΔΕ-ΠΕ
9.	Αγριοβότανον	Άγιοι Ανάργυροι	ΦΕΚ Β' 644/10.3.2016	193	1	ΥΕ-ΠΕ
10.	Αιδηψός	Κοίμησις τῆς Θεοτόκου	ΦΕΚ Β' 644/10.3.2016	1697	1	ΥΕ-ΠΕ
11.	Αλόνησος	Άγιος Νικόλαος	ΦΕΚ Α' 47/8.2.1911	208	1	ΥΕ-ΠΕ
12.	Αλόνησος (Πατητήριον)	Αγία Παρασκευή	ΦΕΚ Α' 234/23.12.1961	2542	1	ΔΕ-ΠΕ
13.	Αμάρανθος	Εὐαγγελισμός τῆς Θεοτόκου	ΦΕΚ Α' 93/19.3.1912	2152	2	ΥΕ-ΠΕ
14.	Αμάρανθος	Άγιος Ιωάννης ό Πρόδρομος	ΦΕΚ Α' 234/23.12.1961	1520	1	ΥΕ-ΠΕ
15.	Αμέλαντες	Αγία Ζώνη	ΦΕΚ Β' 644/10.3.2016	22	1	ΥΕ-ΠΕ

16.	Αμφιθέα	Κοίμησις τῆς Θεοτόκου	ΦΕΚ Α' 86/9.3.1912	262	1	ΥΕ-ΠΕ
17.	Ἄνω Βάθεια	Ἅγιος Νικόλαος	ΦΕΚ Α' 93/19.3.1912	468	1	ΥΕ-ΠΕ
18.	Αρτάκη Νέα	Ἅγιοι Δώδεκα Ἀπόστολοι	ΦΕΚ Β' 644/10.3.2016	8806	4	ΔΕ-ΠΕ
19.	Αρτεμίσιον	Ἅγιος Δημήτριος	ΦΕΚ Β' 644/10.3.2016	392	1	ΥΕ-ΠΕ
20.	Ἀσμήνιον	Ἅγιος Νικόλαος	ΦΕΚ Β' 644/10.3.2016	784	1	ΥΕ-ΠΕ
21.	Ἄτταλη	Ἅγιος Ἰωάννης	ΦΕΚ Β' 644/10.3.2016	430	1	ΥΕ-ΠΕ
22.	Αὐγαριά	Ἁγία Παρασκευή	ΦΕΚ Β' 644/10.3.2016	96	1	ΥΕ-ΠΕ
23.	Αφράτιον	Κοίμησις τῆς Θεοτόκου	ΦΕΚ Β' 644/10.3.2016	1405	1	ΥΕ-ΠΕ
24.	Ἀχλάδιον	Κοίμησις τῆς Θεοτόκου	ΦΕΚ Α' 86/9.3.1912	349	1	ΥΕ-ΠΕ
25.	Βασιικά	Ἅγιος Ἰωάννης	ΦΕΚ Β' 644/10.3.2016	704	1	ΥΕ-ΠΕ
26.	Βασιλικόν	Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου	ΦΕΚ Β' 644/10.3.2016	2854	2	ΔΕ-ΠΕ
27.	Βασιλικόν	Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Ρώσσο	ΦΕΚ Α' 44/26.3.1990	3717	2	ΔΕ-ΠΕ
28.	Βατώντας	Ἅγιος Γεώργιος	ΦΕΚ Β' 644/10.3.2016	683	1	ΥΕ-ΠΕ
29.	Βλαχιά	Ἁγία Τριάς	ΦΕΚ Β' 644/10.3.2016	159	1	ΥΕ-ΠΕ
30.	Βοῦνοι	Ἅγιος Γεώργιος	ΦΕΚ Β' 644/10.3.2016	89	1	ΥΕ-ΠΕ
31.	Βουτάς	Ἅγιος Ἰωάννης	ΦΕΚ Β' 644/10.3.2016	249	1	ΥΕ-ΠΕ
32.	Γαλατσάδες	Ἅγιος Ἀθανάσιος	ΦΕΚ Β' 644/10.3.2016	58	1	ΥΕ-ΠΕ
33.	Γαλατσῶνα	Ἅγιος Ἰωάννης	ΦΕΚ Β' 644/10.3.2016	65	1	ΥΕ-ΠΕ
34.	Γερακιού	Κοίμησις τῆς Θεοτόκου	ΦΕΚ Β' 644/10.3.2016	134	1	ΥΕ-ΠΕ
35.	Γιάλτρα	Ἅγιος Νικόλαος	ΦΕΚ Β' 644/10.3.2016	629	1	ΥΕ-ΠΕ

36.	Γλυφάδα Διοφύων	Άγιος Ιωάννης ό Θεολόγος	ΦΕΚ Β' 644/10.3.2016	147	1	ΥΕ-ΠΕ
37.	Γλώσσα Σκοπέλου	Κοίμησις τής Θεοτόκου	ΦΕΚ Α' 305/3.11.1911	1005	1	ΥΕ-ΠΕ
38.	Γουβες	Άγιος Παντελεήμων	ΦΕΚ Β' 644/10.3.2016	507	1	ΥΕ-ΠΕ
39.	Γυμνού	Κοίμησις τής Θεοτόκου	ΦΕΚ Α' 93/19.3.1912	2008	1	ΔΕ-ΠΕ
40.	Δαμά	Γενέθλιον τής Θεοτόκου	ΦΕΚ Β' 644/10.3.2016	198	1	ΥΕ-ΠΕ
41.	Δάφνη Λίμνης	Άγιος Δημήτριος	ΦΕΚ Β' 644/10.3.2016	190	1	ΥΕ-ΠΕ
42.	Δαφνούσα	Άγιος Αθανάσιος	ΦΕΚ Β' 644/10.3.2016	74	1	ΥΕ-ΠΕ
43.	Έλληνικά	Άγιος Χαράλαμπος	ΦΕΚ Β' 644/10.3.2016	377	1	ΥΕ-ΠΕ
44.	Έρέτρια	Άγιος Νικόλαος	ΦΕΚ Β' 644/10.3.2016	2766	2	ΔΕ-ΠΕ
45.	Έρέτρια	Παναγία Παραβουνιώτισσα	ΦΕΚ Α' 87/ 28.4.1999	2463	1	ΔΕ-ΠΕ
46.	Έρέτρια (Μαλακώντας)	Παναγία Ελεούσα	ΦΕΚ Α' 60/26.4.2010	1097	1	ΔΕ-ΠΕ
47.	Ζωοδόχος Πηγή (Τσοούκα)	Ζωοδόχος Πηγή	ΦΕΚ Β' 644/10.3.2016	260	1	ΥΕ-ΠΕ
48.	Ήλια	Άγιος Ιωάννης	ΦΕΚ Β' 644/10.3.2016	233	1	ΥΕ-ΠΕ
49.	Θεολόγος	Άγιοι Κωνσταντίνος καί Έλένη	ΦΕΚ Α' 86/9.3.1912	385	1	ΥΕ-ΠΕ
50.	Ίστιαία	Άγιος Αθανάσιος	ΦΕΚ Β' 644/10.3.2016	1568	1	ΥΕ-ΠΕ
51.	Ίστιαία	Ευαγγελισμός τής Θεοτόκου	ΦΕΚ Β' 644/10.3.2016	1040	1	ΥΕ-ΠΕ
52.	Ίστιαία	Κοίμησις τής Θεοτόκου	ΦΕΚ Β' 644/10.3.2016	1731	1	ΥΕ-ΠΕ
53.	Καθενοί	Άγιος Ιωάννης ό Πρόδρομος	ΦΕΚ Α' 86/9.3.1912	630	1	ΥΕ-ΠΕ
54.	Καλλιθέα	Άγια Παρασκευή	ΦΕΚ Α' 93/19.3.1912	458	1	ΥΕ-ΠΕ
55.	Καμάρια	Άγιοι	ΦΕΚ Β'	381	1	ΥΕ-ΠΕ

		Ανάργυροι	644/10.3.2016			
56.	Καμαρίτσα	Άγια Τριάς	ΦΕΚ Β' 644/10.3.2016	421	1	ΥΕ-ΠΙΕ
57.	Καμματριάδες	Άγιος Παντελεήμων	ΦΕΚ Β' 644/10.3.2016	90	1	ΥΕ-ΠΙΕ
58.	Καμπιά	Άγιος Νικόλαος	ΦΕΚ Β' 644/10.3.2016	218	1	ΥΕ-ΠΙΕ
59.	Καστανιώπισσα	Άγια Παρασκευή	ΦΕΚ Β' 644/10.3.2016	224	1	ΥΕ-ΠΙΕ
60.	Καστέλλα	Ευαγγελισμός τῆς Θεοτόκου	ΦΕΚ Β' 644/10.3.2016	1520	1	ΥΕ-ΠΙΕ
61.	Κεράμα	Ευαγγελισμός τῆς Θεοτόκου	ΦΕΚ Β' 644/10.3.2016	118	1	ΥΕ-ΠΙΕ
62.	Κερασιά	Άγια Τριάς	ΦΕΚ Β' 644/10.3.2016	247	1	ΥΕ-ΠΙΕ
63.	Κεχριές	Κοίμησις τῆς Θεοτόκου	ΦΕΚ Β' 644/10.3.2016	477	1	ΥΕ-ΠΙΕ
64.	Κήρινθος	Άγιος Γεώργιος	ΦΕΚ Β' 644/10.3.2016	643	1	ΥΕ-ΠΙΕ
65.	Κλήμα Σκοπέλου	Άγιοι Ανάργυροι	ΦΕΚ Α' 305/3.11.1911	506	1	ΥΕ-ΠΙΕ
66.	Κοικινομηλιά	Άγιοι Ταξιάρχαι	ΦΕΚ Β' 644/10.3.2016	72	1	ΥΕ-ΠΙΕ
67.	Κοντοδεσπότιον	Κοίμησις τῆς Θεοτόκου	ΦΕΚ Β' 644/10.3.2016	251	1	ΥΕ-ΠΙΕ
68.	Κοτσίκια Διρφύων	Προφήτης Ηλίας	ΦΕΚ Β' 644/10.3.2016	20	1	ΥΕ-ΠΙΕ
69.	Κοτσικιά Νηλέως	Άγιος Ιωάννης	ΦΕΚ Α' 86/ 9.3.1912	179	1	ΥΕ-ΠΙΕ
70.	Κούλουρος- Μαρούλιον	Γενέθλιον τῆς Θεοτόκου	ΦΕΚ Β' 644/10.3.2016	26	1	ΥΕ-ΠΙΕ
71.	Κουρικουλοί	Άγια Παρασκευή	ΦΕΚ Β' 644/10.3.2016	314	1	ΥΕ-ΠΙΕ
72.	Κούτουρλον	Άγιος Δημήτριος	ΦΕΚ Β' 644/10.3.2016	38	1	ΥΕ-ΠΙΕ
73.	Κρουονερίτης	Άγιος Γεώργιος	ΦΕΚ Β' 644/10.3.2016	189	1	ΥΕ-ΠΙΕ
74.	Κυπαρίσιον	Κοίμησις τῆς Θεοτόκου	ΦΕΚ Α' 124/ 6.5.1914	164	1	ΥΕ-ΠΙΕ

75.	Λάμαρη	Άγιοι Ταξιάρχαι	ΦΕΚ Β' 644/10.3.2016	152	1	ΥΕ-ΠΕ
76.	Λάμψακος Νέα	Άγιος Τρύφων	ΦΕΚ Β' 644/10.3.2016	2196	1	ΔΕ-ΠΕ
77.	Λίμνη	Γενέθλιον τῆς Θεοτόκου	ΦΕΚ Α' 135/7.5.1912	1965	2	ΥΕ-ΠΕ
78.	Λιχάς	Κοίμησις τῆς Θεοτόκου	ΦΕΚ Β' 644/10.3.2016	181	1	ΥΕ-ΠΕ
79.	Λουτρά Αϊδηψοῦ	Άγιοι Ανάργυροι	ΦΕΚ Β' 644/10.3.2016	1212	1	ΥΕ-ΠΕ
80.	Λουτρά Αϊδηψοῦ	Άγιος Παντελεήμων	ΦΕΚ Α' 98/14.5.2004	1348	1	ΥΕ-ΠΕ
81.	Λουτράκιον Σκοπέλου	Άγιος Νικόλαος	ΦΕΚ Α' 100/31.5.1975	163	1	ΥΕ-ΠΕ
82.	Λούτσα	Γενέθλιον τῆς Θεοτόκου	ΦΕΚ Α' 86/9.3.1912	298	1	ΥΕ-ΠΕ
83.	Μακρυκάπα	Άγία Παρασκευή	ΦΕΚ Β' 644/10.3.2016	804	1	ΥΕ-ΠΕ
84.	Μακρυμάλλη	Όσιος Ιωάννης ό Ρώσσοσ	ΦΕΚ Β' 644/10.3.2016	219	1	ΥΕ-ΠΕ
85.	Μαντούδιον	Άγιος Ιωάννης ό Θεολόγοσ	ΦΕΚ Β' 644/10.3.2016	1787	2	ΥΕ-ΠΕ
86.	Μετόχιον Διοφύων	Άγιος Ιωάννης	ΦΕΚ Β' 644/10.3.2016	365	1	ΥΕ-ΠΕ
87.	Μετόχιον Κηρέωσ	Άγιος Δημήτριοσ	ΦΕΚ Β' 644/10.3.2016	160	1	ΥΕ-ΠΕ
88.	Μηλιές	Άγία Παρασκευή	ΦΕΚ Β' 644/10.3.2016	169	1	ΥΕ-ΠΕ
89.	Μίστροσ	Άγιος Δημήτριοσ	ΦΕΚ Α' 86/9.3.1912	446	1	ΥΕ-ΠΕ
90.	Μονοκαρυά	Άγιος Δημήτριοσ	ΦΕΚ Β' 644/10.3.2016	155	1	ΥΕ-ΠΕ
91.	Μύλοι	Άγιος Ιωάννης	ΦΕΚ Β' 644/10.3.2016	58	1	ΥΕ-ΠΕ
92.	Μύτικασ	Άγιος Ιωάννης	ΦΕΚ Α' 88/8.3.1937	941	1	ΥΕ-ΠΕ
93.	Μύτικασ	Ευαγγελιοσμοσ τῆς Θεοτόκου	ΦΕΚ Β' 644/10.3.2016	867	1	ΥΕ-ΠΕ
94.	Νεοχώριον Ίστυαίασ	Άγιος Νικόλαοσ	ΦΕΚ Β' 644/10.3.2016	170	1	ΥΕ-ΠΕ

95.	Νεροτριβιά	Άγιοι Κωνσταντίνος και Έλένη	ΦΕΚ Β' 644/10.3.2016	432	1	ΥΕ-ΠΕ
96.	Παγώντας	Αγ.Παρασκευή	ΦΕΚ Β' 644/10.3.2016	100	1	ΥΕ-ΠΕ
97.	Πάλιουρας	Άγιος Νικόλαος	ΦΕΚ Β' 644/10.3.2016	418	1	ΥΕ-ΠΕ
98.	Παπάδες	Κοίμησις τής Θεοτόκου	ΦΕΚ Α' 86/9.3.1912	220	1	ΥΕ-ΠΕ
99.	Πεισώνας	Άγιος Γεώργιος	ΦΕΚ Α' 86/9.3.1912	652	1	ΥΕ-ΠΕ
100.	Πευκίον Ίστιαίας	Άγιοι Θεόδωροι	ΦΕΚ Α' 177/2.8.2000	457	1	ΥΕ-ΠΕ
101.	Πήλιον Κηρέως	Άγία Βαρβάρα	ΦΕΚ Β' 644/10.3.2016	628	1	ΥΕ-ΠΕ
102.	Πολιτικά	Άγία Παρασκευή	ΦΕΚ Β' 644/10.3.2016	1590	1	ΥΕ-ΠΕ
103.	Πολύλοφος	Άγιος Ιωάννης	ΦΕΚ Β' 644/10.3.2016	20	1	ΥΕ-ΠΕ
104.	Πούργος	Άγία Τριάς	ΦΕΚ Β' 644/10.3.2016	302	1	ΥΕ-ΠΕ
105.	Προκόπιον Νέον	Άγιοι Κωνσταντίνος και Έλένη	ΦΕΚ Β' 644/10.3.2016	948	1	ΥΕ-ΠΕ
106.	Πύργος Νέος	Κοίμησις τής Θεοτόκου	ΦΕΚ Β' 644/10.3.2016	786	1	ΥΕ-ΠΕ
107.	Ροβιές	Άγιος Δημήτριος	ΦΕΚ Β' 644/10.3.2016	1035	1	ΥΕ-ΠΕ
108.	Σέττα	Άγία Παρασκευή	ΦΕΚ Β' 644/10.3.2016	92	1	ΥΕ-ΠΕ
109.	Σίμα	Άγία Τριάς	ΦΕΚ Β' 644/10.3.2016	45	1	ΥΕ-ΠΕ
110.	Σινασός Νέα	Άγιος Νικόλαος	ΦΕΚ Β' 644/10.3.2016	565	1	ΥΕ-ΠΕ
111.	Σκεπαστή	Άγ.Νικόλαος	ΦΕΚ Β' 644/10.3.2016	192	1	ΥΕ-ΠΕ
112.	Σκιάθος	Τρεις Ίεράρχες	ΦΕΚ Α' 115/21.5.1911	3194	2	ΔΕ-ΠΕ
113.	Σκιάθος	Γενέθλιον τής Θεοτόκου	ΦΕΚ Α' 115/21.5.1911	2894	2	ΥΕ-ΠΕ

114.	Σκόπελος	Γέννησις τοῦ Χριστοῦ	ΦΕΚ Α' 205/1.8.1911	135	1	ΥΕ-ΠΕ
115.	Σκόπελος	Παναγία ἢ Φανερωμένη	ΦΕΚ Α' 205/1.8.1911	1544	1	ΥΕ-ΠΕ
116.	Σκόπελος	Κοίμησις τῆς Θεοτόκου	ΦΕΚ Α' 205/1.8.1911	1253	1	ΥΕ-ΠΕ
117.	Σκόπελος	Ἅγιος Παντελεήμων	ΦΕΚ Α' 205/1.8.1911	354	1	ΥΕ-ΠΕ
118.	Σπαθάριον	Ἅγιος Δημήτριος	ΦΕΚ Β' 644/10.3.2016	280	1	ΥΕ-ΠΕ
119.	Σταυρός	Ἅγιος Δημήτριος	ΦΕΚ Β' 644/10.3.2016	348	1	ΥΕ-ΠΕ
120.	Στενή Ἄνω	Κοίμησις τῆς Θεοτόκου	ΦΕΚ Β' 644/10.3.2016	392	1	ΥΕ-ΠΕ
121.	Στενή Κάτω	Ἁγία Τριάς	ΦΕΚ Β' 644/10.3.2016	262	1	ΥΕ-ΠΕ
122.	Στρούπωνες	Ἁγία Τριάς	ΦΕΚ Β' 644/10.3.2016	498	1	ΥΕ-ΠΕ
123.	Στροφυλιά	Ἁγία Τριάς	ΦΕΚ Α' 47/8.2.1911	472	1	ΥΕ-ΠΕ
124.	Ταξιάρχης	Ἅγιοι Ταξιάρχαι	ΦΕΚ Β' 644/10.3.2016	798	1	ΥΕ-ΠΕ
125.	Τριάδα	Ἅγιος Σπυρίδων	ΦΕΚ Β' 644/10.3.2016	1049	1	ΥΕ-ΠΕ
126.	Φύλλα	Εισόδια τῆς Θεοτόκου	ΦΕΚ Β' 644/10.3.2016	1577	1	ΥΕ-ΠΕ
127.	Χαλκίς	Ἅγιος Δημήτριος	ΦΕΚ Α' 209/4.8.1911	5335	3	ΠΕ
128.	Χαλκίς	Ἁγία Παρασκευή	ΦΕΚ Α' 209/4.8.1911	4852	3	ΠΕ
129.	Χαλκίς	Ἅγιοι Ἀνάργυροι	ΦΕΚ Α' 81/16.5.1996	1890	1	ΠΕ
130.	Χαλκίς	Ευαγγελισμός τῆς Θεοτόκου	ΦΕΚ Α' 243/30.12.1965	9142	4	ΠΕ
131.	Χαλκίς	Εὐβοεῖς Ἅγιοι	ΦΕΚ Α' 126/9.8.1978	1654	1	ΠΕ
132.	Χαλκίς	Ἅγιος Ἰωάννης	ΦΕΚ Α' 88/8.3.1937	5147	3	ΠΕ
133.	Χαλκίς (Δοικός)	Κοίμησις τῆς Θεοτόκου	ΦΕΚ Β' 644/10.3.2016	3459	2	ΠΕ

134.	Χαλκίς	Άγια Μαρίνα	ΦΕΚ Α' 19/17.2.1978	3265	2	ΠΕ
135.	Χαλκίς	Άγιος Νεκτάριος	ΦΕΚ Α' 22/24.2.1994	3354	2	ΠΕ
136.	Χαλκίς	Άγιος Νικόλαος	ΦΕΚ Α' 209/4.8.1911	5248	3	ΠΕ
137.	Χαλκίς	Άγιοι Πέτρος και Παῦλος	ΦΕΚ Α' 29/12.2.1998	2864	1	ΠΕ
138.	Χαλκίς (Ξηρόβρυση)	Άγια Σοφία	ΦΕΚ Α' 113/29.6.2018	878	1	ΠΕ
139.	Χαλκίς	Άγιος Σπυρίδων	ΦΕΚ Α' 8/4.2.1987	3658	2	ΠΕ
140.	Χαλκίς	Άγιος Ταξιάρχης	ΦΕΚ Α' 116/10.7.1967	9257	4	ΠΕ
141.	Χρόνια	Άγιοι Ανάργυροι	ΦΕΚ Β' 644/10.3.2016	75	1	ΥΕ-ΠΕ
142.	Ψαχνά	Άγιος Νικόλαος	ΦΕΚ Α' 304/2.11.1911	2523	2	ΔΕ-ΠΕ
143.	Ψαχνά	Κοίμησις τῆς Θεοτόκου	ΦΕΚ Β' 644/10.3.2016	990	1	ΥΕ-ΠΕ
144.	Ψαχνά	Μεταμόρφωσις τοῦ Σωτήρος	ΦΕΚ Α' 304/2.11.1911	2314	2	ΔΕ-ΠΕ
145.	Ωρεοί	Μεταμόρφωσις τοῦ Σωτήρος	ΦΕΚ Β' 644/10.3.2016	1209	1	ΥΕ-ΠΕ
		ΣΥΝΟΛΟΝ:	165.477	177		

Άρθρον 2

ΟΡΓΑΝΙΚΕΣ ΘΕΣΕΙΣ ΕΦΗΜΕΡΙΩΝ Ι. ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΩΝ

α. Μία (1) θέσις Ἐφημερίου ΠΕ Κατηγορίας, τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνημάτων Ὁσίου Ἰωάννου τοῦ Ρώσου Νέου Προκοπίου (ΦΕΚ Α' 207/2012), προβλεπόμενη διὰ τοῦ ἄρθρου 3 παρ. 8 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 305/2018 Κανονισμοῦ «Περί Ἐφημερίων καὶ Διακόνων» (ΦΕΚ Α' 153/2018).

β. Μία (1) θέσις Ἐφημερίου ΠΕ Κατηγορίας, τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνημάτων Παναγίας Φανερωμένης Νέας Ἀρτάκης (ΦΕΚ Α' 244/2013), προβλεπόμενη διὰ τοῦ ἄρθρου 3 παρ. 8 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 305/2018 Κανονισμοῦ «Περί Ἐφημερίων καὶ Διακόνων» (ΦΕΚ Α' 153/2018)

γ. Μία (1) θέσις Ἐφημερίου ΠΕ Κατηγορίας, τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίας Βαρβάρας Χαλκίδος, προβλεπόμενη διὰ τοῦ ἄρθρου 50 παρ. 3 τοῦ Α.Ν. 2200/1940 (ΦΕΚ Α'

42/1940), ἐν συνδυασμῷ μετὰ τοῦ ἄρθρου 16 παρ. 9 τοῦ Ν. 3607/2007 (ΦΕΚ Α' 245/1.11.2007).

Άρθρον 3

ΟΡΓΑΝΙΚΕΣ ΘΕΣΕΙΣ ΙΕΡΟΚΗΡΥΚΩΝ

Τρεῖς (3) θέσεις Ἱεροκηρύκων ΠΕ Κατηγορίας καὶ εἰδικότητος Θεολόγων, συσταθεῖσες διὰ τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ Ν. 817/1978 καὶ κατανεμηθεῖσες α) οἱ δύο (2) διὰ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου καὶ β) ἡ μία (1) διὰ τοῦ Π.Δ. 582/1980.

Άρθρον 4

ΟΡΓΑΝΙΚΕΣ ΘΕΣΕΙΣ ΔΙΑΚΟΝΩΝ

Πέντε (5) ὀργανικὲς θέσεις Διακόνων, κατηγορίας ΔΕ-ΠΕ, συσταθεῖσες διὰ τοῦ Ν.Δ. 1398/1973 καὶ κατα-

νεμηθείσες διά του ν. 673/1977. Ἐκ τῶν ἀρχικῶς συσταθειῶν δέκα (10) θέσεων Διακόνων, α) δύο (2) μετετράπησαν εἰς θέσεις Ἱεροκηρύκων (ἄρθρον 25 Ν. 817/1978) καί β) τρεῖς (3) μετετράπησαν εἰς θέσεις ἐκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων, ὡς ἔπεται.

Ἄρθρον 5

ΟΡΓΑΝΙΚΕΣ ΘΕΣΕΙΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

Υφίστανται οἱ ἐξῆς ὀργανικῆς θέσεις ἐκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων, οἱ ὁποῖες βαρύνουν τόν Κρατικό Προϋπολογισμό: α) Μία (1) θέσις ἐκκλησιαστικοῦ ὑπαλλήλου, κλάδου ΔΕ Διοικητικοῦ - Οἰκονομικοῦ, ἡ ὁποία συνεστήθη διά τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ Ν. 1476/1984 καί κατενεμήθη μέ τήν ὑπ' ἀριθ. Υ.Α. Φ.031/259/Α1/31 (ΦΕΚ Β' 128/12.3.1985).

β) Μία (1) θέσις ἐκκλησιαστικοῦ ὑπαλλήλου, κλάδου ΔΕ Ὁδηγοῦ, ἡ ὁποία συνεστήθη διά τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ Ν. 1476/1984 καί κατενεμήθη μέ τήν ὑπ' ἀριθ. Υ.Α. Φ.031/259/Α1/31 (ΦΕΚ Β' 128/12.3.1985).

γ) Μία (1) θέσις ἐκκλησιαστικοῦ ὑπαλλήλου, κλάδου ΠΕ Διοικητικοῦ - Οἰκονομικοῦ, ἡ ὁποία συνεστήθη διά τοῦ ἄρθρου 19 παρ. 5 τοῦ ν. 2819/2000 καί κατενεμήθη διά τῆς ὑπ' ἀριθ. Υ.Α. 293α/Α1/298/20.11.2000 (ΦΕΚ Β' 1351/7.11.2000).

Ἄρθρον 6

ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

Τά τῆς πληρώσεως τῶν ὀργανικῶν θέσεων τῶν προηγουμένων ἄρθρων ὡς καί τά τῆς ἐν γένει ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως τῶν θρησκευτικῶν λειτουργῶν καί τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων, οἱ ὁποῖοι διορίζονται εἰς τίς θέσεις αὐτές διέπονται, κατά περίπτωσιν, ἀπό τίς διατάξεις τῶν Ἱερῶν Κανόνων, τῶν ἄρθρων 37, 38 καί 42 τοῦ Ν. 590/1977 καί τῶν κατ' ἐξουσιοδότησιν αὐτῶν ἐκδοθέντων ὑπό τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Κανονισμῶν 5/1978 «Περί Κώδικος Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπαλλήλων» (ΦΕΚ Α' 48), 305/2018 «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων» (ΦΕΚ Α' 153) καί λοιπῶν συναφῶν Κανονισμῶν.

Ἄρθρον 7

Τροποποιήσις τοῦ Κανονισμοῦ

Ὁ παρῶν Κανονισμός τροποποιεῖται ὑπό τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τῆ προτάσει τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου, κατόπιν σχετικῆς ἀποφάσεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου, καί ἐφ' ὅσον μεταβληθῶν τά ὄρια ἢ ὁ ἀριθμός ἢ ὁ πληθυσμός τῶν ὑφισταμένων Ἐνοριῶν, ἐπιβάλλοντα τήν ἀνάλογον μεταβολήν τῶν ὀργανικῶν θέσεων τῶν Ἐφημερίων, εἴτε ὁ ἀριθμός τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων.

Ἄρθρον 8

Ἰσχύς τοῦ Κανονισμοῦ

Ὁ παρῶν Κανονισμός ἔχει διαπιστωτικόν χαρακτήρα καί κατά τοῦτο ἰσχύει ἀπό τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος, κατά περίπτωσιν, τῶν Προεδρικῶν Διαταγμάτων, τῶν Νόμων, τῶν Ὑπουργικῶν Ἀποφάσεων καί τῶν Κανονισμῶν συνεπεία τῶν ὁποίων κατηρτίσθη.

Ἄρθρον 9

Δαπάνη

Ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ δέν προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἢ τοῦ νομικοῦ προσώπου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Χαλκίδος.

Ἡ παρούσα ἀπόφασις νά δημοσιευθῆ στήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καί στό ἐπίσημο δελτίο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἀθήναι, 9η Ἰανουαρίου 2019

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

† Ὁ Μεθώνης Κλήμης

Ἀκριβές Ἀντίγραφον

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

† Ὁ Μεθώνης Κλήμης

Άριθμ. 4916/2018/43/2019

Κανονισμός περί εκμισθώσεως, μισθώσεως,
παραχωρήσεως, έκποιήσεως, αγοράς,
άνταλλαγής καί αντιπαροχής έκκλησιαστικῶν ἀκινήτων,
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀργολίδος

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Λαβούσα ὑπ' ὄψιν:

1. τὸ ἄρθρο 46 παρ. 2 τοῦ ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (Α' 146), καί τὸ ἄρθρο 68 παρ. 1, ὑποπαρ. 6 τοῦ ν. 4235/2014,
2. τὰς ὑποχρεώσεις τῆς ποιμανούσης Ἐκκλησίας πρὸς τὸ χριστεπώνυμον πλήρωμα, αἱ ὁποῖαι ἀπορρέουν ἀπὸ τὰς Εὐαγγελικὰς ἐπιταγὰς, τοὺς Ἱερούς Κανόνας καί τοὺς νόμους τοῦ Κράτους,
3. τὰς ὑφισταμένας κοινωνικάς, ποιμαντικάς καί πνευματικάς ἀνάγκας τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἀργολίδος,
4. τὴν 1143/27.9.2018 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἀργολίδος κ. Νεκταρίου,
5. τὴν ὑπ' ἀριθ. 128/2.11.2018 Γνωμοδότησιν τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί
6. τὴν ἀπὸ 12.12.2018 Ἀπόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

ἐγκρίνει τὸν Κανονισμόν ἐκμισθώσεως, μισθώσεως, παραχωρήσεως, έκποιήσεως, αγοράς, ἀνταλλαγῆς καί ἀντιπαροχῆς, τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀκινήτων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀργολίδος, ἔχοντα οὕτω:

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

«περί ἐκμισθώσεως, μισθώσεως, παραχωρήσεως, έκποιήσεως, αγοράς, ἀνταλλαγῆς καί ἀντιπαροχῆς τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀκινήτων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀργολίδος»

Ἄρθρον 1

Ἀντικείμενο Κανονισμοῦ

1. Ὁ παρῶν Κανονισμός ρυθμίζει τὴ διαδικασία πού θά τηρεῖται γιὰ τὴν κατάρτιση συμβάσεων οἰκονομικῆς διαχείρισεως τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀκινήτων καί εἰδικότερα τὴ διαδικασία, ἡ ὁποία πρέπει νά τηρεῖται ὑπὸ

τῶν ἐκκλησιαστικῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἀργολίδος καί ἀφορᾷ τίς συμβάσεις ἐκμισθώσεων, χρονοεκμισθώσεων (leasing), παραχωρήσεων τῆς χρήσεως ἐπὶ μηνιαίου ἢ ἐτησίου μισθώματος, έκποιήσεων, ἀγορῶν, ἀνταλλαγῶν καί έκποιήσεως ἐπὶ ἀντιπαροχῆ ἀκινήτων ἢ ἐπὶ τιμήματι, τῶν ὁποίων ἡ ἰδιοκτησία ἢ ἡ ἐπικαρπία ἀνήκει ἢ ἔχει ἀνατεθεῖ ἢ διαχείριση καί διοίκηση σέ αὐτά μέ διάταξη νόμου ἢ οἰασδήποτε μορφῆς σύμβαση διαχειρίσεώς τους.

2. Ὡς Ἐκκλησιαστικά Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.) κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὀρίζονται τὰ ἀναφερόμενα στὸ ἄρθρον 1 παρ. 4 τοῦ Ν. 590/1977 ὅπως ἰσχύει κάθε φορά. Ὡς Ἐκκλησιαστικά Νομικά Πρόσωπα Ἰδιωτικοῦ Δικαίου (Ν.Π.Ι.Δ.) ὀρίζονται τὰ ἡσυχαστήρια, τὰ Ἐκκλησιαστικά Ἰδρύματα, τὰ Ἱερά Προσκυνημὰ καί τὰ ἐκκλησιαστικά Μουσεία.

3. Ὡς διοικοῦν ὄργανο γιὰ τίς ἀνάγκες τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ νοεῖται τὸ Μητροπολιτικό Συμβούλιο γιὰ τὴν Ἱ. Μητρόπολη, τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιο γιὰ τὴν Ἱ. Μονή, τὸ Ἐκκλησιαστικό Συμβούλιο γιὰ τὴν Ἐνορία καί τὸ ἐκάστοτε Διοικητικό Συμβούλιο γιὰ τὰ λοιπὰ ἐκκλησιαστικά νομικά πρόσωπα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄
ΜΙΣΘΩΣΕΙΣ

Ἄρθρον 2

Τρόπος Ἐκμισθώσεως

1. Τὰ ἐκκλησιαστικά ἀκίνητα ἐκμισθώνονται διὰ δημοσίου πλειοδοτικοῦ διαγωνισμοῦ.

2. Κατ' ἐξαιρέση τὸ ἐκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο μπορεῖ νά προβαίνει κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ διοικούντος ὄργανου του σέ ἐκμισθώσεις ἄνευ διαγωνισμοῦ:

α) Ὅταν ἡ ἐτησία πρόσσδος παρά τοῦ ἐκμισθουμένου ἀκινήτου δέν ὑπερβαίνει τὸ ποσό τῶν δέκα πέντε χιλιάδων (15.000) εὐρώ.

β) Ὅταν πρόκειται γιὰ ἐκμίσθωση ἀκινήτων πρὸς

άλλα εκκλησιαστικά νομικά πρόσωπα ή σε οργανισμούς και εκκλησιαστικά ιδρύματα κοινωφελούς χαρακτήρα ιδιωτικού δικαίου, τά όποια εκπληρούν κοινωφελείς σκοπούς, για τήν ικανοποίηση τών στεγαστικών ή άλλων σχετικών προς εκπλήρωση τών σκοπών τους λειτουργικών αναγκών. Κοινωφελής σκοπός για τήν εφαρμογή τής παρούσης διατάξεως είναι εκείνος, ό όποιος ενδιαφέρει κατά προτεραιότητα και αποδεδειγμένα τό κοινωνικό σύνολο ή κοινωνικές ομάδες και δέν περιορίζεται στά μέλη του νομικού προσώπου, έν πάση δέ περιπτώσει δέν μπορεί νά αποβλέπει σέ οικονομικής φύσεως έπιχείρηση. Περιορισμένης εκτάσεως οικονομικές δραστηριότητες ως πηγή προσθέτων πόρων κοινωφελούς ιδρύματος, έφ' όσον εξυπηρετούν τόν σκοπό τής παραχωρήσεως, κρίνονται κατά περίπτωσιν από τό όργανο πού διοικεί τό εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο.

γ) "Όταν πρόκειται για εκμίσθωση ακινήτων πού προορίζονται για έντελώς καθορισμένη ειδική έποχιακή χρήση, και ή όποια σέ καμμία περίπτωση δέν μπορεί νά διαρκέσει πλέον τών έπτά (7) μηνών.

δ) "Όταν πρόκειται για εκμίσθωση μέ σκοπό τήν απόκτηση ή διατήρηση τής νομής ακινήτου, όποτε ή εκμίσθωση συνομολογείται για χρονικό διάστημα μέχρι δύο (2) έτών.

ε) "Όταν ό δεύτερος έπαναληπτικός διαγωνισμός αποβεί άγονος ή ασύμφορος κατά τήν αιτιολογημένη κρίση του όργάνου πού διοικεί τό εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο.

στ) Κατ' εφαρμογήν πάσης άλλης ειδικής διατάξεως νόμου, διά τής όποίας έπιτρέπεται ή άνευ διαγωνισμού εκμίσθωση εκκλησιαστικού ακινήτου.

3. Τό καθοριζόμενο διά τής παραγράφου 2, περιπτώσεις α', του παρόντος άρθρου ποσό δύναται νά αναπροσαρμόζεται ανά τριετία δι' απόφασεως του Μητροπολίτου.

4. Πρό τής εκμίσθσεως συντάσσεται από έπιλεγόμενο άνεξάρτητο εκτιμητή (φυσικού ή νομικού προσώπου) πού άσκει κατ' έπάγγελμα τό έργον τουτο, "Έκθεση καταμετρήσεως και εκτιμήσεως τής αγοραίας αξίας και μισθωτικής αξίας του προς εκμίσθωση εκκλησιαστικού ακινήτου. Σέ καμμία περίπτωση τό ζητούμενο μίσθωμα δέν δύναται νά υπολείπεται τής προσδιοριζόμενης μισθωτικής αξίας του ακινήτου, ως προκύπτει εκ τής άνωτέρω εκθέσεως. Σέ περίπτωση άκάρπου δημοπρασίας δύναται νά έπαναδημοπρατηθεί μέ μείωση κατά 10% τής τιμής τής πρώτης προσφοράς.

"Εάν αποβεί άκαρπη και αύτή ή δημοπρασία, δύναται νά εκμισθωθεί και μέ άπευθείας σύμβαση.

Στήν "Έκθεση αναφέρονται ό Ο.Τ.Α., ό οικισμός, ή θέση, τυχόν έπωνυμία, ή ακριβής διεύθυνση, ή ύπάρχουσα χρήση του ακινήτου, ή αντικειμενική αξία, ή παλαιότητα, ή έμπορικότητα τής περιοχής, καθώς και κάθε άλλο στοιχείο τό όποιο κρίνεται άπαραίτητο για τόν προσδιορισμό τής έμπορικής αξίας του ακινήτου.

"Άρθρον 3

Χρονική διάρκεια εκμισθώσεως

1. "Η διάρκεια τής μισθώσεως τών εκκλησιαστικών ακινήτων καθορίζεται έλεύθερα αναλόγως τής καταστάσεως του ακινήτου εάν αυτό χρήζει ανακατασκευής, συντηρήσεως, διατηρήσεως. Μπορεί νά καθορισθεί και μακροχρόνια μίσθωση αναλόγως τής θέσης και κατάστασης του ακινήτου και εάν για τή συντήρησή του ή τήν ανακατασκευή του άπαιτούνται ιδιαίτερα ουσιώδεις δαπάνες του μισθωτού και υπό τήν προϋπόθεση ότι τίς έπωμίζεται έξ ολοκλήρου. Ειδικώς διά τά άγροκτήματα, έλαιοκτήματα και έν γενει για τίς άγροτικές εκτάσεις, ή διάρκεια είναι τετραετής τουλάχιστον (άρθρα 619 - 634 ΑΚ).

2. Για τή δημοπράτηση εκμισθώσεως ακινήτων πού ύπάγονται σέ ειδικό καθεστώς προστατευόμενης έπαγγελματικής ή άλλης χρήσεως, εφαρμόζονται και οι κατά περίπτωση ισχύουσες νομοθετικές διατάξεις.

"Άρθρον 4

Ειδικές εκμισθώσεις εκμετάλλευσης ακινήτων

1. "Επιτρέπεται ή κατάρτιση μακροχρονίου μισθώσεως διάρκειας έως πενήντα (50) έτών, για περιπτώσεις εκμεταλλεύσεως και αξιοποιήσεως μεγάλων άγόνων εκτάσεων ή γηπέδων έντός ή εκτός σχεδίου πόλεως ή οικισμού, οι όποιες άπαιτούν ιδιαίτερα ουσιώδεις δαπάνες του μισθωτού, όπως κατασκευή κτιρίων, τεχνικών έργων, έγκαταστάσεων και γενικώς τήν εκτέλεση μεγάλου έπενδυτικού προγράμματος, μέ αυτοχρηματοδότηση ή όχι.

2. "Η έπιλογή του μισθωτή, έφ' όσον δέν είναι δυνατόν ή συμφέρον νά γίνει μέ τή διαδικασία του δημοσίου πλειοδοτικού διαγωνισμού, κατόπιν αιτιολογημένης απόφασεως του διοικούντος όργάνου του εκκλησιαστικού νομικού προσώπου, γίνεται διά προσκλήσεως εκδηλώσεως ενδιαφέροντος και αξιολογήσεως προσφορών. Σέ κάθε περίπτωση οι όροι τής διακηρύξεως πλειοδοτικού διαγωνισμού

ή της προσκλήσεως έκδηλώσεως ενδιαφέροντος καθορίζονται κατά περίπτωση με απόφαση του διοικούντος ὄργάνου του ἐκκλησιαστικού νομικού προσώπου.

3. Στήν κατά τήν προηγουμένη παράγραφο απόφαση θά περιλαμβάνονται ειδικοί ὄροι γιά τά οικονομικά, τεχνικά καί λοιπά στοιχεῖα, ὡς καί πιθανά ἐπενδυτικά προγράμματα μελετοκατασκευῶν ἢ συμπράξεων δημοσίου καί ἰδιωτικού τομέως (Σ.Δ.Ι.Τ.) καί τά κριτήρια ἀξιολογήσεως καί βαθμολογίας γιά τήν ἐπιλογή τῶν ὑποψηφίων μισθωτῶν. Ἡ διατύπωση τῶν τελικῶν ὄρων τῆς συμβάσεως θά γίνεται ἐντός τοῦ πλαισίου τῶν ὄρων τῆς προσκλήσεως καί κατόπιν ἀπ' εὐθείας διαπραγματεύσεων. Ἡ κατάρτιση συμβάσεως ἐξαρτᾶται ἀπό τήν ἀπόλυτη κρίση τοῦ διοικούντος ὄργάνου τοῦ ἐκκλησιαστικού νομικού προσώπου.

4. Ἐπιτρέπεται ἡ μίσθωση διά πολλαπλές χρήσεις, προσδιοριζομένης ὁμως ἐπακριβῶς στό κείμενο τοῦ ἀρχικοῦ μισθωτηρίου.

5. Μετά τήν ὑπογραφή τοῦ ἀρχικοῦ μισθωτηρίου, ἐπιτρέπεται ἡ μετατροπή τῆς χρήσεως τοῦ μισθίου συνολικῶς ἢ ἐν μέρει, μόνον ἐφ' ὅσον τήν ἐγκρίνει τό διοικούν ὄργανο τοῦ ἐκκλησιαστικού νομικού προσώπου, τό ὁποῖον θά ὀρίσει τούς ὄρους καί προϋποθέσεις αὐτῆς κατόπιν προηγουμένης ἐγγράφου αἰτήσεως τοῦ μισθωτοῦ.

6. Ἡ μακροχρόνια μίσθωση σέ φυσικό πρόσωπον εἶναι ἐλευθέρως μεταβιβαστή κατ' αἴτηση τοῦ καθολικοῦ διαδόχου καί κατόπιν ἐγγράφου ἀποδοχῆς τοῦ ἐκκλησιαστικού νομικού προσώπου.

Ἄρθρον 5

Προκήρυξη Διαγωνισμοῦ Ἐκμισθώσεως

1. Οἱ ὄροι πάσης μισθώσεως καθορίζονται ὑπό τοῦ διοικούντος ὄργάνου τοῦ ἐκκλησιαστικού νομικού προσώπου ἢ τοῦ ἀρμοδίως ἐξουσιοδοτημένου ὄργάνου καί περιλαμβάνονται στή σχετική διακήρυξη διαγωνισμοῦ.

2. Ἡ διακήρυξη τοῦ διαγωνισμοῦ ὑπογράφεται διά τήν Ἰ. Μητρόπολη, Ἰ. Μονές, Ἐνορίες ὑπό τοῦ Μητροπολίτου, ἡγουμένου καί Προέδρου τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου ἀντιστοίχως καί ὅσον ἀφορᾶ τά ἐκκλησιαστικά Ν.Π.Ι.Δ. ὑπό τῶν ἀρμοδίως ἐξουσιοδοτημένων ὀργάνων τους, δημοσιεύεται δέ δέκα (10) τουλάχιστον ἡμέρες πρό τοῦ διαγωνισμοῦ, δι' ἀναρτήσεως στήν ἰστοσελίδα τοῦ ἐκκλησιαστικού νομικού προσώπου ἢ στήν ἰστοσελίδα τῆς Ἱερᾶς

Μητροπόλεως. Γιά τίς ἐκμισθώσεις μέ ἐτήσιο μίσθωμα πού ὑπερβαίνει τό ποσό τῶν δέκα πέντε χιλιάδων (15.000) εὐρώ περίληψη τῆς διακηρύξεως δημοσιεύεται σέ μία ἢ περισσότερες τοπικές ἐφημερίδες δέκα ἡμέρες πρό τοῦ διαγωνισμοῦ. Τό μέγεθος τῆς δημοσιότητας πρέπει νά εἶναι ἀνάλογο τῆς τιμῆς ἐκκινήσεως καί τοῦ προσδοκωμένου ἀποτελέσματος τοῦ διαγωνισμοῦ σέ συνάρτηση πρὸς τό κόστος τῆς δημοσιότητας.

3. Ἡ διακήρυξη μπορεῖ νά παραπέμπει στίς ἰσχύουσες γιά τά ἐκκλησιαστικά νομικά πρόσωπα διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ καί νά περιλαμβάνει:

Τόν χρόνο (ἡμερομηνία, ὥρα ἐνάρξεως καί λήξεως), τόν τόπο διενεργείας τῆς δημοπρασίας, τόν τρόπο κατακυρώσεως τοῦ ἀποτελέσματος, τήν περιγραφή τοῦ ἀκινήτου καθ' ὃ,τι ἀφορᾶ τό εἶδος, τή θέση, τίς συγκεκριμένες ἐπιτρεπτές χρήσεις, τό ἐμβαδόν, τήν τιμή ἐκκινήσεως τῆς δημοπρασίας καί τοῦ καταβλητέου μισθώματος, τίς τυχόν σταδιακές ἀναπροσαρμογές τοῦ μισθώματος, καί ἰδιαίτερα ἐπί πολυετῶν μισθώσεων τόν τρόπο καί τόν τόπο καταβολῆς τοῦ μισθώματος, τή διάρκεια τῆς μισθώσεως καί τούς λοιπούς ὄρους μέ τούς ὁποίους θά συμφωνηθεῖ ἡ ἐκάστοτε συγκεκριμένη μίσθωση.

Ἄρθρον 6

Χρόνος καί Τόπος διεξαγωγῆς τοῦ διαγωνισμοῦ

1. Οἱ διαγωνισμοί ἐκμισθώσεων ἤδη ἐκμισθωμένων ἀκινήτων διενεργοῦνται ἐντός τοῦ προηγουμένου ἀπό τῆς λήξεως τῆς ὑπαρχούσης μισθώσεως τριμήνου καί πάντως ἀμελλητί (ἄνευ ὑπαίτιου καθυστερήσεως) γι' αὐτές πού ἤδη ἔχουν λήξει.

2. Οἱ διαγωνισμοί διενεργοῦνται ἀπό ἐπιτροπές, οἱ ὁποῖες ὀρίζονται ὑπό τοῦ διοικούντος ὄργάνου τοῦ ἐκκλησιαστικού νομικού προσώπου ἢ τοῦ ἀρμοδίως ἐξουσιοδοτημένου ὄργάνου ταυτόχρονα μέ τή λήψη ἀποφάσεως διά τήν ἐκμίσθωση τοῦ ἀκινήτου. Αὐτό ἰσχύει καί στούς διαγωνισμούς μέ ἔγγραφες προσφορές ἢ μέ ἐγγραφή προσφορᾶς καί πρόσθετη δυνατότητα βελτιώσεως τῆς προσφορᾶς.

3. Οἱ διαγωνισμοί διεξάγονται στήν ἔδρα τοῦ ἐκκλησιαστικού νομικού προσώπου ἢ στή γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀργολίδος.

4. Οἱ προσφορές ὑποβάλλονται πρὸς τήν ἀρμόδια ἐπιτροπή διενεργείας τοῦ διαγωνισμοῦ κατά τήν ἡμερομηνία καί ὥρα πού ὀρίζεται στή διακήρυξη.

"Αρθρον 7

Τρόπος διενέργειας του διαγωνισμού

1. Για τή συμμετοχή στον διαγωνισμό απαιτείται κατάθεση έγγυήσεως είτε δι' έγχειρίσεως χρηματικού ποσού τοίς μετρητοίς εις τό ταμείο του έκκλησιαστικού νομικού προσώπου ή διά καταθέσεως έγγυητικής έπιστολής άνεγνωρισμένης στην Έλλάδα τράπεζας. Προσφορές άνευ έγγυήσεως δέν γίνονται δεκτές προς κατάθεση. Η έγγυήση συμμετοχής όρίζεται κατ' έκτίμηση σέ ποσόν ίσο προς τό ένα δωδέκατο (1/12) τών μισθωμάτων τής έτήσιας μισθωτικής περιόδου βάσει του μισθώματος τής τιμής έκκινήσεως, έκτός εάν άλλως όρίζεται στή διακήρυξη.

2. Η έγγυητική έπιστολή συμμετοχής στον διαγωνισμό πρέπει νά είναι τριμήνου διαρκείας, έκτός τυχόν άντίθετης και άυστηρότερης πρόβλεψης στή διακήρυξη.

3. Μέ την έγγυητική έπιστολή, τό πιστωτικό ίδρυμα θά αναλαμβάνει την ύποχρέωση καταβολής του καθορισμένου ποσού, άνευ δικαιώματος νά έρευνά άν πράγματι ύπάρχει ή άν είναι νόμιμη ή άπαίτηση (κυρία όφειλή) προς τό έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο, διά μόνης τής δηλώσεως του νομίμου εκπροσώπου του για την κατάπτωση τής έγγυήσεως.

4. Οί έγγυητικές έπιστολές πρέπει νά περιλαμβάνουν τον έκδότη υπό πλήρη έπωνυμία και διεύθυνση, ήμερομηνία έκδόσεως, τον αριθμό τής έγγυητικής έπιστολής, τό δικαιούχο έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο προς τό όποιο άπευθύνεται, τό καλυπτόμενο διά τής έγγυήσεως ποσό, τή σχετική διακήρυξη και την ήμερομηνία του διαγωνισμού και τους όρους ότι: καλύπτει εκείνον, ό όποιος θά κάμει χρήση τής διά καταθέσεώς της προς την Έπιτροπή του διαγωνισμού άσχέτως όνομαστικού προσδιορισμού, ή έγγυήση παρέχεται άνέκκλητα και άνεπιφύλακτα, ό δέ έκδότης παραιτείται τής ένστάσεως τής διαιρέσεως και διηζήσεως, τό ποσό τής έγγυήσεως τηρείται στή διάθεση του έκκλησιαστικού νομικού προσώπου και θά καταβληθεί όλικά ή μερικά έντός τριών (3) ήμερών κατόπιν άπλής ειδοποιήσεως δι' έγγράφου του νομίμου εκπροσώπου.

5. Η έγγυητική έπιστολή συμμετοχής στον διαγωνισμό ή τά μετρητά, τά όποια κατατέθηκαν, άποδίδονται στον τελευταίο πλειοδότη (ύπερθεματιστή) κατά την ύπογραφή του μισθωτηρίου, ή κατόπιν τής μή έγκρίσεως του άποτελέσματος του διαγωνισμού, στους ύπολοίπους συμμετέχοντες στό τέλος του διαγωνισμού.

6. Οί προσφορές διατυπώνονται προφορικά, έκτός εάν στή διακήρυξη καθορίζεται ό έγγραφος τύπος ύποβολής τους είτε ό έγγραφος τύπος μέ δυνατότητα βελτιώσεως προφορικά στό έπόμενο στάδιο του διαγωνισμού, και όπως ή χρονική στιγμή και ό τόπος όρίζονται από τή διακήρυξη ή προβλέπονται από αυτήν.

7. Κάθε προσφορά πλειοδότη πρέπει νά είναι άνώτερη τής άμέσως προηγούμενης κατά ποσό ίσο προς 2% τουλάχιστον τής τιμής έκκινήσεως και ή πρώτη προσφορά επίσης κατά ποσοστό 2% άνώτερη τής τιμής έκκινήσεως.

8. Προσφορά για λογαριασμό άλλου προσώπου δέν άποκλείεται, άρκεί νά παραδίδεται από τον έμφανιζόμενο, πλην τής έγγυητικής έπιστολής, και σχετικό πληρεξούσιο ιδιωτικό έγγραφο μέ νόμιμη θεώρηση τής γνησιότητας τής ύπογραφής, κατά την κατάθεση τής προσφοράς, ειδ' άλλως θεωρείται άμάχητα ό συμμετέχων ως πλειοδότης και άτομικώς για τον έαυτόν του. Για τά νομικά πρόσωπα και τίς εταιρίες τό πληρεξούσιο ιδιωτικό έγγραφο ύπογράφεται από τον νόμιμο εκπρόσωπο του νομικού προσώπου ή τής εταιρείας.

9. Ο διαγωνισμός διεξάγεται και περατώνεται χωρίς διακοπή έντός του καθοριζόμενου από τή διακήρυξη χρόνου. Για τή διενέργειά του συντάσσεται πρακτικό, τό όποιο, μετά τή λήξη του διαγωνισμού και την ανακήρυξη του τελευταίου πλειοδότη, ύπογράφεται από την έπιτροπή και από τον τελευταίο πλειοδότη. Παράταση του καθορισμένου χρόνου λήξεως του διαγωνισμού έπιτρέπεται έφ' όσον συνεχίζονται οι προσφορές. Κατόπιν λήξεως του διαγωνισμού καμμία προσφορά δέν γίνεται δεκτή.

10. Η έπιτροπή διεξαγωγής του διαγωνισμού μετά τό τέλος του διαγωνισμού συντάσσει έκθεση, διά τής όποιας έκφέρει τή γνώμη της για τό σύμφορον ή όχι τής προσφοράς του πλειοδότη και προτείνει την κατακύρωση ή όχι του άποτελέσματος τής δημοπρασίας.

11. Στόν διαγωνισμό δι' έγγράφων προσφορών, οι οικονομικές προσφορές πρέπει νά περιέχονται σέ σφραγισμένους φακέλους, κατατίθενται στην έπιτροπή διενεργείας του διαγωνισμού έντός του όριζόμενου από τή διακήρυξη χρονικού διαστήματος, συνοδεύονται από την έγγυήση και τά νομιμοποιητικά και λοιπά έγγραφα πού όρίζονται στή διακήρυξη. Οί προσφορές ύποχρεωτικά αναγράφουν τό όνοματεπώνυμο, την έπωνυμία και τή διεύθυνση του προσφέροντος, τό

προσφερόμενο μίσθωμα ολογράφως και αριθμητικώς και είναι υπογεγραμμένες από τον υποψήφιο. Με την ολοκλήρωση της καταθέσεως των εγγράφων προσφορών και τον έλεγχο των νομιμοποιητικών και λοιπών δικαιολογητικών εγγράφων, ή επιτροπή σε δημόσια συνεδρίαση αποσφραγίζει τους φακέλους των οικονομικών προσφορών και συντάσσει πρακτικό πού περιέχει τα ονόματα των προσφερόντων και τα αντίστοιχα προσφερόμενα ποσά.

Όταν δεν ακολουθεί στάδιο βελτιώσεως των εγγράφων προσφορών με προφορικές βελτιώσεις, τό πρακτικό ολοκληρώνεται με την ανάκληση ως (προσωρινού) πλειοδότη του προσφέροντος τό μεγαλύτερο μίσθωμα και υπογράφεται από την επιτροπή και τον πλειοδότη. Έπειτα ή επιτροπή συντάσσει έκθεση, διά της οποίας εκφέρει τή γνώμη της για τό σύμφωνο ή όχι της τελικής προσφοράς και προτείνει τήν κατακύρωση ή όχι του αποτελέσματος.

12. Άλλως, κατά τήν ίδια ή επομένη δημόσια συνεδρίαση της επιτροπής συνεχίζεται ό διαγωνισμός με τήν υποβολή προφορικών προσφορών κατά τά προβλεπόμενα στήν παράγραφο 7 του παρόντος πλήν αντίθετης πρόβλεψης στή διακήρυξη. Η υποβολή των προφορικών προσφορών διεξάγεται και τελειώνει χωρίς διακοπή μέσα στον χρόνο, τον οποίο προέβλεψε ή διακήρυξη. Για τή διενέργεια των προφορικών πλειοδοσιών συντάσσεται πρακτικό, τηρείται δέ ή διαδικασία των τελευταίων περιόδων της προηγούμενης παραγράφου.

Άρθρον 8

Κατακύρωση αποτελέσματος - Έπανάληψη διαγωνισμού

1. Για τήν κατακύρωση του αποτελέσματος του διαγωνισμού αποφασίζει, κατ' έλευθερη κρίση, τό διοικούν τό έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο όργανο.

2. Σε κάθε περίπτωση ή έγκριση ή όχι του αποτελέσματος μπορεί νά γίνει εντός προθεσμίας ενός (1) μηνός τό άργότερο από τή διενέργεια του διαγωνισμού.

3. Σε περίπτωση άρνήσεως του τελευταίου πλειοδότη νά υπογράψει τό πρακτικό διεξαγωγής της δημοπρασίας ή τό μισθωτήριο συμβόλαιο ή νά προσκομίσει έγγυηση καλής εκτελέσεως των όρων της μίσθωσης εντός της προθεσμίας πού όρίστηκε από της έγγράφου ειδοποίησέως του, περί της οποίας γίνεται μνεία στό πρακτικό, καταπίπτει ή έγγυηση συμμετοχής στον διαγωνισμό, υπέρ του έκκλησιαστικού νομικού

προσώπου λόγω ποινικής ρήτρας, τό δέ άκίνητο έπαναδημοπρατείται σε βάρος του τελευταίου πλειοδότη, έπιφυλασσομένου του δικαιώματος του έκκλησιαστικού νομικού προσώπου νά επιδιώξει τήν άποκατάσταση πάσης περαιτέρω θετικής ή άποθετικής ζημίας.

4. Κατά τήν περίπτωση της άνωτέρω παραγράφου, αντί έπαναλήψεως του διαγωνισμού, επιτρέπεται κατόπιν αιτιολογημένης άποφάσεως του διοικούντος τό έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο όργανου, όταν συντρέχει λόγος δημοσίου συμφέροντος ή έκκλησιαστικής ωφέλειας, ιδίως όταν ή μισθωτική αξία είναι μικρή νά καλείται ό δεύτερος πλειοδότης για τήν υπογραφή μισθωτηρίου, εάν θέλει, με τήν τιμή της προσφοράς του. Στην περίπτωση αυτή τά δικαιώματα του έκκλησιαστικού νομικού προσώπου για κατάπτωση της έγγυήσεως της προηγούμενης παραγράφου παραμένουν άναλλοίωτα.

5. Ό κατά τά ως άνω έπαναληπτικός διαγωνισμός σε βάρος του τελευταίου πλειοδότη διενεργείται εντός είκοσι (20) ήμερών από της ήμέρας διεξαγωγής του άρχικού διαγωνισμού, και στήν περίπτωση της άρνήσεως υπογραφής του πρακτικού διενεργείας αυτού ή από της λήξεως της προθεσμίας υπογραφής του μισθωτηρίου.

6. Κατά τον έπαναληπτικό διαγωνισμό δέν δικαιούται νά λάβει μέρος ό τελευταίος πλειοδότης σε βάρος του όποιου γίνεται ή έπαναδημοπρατηση. Κατά τά λοιπά ισχύουν οι όροι του άρχικού διαγωνισμού. Ός τιμή εκκίνησης στον έπαναληπτικό διαγωνισμό όρίζεται ή ίδια της προηγούμενης δημοπρασίας, εκτός εάν άλλως αποφασίσει τό διοικούν τό έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπον όργανο.

7. Οι έπαναληπτικοί διαγωνισμοί προκηρύσσονται με περιληπτική διακήρυξη άναφερόμενη στους όρους της άρχικής, πραγματοποιούνται κατόπιν είκοσι (20) τουλάχιστον ήμέρες από τή δημοσίευση της περιληπτικής διακήρυξης και διεξάγονται κατά τήν ίδια διαδικασία του άρχικού διαγωνισμού.

8. Σε περίπτωση πού ό έπαναληπτικός διαγωνισμός άποβεί άγονος ή έπιτευχθεί μικρότερο μίσθωμα, δι' άποφάσεως του διοικούντος τό έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο όργανου μπορεί νά αποφασιστεί ή προκήρυξη νέου διαγωνισμού με διαφορετικούς πλέον όρους, έπέρχεται δέ κατάπτωση της έγγυήσεως του άρχικού διαγωνισμού εις βάρος του δηλώσαντος συμμετοχή στον διαγωνισμό.

"Άρθρον 9

Σύμβαση Μισθώσεως

1. Έντός πέντε (5) ημερών από την κατακύρωση του αποτελέσματος του διαγωνισμού, καλείται έγγραφως ο πλειοδότης πού αναδείχθηκε και έντός προθεσμίας όχι μακροτερης των τριάντα (30) ημερών από την παραλαβή της προσκλήσεως να προσέλθει προς υπογραφή της μισθωτικής συμβάσεως, προσκομίζοντας την προβλεπόμενη έγγυση σε μετρητά ή έγδυητική έπιστολή καλής έκτελέσεως της συμβάσεως κατά τά προβλεπόμενα στίς παραγράφους 3 και 4 του άρθρου 7 του παρόντος Κανονισμού, ποσού ίσου τουλάχιστον προς τά μισθώματα δύο μηνών, διαρκείας μεγαλύτερης τουλάχιστον επί τρίμηνο του χρόνου για τόν όποιο μισθώνεται τό άκίνητο, πλήν τυχόν αντίθετης και άυστηρότερης πρόβλεψης της διακήρυξης. Από την κατάθεση της έγγυσης αυτής έπιστρέφεται ή έγγυση συμμετοχής στον διαγωνισμό. Η έγγυση καλής έκτέλεσης έπιστρέφεται άτοκα έντός μηνός από την έπιστροφή της χρήσεως του άκινήτου στο έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο και τή διαπίστωση έκπλήρωσης όλων των συμβατικών υποχρεώσεων του μισθωτή.

2. Μέ την υπογραφή της μισθωτικής συμβάσεως, ή όποία καταρτίζεται σύμφωνα μέ τούς όρους της διακήρυξης ό μισθωτής θεωρείται ότι παραλαμβάνει ταυτόχρονα τή χρήση του μισθίου, τό έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο δέν υποχρεούται στην έγκατάσταση και άρχίζει ή υποχρέωσή του προς καταβολή του μισθώματος και προς τήρηση όλων των λοιπών όρων της συμβάσεως. Όλοι οι όροι της μισθωτικής συμβάσεως είναι ουσιώδεις ή δε μή τήρηση έστω και ενός από αυτούς δημιουργεί νόμιμο λόγο καταγγελίας της μίσθωσης και άποβολής του μισθωτού από τό μίσθιο. Ό μισθωτής δέν άπαλλάσσεται της υποχρέωσης καταβολής του μισθώματος σε περίπτωση μή χρήσεως του μισθίου, ή όποία δέν όφείλεται σε άποκλειστική ύπαιτιότητα του έκκλησιαστικού νομικού προσώπου. Μεταβολή της χρήσεως ή καθ' οιονδήποτε τρόπο επέκταση της συμφωνημένης χρήσεως του μισθίου άπαγορεύεται άπολύτως.

3. Τά έξοδα δημοπρασίας και δημοσιεύσεων βαρύνουν τόν μισθωτή και έξοφλούνται ταυτόχρονα μέ την υπογραφή της μισθωτικής συμβάσεως.

4. Τό έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο δέν φέρει καμμία άπολύτως υποχρέωση για όποιεσδήποτε δαπάνες ούτε τίς πλέον αναγκαίες επί του μισθίου, ούτε ευθύνεται

για την πραγματική ή νομική κατάσταση του μισθίου άπέναντι του μισθωτή. Θεωρείται ότι ό μισθωτής λαμβάνει γνώση της καταστάσεως αυτής κατά την ύπογραφή του μισθωτηρίου και δέν δικαιούται από αυτήν την αίτία να άπαιτήσει μείωση του μισθώματος ή να καταγγείλει τή μίσθωση για τούς άνωτέρω λόγους.

5. Ό μισθωτής όφείλει να διατηρεί σε καλή κατάσταση τό μίσθιο και δέν μπορεί να έπιφέρει μετατροπές σε τουτο χωρίς προηγουμένη έγγραφη συναίνεση του έκκλησιαστικού νομικού προσώπου. Όποιαδήποτε προσθήκη, οικοδόμημα, και έν γενει βελτίωση του μισθίου από τόν μισθωτή θά πραγματοποιείται βάσει νομίμου άδειας των άρμοδίων ύπηρεσιών και θά παραμένει μετά τή λήξη της μίσθωσης σε όφελος του μισθίου, χωρίς καμμία άξίωση άποζημίωσης από τόν μισθωτή, ό όποίος δέν δικαιούται να προβεί σε άφαίρεση αυτών ή σε συμψηφισμό της άξιας τους προς όποιαδήποτε άλλη χρηματική υποχρέωσή του έναντι του έκκλησιαστικού νομικού προσώπου. Τυχόν αυθαίρετες κατασκευές επί του μισθίου θά άποτελούν λόγο άμέσου καταγγελίας της συμβάσεως μισθώσεως.

"Άρθρον 10

Παράταση - Άναμίσθωση - Λύση της μίσθωσης

1. Σιωπηρή παράταση της μισθώσεως ή άναμίσθωση δέν έπιτρέπεται. Επίσης δέν έπιτρέπεται ή υπεκμίσθωση, όλου ή μέρους του μισθίου, ούτε ή μερική ή όλική παραχώρηση της χρήσεως του μισθίου, μετά ή άνευ άνταλλάγματος. Ό μισθωτής υποχρεούται όπως μετά τή λήξη της μισθώσεως έκκενώσει και παραδώσει τό μίσθιο άμέσως και άπροφασίστως άλλως ύπόκειται σε έξωση, μέ τίς ισχύουσες κάθε φορά διατάξεις.

2. Κατ' έξαίρεση, επί έπαγγελματικών μισθώσεων έπιτρέπεται ή παραχώρηση της χρήσεως του μισθίου, προς έταιρία προσωπική ή περιορισμένης ευθύνης, ή όποία θά συσταθεί μέ συμμετοχή του μισθωτού μέ τούς ίδίους -ισχύοντες μετά του άρχικού μισθωτού- συμβατικούς όρους. Έναντι του έκκλησιαστικού νομικού προσώπου ευθύνονται άλληλεγγύως και είς όλόκληρο ό μισθωτής και ή έταιρία προς την όποία παραχωρήθηκε ή χρήση του μισθίου. Έπιτρέπεται για μία φορά συμβατική μεταβολή στα πρόσωπα της έταιρίας, έφ' όσον δέν άφορά τόν άρχικό μισθωτή. Η παραχώρηση της χρήσεως του μισθίου κατά τίς περιπτώσεις αυτές γνωστοποιείται προς τό έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπον έγγραφως έντός τριάντα (30) ημερών. Η άνωτέρω υποχρέωση γνωστοποίησης περιλαμβάνει

καί τό αντίγραφο τής σχετικής συμβάσεως ὅσο καί τά στοιχεία ἐκείνων, πρὸς τούς ὁποίους γίνεται ἡ παραχώρηση.

3. Στήν περίπτωση ἐκποιήσεως ἐκμισθωμένου ὑπό ἐκκλησιαστικοῦ νομικοῦ προσώπου ἀκινήτου, ἡ μίσθωση λύεται ἀζημίως διὰ τό ἐκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο καί ὁ μισθωτής ὑποχρεοῦται νά ἀποδώσει τή χρήση τοῦ μισθίου μετά πάροδο εὐλόγου προθεσμίας δύο ἕως πέντε μηνῶν ἀπό τής ἐγγράφου εἰδοποιήσεώς του. Σχετικός ὅρος πρέπει νά περιλαμβάνεται στή διακήρυξη τής μισθώσεως καί στό μισθωτήριο συμβόλαιο. Ἡ παρούσα διάταξη δέν ἐφαρμόζεται γιά τίς εἰδικές ἐκμισθώσεις ἐκμεταλλεύσεως ἀκινήτων του ἄρθρου 4 καί τίς ἐπαγγελματικές μισθώσεις διὰ τό χρονικόν διάστημα κατὰ τό ὁποῖον προστατεύεται ὁ μισθωτής.

4. Τή λύση τής μισθώσεως γιά κάθε παράβαση τῶν ὄρων τοῦ μισθωτηρίου, ἀφοῦ ὁ καθένας ἀπό αὐτούς θεωρεῖται οὐσιώδης, ἀποφασίζει τό διοικούν τό ἐκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο ὄργανο ἢ τό ἀρμοδίως ἐξουσιοδοτημένο ὄργανο. Ἀκολούθως καταπίπτει ἡ ἐγγύηση τής καλῆς ἐκτελέσεως, καταγγέλλεται ἡ μίσθωση καί ὁ μισθωτής ἀποβάλλεται ἀπό τό μίσθιο κατὰ τίς ἰσχύουσες διατάξεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄ ΠΑΡΑΧΩΡΗΣΗ ΧΡΗΣΕΩΣ

Ἄρθρο 11

Περιπτώσεις παραχώρησης χρήσεως

1. Ἐκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο δύναται νά παραχωρεῖ τή χρήση ἀκινήτων του γιά ὀρισμένο ἢ ἀόριστο χρόνο, δωρεάν ἢ ἐναντι ἀνταλλάγματος, ἐν ὄλῳ ἢ ἐν μέρει, σέ Ο.Τ.Α., Ν.Π.Δ.Δ., δημόσιες ἐπιχειρήσεις καί ἐν γένει Ν.Π.Ι.Δ., ἐφ' ὅσον ἐκπληροῦν κοινωφελεῖς σκοπούς, γιά τήν ἱκανοποίηση τῶν στεγαστικῶν καί ἄλλων σχετικῶν λειτουργικῶν ἀναγκῶν πρὸς ἐκπλήρωση τῶν σκοπῶν τους. Κοινωφελῆς σκοπός γιά τήν ἐφαρμογή τής παρούσας διατάξεως εἶναι ὁ προσδιοριζόμενος κατ' ἄρθρον 2 τοῦ παρόντος.

2. Τό ἐκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο δύναται νά παραχωρεῖ ἀκινήτά του διὰ ὀρισμένο ἢ ἀόριστο χρόνο σέ Ο.Τ.Α. ἢ ἄλλους φορεῖς τοῦ δημοσίου τομέα μέ δυνατότητα ἀνεγέρσεως κτιρίων ἢ μετατροπῶν στά ὑπάρχοντα κτίρια, μέ δαπάνες τοῦ χρήστη, κατόπιν ρητῆς προεγκρίσεως ὑπό τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ νομικοῦ προσώπου ἢ/καί τής Ὑπηρεσίας Δομῆσεως τής Ἐκκλησίας τής Ἑλλάδος (ὅπου πρέπει) τῶν σχετικῶν

σχεδίων. Στούς ὄρους τής παραχωρήσεως θά περιλαμβάνεται ὑποχρεωτικῶς, ὅτι τό ἐκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο δέν στερεῖται τοῦ δικαιώματος ἄρσεως τής παραχωρήσεως ἄνευ ἀποζημιώσεως τοῦ χρήστη, ἐκτός ἐάν ὁ χρήστης ἀπαιτήσει τή σύνταξη συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου γιά τήν παραχώρηση, στό ὁποῖο θά ἀναγράφονται ρητά οἱ προϋποθέσεις καί οἱ ὅροι τής ἀποζημιώσεώς του καθώς καί οἱ ὅροι τής ἀνακλήσεώς της.

3. Οἱ πάσης φύσεως φόροι, δαπάνες, τέλη κ.λπ., τά ὁποῖα βαρύνουν τό ἀκίνητο, καταβάλλονται ἀποκλειστικά ἀπό τόν χρήστη.

Ἄρθρο 12

Διαδικασία παραχώρησης τής χρήσεως – Ἀνάκληση

1. Ἡ παραχώρηση τής χρήσεως ἀκινήτων ἐκκλησιαστικῶν νομικῶν προσώπων γίνεται μέ ἀπόφαση τοῦ διοικούντος ὀργάνου ἢ τοῦ ἀρμοδίως ἐξουσιοδοτημένου ὀργάνου, μέ τήν ὁποία προσδιορίζονται ἀκριβῶς ὁ σκοπός γιά τόν ὁποῖον πρόκειται νά χρησιμοποιηθεῖ τό ἀκίνητο, ὁ χρόνος διαρκείας τής παραχωρήσεως, τό ποσό τοῦ τυχόν καταβλητέου ἐφ' ἅπαξ ἢ καταβαλλομένου περιοδικῶς ἀνταλλάγματος, οἱ ὅροι ἀναπροσαρμογῆς τοῦ ἀνταλλάγματος ὡς καί κάθε ἄλλος ἀναγκαῖος ὅρος, κατὰ τήν κρίση τοῦ διοικούντος ὀργάνου ἢ τοῦ ἀρμοδίως ἐξουσιοδοτημένου ὀργάνου.

2. Τό ἐκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο ἔχει τό δικαίωμα νά ἀνακαλεῖ μονομερῶς πᾶσα παραχώρηση χρήσεως ἀκινήτου του, ἀνεξαρτήτως πότε ἢ ὑπό ποίου ἐγένετο γιά ἐγκατάλειψη τής χρήσεως ἢ λόγῳ μὴ τηρήσεως τῶν ὄρων τοῦ παραχωρητηρίου. Πᾶσα προσθήκη ἢ βελτίωση στό ἀκίνητο παραμένει πρὸς ὄφελος αὐτοῦ, ἄνευ ὑποχρέωσης πρὸς καταβολή ἀποζημιώσεως πρὸς ὁποιοδήποτε, ἐκτός ἐάν ἄλλως ὀρίστηκε στή σύμβαση παραχωρήσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ΄ ΕΚΠΟΙΗΣΕΙΣ

Ἄρθρο 13

Τρόπος ἐκποιήσεων

1. Ἡ ἐκποίηση τῶν ἀκινήτων τῶν ἐκκλησιαστικῶν νομικῶν προσώπων διενεργεῖται κατὰ κανόνα μέ δημόσιο πλειοδοτικό διαγωνισμό, τοῦ ὁποίου οἱ ὅροι καθορίζονται μέ ἀπόφαση τοῦ διοικούντος τό νομικό πρόσωπο ὀργάνου καί ἀναφέρονται στή διακήρυξη.

2. Κατ' ἐξαίρεση ἐπιτρέπεται ἡ ἄνευ διαγωνισμοῦ

έκποιηση ακινήτων προς τό Έλληνικό Δημόσιο, Ο.Τ.Α., Ν.Π.Δ.Δ., Δημόσιες Έπιχειρήσεις και άλλα νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου τά όποια εκπληροούν σκοπούς κοινής ώφελείας, όπως νοούνται κατά τά αναφερόμενα στό άρθρο 8 του παρόντος Κανονισμού. Έπί πλέον είναι επιτρεπτή ή άνευ διαγωνισμού έκποιηση όταν δέν είναι δυνατόν ή συμφέρον νά γίνει διαγωνισμός, όπως π.χ. επί συνιδιόκτητων οικοπέδων ή συνιδιόκτητων παλαιών οικημάτων. Οί άπ' ευθείας έκποιήσεις γίνονται κατόπιν άποφάσεως του διοικούντος όργάνου μέ τήν όποία καθορίζονται οί όροι τής πωλήσεως και ό τρόπος καταβολής του τιμήματος. Σέ καμία περίπτωση τό ζητούμενο τίμημα δέν δύναται νά υπολείπεται τής προσδιοριζόμενης άγοραίας άξίας υπό του άνεξαρτήτου έκτιμητή του άρθρου 2 παρ. 4 του παρόντος.

3. Κατ' έξαιρέση, έφ' όσον επί εκκλησιαστικών ακινήτων δημιουργήθησαν νομικές και πραγματικές καταστάσεις πού παρακλύδουν τήν άσκηση νομής και κατοχής και έν γενεί τήν ελεύθερη διαχείριση τών κατά τήν κρίση του διοικούντος τό εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο όργάνου, επιτρέπεται έφ' όσον ήθελε κριθεί σύμφωρος από τό διοικούν όργανον ή προς συμβιβασμό και διακανονισμό τής υποθέσεως άπ' ευθείας έκποιηση ακινήτου στίς τιμές του χρόνου έκποιήσεως προς ιδιώτες, τηρουμένης τής διαδικασίας επικαίρου έκτιμήσεως τής άγοραίας άξίας του πρό τής έκποιήσεως κατά τά έν άρθρο 2 παρ. 4 διαλαμβανόμενα, έφ' όσον όμως ό άγοραστής διατηρεί επί τριάντα (30) έτη άδιατάρακτη νομή και κατοχή του ακινήτου ό ίδιος ή οί δικαιούχοί του στή νομή του ακινήτου. Η τιμή τής έκποιήσεως είναι δυνατόν κατόπιν άποφάσεως του διοικούντος όργάνου νά μειώνεται έναντι τής έκτιμηθείσης σημερινής κατά ποσοστό ένα τοίς εκατόν (1%) ανά έτος άσκήσεως νομής υπό του άγοραστού ή τών δικαιούχων του για τό πέραν τής είκοσαετίας διάστημα παραμονής του εις τό ακίνητο και πάντως έως ποσοστού μείωσεως τριάντα τοίς εκατό (30%) κατ' ανώτατον όριο.

4. Για περιπτώσεις ακινήτων εκκλησιαστικών νομικών προσώπων πού βρίσκονται στήν άλλοδαπή, εφαρμόζονται όσες διατάξεις περί έκποιήσεων τών έν τή ήμεδαπή κειμένων ακινήτων είναι δυνατόν νά τύχουν εφαρμογής συμβατώσ κατά περίπτωση λαμβανομένων ύπ' όψιν τών έντοπίων πραγματικών και νομικών συνθηκών δύναμει αίτιολογημένης άποφάσεως του διοικούντος όργάνου. Διά τής αύτής άποφάσεως ανά συγκεκριμένο ακίνητο προσδιορίζονται οί όροι τής

έκποιήσεως και τά όργανα ή τά πρόσωπα ένώπιον τών όποιων θά διενεργηθεί ή έκποιηση.

5. Ειδικές διατάξεις νόμων πού προβλέπουν τήν άνευ διαγωνισμού έκποιηση εκκλησιαστικών ακινήτων έξακολουθούν νά ισχύουν.

6. Στήν έννοια τής έκποιήσεως περιλαμβάνεται και ή παραχώρηση κυριότητας ακινήτου μέ τό σύστημα τής άντιπαροχής, ή όποία διενεργείται διά δημοσίου διαγωνισμού, καθώς επίσης και ή παραχώρηση σέ τρίτον, για όρισμένο χρονικό διάστημα, «δικαιώματος έπιφανείας» επί εκκλησιαστικού ακινήτου, κατ' άρθρο 47 παρ. 3 του Ν. 590/1977, όπως τροποποιήθηκε μέ τό άρθρο 68 παρ. 1 ύποπαρ. 5 του Ν. 4235/2014.

7. Πρό πάσης έκποιήσεως συντάσσεται υπό τής άρμοδίας Οίκονομικής Ύπηρεσίας του εκκλησιαστικού νομικού προσώπου ή υπό έπιλεγόμενου άνεξαρτήτου έκτιμητή (φυσικού ή νομικού προσώπου) πού άσκει μέ άδεια και κατ' έπάγγελμα τό έργο τουτο και μέ τά προσόντα του άρθρου 2 παρ. 4 του παρόντος, Έκθεση Καταμετρήσεως καθώς και Έκτιμήσεως τής άγοραίας άξίας του προς έκποιηση εκκλησιαστικού ακινήτου. Στήν Έκθεση αναφέρονται ό Ο.Τ.Α., ό οικισμός, ή θέση, ή τυχόν έπωνυμία, ή άκριβής διεύθυνση και ή ύπάρχουσα χρήση του ακινήτου. Ειδικότερα επί μή οικοδομημένων οικοπέδων, γηπέδων ή έκτάσεων συντάσσεται πλήρες τοπογραφικό διάγραμμα, μέ πρόσθετες πληροφορίες όδοιπορικού προσβάσεως, τοπογραφικής διαμορφώσεως του ακινήτου και τής περιοχής στήν όποία βρίσκεται, τυχόν καλλιέργεια ή άρδευση. Για οικοδομημένα γήπεδα ή άστικά ακίνητα πέραν του τοπογραφικού, πρέπει νά ύφίστανται και σχέδια κατόψεων όλων τών όρόφων, τά όποια έμφανίζουν τή συνολική οικοδομημένη έπιφάνεια και τόν όγκο τών κτισμάτων. Σέ καμία περίπτωση τό ζητούμενο τίμημα δέν μπορεί νά υπολείπεται τής προσδιοριζόμενης άγοραίας άξίας του ακινήτου όπως προκύπτει από τήν ανωτέρω έκθεση.

8. Έπιτρέπεται ή λόγω δωρεάς παραχώρηση άνευ άνταλλάγματος έμπραγμάτου δικαιώματος επί ακινήτου από εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπον σέ εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο.

Άρθρο 14

Προκήρυξη, χρόνος, τόπος, τρόπος διενεργείας διαγωνισμού κατακύρωση άποτελέσματος - έπαναληπτικός διαγωνισμός

1. Οί άναφερόμενες στίς έκμισθώσεις ρυθμίσεις τών άρθρων 5, 6, 7 και 8 του παρόντος Κανονισμού εφαρμόζονται και επί τών έκποιήσεων μέ τήν άναγκαία άνάλογη εφαρμογή τών λεκτικών προσαρμογών.

2. Για τίς έκποιήσεις ή διακήρυξη πρέπει νά παραπέμπει σέ πλήρη τοπογραφική άποτύπωση και άκριβές έμβαδόν του άκινήτου, για οικόδομημένα γήπεδα ή άστικά άκίνητα, σχέδια κατοψεων, στα όποία νά έμφαίνεται τό έμβαδόν, ό όγκος τών κτισμάτων, ό προσδιορισμός τής θέσεως, έτσι ώστε νά χωροθετείται τό άκίνητο πλήρως για τούς ενδιαφερομένους πλειοδότες.

3. Η έξόφληση του τιμήματος προβλέπεται από τή διακήρυξη και μπορεί νά γίνει μέ έφ' άπαξ καταβολή ή τμηματικώς σέ άτοκες ή έντοκες δόσεις. Η μέ όποιονδήποτε τρόπο πίστωση μέρους ή συνόλου του τιμήματος έπιτρέπεται μόνο υπό τήν εξασφάλιση παρακρατήσεως τής κυριότητας.

4. Ο φόρος μεταβίβσεως, τά τέλη χαρτοσήμου και όλοι οί έτεροι συναφείς φόροι και τέλη, τά συμβολαιογραφικά δικαιώματα, δικηγορικές άμοιβές, δικαιώματα Ταμείου νομικών, δικαιώματα δικηγορικών συλλόγων και όποιοδήποτε άλλο έξοδο, άκόμη και εάν δέν άναφέρεται στον παρόντα όπως και τά έξοδα μεταγραφής βαρύνουν πάντοτε και άνεξαρτήτως ύψους τόν άγοραστή.

Τά έξοδα δημοσιεύσεων και δημοπρασίας, τά όποία συγκεκριμένα, τό καθένα αύτοτελώς, άναφέρονται σέ άπόλυτο άριθμό στή διακήρυξη και άφορούν μόνο τόν συγκεκριμένο διαγωνισμό, βαρύνουν τόν άγοραστή.

5. Η έκποίηση τών άκινήτων του άρθρου 47 παρ. 1 του ν. 590/1977 και τών άκινήτων τών Ίερών Μονών υπόκειται στή διαδικασία έγκρίσεως τής προκηρύξεως και του άποτελέσματος τής δημοπρασίας από τή Διарκή Ίερά Σύνοδο τής Έκκλησίας τής Ελλάδος.

Άρθρον 15

Σύμβαση Έκποιήσεως

1. Μετά τήν κατακύρωση του άποτελέσματος τής δημοπρασίας, γνωστοποιείται άμέσως προς τόν πλειοδότη ή άπόφαση κατακυρώσεως και καλείται άμελλητί έγγράφως νά προσέλθει έντός προθεσμίας δέκα πέντε (15) ήμερών για τήν παραλαβή του χρηματικού καταλόγου έξοφλήσεως του τιμήματος και έτοιμασία του πωλητηρίου συμβολαίου και έντός προθεσμίας τό άργότερο τριάντα (30) ήμερών νά υπογράψει τό σχετικό πωλητήριο συμβόλαιο.

2. Τό πωλητήριο συμβόλαιο αναλόγως προς τό έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο υπογράφεται υπό του άρμοδίου όργάνου ήτοι του Μητροπολίτου, ήγουμένου ή Προέδρου του Έκκλησιαστικού Συμβουλίου. Η σύμβαση πωλήσεως θεωρείται όριστικά τελειωμένη μέ τήν ύπογραφή του συμβολαιογραφικού έγγράφου και από του χρόνου αύτου μετατίθεται ό κίνδυνος άλλα και μεταβιβάζονται τά όφέλη του πράγματος προς τόν άγοραστή.

3. Τό τίμημα καταβάλλεται όλόκληρο πρό τής ύπογραφής του συμβολαίου μεταβίβσεως, σέ περίπτωση δέ προβλέψεως τής διακήρυξεως περί καταβολής του σέ δόσεις, ό άγοραστής ύποχρεούται νά καταβάλει τήν πρώτη δόση πρό τής ύπογραφής του συμβολαίου. Στην περίπτωση αύτή είναι ύποχρεωτική ή άναγραφή διαλυτικής αίρέσεως ύπέρ του έκκλησιαστικού νομικού προσώπου σέ περίπτωση μή έμπροθέσμου έξοφλήσεως δόσεως.

4. Καθυστέρηση έξοφλήσεως δύο όποιωνδήποτε δόσεων άνεξαρτήτως διαδοχικής ή μόνης τής τελευταίας, συνεπάγεται αύτοδίκαια διάλυση τής συμβάσεως πωλήσεως, όποτε ή μέν κυριότητα του άκινήτου επανέρχεται στο έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο, οί δέ δόσεις που καταβλήθηκαν καταπίπτουν λόγω ποινικής ρήτρας ύπέρ του έκκλησιαστικού νομικού προσώπου. Μόνο κατόπιν άποφάσεως του διοικούντος όργάνου του έκκλησιαστικού νομικού προσώπου είναι δυνατόν νά θεωρηθεί ότι δέν έκπληρώθηκε ή αίρεση και νά έπιδιωχθεί ή είσπραξη τής ληξιπροθέσμου δόσεως πλέον τόκων ύπερημερίας, ή και τών άλλων δόσεων άκόμη, οί όποιες καθίστανται άμέσως άπαιτητές, σύμφωνα προς τίς σχετικές περί είσπράξεως δημοσίων έσόδων διατάξεις. Σχετικά προς τά άνωτέρω πρέπει νά περιλαμβάνεται σχετικός ρητός όρος στή διακήρυξη και τό περί μεταβίβσεως συμβολαιογραφικό έγγραφο. Κατόπιν τής όλοσχερούς έξοφλήσεως του τιμήματος, ό άγοραστής δύναται νά ζητήσει τή χορήγηση, δαπάναις του, συμβολαιογραφικής έξοφλητικής αποδείξεως.

5. Τό έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο έχει δικαίωμα έγγραφής ύποθήκης επί του πωλουμένου άκινήτου, στην περίπτωση που ύπάρχει πίστωση του τιμήματος και δέν έχει παρακρατηθεί ή κυριότητα άνεξαρτήτως εάν αύτό προβλέπεται από τή διακήρυξη. Τά έξοδα τής ύποθήκης βαρύνουν σέ κάθε περίπτωση τόν άγοραστή.

6. Τό έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο από τήν ύπογραφή του συμβολαίου πωλήσεως δέν ευθύνεται σέ

καμμία άπολύτως περίπτωση για πραγματικά και νομικά έλαττώματα του πωληθέντος άκινήτου ή διά έπ' αύτου ύπάρχοντα βάρη και δουλειές. Μόνο μέ τή συμμετοχή στον αντίστοιχο διαγωνισμό τεκμαίρεται άμάχητα ότι ό προσφέρων έχει λάβει γνώση ύπ' ευθύνη του και έχει έξετάσει τούς τίτλους ιδιοκτησίας του άκινήτου ως και τήν πραγματική κατάσταση του άκινήτου.

7. Σέ περίπτωση έκνικήσεως έπιστρέφεται τό καταβληθέν τίμημα άτοκα και, στήν περίπτωση μερικής έκνικήσεως έπιστρέφεται στον άγοραστή άνάλογο ποσό, τό όποιο καθορίζεται από τό όργανο πού διοικεί τό έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο.

8. Η έκποίηση μισθωμένων άκινήτων έπιφέρει τίς κατά τήν παράγραφο 3 του άρθρου 10 του παρόντος συνέπειες. Σχετικός όρος δέον νά αναφέρεται στή διακήρυξη και νά έχει κατοχυρωθεί τό σχετικό δικαίωμα του έκκλησιαστικού νομικού πρόσωπου διά αύτοδίκαια λύση τής μισθώσεως στό μισθωτήριο του έκποιουμένου μισθωμένου άκινήτου. Η παρούσα διάταξη δέν έφαρμόζεται στίς μακροχρόνιες μισθώσεις του άρθρου 4 του παρόντος Κανονισμού και στίς έπαγγελματικές μισθώσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ΄
ΑΝΤΑΛΛΑΓΕΣ
Άρθρο 16

1. Έπιτρέπεται ή άνταλλαγή έκκλησιαστικού άκινήτου μέ ιδιωτικό ή ιδιωτικά άκίνητα κατόπιν άποφάσεως του διοικούντος τό έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο όργάνου, ή όποία αίτιολογεί τήν έπιδιωκόμενη άνταλλαγή και καθορίζει τά κριτήρια συγκρισιμότητας των προς άνταλλαγή άκινήτων, τόν τρόπο ύποβολής και τά προβλεπόμενα δικαιολογητικά, τόν έπιμερισμό των έξόδων πραγματοποιήσεως τής άνταλλαγής και τόν τρόπον δημοσιότητας τής μελετουμένης άνταλλαγής. Δύναται νά προβεί σε άνταλλαγή άκινήτου τό νομικό πρόσωπο και στήν περίπτωση πού εκ των συνθηκών έπιβάλλεται ή έχει συμφέρον για τήν πραγματοποίηση των σκοπων του.

2. Τά προς άνταλλαγή άκίνητα δέον όπως είναι ίσης χρηματικής αξίας ή διαφοράς αξίας ύπέρ του έκκλησιαστικού νομικού πρόσωπου μέχρι 20% βάσει έπικαιροποιημένων εκτιμήσεων του άνεξαρτήτου εκτιμητή κατ' άρθρον 2 παρ. 4 του παρόντος.

3. Στήν προκειμένη περίπτωση δέν έχουν έφαρμογή οι διατάξεις του παρόντος Κανονισμού περί διενεργείας δημοσίου πλειοδοτικού διαγωνισμού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄
ΑΓΟΡΑΙ
Άρθρον 17
Σκοπός Άγορών

1. Έκκλησιαστικό Ν.Π. δύναται νά προβαίνει σε άγορές έντός τής Έλληνικής Έπικράτειας για τήν άπόκτηση κτιρίων, οικόπέδων ή έδαφικών εκτάσεων καταλλήλων για τήν άμεση πραγματοποίηση των σκοπων του ή προς άξιοποίηση και εκμετάλλευση τής περιουσίας του.

2. Τό ζητούμενο άκίνητο δύναται νά άγορασθεί, σε όποια κατάσταση έχει και εύρίσκεται ή ως μελλοντικό, έτοιμο προς χρήση, συγκεκριμένο τελικό προϊόν, συμφώνως προς τίς ειδικές προδιαγραφές και τά λοιπά άναφερόμενα στήν πρόσκληση εκδηλώσεως ένδιαφέροντος.

3. Έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο μπορεί νά συνάπτει συμβάσεις άποκτήσεως έμπράγματος δικαιωμάτων για κτίρια σε τρίτες χώρες για τήν προαγωγή των κατά τήν παράγραφο 1 σκοπων ή άναγκών και μέ άγορά μετοχών επί άκινήτων.

Άρθρο 18
Τρόπος άγοράς

1. Η άγορά άκινήτων ύπό έκκλησιαστικού νομικού προσώπου πραγματοποιείται κατόπιν άποφάσεως του διοικούντος αύτό όργάνου μετά από δημοσία πρόσκληση εκδηλώσεως ένδιαφέροντος.

2. Κατ' έξαίρεση δύναται νά πραγματοποιηθούν άγορές δι' άπ' ευθείας διαπραγματεύσεων άναν:

- α) δέν είναι δυνατόν ή
- β) δέν είναι συμφέρον ή
- γ) δέν είναι έπιτρεπτό, λόγω του επείγοντος τής ένεργείας, νά προηγηθεί δημοσίευση προσκλήσεως εκδηλώσεως ένδιαφέροντος ή
- δ) τό προς άγορά άκίνητο είναι μοναδικό για τήν έξυπηρέτηση του συγκεκριμένου σκοπού για τόν όποιον προορίζεται, ή

ε) τό άκίνητο άνήκει σε άλλο εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο ή τό Δημόσιον ή Ο.Τ.Α. ή Ν.Π.Δ.Δ. ή Ν.Π.Ι.Δ. του εύρύτερου δημοσίου τομέα.

3. Προκειμένης άγοράς δι' άπ' ευθείας διαπραγματεύσεων, ή άπόφαση άγοράς του διοικούντος τό εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο όργάνου πρέπει νά είναι ειδικώς αίτιολογημένη κατά τά άνωτέρω.

4. Τό εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο μπορεί νά προβαίνει στίς άγορές εκπλειστηριαζόμενων εκουσίως ή άναγκαστικώς άκινήτων συμμετέχοντας στους άντι-

στοίχους πλειστηριασμούς κατόπιν απόφασεως του διοικούντος όργανου, στην όποίαν θά καθορίζεται τό άνώτατο ποσό τής προσφοράς μή συμπεριλαμβανομένων τών έξόδων, τά όποία βαρύνουν τόν ύπερθεματιστή. Γιά τή λήψη απόφασεως άρκει είσήγηση μέ έκτίμηση τής άξίας του άκινήτου κατ' άρθρον 2 παρ. 4 του παρόντος.

Άρθρο 19

Πρόσκληση έκδήλωσης ένδιαφέροντος

1. Η πρόσκληση έκδηλώσεως ένδιαφέροντος, έγκρίνεται από τό διοικούν τό έκκλησιαστικό Ν.Π. όργανον καί ένδεικτικώς άναφέρει:

α) Τήν περιοχή έντός τής όποίας δέον νά εύρίσκεται τό άκίνητο.

β) Τήν κατ' έλάχιστον ή τήν κατά τό δυνατόν μέ μεγαλύτερη προσέγγιση έκταση ή έμβαδόν γιά γήπεδα ή οικόπεδα καί έμβαδόν ή όγκο γιά κτίσματα, μέ ειδικότερη άναφορά στους χώρους κυρίας χρήσεως καί βοηθητικούς, τίς έπιθυμητές ή κατά τόν νόμο προβλεπομένης θέσεις σταθμεύσεως, ως καί τυχόν άλλες πρόσθετες έξυπηρετήσεις άναγκαίες γιά τήν προοριζόμενη χρήση του.

γ) Τό άναγκαίο ή τόκων, επί κτιρίων, γιά πλήρη αύτοτέλεια του κτιρίου ή τήν αύτοτέλεια τμήματος κτιρίου ή τή διάταξη τών χώρων στό συγκρότημα κτιρίων.

δ) Τό άναγκαίο ή έπιθυμητό τής θέσεως του άκινήτου επί ή πλησίον οδικών άξόνων, κόμβων οδικής κυκλοφορίας καί μέσων μαζικής μεταφοράς.

ε) Τόν έπιθυμητό μέγιστο χρόνο παλαιότητας ή τό καινούργες τής κατασκευής του.

στ) Τήν προθεσμία έντός τής όποίας πρέπει νά ύποβληθούν οι προσφορές.

ζ) Τά έγγραφα, σχέδια καί λοιπά στοιχεία, τά όποία πρέπει νά συνοδεύουν τίς προσφορές καί συγκεκριμένα, επί οικόπεδων γηπέδων, τοπογραφικό διάγραμμα, όροι δομήσεως χρήσεις γής καί προβλέψεις γενικών πολεοδομικών σχεδίων καί επί κτιρίων προσθέτως άντίγραφο οικόδομικής άδειας, σχέδια κατόψεων, περιγραφή του κτιρίου μέ ποιοτικά στοιχεία οικόδομικών καί Η/Υ έγκαταστάσεων.

η) Πρόσφατες φωτογραφίες του άκινήτου.

θ) Τήν οικονομική προσφορά, ή όποία κατατίθεται σέ σφραγισμένο φάκελο, στην όποία έκτός του συνολικού τιμήματος, πρέπει νά άναφέρονται οι τιμές τών χώρων κύριας χρήσεως, τών βοηθητικών άποθηκευτικών καί κοινόχρηστων χώρων, όπως καί τών χώρων σταθμεύσεως.

ι) Υπεύθυνη Δήλωση γιά τήν έμπρόθεσμη προσκομιδή, όταν ζητηθούν, άπάντων τών νομιμοποιητικών στοιχείων του προσφέροντος, τίτλων του άκινήτου, πιστοποιητικού Υποθηκοφυλακείου ή Κτηματολογικού Γραφείου κ.λπ.

ια) Τόν χρόνο καί τόν τόπο ύποβολής τών προσφορών.

ιβ) Τή χρονική διάρκεια ισχύος τής προσφοράς.

ιγ) Τά έξοδα δημοσιότητας τής προσκλήσεως, ή τυχόν άμοιβή του έκτιμητή γιά τήν έκτίμηση του άκινήτου πού θά προκριθεί, (τά όποία θά άναφέρονται τό καθένα αύτοτελώς καί σέ άπόλυτο αριθμό), ως καί τά συμβολαιογραφικά έξοδα, ή πάσης φύσεως έξοδα, βαρύνουν μόνο τόν πωλητή.

ιδ) Τόν τρόπο πληρωμής.

ιε) Στο κείμενο τής προσκλήσεως ή στό παράρτημα αύτης παρατίθενται οι άπαιτήσεις, τίς όποιες πρέπει νά πληρούν τά άκίνητα, μέ τήν κατά τό δυνατόν άναλυτικότερη περιγραφή τους, ηλεκτρολογικές έγκαταστάσεις, θέρμανσης, κλιματισμού, άερισμού, πυρασφαλείας πυροπροστασίας, φωτισμού, συστημάτων άσφαλείας, άνελκυστήρων, κ.λπ.

ιστ) Στο κείμενο τής προσκλήσεως ή στό παράρτημα αύτης παρατίθενται τά κριτήρια αξιολόγησης, ό τρόπος βαθμολογίας καί προκρίσεως του καταλληλότερου άκινήτου, όπως άναλυτικώς άναφέρονται στό έπόμενο άρθρο.

ιζ) Όσες προσφορές δέν έμφανίζουν ίκανοποιητικό βαθμό πληρότητας ως προς τά προαναφερόμενα άπαιτήματα στοιχεία, θά άπορρίπτονται.

ιη) Τό έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο καμμία εύθύνη δέν φέρει στην περίπτωση τυπικής ή ούσιαστικής άπορρίψεως προσφοράς ή λόγω μεταβολής τής έκ τής προσκλήσεως προβλεπομένης διαδικασίας άγοράς άκινήτου ή λόγω ματαιώσεως τής άγοράς καθ' οίοδήποτε στάδιο τής διαδικασίας καί γιά όποιονδήποτε λόγο.

ιθ) Κατά τό διάστημα από τής προκρίσεως του άκινήτου ή τής έπικυρώσεως του άποτελέσματος τής διαδικασίας έπιλογής καί έως τήν ύπογραφή του συμβολαίου άγοράς, όλες οι ένέργειες του έκκλησιαστικού νομικού προσώπου καί του ύποψηφίου πωλητή δέν παράγουν καμμία ύποχρέωση του έκκλησιαστικού νομικού προσώπου καί κανένα άντίστοιχο δικαίωμα του ύποψηφίου πωλητή.

κ) Γιά τήν τελική λήψη απόφασεως τής άγοράς άκινήτου τό διοικούν όργανον άποφασίζει έλευθέρως.

κά) Όποιοδήποτε πρόσθετο στοιχείο κριθεί αναγκαίο.

2. Ειδικότερα για άγορές κτιρίων και για την παροχή δυνατότητας στους ενδιαφερομένους να ανταποκριθούν στην πρόσκληση έκδηλώσεως ενδιαφέροντος, οι οποίοι δέν διαθέτουν έτοιμο κτίριο κατά τις απαιτήσεις της χρήσεως για την όποιαν θά χρησιμοποιηθεί τό ακίνητο, δύνανται να ληφθούν προσφορές για υπό ανέγερση κτίρια ή υπάρχοντα κτίρια ή κτιριακά συγκροτήματα στά όποια θά γίνουν μετατροπές ή μετασκευές και θά παραδοθούν, μελλοντικά, έτοιμα προς χρήση, συγκεκριμένο τελικό προϊόν, κατά τά ζητούμενα υπό της προσκλήσεως, ζητούνται να υποβληθούν πρόσθετα στοιχεία:

- α) Είδος και καθεστώς ιδιοκτησίας. Είδος εκπροσωπήσεως προσφέροντος.
- β) Κατάσταση παλαιότητας του προσφερομένου κτιρίου, σημερινή χρήση, χρόνος κατασκευής, συνολική νόμιμη δομημένη επιφάνεια, στοιχεία άδειών ανέγερσεως, επιφάνεια οικοπέδου, τεχνική περιγραφή οικοδομικών και ηλεκτρολογικών και μηχανολογικών εγκαταστάσεων, κτιριοδομικά και δομοστατικά στοιχεία της κατασκευής.
- γ) Συνοπτική περιγραφή των προτεινομένων παρεμβάσεων και διαρρυθμίσεων και τεχνικές προδιαγραφές αυτών.
- δ) Αρχιτεκτονικά σχέδια (κατόψεις, όψεις, τομές) των υπάρχουσών κτιριακών εγκαταστάσεων.
- ε) Φάκελος τεχνικής προσφοράς, ή όποια πρέπει να περιλαμβάνει, τουλάχιστον ιδέες προτεινομένης λύσεως αξιοποίησεως του ακινήτου, περιγραφή προτεινομένης λύσεως, αρχιτεκτονική προμελέτη (σέ επίπεδο μελέτης) μέ πλήρη σειρά σχεδίων κατόψεων όλων των χώρων, όψεων και τομών, προμελέτες κατασκευών, έπισκευών, διαρρυθμίσεων και λοιπών εργασιών, οι όποιες θά γίνουν στό κτίριο, τεχνική έκθεση μέ τεύχος υλικών, προδιαγραφών αυτών και τρόπο κατασκευής (ποιοτικά στοιχεία), προμελέτες ηλεκτρολογικών και μηχανολογικών εγκαταστάσεων μέ προσεγγιστικό προσδιορισμό των ποσοτικών και ποιοτικών χαρακτηριστικών τους, στοιχεία μελετητικής ομάδος.
- στ) Χρόνος παραδόσεως του προσφερομένου κτιρίου μέ χρονοδιάγραμμα άποπερατώσεως των ενδιαμέσων διακεκριμένων σταδίων και προβλεπομένων εργασιών μέ άφετηρία την ήμερομηνία έκδόσεως της οικοδομικής άδειας.

3. Παραλείψεις ή τροποποιήσεις των στοιχείων, τά

όποια αναγράφονται στίς προηγούμενες παραγράφους δέν επηρεάζει την έγκυρότητα της προσκλήσεως ή του διαγωνισμού.

4. Πρόσθετες διευκρινίσεις επί άμφιβόλων σημείων της προσκλήσεως δύνανται να παρέχει ή έπιτροπή διεξαγωγής του διαγωνισμού πρό του άνοιγματος των οικονομικών προσφορών άυτεπαγγέλτως ή ως άπάντηση σέ έρωτήματα των προτιθεμένων να καταθέσουν προσφορά.

Άρθρο 20

Κριτήρια άξιολόγηση - Βαθμολογία Τεχνικής και Οικονομικής προσφοράς

1. Η πρόσκληση έκδηλώσεως ενδιαφέροντος για άγορά ακινήτου ή στό συνοδευτικό παράρτημα άναφέρει τά κριτήρια άξιολογήσεως των προσφορών, τά όποια άναλυτικώς ή όμαδοποιημένως θά άφορούν τά παρακάτω:

- α) Θέση ακινήτου στην εύρύτερη περιοχή όπου εύρίσκεται και προσβασιμότητα από όδικούς άξονες και μέσα μαζικής μεταφοράς.
- β) Περιβάλλον χώρος και προσπελασιμότητα έγγυτέρας περιοχής (μέσα μαζικών μεταφορών, όδικοί κόμβοι, λεωφόροι κ.λπ.).
- γ) Αρχιτεκτονική λύση, λειτουργικότητα, μετατρεψιμότητα.
- δ) Υποδομή κτιρίου, ποιότητα κατασκευής.
- ε) Έπάρκεια και καταλληλότητα χώρων κύριας χρήσεως.
- στ) Έπάρκεια βοηθητικών χώρων.
- ζ) Έπάρκεια χώρων στάθμευσης.
- η) Διαμόρφωση περιβάλλοντος χώρου.
- θ) Χρόνο ανέγερσεως - χρόνο διαθέσεως.

2. Άναφέρεται ό συντελεστής βαρύτητας έκάστου κριτηρίου ή ομάδος κριτηρίων.

3. Προσδιορίζεται ή κλίμακα βαθμολογίας και ή έλαχίστη μερική ή συνολική βαθμολογία για την καταλληλότητα ή άπόρριψη κάθε προσφοράς.

4. Προσδιορίζεται ό τρόπος άναγωγής των προσφερομένων επιφανειών, υπέργειων βοηθητικών χώρων υπόγειων άποθηκών, υπέργειων ή υπογείων χώρων σταθμεύσεως στους χώρους κυρίας χρήσεως.

5. Για την άξιόπιστη συγκριτική άξιολόγηση των προσφορών είναι δυνατόν να προσδιορίζεται ό τρόπος ύπολογισμού συσχετισμού προσφερομένων άνοιγμένων επιφανειών, τεχνικής βαθμολογίας και οικονομικής προσφοράς, βάσει μαθηματικού τύπου, έκ του όποίου θά προκύπτει ή οικονομικότερη προσφορά.

Άρθρο 21

Διαδικασία Άγορών

1. Η έγκεκριμένη από τό διοικούν τό εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπον ὄργανο πρόσκληση έκδήλωσης ένδιαφέροντος, δημοσιεύεται εἴκοσι (20) τουλάχιστον ἡμέρες πρίν από τήν ἡμερομηνία κατάθεσης τῶν προσφορῶν, έκτός εάν διαφορετικά ὀρίζεται στήν πρόσκληση μέ ανάρτηση στά γραφεῖα του νομικού προσώπου, στό ὅποιο θά κατατεθοῦν οἱ προσφορές καί στά γραφεῖα του αντίστοιχου πρωτοβάθμιου Ο.Τ.Α. μέσα στήν περιφέρεια τῶν ὁποίων αναζητεῖται τό πρὸς ἀγορά ἀκίνητο. Περιλήψη τῆς πρόσκλησης δημοσιεύεται σέ δύο ἢ περισσότερες ἡμερήσιες τοπικές ἐφημερίδες καί στίς περιπτώσεις πού ἀπαιτεῖται καί στήν Ἐφημερίδα τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἔνωσης. Τό μέγεθος τῆς δημοσιότητας πρέπει νά εἶναι ἀνάλογο του προβλεπομένου τιμήματος ἀγορᾶς σέ συνάρτηση μέ τό κόστος δημοσιότητας.

2. Γιά τήν ἀξιολόγηση τῶν προσφορῶν ὀρίζεται ἐπιτροπή από τό διοικούν τό εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο ὄργανο, ἢ ὁποία ἀποτελεῖται από μέλη τῆς τεχνικῆς ὑπηρεσίας του καί εάν κρίνεται σκόπιμο συμμετέχει καί ἐκπρόσωπος του φορέα γιά λογαριασμό του ὁποίου θά ἀγοραστεῖ τό ἀκίνητο.

3. Ἔργο τῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι ἡ διαπίστωση τῆς πληρότητας τῶν προσφορῶν, ἡ τεχνική ἀξιολόγηση καί βαθμολογία αὐτῶν, ἡ ἐξαγωγή τῆς τελικῆς τεχνικῆς βαθμολογίας, ἡ ἀποσφράγιση τῶν οικονομικῶν προσφορῶν καί ὁ συσχετισμός τελικῆς τεχνικῆς βαθμολογίας καί οικονομικῶν προσφορῶν γιά νά προκύψει ἡ πρόκριση του καταλληλότερου καί οικονομικότερου πρὸς ἀγορά ἀκινήτου.

4. Τό πόρισμα τῆς ἐπιτροπῆς μέ τυχόν πρόσθετες παρατηρήσεις ὑποβάλλεται στό διοικούν τό εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο ὄργανο γιά λήψη κατ' ἀρχάς ἀποφάσεως προκρίσεως καί συνεχίσεως τῆς διαδικασίας ἀγορᾶς.

5. Τό προκριθέν γιά ἀγορά ἀκίνητο, ἀποστέλλεται σέ ἀνεξάρτητο ἐκτιμητή του ἄρθρου 2 παρ. 4 του παρόντος γιά ἐκτίμηση τῆς ἀξίας του, μετά από ὀριστικοποίηση ὅλων τῶν ποσοτικῶν ἐπί μέρους καί στό σύνολό τους μεγεθῶν, τῶν ἀναλυτικῶν ποιοτικῶν στοιχείων καί χαρακτηριστικῶν του κτιρίου, ἢ ὀριστικοποίηση τῶν προθεσμιῶν σύνταξης ὀριστικῶν μελετῶν, μελετῶν ἐφαρμογῆς, ἐγκρίσης αὐτῶν από τό διοικούν τό εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο ὄργανο καί ἐκδοσης οἰκοδομικῆς ἄδειας ὡς καί προσδιορισμοῦ ἐγγυητικῶν ἐπιστολῶν, ρητρῶν.

6. Ὁλοκληρώνεται ὁ ἔλεγχος τίτλων του προσφερομένου ἀκινήτου καί διαπιστώνεται εάν τρίτος, τό Δημόσιο ἢ ἕτερο εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπον διεκδικεῖ ἢ ὄχι δικαιώματα ἐπ' αὐτοῦ.

7. Συμφωνεῖται ἡ ὁποιαδήποτε πρόσθετη ὑποχρέωση του πωλητῆ από μή δυναμένη νά προβλεφθεῖ από τήν πρόσκληση έκδήλωσης ένδιαφέροντος ἰδιαιτερότητα του προσφερομένου ἀκινήτου.

8. Διενεργοῦνται διαπραγματεύσεις από ἐπιτροπή ἢ ὁποία ὀρίζεται από τό διοικούν τό εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο ὄργανο ἢ τό ἀρμοδίως ἐξουσιοδοτημένο ὄργανο ὅπως στήν παρ. 2 του παρόντος ἄρθρου.

9. Ἡ λήψη τελικῆς ἀπόφασης από τό διοικούν τό εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο ὄργανο γιά ἀγορά ἀκινήτου λαμβάνεται κατ' ἐλευθέραν αὐτοῦ κρίση.

Άρθρο 22

Συμβόλαιο Ἄγορᾶς

Μετά τή λήψη τελικῆς ἀποφάσεως καλεῖται ὁ προσφέρων γιά ὑπογραφή του συμβολαίου ἀγορᾶς, στό ὅποιο, έκτός από τήν περιγραφή του ἀκινήτου, ὡς ἔχει καί ἀγοράζεται ἢ ὡς μελλοντικό ἔτοιμο πρὸς χρήση τελικό προϊόν, συμφωνοῦνται:

1. Τό τίμημα καί ὁ τρόπος καταβολῆς αὐτοῦ. Σέ περίπτωση ἀγορᾶς μελλοντικοῦ ἔτοιμου τελικοῦ προϊόντος, γιά τήν ἐκάστοτε καταβολή δόσης ὀρίζεται ἡ ἐκπλήρωση τῶν ὑποχρεώσεων του πωλητῆ γιά τήν πρόοδο τῶν ἐργασιῶν, σέ συνάρτηση μέ τήν ἐφαρμογή του χρονοδιαγράμματος ἐκτέλεσης αὐτῶν, ὁ τρόπος πιστοποίησης τῆς ἐκτέλεσης αὐτῶν καί ὅποιες ἄλλες προϋποθέσεις τυχόν συμφωνηθοῦν.

2. Ἡ προθεσμία παράδοσης του κτιρίου ἔτοιμου πρὸς χρήση καί οἱ τμηματικές προθεσμίες προόδου τῶν ἐργασιῶν. Οἱ χρόνοι προσωρινῆς καί διοικητικῆς παραλαβῆς καί ὀριστικῆς παραλαβῆς ὡς καί ὁ τρόπος καί χρόνος γνωστοποίησης στόν πωλητῆ τυχόν παρατηρήσεων τῶν ἐπιτροπῶν παραλαβῆς καί ὁ χρόνος ἐκτέλεσης τῶν ἐργασιῶν πού δέν ἔχουν ἐκτελεσθεῖ.

3. Οἱ προθεσμίες ἐκπόνησης τῶν ὀριστικῶν μελετῶν, ἐγκρίσης αὐτῶν από τό διοικούν τό εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο ὄργανο, ὑποβολῆς φακέλου γιά ἐκδοση οἰκοδομικῆς ἄδειας, ἐκπόνησης μελετῶν ἐφαρμογῆς, ἐκπόνησης κατὰ περίπτωση εἰδικῶν μελετῶν καί ὅποιες ἄλλες εἰδικότερες προθεσμίες ἔχουν συμφωνηθεῖ γιά τήν ὀλοκλήρωση κατασκευῆς του κτιρίου.

4. Οἱ ὑποχρεώσεις του πωλητῆ γιά τήν παροχή τῶν ἀναγκαίων πληροφοριῶν, στοιχείων καί διευκολύνσεων

πρός τό ὄργανο πού ὀρίζεται ἀπό τό διοικούν τό ἐκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο ὄργανο γιά τήν παρακολούθηση τῆς κατασκευῆς τοῦ κτιρίου.

5. Τό ποσό καί ἡ διάρκεια τῆς ἐγγυητικῆς ἐπιστολῆς καλῆς ἐκτέλεσης τῶν ἐργασιῶν πού συμφωνοῦνται μέ τό συμβόλαιο ὡς καί τῶν τμηματικῶν καί τελικῆς παράδοσης τοῦ κτιρίου κ.λπ. πού θά ἀποτελέσουν λόγους κατάπτωσης τῆς ἐγγύησης. Τό ποσόν τῆς ἐγγυητικῆς ἐπιστολῆς καλῆς ἐκτέλεσης τῶν ὄρων τοῦ συμβολαίου σύμφωνα μέ τά προβλεπόμενα στίς παραγράφους 3 καί 4 τοῦ ἀρθροῦ 7 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ δέν μπορεῖ νά εἶναι κατώτερο τοῦ 10% τοῦ συνολικοῦ τιμήματος ἀγορᾶς, ἐκτός ἐάν διαφορετικά ἀναφέρεται στήν πρόσκληση ἐκδήλωσης ἐνδιαφέροντος.

6. Οἱ ποινικές ρῆτρες γιά μή ἔγκαιρη περάτωση τῶν τμηματικῶν προθεσμιῶν καί τελικῆς παράδοσης τοῦ κτιρίου. Οἱ ποινικές ρῆτρες παρακρατοῦνται ἀπό τίς τμηματικές καταβολές καί ἐάν τό ποσό αὐτῶν δέν ἐπαρκεῖ, εἰσπράττονται ἀπό τίς ἐγγυητικές ἐπιστολές.

7. Σέ περίπτωση παραβίασης συμφωνηθείσας ἡμερομηνίας σταδιακῆς περάτωσης ἐργασιῶν ἢ τμηματικῆς ἢ τελικῆς παράδοσης τοῦ κτιρίου ἀπό ὑπαιτιότητα ἢ ἀδυναμία τοῦ πωλητῆ, δικαιούται αὐτομάτως ὁ ἀγοραστής, χωρίς τήρηση ὅποιουδήποτε ἄλλου ὄρου, νά προβαίνει μέ δαπάνες του, συμψηφιζόμενες στό τίμημα, στή συνέχιση ἐργασιῶν ἀποπεράτωσης τοῦ κτιρίου.

8. Στήν περίπτωση πού καταστεῖ ἀναγκαία ἡ ἀγορά ἀπό τό ἐκκλησιαστικό νομικό πρόσωπον νέων, πρόσθετων καί συμπληρωματικῶν ἐργασιῶν ἢ μελετῶν, οἱ ὁποῖες δέν ἦταν δυνατόν νά προβλεφθοῦν μέχρι τῆς ὑπογραφῆς τοῦ συμβολαίου, τότε ἡ ἐνέργεια αὐτή:

α) Εἶναι στή διακριτική εὐχέρεια καί ἐπιλογή τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ νομικοῦ προσώπου.

β) Ἀποτελεῖ ὑποχρέωση ἀνάληψης εὐθύνης πώλησης τοῦ πωλητῆ.

γ) Ἡ ἀγορά τῶν νέων ἐργασιῶν ἢ μελετῶν πραγματοποιεῖται μέ τήν ὑπογραφή νέου συμβολαίου ἀγορᾶς, νέου ἀντικειμένου, τό ὁποῖο θά ἀποτελεῖ προέκταση τοῦ ἀρχικοῦ συμβολαίου ἀγορᾶς.

δ) Ἡ ἀνάθεση ἐκτέλεσης ἢ ἐκπόνησης αὐτῶν σέ τρίτη τεχνική Ἐταιρία ἢ Μελετητικό γραφεῖο ἀποτελεῖ δικαίωμα τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ νομικοῦ προσώπου καί ὑποχρέωση τοῦ πωλητῆ γιά παροχή τῶν ἀπαραίτητων διευκολύνσεων καί μή παρεμβολῆς ὅποιονδήποτε ἐμποδίων ἢ κωλυμάτων στόν τρίτο ἀνάδοχο γιά τήν ἐκτέλεση τῶν νέων ἐργασιῶν.

ε) Ἡ κοστολόγηση τῶν νέων ἐργασιῶν οἱ ὁποῖες πιθανόν νά ἀνατεθοῦν στόν πωλητή μπορεῖ νά γίνει μέ κατ' ἀναλογία ἐφαρμογή τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων μέ τιμές ΑΤΟΕ, ΑΤΗΕ καί ΑΤΕΟ κατά τό χρόνο τῆς νέας συμφωνίας, μέ προσυμφωνημένη μέ τό ἀρχικό συμβόλαιο, ποσοστιαία ἐπ' αὐτῶν ἔκπτωση, λαμβανομένων ὑπ' ὄψη τοῦ ἐμπορικοῦ κέρδους, τῶν γενικῶν ἐξόδων καί τοῦ Φ.Π.Α., ἢ μέ ἄλλο τρόπο ἐπίσης προσυμφωνημένο μέ τό ἀρχικό συμβόλαιο.

στ) Ἡ κοστολόγηση νέων μελετῶν οἱ ὁποῖες πιθανόν νά ἀνατεθοῦν στόν πωλητή, μπορεῖ νά γίνει μέ κατ' ἀναλογία ἐφαρμογή τῶν διατάξεων περί ἀμοιβῶν ἐκποίησης Μελετῶν Δημοσίων Ἔργων μέ προσυμφωνημένη μέ τό ἀρχικό συμβόλαιο ποσοστιαία ἐπ' αὐτῶν ἔκπτωση ἢ μέ ἄλλο τρόπο ἐπίσης προσυμφωνημένο μέ τό ἀρχικό συμβόλαιο.

ζ) Οἱ τυχόν ἀξομειώσεις εἰδῶν, ὑλικῶν ἢ μηχανημάτων, ποιότητας καί ποσότητας ἐργασιῶν, ἀπό αὐτές πού ἔχουν συμφωνηθεῖ μέ τό ἀρχικό συμβόλαιο, συμψηφίζονται στό κόστος τῶν νέων ἐργασιῶν γιά τή διαμόρφωση τοῦ κόστους αὐτῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'

ΑΝΤΙΠΑΡΟΧΕΣ

Ἄρθρο 23

Τρόποι Ἀντιπαροχῶν - Διαδικασία

1. Τό ἐκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο μέ ἀπόφαση τοῦ διοικούντος ὄργανου του δύναται νά προβαίνει στήν ἀξιοποίηση τῶν οἰκοπέδων, τῶν ὁποίων εἶναι κύριος ἢ διαχειριστής, μέ ἀνοικοδόμηση αὐτῶν, μέ τό σύστημα ἀντιπαροχῆς ποσοστῶν στό οἰκόπεδο ὁμοῦ μετά τῶν ὀριζοντιῶν ἰδιοκτησιῶν, οἱ ὁποῖες ἀντιστοιχοῦν σέ αὐτά, λόγῳ ἐργολαβικοῦ ἀνταλλάγματος. Ἡ ἀνοικοδόμηση μέ ἀντιπαροχή δύναται νά πραγματοποιηθεῖ:

α) Διά δημοσίου πλειοδοτικοῦ διαγωνισμοῦ, μετά ἀπό σύνταξη μέ μέριμνα τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ νομικοῦ προσώπου ἢ τρίτου, πλήρους μελέτης γιά τήν ἀνοικοδόμηση τοῦ οἰκοπέδου, στήν ὁποῖαν θά περιλαμβάνεται, πλήρης ἀρχιτεκτονική, στατική, γεωλογική, ἠλεκτρομηχανολογική, καί ὑδραυλική μελέτη, τεχνική περιγραφή, συγγραφή ὑποχρεώσεων, προθεσμία ἀποπερατώσεως, πίνακας ποσοστῶν συνιδιοκτησίας καί κατανομῆς δαπανῶν κοινοχρήστων καί κοινοκτῆτων ἰδιοκτησιῶν, πίνακας ἀποτιμῆσεως τῆς κάθε διηρημένης ἰδιοκτησίας ἢ ὀρόφου, προβλεπομένων νά ἀνεγερθοῦν καί θά εἶναι καθορισμένες καί θά λαμβάνονται ὡς πλήρως ἀποπερατωμένες καί σχέδιο

της καταρτισθησομένης εργολαβικής συμβάσεως, και προσυμφώνου περί της σταδιακής μεταβιβάσεως τών ποσοστών του οικοπέδου περιέχοντος και διατάξεις διά την καταρτισθησομένη όροφοκτησία όπως και κάθε άλλο στοιχείο επιβαλλόμενο ή κρινόμενο ως σκόπιμο κατά τις υπάρχουσες συνθήκες ή απαιτούμενων κατά την φύση του έργου. Η απότιμηση της αξίας τών αντιπαραχομένων ιδιοκτησιών και του συνόλου τών υπό ανέγερση ιδιοκτησιών, θα καθορίζεται συμφώνως προς τούς συγκεκριμένους συντελεστές αξίας της κάθε διηρημένης ιδιοκτησίας, θα εκφράζεται σε απόλυτες ή σχετικές τιμές και θα αναφέρεται στον σχετικό πίνακα στή διακήρυξη.

β) Μέ προσκλήσεις έκδηλώσεως ενδιαφέροντος, όπου οι ενδιαφερόμενοι καλούνται όπως υποβάλουν, πλήν της προσφοράς ποσοστού αντιπροσχής, ιδέες περί του τρόπου αξιοποίησης του οικοπέδου με αρχιτεκτονική, στατική, ηλεκτρομηχανολογική, γεωλογική, υδραυλική προμελέτη, τεχνική συγγραφή υποχρεώσεων, πίνακα ποσοστών συνιδιοκτησίας, κατανομή δαπανών, κοινοχρήστων και κοινοκτητών, σχέδιο σταδιακής μεταβιβάσεως ποσοστών οικοπέδου, και κάθε άλλο στοιχείο επιβαλλόμενο εκ της φύσεως του έργου. Στή διακήρυξη θα καθορίζονται τὰ κριτήρια και ο τρόπος αξιολόγησης προσφορών.

γ) Μέ απ' ευθείας διαπραγματεύσεις, όταν δέν είναι δυνατόν ή συμφέρον νά γίνει διαγωνισμός, όπως ιδίως στις περιπτώσεις συνιδιόκτητων οικοπέδων ή συνιδιόκτητων παλαιών οίκημάτων.

Άρθρο 24

Πλειοδοτικοί διαγωνισμοί

Πρόσκληση έκδηλώσεως ενδιαφέροντος

1. Η διακήρυξη αναρτάται και δημοσιεύεται κατά τὰ προβλεπόμενα εις τό άρθρον 5 παρ. 2 του παρόντος Κανονισμού, αναφέρει δέ και καλεί τούς ενδιαφερομένους:

α) Νά υποβάλουν εντός προθεσμίας όχι συντομότερης τών είκοσι (20) ημερών από της δημοσίευσως προσφοράς σε άκέραιες μονάδες τών προσφερομένων προς τό έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο ποσοστών αντιπροσχής σύμφωνα με τόν πίνακα αποτιμήσεως της αξίας τών διηρημένων ιδιοκτησιών και τόν πίνακα, στον όποιον θα έμφαίνονται οι προσφερόμενες επί μέρους ιδιοκτησίες προς τό νομικό πρόσωπο για την κάλυψη του ποσοστού της αντιπροσχής.

β) Νά θέσουν τούς βασικούς όρους σχεδίου της

καταρτισθησομένης εργολαβικής συμβάσεως, σχεδίου προσυμφώνου περί σταδιακής μεταβιβάσεως τών ποσοστών του οικοπέδου, στο όποιο θα περιέχονται και διατάξεις για την καταρτισθησομένη όροφοκτησία, ως επίσης και κάθε άλλο στοιχείο ανάλογα απαιτούμενο κατά τις συνθήκες και την φύση του έργου.

γ) Τά προσόντα αυτών που δύνανται νά λάβουν μέρος στον διαγωνισμό.

δ) Έγγυητική επιστολή σύμφωνη προς τὰ αναφερόμενα στο άρθρο 7 παρ. 3 και 4 του παρόντος Κανονισμού, ποσού όχι χαμηλότερο του δέκα τοις εκατό (10%) της αξίας του οικοπέδου, όπως αυτή αποτιμάται δυνάμει της εκτιμητικής Έκθέσεως του άρθρου 2 παρ. 4 του παρόντος.

ε) Έν σχέσει προς τό περιεχόμενο, τόν τύπο τών προσφορών, τή διαδικασία διεξαγωγής της δημοπρασίας, ανακηρύξεως πλειοδότη, κατακύρωσεως του αποτελέσματος του διαγωνισμού θα εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις του παρόντος Κανονισμού.

2. Η πρόσκληση έκδηλώσεως ενδιαφέροντος δημοσιεύεται κατά τὰ διαλαμβανόμενα εις την προηγούμενη παράγραφο, θα αναφέρει και θα καλεί τούς ενδιαφερομένους:

α) Νά υποβάλουν προσφορές εντός προθεσμίας όχι μικρότερη τών είκοσι (20) ημερών από της δημοσίευσως, ξεχωριστά για τὰ αιτούμενα τεχνικά στοιχεία (σχέδια, τεύχη, συγγραφές) όπως αυτά αναλυτικά θα ζητούνται και ξεχωριστά σε σφραγισμένο φάκελο με τούς οικονομικούς όρους της προσφοράς, ιδίως τό ποσοστό της αντιπροσχής, ολογράφως και αριθμητικώς.

β) Νά υποβάλουν σχέδιο εργολαβικής σύμβασης που θα καταρτισθεί, σχέδιο προσυμφώνου περί σταδιακής μεταβίβασης τών ποσοστών του οικοπέδου, στο όποιο θα περιέχονται και διατάξεις για την όροφοκτησία που θα καταρτισθεί, όπως επίσης και κάθε άλλο στοιχείο που απαιτείται ανάλογα με τις συνθήκες και τή φύση του έργου.

γ) Τὰ κριτήρια αξιολόγησης τών προσφορών, τούς συντελεστές βαρύτητας τών κριτηρίων, τή βαθμολογία και τόν τρόπο υπολογισμού και συσχετισμού της τεχνικής βαθμολογίας με την οικονομική προσφορά για τή συγκριτική αξιολόγηση τών προσφορών.

δ) Τά προσόντα αυτών που μπορούν νά λάβουν μέρος στον διαγωνισμό.

ε) Νά καταθέσουν έγγυητική επιστολή σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο.

στ) Σέ σχέση μέ τίς διαδικασίες του διαγωνισμού καί κατακύρωσης άποτελέσματος, θά εφαρμόζονται άνάλογες διατάξεις του Κανονισμού.

3. Όλα τά έξοδα του διαγωνισμού καί δημοσιεύσεις, τά όποία τό καθένα χωριστά καί σέ άπόλυτες τιμές, αναφέρονται στή διακήρυξη ή πρόσκληση ένδιαφέροντος καί βαρύνουν τόν άνάδοχο, όπως έπίσης καί όλα τά έξοδα κατάρτισης των σχετικών συμβάσεων, των πράξεων σύστασης όριζόντιας ιδιοκτησίας, συμβολαιογραφικά έξοδα, πάσης φύσεως έξοδα καί έξοδα μεταγραφών βαρύνουν τόν άνάδοχο. Τό διοικούν τό έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο όργανο δέν έχει καμμία οικονομική ύποχρέωση για τήν εκτέλεση τής σύμβασης.

4. Τό διοικούν τό έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο όργανο άποφασίζει κατ' έλευθέραν κρίσιν.

5. Τό έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο δέν ύποχρεούται σέ καμμία περίπτωση σέ παροχή άποζημιώσεως προς τούς ύποβάλλοντες προσφορά.

Άρθρον 25

Σύμβαση Άντιπαροχής

Η σύμβαση άντιπαροχής καταρτίζεται σύμφωνα μέ τά όριζόμενα από τή διακήρυξη του διαγωνισμού ή τής προσκλήσεως εκδηλώσεως ένδιαφέροντος καί άνάλογα τίς σχετικές διατάξεις του Άστικού Δικαίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ζ΄

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 26

Διατάξεις Νόμων

Ειδικές διατάξεις νόμων πού προβλέπουν τή χωρίς διαγωνισμό εκμίσθωση ή εκποίηση έκκλησιαστικών

άκινήτων εφαρμόζονται κατά παρέκκλιση του παρόντος Κανονισμού.

Άρθρον 27

Τροποποίηση Διατάξεων - Έναρξη Ισχύος

1. Οί διατάξεις του παρόντος Κανονισμού τροποποιούνται ή συμπληρώνονται, ή καταργούνται δι' άποφάσεως τής Δ.Ι.Σ., ή όποία δημοσιεύεται στήν Έφημερίδα τής Κυβερνήσεως.

2. Ό παρών Κανονισμός δέν προκαλεί δαπάνη είς βάρος του κρατικού προϋπολογισμού ή του προϋπολογισμού του νομικού προσώπου τής Ι. Μ. Άργολίδος.

3. Οί διατάξεις του παρόντος καταλαμβάνουν τάς εκκρεμείς διαδικασίας ή συμβάσεις μισθώσεων, εκποιήσεων, άγορών, άνταλλαγών καί άντιπαροχών.

4. Η ισχύς του παρόντος Κανονισμού άρχίζει από τής δημοσιεύσεώς του στήν Έφημερίδα τής Κυβερνήσεως καί στό έπίσημο δελτίο «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» τής Έκκλησίας τής Έλλάδος.

Η άπόφαση αυτή νά δημοσιευθεί στήν Έφημερίδα τής Κυβερνήσεως καί στό περιοδικό «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Άθηναι, 12.12.2018

† Ό Άθηνών ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ό Άρχιγραμματεός

† Ό Μεθώνης Κλήμης

Άκριβές Άντίγραφον

Ό Άρχιγραμματεός

† Ό Μεθώνης Κλήμης

**Διαπιστωτική Πράξις: Αναγνώρισις συστάσεως Ένορίας
της Ίερᾶς Μητροπόλεως Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης**
Ἀριθμ. 5645-2018/75-2019 συμφῶνως πρὸς τὸ ἄρθρον 25 τοῦ Ν. 4301/2014

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν:

1. τὸ ἄρθρον 25 παρ. 1 τοῦ Ν. 4301/2014,
2. τὴν ὑπ. ἀριθ. 716/384/23.11.2018 εἰσήγησιν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης κ. Ἐφραίμ,
3. τὴν ἀπὸ 9.1.2019 Ἀπόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ίερᾶς Συν-
όδου,

διαπιστοῦμεν

τὴν σύστασιν πρὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ Νόμου 590/1977, τῆς Ἐνορίας τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Διονυσίου Παχειᾶς Ράχης Αἰγίνης, μέ ἔδρα τὸ χωρίον Παχειὰ Ράχη, τοῦ Δήμου Αἰγίνης, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Νήσων, τῆς Περιφερείας Ἀττικῆς, τῆς Ίερᾶς Μητροπόλεως Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης, ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1940, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθ. 49022/19.6.1940 Πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ Θρησκευμά-

των καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας Ν. Σπέντζα διὰ τῆς ὁποίας διορίζονται μέλη τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ ὡς ἄνω Ἱεροῦ Ναοῦ καὶ τὸ ἀπὸ 20.9.1948 Πρωτόκολλον παραδόσεως - παραλαβῆς του ὡς ἄνω Ἱεροῦ Ναοῦ.

Ἡ παρούσα Διαπιστωτικὴ Πράξις νά δημοσιευθῆ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 9ῃ Ἰανουαρίου 2019

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

† Ὁ Μεθώνης Κλήμης

Ἀκριβές Ἀντίγραφον, αὐθημερόν

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

† Ὁ Μεθώνης Κλήμης

Κανονισμὸς περὶ ὀργανώσεως καὶ διαρθρώσεως τῶν Ἐνοριῶν
Ἀριθμ. 5663-2018/101-2019 καὶ τῶν θρησκευτικῶν λειτουργῶν
τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Χίου, Ψαρῶν καὶ Οἴνουσσῶν

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν:

1. Τὰ ἄρθρα 3 παρ. 1 καὶ 13 παρ. 1-3 τοῦ Συντάγματος,
2. τὰ ἄρθρα 1 παρ. 4, 29 παρ. 2, 36, 37 παρ. 2 καὶ 38 παρ. 2 τοῦ ν. 590/1977 «Περὶ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (ΦΕΚ 146/Α'/1977),
3. τὰ ἄρθρα 2 παρ. 1 καὶ 3 τοῦ Κανονισμοῦ 8/1979 «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐνοριῶν» (ΦΕΚ 1/Α'/1980),
4. τὰ ἄρθρα 3 καὶ 6 τοῦ Κανονισμοῦ 305/2018 «Περὶ Ἐφημερίων καὶ Διακόνων» (ΦΕΚ Α' 153/22.8.2018),
5. τὸ ἄρθρο 5 παρ. 1 περίπτ. δ' καὶ ε' τοῦ Κανονισμοῦ 263/2014 «Περὶ συγκροτήσεως ἀρμοδιοτήτων καὶ λειτουργίας τῶν Μητροπολιτικῶν Συμβουλίων τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (ΦΕΚ 272/Α'/2014),

6. τὰ δημογραφικὰ στοιχεῖα τῆς Ἑλληνικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τῆς ἀπογραφῆς τοῦ ἔτους 2011 (ΦΕΚ 697/20.03.2014 τεύχος Β'),

7. τὴν ὑπ' ἀριθ. 2156/1158/23.11.2018 πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Χίου, Ψαρῶν καὶ Οἴνουσσῶν κ. Μάρκου καὶ

8. τὴν ἀπὸ 9.1.2019 Ἀπόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱ. Συνόδου, διαπιστοῦμεν τὴν ὑφισταμένην διάρθρωσιν τῶν Ἐνοριῶν καὶ τῶν ὀργανικῶν θέσεων τῶν Ἐφημερίων, Ἱεροκηρύκων καὶ Διακόνων τῆς Ίερᾶς Μητροπόλεως Χίου, Ψαρῶν καὶ Οἴνουσσῶν, καθὼς καὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων αὐτῆς, οἱ ὁποῖες βαρύνουν τὸν κρατικὸ προϋπολογισμό, καὶ ἐγκρίνομεν τὸν Κανονισμόν τῆς ὀργανώσεως τῶν Ἐνοριῶν καὶ τῶν θρησκευτικῶν λειτουργῶν αὐτῆς ὡς ἐξῆς:

**ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΚΑΙ ΔΙΑΡΘΡΩΣΕΩΣ
ΤΩΝ ΕΝΟΡΙΩΝ, ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΩΝ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΩΝ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΧΙΟΥ, ΨΑΡΩΝ ΚΑΙ ΟΙΝΟΥΣΣΩΝ**

Άρθρο 1

ΕΝΟΡΙΕΣ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΙΚΕΣ ΘΕΣΕΙΣ ΕΦΗΜΕΡΙΩΝ

ΠΟΛΙΣ ή ΧΩΡΙΟΝ	ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ	ΕΝΟΡΙΑΙ	Φ.Ε.Κ. ΕΝΟΡΙΑΣ	ΚΑΤΟΙΚΟΙ ΕΝΟΡΙΑΣ	ΟΡΓΑΝΙΚΑΙ ΘΕΣΕΙΣ	ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΟΥ
ΧΙΟΣ	26.361	ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑ ΠΟΛΕΩΣ ΧΙΟΥ				
		Άγ. Μηνάς, Βίκτωρ καί Βικέντιος (Ι. Μητροπ. Ναός)	2820/Β' /23.12.2015	2.024	2	ΔΕ-ΠΕ
		Άγ. Άννα Καπέλλα	2820/Β' /23.12.2015	1.105	1	ΔΕ-ΠΕ
		Άγ. Μαρίνα Έγκρεμοῦ	2820/Β' /23.12.2015	1.028	1	ΔΕ-ΠΕ
		Άγ. Μαρίνα Καλοπλῦτου	2820/Β' /23.12.2015	1.433	1	ΔΕ-ΠΕ
		Άγ. Γεώργιος Φρουρίου	2820/Β' /23.12.2015	610	1	ΔΕ-ΠΕ
		Άγ. Ιάκωβος	2820/Β' /23.12.2015	2.036	2	ΔΕ-ΠΕ
		Άγ. Ιωάννης Θεολόγος	2820/Β' /23.12.2015	955	1	ΔΕ-ΠΕ
		Άγ. Ιωάννης Πρόδρομος	2820/Β' /23.12.2015	1.017	1	ΔΕ-ΠΕ
		Άγ. Λουκάς Λειβαδίων	2820/Β' /23.12.2015	1.170	1	ΔΕ-ΠΕ
		Άγ. Ματθαῖος Κοφινάς	2820/Β' /23.12.2015	863	1	ΔΕ-ΠΕ
		Άγ. Νικόλαος Γροῦ	2820/Β' /23.12.2015	213	1	ΔΕ-ΠΕ
		Άγ. Νικόλαος Φραγκομαχαλά	2820/Β' /23.12.2015	862	1	ΔΕ-ΠΕ
		Άγ. Παντελεήμων Μονοδενδρίου	2820/Β' /23.12.2015	238	1	ΔΕ-ΠΕ
		Άγ. Σπυρίδων Νερομύλων	2820/Β' /23.12.2015	1.455	1	ΔΕ-ΠΕ
Ευαγγελίστρια	2820/Β' /23.12.2015	2.631	2	ΔΕ-ΠΕ		

	Ζωοδόχος Πηγή Λετσαίνης	2820/B'/23.12.2015	894	1	ΔΕ-ΠΕ
	Κοίμ. Θεοτόκου Λατομίου	2820/B'/23.12.2015	878	1	ΔΕ-ΠΕ
	Κοιμήσεως Θεοτόκου Τρουλλωτής	2820/B'/23.12.2015	1.515	1	ΔΕ-ΠΕ
	Μεταμ. Σωτήρος Λειβαδίων	2820/B'/23.12.2015	332	1	ΔΕ-ΠΕ
ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑ ΚΑΜΠΟΥ					
	Άγ. Άνναστασία Φραγκοβουνίου	2820/B'/23.12.2015	240	1	ΔΕ-ΠΕ
	Άγ. Ειρήνη Κάμπου	2820/B'/23.12.2015	172	1	ΔΕ-ΠΕ
	Άγ. Γεώργιος Σταφυλάς	2820/B'/23.12.2015	190	1	ΔΕ-ΠΕ
	Άγ. Τσίδαρος Πετροκοκκίνου	2820/B'/23.12.2015	247	1	ΔΕ-ΠΕ
	Άγ. Λουκάς Βαρβασίου	2820/B'/23.12.2015	445	1	ΔΕ-ΠΕ
	Άγ. Πολύκαρπος	2820/B'/23.12.2015	380	1	ΔΕ-ΠΕ
	Άγ. Χαράλαμπος Βαρβασίου	2820/B'/23.12.2015	450	1	ΔΕ-ΠΕ
	Γεν. Θεοτόκου Συριωτίσσης	2820/B'/23.12.2015	80	1	ΔΕ-ΠΕ
	Κοιμήσεως Θεοτόκου Άγιοδεκτηίνης	2820/B'/23.12.2015	530	1	ΔΕ-ΠΕ
	Κοιμήσεως Θεοτόκου Εύρετης	2820/B'/23.12.2015	750	1	ΔΕ-ΠΕ
	Κοιμήσεως Θεοτόκου Κοκοροβιλιάς	2820/B'/23.12.2015	240	1	ΔΕ-ΠΕ
	Κοιμήσεως Θεοτόκου Φαρκαίνης	2820/B'/23.12.2015	473	1	ΔΕ-ΠΕ
	Μεταμορφώσεως	2820/B'/23.12.2015	485	1	ΔΕ-ΠΕ

		Σωτήρος Βαρβασίου				
		Άγ. Ταξιάρχων Μπατζακλή	2820/B'/23.12.2015	420	1	ΔΕ-ΠΕ
ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑ ΒΡΟΝΤΑΔΟΥ						
ΑΥΤΩΝΥΜΑ		Άγ. Γεώργιος	2820/B'/23.12.2015	13	1	ΥΕ-ΠΕ
ΑΝΑΒΑΤΟΣ		Άγ. Ταξιάρχων	2820/B'/23.12.2015	1	1	ΥΕ-ΠΕ
ΒΡΟΝΤΑΔΟΣ	5.233	Άγ. Γεώργιος	2820/B'/23.12.2015	1.295	1	ΔΕ-ΠΕ
		Άγ. Ίσιδωρος	2820/B'/23.12.2015	525	1	ΔΕ-ΠΕ
		Άγ. Κήρυκος	2820/B'/23.12.2015	351	1	ΔΕ-ΠΕ
		Άγ. Μάρκος	2820/B'/23.12.2015	736	1	ΔΕ-ΠΕ
		Άγ. Νικόλαος	2820/B'/23.12.2015	858	1	ΔΕ-ΠΕ
		Εὐαγγελισμός Θεοτόκου (Εὐαγγελίστρια)	2820/B'/23.12.2015	187	1	ΔΕ-ΠΕ
		Κοιμήσεως Θεοτόκου Ἐρειθιανῆς	2820/B'/23.12.2015	964	1	ΔΕ-ΠΕ
		Προφήτης Ἡλίας	2820/B'/23.12.2015	319	1	ΔΕ-ΠΕ
ΚΑΡΥΕΣ		Κοιμήσεως Θεοτόκου	2820/B'/23.12.2015	664	1	ΥΕ-ΠΕ
ΛΑΓΚΑΔΑ		Άγ. Ἰωάννης Πρόδρομος	2820/B'/23.12.2015	820	1	ΥΕ-ΠΕ
ΟΙΝΟΥΣΣΑΙ		Άγ. Νικόλαος	2820/B'/23.12.2015	796	1	ΥΕ-ΠΕ
ΣΥΚΙΑΔΑ		Γενέσεως Θεοτόκου	2820/B'/23.12.2015	574	1	ΥΕ-ΠΕ
ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑ ΚΑΡΑΑΜΥΛΩΝ						
ΑΜΑΔΕΣ		Άγ. Κυριακή	2820/B'/23.12.2015	141	1	ΥΕ-ΠΕ
ΒΙΚΙΟΝ		Κοιμήσεως Θεοτόκου	2820/B'/23.12.2015	125	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΑΜΠΙΑ		Γενέσεως Θεοτόκου	2820/B'/23.12.2015	50	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΑΡΑΑΜΥΛΑ	1.575	Άγ. Παρασκευή	2820/B'/23.12.2015	272	1	ΥΕ-ΠΕ

	Άγ. Λουκάς	2820/Β' /23.12.2015	303	1	ΥΕ-ΠΕ	
	Άγ. Νικόλαος	2820/Β' /23.12.2015	568	1	ΥΕ-ΠΕ	
	Τίμιος Σταυρός	2820/Β' /23.12.2015	432	1	ΥΕ-ΠΕ	
ΠΙΤΥΟΣ	Άγ. Γεώργιος	2820/Β' /23.12.2015	260	1	ΥΕ-ΠΕ	
ΣΠΑΡΤΟΥΝΤΑ	Προφήτης Ήλιος	2820/Β' /23.12.2015	31	1	ΥΕ-ΠΕ	
ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑ ΒΟΛΙΣΣΟΥ						
ΒΟΛΙΣΣΟΣ	327	Μεταμορφώσεως Σωτήρος	2820/Β' /23.12.2015	188	1	ΥΕ-ΠΕ
		Κοιμήσεως Θεοτόκου	2820/Β' /23.12.2015	94	1	ΥΕ-ΠΕ
		Άγ. Γεώργιος	2820/Β' /23.12.2015	45	1	ΥΕ-ΠΕ
			2820/Β' /23.12.2015		1	ΥΕ-ΠΕ
ΔΙΕΥΧΑ		Μεταμορφώσεως Σωτήρος	2820/Β' /23.12.2015	25	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΑΤΑΒΑΣΙΣ		Άγ. Ματρώνα	2820/Β' /23.12.2015	35	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΗΠΟΥΡΙΣ		Άγ. Παντελεήμων	2820/Β' /23.12.2015	7	1	ΥΕ-ΠΕ
ΠΑΡΠΑΡΙΑ		Άγ. Ιωάννης Θεολόγος	2820/Β' /23.12.2015	174	1	ΥΕ-ΠΕ
ΠΙΣΠΙΛΟΥΝΤΑ		Άγ. Κωνσταντίνος	2820/Β' /23.12.2015	59	1	ΥΕ-ΠΕ
ΠΟΤΑΜΙΑ		Άγ. Ανάργυροι	2820/Β' /23.12.2015	63	1	ΥΕ-ΠΕ
ΠΥΡΑΜΑ		Άγ. Ιωάννης Πρόδρομος	2820/Β' /23.12.2015	39	1	ΥΕ-ΠΕ
ΣΙΔΗΡΟΥΝΤΑ		Άγ. Γεώργιος	2820/Β' /23.12.2015	36	1	ΥΕ-ΠΕ
ΦΥΤΑ		Άγ. Παρασκευή	2820/Β' /23.12.2015	9	1	ΥΕ-ΠΕ
ΨΑΡΑ		Μεταμορφώσεως Σωτήρος	2820/Β' /23.12.2015	412	1	ΥΕ-ΠΕ
ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑ ΚΟΥΡΟΥΝΙΩΝ						
ΑΓΙΟΝ ΓΑΛΑ		Άγ. Παρασκευή	2820/Β' /23.12.2015	52	1	ΥΕ-ΠΕ
ΑΦΡΟΔΙΣΙΑ		Άγ. Μάμας	2820/Β' /23.12.2015	21	1	ΥΕ-ΠΕ

ΕΓΡΗΓΟΡΟΣ	Μεταμορφώσεως Σωτήρος	2820/Β' /23.12.2015	43	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΕΡΑΜΟΣ	Άγ. Παντελεήμων	2820/Β' /23.12.2015	104	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΟΥΡΟΥΝΙΑ	Άγ. Ιωάννης Θεολόγος	2820/Β' /23.12.2015	108	1	ΥΕ-ΠΕ
ΛΕΠΤΟΠΟΔΑ	Γενέσεως Θεοτόκου	2820/Β' /23.12.2015	89	1	ΥΕ-ΠΕ
ΜΕΛΑΝΙΟΣ	Αγ. Ταξιάρχων	2820/Β' /23.12.2015	27	1	ΥΕ-ΠΕ
ΝΕΝΗΤΟΥΡΙΑ	Αγ. Ταξιάρχων	2820/Β' /23.12.2015	80	1	ΥΕ-ΠΕ
ΤΡΥΠΕΣ	Αγ. Ταξιάρχων	2820/Β' /23.12.2015	51	1	ΥΕ-ΠΕ
ΧΑΛΑΝΔΡΑ	Άγ. Παρασκευή	2820/Β' /23.12.2015	32	1	ΥΕ-ΠΕ
ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑ ΧΑΛΚΕΙΟΥ					
Αγ. ΓΕΩΡΓ. ΣΥΚΟΥΣΗΣ	Άγ. Γεώργιος	2820/Β' /23.12.2015	570	1	ΥΕ-ΠΕ
ΒΑΒΥΛΟΙ	Άγ. Νικόλαος	2820/Β' /23.12.2015	206	1	ΥΕ-ΠΕ
ΒΑΣΙΛΕΩΝΟΙΚΟΝ	Άγ. Γεώργιος	2820/Β' /23.12.2015	378	1	ΥΕ-ΠΕ
ΒΕΡΒΕΡΑΤΟΝ	Άγ. Μαρίνα	2820/Β' /23.12.2015	214	1	ΥΕ-ΠΕ
ΔΑΦΝΩΝ	Άγ. Παντελεήμων	2820/Β' /23.12.2015	388	1	ΥΕ-ΠΕ
ΖΥΦΙΑΣ	Άγ. Παρασκευή	2820/Β' /23.12.2015	128	1	ΥΕ-ΠΕ
ΘΟΛΟΠΟΤΑΜΙ	Κοιμήσεως Θεοτόκου	2820/Β' /23.12.2015	689	1	ΥΕ-ΠΕ
ΘΥΜΙΑΝΑ	Άγ. Ευστράτιος	2820/Β' /23.12.2015	2.878	2	ΥΕ-ΠΕ
ΝΕΟΧΩΡΙΟΝ	Εισοδίων Θεοτόκου	2820/Β' /23.12.2015	674	1	ΥΕ-ΠΕ
ΧΑΛΚΕΙΟΝ	Κοιμήσεως Θεοτόκου	2820/Β' /23.12.2015	915	1	ΥΕ-ΠΕ
ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑ ΝΕΝΗΤΩΝ					
ΒΟΥΝΟ	Άνάληψις Σωτήρος	2820/Β' /23.12.2015	177	1	ΥΕ-ΠΕ
ΕΞΩ ΔΙΑΥΜΑ	Εισοδίων Θεοτόκου	2820/Β' /23.12.2015	40	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΑΛΛΙΜΑΣΙΑ	Κοιμήσεως Θεοτόκου	2820/Β' /23.12.2015	1.106	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΑΤΑΡΑΚΤΗΣ	Άγ. Ιωάννης Πρόδρομος	2820/Β' /23.12.2015	396	1	ΥΕ-ΠΕ

ΚΟΙΝΗ	Ζωοδόχος Πηγή	2820/B'/23.12.2015	147	1	ΥΕ-ΠΕ	
ΜΕΣΑ ΔΙΔΥΜΑ	Κοιμήσεως Θεοτόκου	2820/B'/23.12.2015	167	1	ΥΕ-ΠΕ	
ΜΥΡΜΗΚΙΟΝ	Άγ. Μαρίνα	2820/B'/23.12.2015	93	1	ΥΕ-ΠΕ	
ΝΕΝΗΤΑ	Άγ. Γεώργιος	2820/B'/23.12.2015	928	1	ΥΕ-ΠΕ	
ΠΑΓΙΑΔΑ	Άγ. Ταξιάρχων	2820/B'/23.12.2015	129	1	ΥΕ-ΠΕ	
ΠΑΤΡΙΚΑ	Άγ. Γεώργιος	2820/B'/23.12.2015	132	1	ΥΕ-ΠΕ	
ΦΛΑΤΣΙΑ	Άγ. Απόστολοι	2820/B'/23.12.2015	81	1	ΥΕ-ΠΕ	
ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑ ΠΥΡΓΟΥ						
ΑΡΜΟΛΙΑ	Άγ. Δημήτριος	2820/B'/23.12.2015	436	1	ΥΕ-ΠΕ	
ΒΕΣΣΑ	Κοιμήσεως Θεοτόκου	2820/B'/23.12.2015	115	1	ΥΕ-ΠΕ	
ΕΛΑΤΑ	Άγ. Τριάς	2820/B'/23.12.2015	293	1	ΥΕ-ΠΕ	
ΚΑΛΑΜΩΤΗ	Άγ. Παρασκευή	2820/B'/23.12.2015	723	1	ΥΕ-ΠΕ	
ΛΙΘΙΟΝ	Άγ. Γεώργιος	2820/B'/23.12.2015	401	1	ΥΕ-ΠΕ	
ΜΕΣΤΑ	Άγ. Ταξιάρχων	2820/B'/23.12.2015	431	1	ΥΕ-ΠΕ	
ΟΛΥΜΠΟΙ	Άγ. Γεώργιος	2820/B'/23.12.2015	383	1	ΥΕ-ΠΕ	
ΠΥΡΓΙ	822	Εισοδίων Θεοτόκου	2820/B'/23.12.2015	350	1	ΥΕ-ΠΕ
		Κοιμήσεως Θεοτόκου	2820/B'/23.12.2015	472	1	ΥΕ-ΠΕ
ΙΕΡΑ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΑ						
ΒΡΟΝΤΑΛΟΣ	Άγ. Μακάριος	149/A'/18.11.2015		1	ΠΕ	
ΒΟΛΙΣΣΟΣ	Άγια Μαρκέλλα	58/A'/11.3.2014		1	ΠΕ	
ΝΗΣΟΣ ΠΑΝΑΓΙΑ ΟΙΝΟΥΣΣΩΝ	Ζωοδόχος Πηγή	124/A'/6.7.2006		1	ΠΕ	

* Συνολικός αριθμός Ένοριών: 109, Ι. Προσκυνημάτων:

3.

* Σύνολον οργανικών θέσεων Έφημερίων: 116.

Άρθρο 2

ΟΡΓΑΝΙΚΕΣ ΘΕΣΕΙΣ ΙΕΡΟΚΗΡΥΚΩΝ

Τρείς (3) θέσεις Ίεροκηρύκων ΠΕ Κατηγορίας καί ειδικότητας Θεολόγων, συσταθείσες διά του άρθρου 25 του Ν. 817/1978 καί κατανεμηθείσες α) οί δύο (2) διά του αυτού άρθρου καί β) ή μία (1) διά του Π.Δ. 582/1980.

Άρθρον 3

Όργανικές Θέσεις Διακόνων

Τέσσαρες (4) θέσεις Διακόνων, κατηγορίας ΔΕ-ΠΕ, συσταθείσαι διά του Ν. 673/77. Έκ τών αρχικώς συσταθεισών δέκα (10) θέσεων Διακόνων: α) δύο θέσεις μετετράπησαν εις θέσεις Ίεροκηρύκων (Ν. 817/1978), β) μία (1) θέσις μετεφέρθη εις τήν Ίεράν Μητρόπολιν Γουμένισσης, Άξιουπόλεως καί Πολυκάστρου, (ΦΕΚ 119/Α΄/27.6.2008) καί γ) τρείς (3) θέσεις μετετράπησαν εις θέσεις έκκλησιαστικών υπαλλήλων, ώς έπεται.

Άρθρον 4

Όργανικάί Θέσεις Έκκλησιαστικών Υπαλλήλων

αί όποιαί βαρύνουν τόν κρατικόν προϋπολογισμόν

α) Μία (1) θέσις έκκλησιαστικού υπαλλήλου, κλάδου ΔΕ Διοικητικών - Γραμματέων, συσταθείσα διά του άρθρου 20 του Ν. 1476/1984, ΦΕΚ 136/Α΄/18.9.1984.

β) μία (1) θέσις έκκλησιαστικού υπαλλήλου, κλάδου ΠΕ Διοικητικού - Οικονομικού, συσταθείσα διά του άρθρου 19 παράγρ. 5, του Ν. 2816/2000 (ΦΕΚ 84/Α΄/15.3.2000) καί κατανεμηθείσα διά τής υπ΄ αριθ. Α1/293/20.10.2000 απόφάσεως του Υπουργού Έθνικής Παιδείας καί Θρησκευμάτων (ΦΕΚ 1351/Β΄/7.11.2000),

γ) μία (1) θέσις Κλάδου ΔΕ Όδηγών, συσταθείσα διά του άρθρου 23 παρ. 1 του ν. 4301/2014 (ΦΕΚ 223/ Α /7.10.2014).

Άρθρον 5

Υπηρεσιακή Κατάσταση

Τά τής πληρώσεως τών όργανικών θέσεων τών προηγούμενων άρθρων, ώς καί τά τής έν γένει υπηρεσιακής καταστάσεως τών θρησκευτικών λειτουργών καί τών έκκλησιαστικών υπαλλήλων, οί όποιοι διορίζονται εις τάς θέσεις αυτές, διέπονται κατά περίπτωσιν από τάς διατάξεις τών Ίερών Κανόνων, τών άρθρων 37, 38 καί 42 του Ν. 590/1977 καί τών κατ΄

έξουσιοδότησιν αυτών έκδοθέντων υπό τής Ίεράς Συνόδου τής Έκκλησίας τής Ελλάδος Κανονισμών 5/1978 «Περί Κώδικος Έκκλησιαστικών Υπαλλήλων» (ΦΕΚ Α΄ 48), 305/2018 «Περί Έφημερίων καί Διακόνων» (ΦΕΚ Α΄ 73) καί λοιπών συναφών Κανονισμών.

Άρθρον 6

Ό παρών Κανονισμός τροποποιείται υπό τής Ίεράς Συνόδου τής Έκκλησίας τής Ελλάδος τή προτάσει του οικείου Μητροπολίτου, μετά σχετικήν απόφασιν του Μητροπολιτικού Συμβουλίου, καί έφ΄ όσον μεταβληθούν τά όρια ή ό αριθμός ή ό πληθυσμός τών ύφισταμένων Ένοριών, έπιβάλλοντα τήν ανάλογον μεταβολήν τών όργανικών θέσεων τών Έφημερίων, είτε ό αριθμός τών όργανικών θέσεων έκκλησιαστικών υπαλλήλων.

Άρθρον 7

Ίσχύς του Κανονισμού

Ό παρών Κανονισμός έχει διαπιστωτικόν χαρακτήρα καί κατά τουτο ισχύει από τής ενάρξεως ισχύος, κατά περίπτωσιν, τών Προεδρικών Διαταγμάτων, τών Νόμων, τών Υπουργικών Αποφάσεων καί τών Κανονισμών συνεπεία τών όποιων κατηρτίσθη.

Άρθρον 8

Δαπάνη

Έκ τών διατάξεων του παρόντος Κανονισμού δέν προκαλείται δαπάνη εις βάρος του προϋπολογισμού του Έλληνικού Δημοσίου ή του νομικού προσώπου τής Ίεράς Μητροπόλεως Χίου, Ψαρών καί Οίνουσσών.

Η παρούσα Απόφασις νά δημοσιευθί διά τής Έφημερίδος τής Κυβερνήσεως καί διά του έπίσημου δελτίου τής Έκκλησίας τής Ελλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Άθηναι, 9η Ίανουαρίου 2019

† Ό Άθηνών ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ό Αρχιγραμματεύς

† Ό Μεθώνης Κλήμης

Άκριβές Άντίγραφον

Ό Αρχιγραμματεύς

† Ό Μεθώνης Κλήμης

**Κανονισμός περί συστάσεως καί λειτουργίας
Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος
Ἀριθμ. 5646-2018/80-2019
ὑπό τήν ἑπωνυμίαν «Ἰδρυμα Δημητρίου καί Μαγδαληνῆς Παπέ»**

**Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν:

1. τὰ ἄρθρα 29 παραγρ. 2 καί 59 παραγρ. 2 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (Α' 146), καί τό ἄρθρο 68 παρ. 1, 5α' τοῦ ν. 4235/2014,
2. Τάς ὑποχρεώσεις τῆς ποιμανούσης Ἐκκλησίας πρός τό χριστεπώνυμον πλήρωμα, οἱ ὁποῖες ἀπορρέουν ἀπό τās Εὐαγγελικὰς ἐπιτάγας, τούς Ἱερούς Κανόνας καί τούς νόμους τοῦ Κράτους,
3. τās ὑφισταμένας κοινωνικάς, ποιμαντικάς καί πνευματικάς ἀνάγκας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαγκαδά, Λητῆς καί Ρεντίνης,
4. τήν ὑπ' ἀριθ. 665/29.11.2018 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαγκαδά, Λητῆς καί Ρεντίνης κ. Ἰωάννου,
5. τήν ὑπ' ἀριθ. 22/2018 Γνωμοδότησιν τοῦ Εἰδικοῦ Νομικοῦ Συμβούλου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, καί
6. τήν ἀπό 9.1.2019 Ἀπόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱ. Συνόδου

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

συνιστᾶ εἰς τήν Ἱεράν Μητρόπολιν Λαγκαδά, Λητῆς καί Ρεντίνης ἐκκλησιαστικόν Ἰδρυμα ὑπό τήν ἑπωνυμίαν «Ἰδρυμα Δημητρίου καί Μαγδαληνῆς Παπέ», ἡ ὀργάνωσις, διοικήσις, διαχείρισις καί λειτουργία τοῦ ὁποῖου θά διέπεται ἀπό τās διατάξεις τοῦ ἐπομένου Κανονισμοῦ:

**ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΣΥΣΤΑΣΕΩΣ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΥΠΟ ΤΗΝ ΕΠΩΝΥΜΙΑΝ
«ΙΔΡΥΜΑ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΚΑΙ ΜΑΓΔΑΛΗΝΗΣ ΠΑΠΕ»
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΛΑΓΚΑΔΑ, ΛΗΤΗΣ
ΚΑΙ ΡΕΝΤΙΝΗΣ**

Ἄρθρον 1ον

Ἰδρύεται μέ ἔδρα τό Δημοτικόν Διαμέρισμα Μελισσοχωρίου τοῦ πρώην Δήμου Μυγδονίας καί νῦν Δήμου Ὁραιοκάστρου, νομοῦ Θεσσαλονίκης Ἰδρυμα ὑπό τήν ἑπωνυμίαν: «ΙΔΡΥΜΑ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΚΑΙ ΜΑΓΔΑΛΗΝΗΣ

ΠΑΠΕ», τό ὁποῖο θά ἀποτελεῖ ἀποκεντρωμένη ὑπηρεσία τοῦ νομικοῦ προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαγκαδά, Λητῆς καί Ρεντίνης, αὐτοτελοῦς διαχειρίσεως καί μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτήρος, τελοῦν ὑπό τόν ἔλεγχο καί τήν ἐποπτεία αὐτῆς.

Ἄρθρον 2ον

Κύριος σκοπός τοῦ Ἰδρύματος εἶναι ἡ φιλοξενία καί φροντίς τῶν ἐγκατασταθησομένων εἰς τό Ἰδρυμα ὑπερηλίκων καταγομένων ἀπό τό Μελισσοχώριον τοῦ πρώην Δήμου Μυγδονίας καί νῦν Δήμου Ὁραιοκάστρου.

Ἄρθρον 3ον

Τό Ἰδρυμα στεγάζεται εἰς τό Ἰδρυμα Χαραλάμπους Παπέ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαγκαδά, Λητῆς καί Ρεντίνης, τό ὁποῖον εὑρίσκεται εἰς τό δημοτικόν διαμέρισμα Μελισσοχωρίου τοῦ πρώην Δήμου Μυγδονίας καί νῦν Δήμου Ὁραιοκάστρου τοῦ νομοῦ Θεσσαλονίκης.

Ἄρθρον 4ον

1. Τό Ἰδρυμα θά διοικεῖται καί θά τελεῖ ὑπό διαχείριση ἐπταμελοῦς (7/μελοῦς) Διοικητικοῦ Συμβουλίου, μέ τριετή (3) θητεία, ἀποτελουμένου ἀπό τόν ἐκάστοτε Μητροπολίτην τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαγκαδά, Λητῆς καί Ρεντίνης ὡς Πρόεδρου, τόν ἐκάστοτε ἐκλεγμένον Περιφερειάρχην Θεσσαλονίκης ὡς Ἀντιπρόεδρου, τόν ἐκάστοτε ἐκλεγμένον Δήμαρχον τοῦ Δήμου Ὁραιοκάστρου πρώην Δήμου Μυγδονίας νομοῦ Θεσσαλονίκης καί τὰ ἐκάστοτε μέλη τῆς ἐπιτροπῆς τῆς ἐκκλησίας τοῦ Μελισσοχωρίου.

2. Ἄπαντα τὰ μέλη τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ἀφ' ἧς στιγμῆς ἀναλαμβάνουν τὰ καθήκοντα πού προβλέπει ἡ ἀντίστοιχη ιδιότητά τους, καί ἀφοῦ πληροφορηθοῦν σχετικῶς ἀπό τόν ὑποχρεούμενον πρός τοῦτο προκάτοχόν τους ἢ ὅπωςδήποτε, δι' ἐπιστολῆς γνωρίζουν εἰς τήν διοίκησιν τοῦ ἰδρύματος τήν ἀνάληψιν τῶν καθηκόντων των ὡς μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ἰδρύματος καί παραχρῆμα

υπαισέρχονται εις τὰ δικαιώματα καί υποχρεώσεις πού συνεπάγεται ἡ συμφώνως μέ τό παρόν συμμετοχή τους εις τή διοίκησιν τοῦ Ἰδρύματος.

3. Τό Διοικητικόν Συμβούλιον συγκροτεῖται εις σῶμα διά πρώτην φοράν κατά τήν πρώτην συνεδρίαν τῶν μελῶν του, μετά τήν ἔγκρισιν τοῦ παρόντος ἰδρύματος ἀπό τήν Ἱεράν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί τήν συμφώνως μέ τόν νόμον δημοσιεύσιν του καί ἐν συνέχειᾳ, κάθε φορά ἐκ νέου, ὅταν νέον φυσικόν πρόσωπον ἀναλαμβάνει μία ἀπό τάς προβλεπομένας θέσεις πού συνεπάγονται συμμετοχήν εις τήν διοίκησιν τοῦ ἰδρύματος συμφώνως μέ τόν παρόντα Κανονισμόν.

4. Εἰς περίπτωσιν πού ἕνα ἢ περισσότερα μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀρνηθοῦν ἢ ἀμελήσουν νά ἀναλάβουν συμφώνως μέ τὰ παραπάνω τὰ καθήκοντά των, τότε τό Διοικητικόν Συμβούλιον συνεχίζεται μέ τὰ υπόλοιπα μέλη, ἐκτός ἂν δέν εἶναι πλέον δυνατή ἡ σύνθεσις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου εις ἀπαρτίαν, ὅποτε τὰ ἐναπομείναντα μέλη υποχρεοῦνται νά ζητήσουν ἀπό τόν ἀρμόδιον κατά τόπον Πρόεδρον Πρωτοδικῶν τήν ἀνάθεσιν τῶν σχετικῶν καθηκόντων εις προσωρινόν Διοικητικόν Συμβούλιον.

Ἄρθρον 5ον

1. Τό Διοικητικόν Συμβούλιον ἔχει τάς παρακάτω ἀρμοδιότητας:

A) Ἀποφασίζει διά κάθε θέμα πού ἀφορᾷ εις τήν ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν τοῦ ἰδρύματος, εις τήν ἐπίτευξιν καί διεύρυσιν των, καί, εις κάθε περίπτωσιν, κύριο μέλημα καί υποχρεώσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου εἶναι ἡ λειτουργία τοῦ ξενῶνος παροχῆς φροντίδας καί φιλοξενίας βραχείας διαρκείας πρὸς τοὺς ὑπερηλίκους πού κατάγονται ἀπό τό Μελισσοχώριον τοῦ πρώην Δήμου Μυγδονίας καί νῦν Δήμου Ὁραιοκάστρου καί ἡ κάθε κοινωνική προσφορά πρὸς ὄφελος τοῦ Μελισσοχωρίου ὅπου καί ἡ ιδιαίτερη πατρίδα τοῦ ἀειμνήστου Ἰδρυτοῦ.

B) Συνεργάζεται μέ διάφορους πολιτιστικούς, κοινωνικούς, ἐπιστημονικούς φορεῖς, ὅπως ἐπίσης καί μέ φορεῖς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως, μέ σκοπόν τήν ἐπίτευξιν καί προαγωγήν τῶν σκοπῶν τοῦ Ἰδρύματος.

Γ) Καταρτίζει ἐτήσιον προϋπολογισμόν καί ἀπολογισμόν τοῦ Ἰδρύματος καί ἐγκρίνει αὐτούς ἀποφασίζοντας μέ ἀπόλυτον πλειοψηφίαν τῶν παρόντων μελῶν ἐφ' ὅσον συνεδριάζει εις ἀπαρτίαν.

Δ) Μεριμνᾷ διά τήν ἐξέυρεσιν οἰκονομικῶν πόρων,

ἀπαραιτήτων διά τήν ὁμαλήν λειτουργίαν καί τήν ἐπίτευξιν τῶν σκοπῶν τοῦ Ἰδρύματος.

E) Ἀποφασίζει διά κάθε θέμα πού ἀφορᾷ εις τήν λειτουργίαν τοῦ Ἰδρύματος καί δέν προβλέπεται ἀπό τόν παρόντα Κανονισμόν.

2. Τό Διοικητικόν Συμβούλιον συνέρχεται:

A) Κάθε φορά πού ἀπαιτεῖται ἡ ἐκ νέου συγκρότησίς του εις σῶμα, συμφώνως μέ τό ἄρθρον 4, παρ. 3 τοῦ παρόντος καί εις κάθε περίπτωσιν τακτικῶς μίαν φοράν κάθε χρόνον ἐντός τοῦ πρώτου ἡμερολογιακοῦ ἔξαμήνου μέ πρόσκλησιν τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ Προεδρεύοντος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καί ἐκτάκτως μέ κοινοποιούμενην εις τὰ λοιπά μέλη πρόσκλησιν ὁποιοῦδήποτε Μέλους τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

B) Ἐφ' ὅσον τό σύνολον τῶν διοικητικῶν ἐνεργειῶν συγκεντρώνεται εις τὰ πρόσωπα τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἐπειδὴ δέν ἔχουν διοριστεῖ ἕνας ἢ περισσότεροι πληρεξούσιοι διευθυνταί, τό Διοικητικόν Συμβούλιον συνεδριάζει τακτικῶς μέ πρόσκλησιν τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ Προεδρεύοντος μέσα εις τόν πρῶτον μήνα κάθε ἡμερολογιακοῦ ἔτους, ὅποτε καί ἀποφασίζεται ὁ τόπος καί ὁ χρόνος τῆς ἐπομένης συνεδριάσεως, ἄλλως συγκαλεῖται ἐκτάκτως μέ κοινοποιούμενην εις τὰ λοιπά μέλη πρόσκλησιν ὁποιοῦδήποτε μέλους τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Γ) Ὁ λόγος τῆς ἐκτάκτου συγκλήσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου πρέπει νά περιλαμβάνηται εις τήν κοινοποιούμενην πρόσκλησιν. Ἄν ἡ ἀπόλυτος πλειοψηφία τῶν εις ἀπαρτίαν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου παρόντων μελῶν ἀποφασίσῃ ὅτι ἡ πρόσκλησις εἶναι ἀδικαιολόγητος, τό Διοικητικόν Συμβούλιον δέν συγκαλεῖται ἐκτάκτως μέ ἐπίκλησιν τοῦ ἰδίου λόγου μέσα εις τό ἴδιον ἡμερολογιακόν ἔτος.

3. Τό Διοικητικόν Συμβούλιον εὐρίσκεται εις ἀπαρτίαν, ὅταν παρίστανται εις αὐτό τουλάχιστον τρία μέλη κατά τήν πρώτην σύγκλησιν βάσει τῆς ἰδίας ἡμερησίας διατάξεως καί δύο μέλη εις κάθε ἐπαναληπτικὴν λόγῳ ἐλλείψεως ἀπαρτίας καί μέ τήν ἴδιαν ἡμερησίαν διάταξιν σύγκλησιν.

4. Τό Διοικητικόν Συμβούλιον ἀποφασίζει μέ ἀπόλυτον πλειοψηφία τῶν παρόντων. Εἰς περίπτωσιν ἰσοψηφίας ὑπερισχέει ἡ ψήφος τοῦ Προέδρου, ἄλλως τοῦ Προεδρεύοντος, ἄλλως τοῦ ἀρχαιότερου εις σχέσιν μέ τήν ἀνάληψιν καθηκόντων ὡς μέλους τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου μέλους.

"Άρθρο 6ον

Διά τās ανάγκας του Ίδρύματος τό Διοικητικόν Συμβούλιον κατά βούλησιν μπορεί νά θεσπίση θέσεις ενός ή περισσοτέρων πληρεξουσίων Διευθυντών, καθώς και λοιπās θέσεις βοηθητικού προσωπικού συμφώνως μέ τās ανάγκας πού απαιτούνται διά τήν επίτευξιν τών σκοπών του Ίδρύματος. Τά καθήκοντα, αι ύποχρεώσεις και τά δικαιώματα τών πληρεξουσίων διευθυντών και του βοηθητικού προσωπικού καθορίζονται από τās εκάστοτε αποφάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου και τήν κειμένην νομοθεσίαν, αναλόγως μέ τό αν πρόκειται διά σύμβασιν εξηρημένης εργασίας όρισμένου ή άορίστου χρόνου ή άπλήν σύμβασιν έργου ή παροχής υπηρεσιών.

"Άρθρον 7ον

1. Τό Διοικητικόν Συμβούλιον διοικεί και διαχειρίζεται τήν περιουσίαν του Ίδρύματος και άποφασίζει διά κάθε μέτρον τό όποιον συμβάλλει εις τήν εύρυθμον λειτουργίαν του Ίδρύματος.

2. Τό Διοικητικόν Συμβούλιον τηρεί τά παρακάτω διαχειριστικά βιβλία:

A) Βιβλίον Πρωτοκόλλου Είσερχομένων και Έξερχομένων Έγγράφων,

B) Βιβλίον Πρακτικών Συνεδριάσεων του Διοικητικού Συμβουλίου,

Γ) Βιβλίον Λογιστικής Παρακολουθήσεως, εις τό όποιον καταχωρούνται όλα τά έσοδα και έξοδα του Ίδρύματος,

Δ) Βιβλίον Περιουσίας, όπου τηρείται ξεχωριστή μερίς διά κάθε περιουσιακόν στοιχείον.

Τό Διοικητικόν Συμβούλιον άποφασίζει και διά τήν τήρησιν επιπλέον βιβλίων εφ' όσον κριθούν άπαραίτητα.

3. Άπαντα τά βιβλία τηρούνται από έντεταλμένον προς τουτό μέ πράξιν του Διοικητικού Συμβουλίου πρόσωπον, τό όποιον μπορεί και νά μήν είναι μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου, αλλά εις κάθε περίπτωσιν ύποχρεούται εις λογοδοσίαν και επίδειξιν τών βιβλίων, όποτε του ζητηθή και τά ύποβάλλει προς έγκρισιν εις τό Διοικητικόν Συμβούλιον κατά τήν πρώτην συνεδρίασιν τακτικήν ή έκτακτον του Διοικητικού Συμβουλίου κάθε ήμερολογιακό έτος.

"Άρθρον 8ον

1. Περιουσία του Ίδρύματος θά άποτελέσει εφ' όσον εκδοθει σχετική δικαστική άπόφαση Έφετείου πού έρμηνεύει ή τροποποιεί τόν σκοπό της διαθήκης

ή πληρωθει ή διαλυτική αίρεση της διαθήκης (περι παρελεύσεως τριετούς προθεσμίας μή άποδοχής της από τόν Δήμο Μυγδονίας) ή αναφερόμενη εις τās ύπ' αριθ. 1422/23.7.2003 και 1423/23.7.2003 δημοσίας διαθήκας τών άειμνήστων Σταυρούλας και Έλένης Παπέ άντιστοίχως, ήτοι:

A) "Ένα οικόπεδο επί τή διασταυρώσει τών οδών Ρωξάνης αρ. 8 και Πέτρου Έρμίτη 3 εις τήν περιοχήν Σφαγείων Θεσσαλονίκης, τό αναφερόμενον και λεπτομερώς περιγραφόμενον εις τό ύπ' αριθ. 574/20.07.1992 συμβόλαιον γονικής παροχής της Συμβολαιογράφου Θεσσαλονίκης Σόνιας Άκριτοπούλου-Παπαγεωργίου.

B) "Ένα κατάστημα εις Θεσσαλονίκην (Λαχαναγορά) μεταξύ τών οδών Άγίου Δημητρίου, άνωνώμου οδου, Κασάνδρου και άνωνώμου οδου και ήδη επί τών οδών Άγίου Δημητρίου, Δουμπιώτη, Σαρρή και Φιλώτα, και δή τό ύπ' αριθ. 41, έμβαδου μέτρων τετραγωνικών 18,04.

Γ) "Ένα τμήμα οικόπεδου έμβαδου μέτρων τετραγωνικών 989,80 τό όποιον εύρίσκεται εις Σφαγεία Θεσσαλονίκης ήδη επί της οδου Ρωξάνης αριθμός 12.

Δ) Μίαν οικόδομήν, πολυκατοικίαν (πρώτον και δεύτερον όροφον) ή όποία εύρίσκεται εις Θεσσαλονίκην επί της οδου Βενιζέλου αριθμός 64 και ήδη 60, κτισμένη εις οικόπεδον έμβαδου μέτρων τετραγωνικών 304.

2. Επίσης περιουσία και πόροι του Ίδρύματος είναι:

A) Αι δωρεαί εις μετρητά ή άλλα περιουσιακά στοιχεία ή πόροι όποιωνδήποτε περιουσιακών στοιχείων πού μεταβιβάζονται εις τό Ίδρυμα διά όποιανδήποτε νόμιμον αίτίαν.

B) Κληρονομίαι, κληροδοσίαι, δωρεαί φυσικών ή νομικών προσώπων ή προϊόντα έράνων τούς όποιους ήθελε ενεργήση νομίμως τό Ίδρυμα, καθώς και κάθε έσοδον τό όποιον ήθελε προκύψη από έκδοτικήν ή άλλην δραστηριότητα του Ίδρύματος.

Γ) Χορηγίαι – επιχορηγήσεις του Κράτους, τών Έκκλησιαστικών Νομικών Προσώπων Ίδιωτικού ή Δημοσίου Δικαίου, τών άρμοδίων αρχών της Τοπικής Αυτόδιοικήσεως του Ύπουργείου Πολιτισμου και Έπιστημών, Έθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, Έθνικής Οικονομίας, Άπασχολήσεως ή άλλων Ύπουργείων, Τραπεζών, Ίερών Μητροπόλεων και Ίερών Μονών.

3. Τό παρόν Ίδρυμα δέν άποτελεί κερδοσκοπικόν κατάστημα, όπως προκύπτει από τόν σκοπόν του. Άντιθέτως, άποτελεί κοινωφελές κέντρο, της κοινότητας όπου εδρεύει.

Άρθρον 9ον

Τό Ίδρυμα φέρει τήν δικήν του σφραγίδα φέρουσα τήν έπωνυμίαν του, τήν χρονολογίαν ιδρύσεως, τήν έδραν του καί έμβλημα τό όποίον θά έπιλεγή έν καιρῶ από τό άρμόδιον πρός τούτο Διοικητικόν Συμβούλιόν του.

Άρθρον 10ον

Διά κάθε θέμα πού δέν διαλαμβάνεται εις τόν παρόντα Κανονισμόν άποφασίζει τό Διοικητικόν Συμβούλιον του Ίδρύματος.

Άρθρον 11ον

Ό παρών Κανονισμός τροποποιείται δι' άποφάσεως τής Διαρκούς Ίεράς Συνόδου δημοσιευμένης εις τήν Έφημερίδα τής Κυβερνήσεως, έπειτα από πρόταση του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαγκαδά, Λητής καί Ρεντίνης, έπειτα από σχετική πρός τούτο άπόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Ίδρύματος.

Άρθρον 12ον

Τό Ίδρυμα καταργείται μέ άπόφασιν τής Διαρκούς Ίεράς Συνόδου ή όποία δημοσιεύεται εις τήν Έφημερίδα τής Κυβερνήσεως, έπειτα από πρόταση του

Μητροπολίτου Λαγκαδά, Λητής καί Ρεντίνης, έπειτα από σχετική άπόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου, άν ό σκοπός ή ή λειτουργία του καταστή άνέφικτος, καί ή άπομένουσα περιουσία του διατίθεται ως ό νόμος όρίζει.

Άρθρον 13ον

Κάλυψις Δαπάνης

Άπό τάς διατάξεις του παρόντος Κανονισμού δέν προκαλείται δαπάνη εις βάρος του προϋπολογισμού του νομικού προσώπου τής Ίεράς Μητροπόλεως Λαγκαδά, Λητής καί Ρεντίνης.

Η άπόφασις αύτη νά δημοσιευθί εις τήν Έφημερίδα τής Κυβερνήσεως καί στό περιοδικό «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Άθηναι, 9.1.2019

† Ό Άθηνών ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ό Αρχιγραμματεύς

† Ό Μεθώνης Κλήμης

Άκριβές Άντίγραφον

Ό Αρχιγραμματεύς

† Ό Μεθώνης Κλήμης

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ - ΚΛΗΤΗΡΙΑ ΕΠΙΚΡΙΜΑΤΑ

Ίερά Μητρόπολις Δράμας

Έχοντες υπό όψιν τας διατάξεις του άρθρου 38, παρ. 2 του Ν. 590/77 «Περί Καταστατικού Χάρτου της Εκκλησίας της Ελλάδος» και των άρθρων 4-7 και 20 του υπό αριθμ. 305/2018 Κανονισμού της Ίερας Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος «Περί Έφημερίων και Διακόνων», προκειμένου να πληρώσωμεν τας κενάς οργανικές θέσεις Έφημερίων των Ένοριακών Ίερών Ναών:

Άγιου Νικολάου Δενδρακίων
Κοιμήσεως της Θεοτόκου Καλλικάρπου
Άγιου Δημητρίου Καπνοφύτου
Άγιου Μηνᾶ Καρποφόρου
Υψώσεως Τιμίου Σταυρού Μαρμαριάς
Άγιου Γεωργίου Μαυροκορδάτου
Άγιων Κωνσταντίνου και Ἐλένης Παλιαμπέλων
Άγιου Γεωργίου Παπάδων
Κοιμήσεως της Θεοτόκου Περιστεριάς
Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Πολυνερίου
Άγιου Γεωργίου Πρασινάδας
Άγιων Θεοδώρων Πρινολόφου
Προφήτου Ἡλίου Πηγῶν
Άγιου Παντελεήμονος Πολυσύκου
Άγιου Παντελεήμονος Τερψιθέας

Καλούμεν τούς βουλομένους και ἔχοντας τά κανονικά και νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τά ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Δράμα τῆ 9ῆ Ἰανουαρίου 2019

†Ὁ Δράμας Παῦλος

Ίερά Μητρόπολις Κορίνθου

Έχοντες υπό όψιν τας διατάξεις του άρθρου 38, παρ. 2 του Ν. 590/77 «Περί Καταστατικού Χάρτου της Εκκλησίας της Ελλάδος» και των άρθρων 4-7 και 20 του υπό αριθμ. 305/2018 Κανονισμού της Ίερας Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος «Περί Έφημερίων και Διακόνων», προκειμένου να πληρώσωμεν τας κενάς οργανικές θέσεις Τακτικῶν Έφημερίων των Ένοριακῶν Ίερῶν Ναῶν:

Άγιου Παντελεήμονος Ἀλαμάνου
Μεταστάσεως τῆς Θεοτόκου Ἀλμυρῆς
Άγιου Νικολάου Ἄνω Τρικάλων
Άγιου Δημητρίου Βελίνας
Άγίας Τριάδος Γαλατᾶ
Άγίας Παρασκευῆς Γονούσας
Άγιου Γεωργίου Δάφνης
Άγιων Κωνσταντίνου και Ἐλένης Δενδροῦ
Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Δροσοπηγῆς
Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Εὐαγγελιστρίας
Άγίας Κυριακῆς Ζεμενοῦ
Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Θαλεροῦ
Άγιου Σπυρίδωνος Θροφαρίου
Άγίας Τριάδος Καλυβίων
Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Καστανέας
Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Καστρακίου
Άγιου Νικολάου Κάτω Λουτροῦ
Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Κάτω Ταρσοῦ
Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Κεχρεῶν
Άγιου Γεωργίου Κλημεντίου
Άγιου Σπυρίδωνος Κορφωτίσσης
Άγιων Κωνσταντίνου και Ἐλένης Κουτσίου
Άγιου Γεωργίου Κουτσομοδίου
Άγίας Τριάδος Λαγκαδεϊκῶν
Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Λιαλιωτίου
Άγιου Νικολάου Λυκοποριάς
Άγιου Ἰωάννου Μαψοῦ
Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Μεσ. Τρικάλων
Άγιου Ἰωάννου του Θεολόγου Παναριτίου
Άγιου Σπυρίδωνος Πελλήνης
Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Περαχώρας
Μεταμορφώσεως Σωτήρος Πιτσαδεϊκῶν
Άγιου Ἀθανασίου Πύργου

Υπαπαντής του Κυρίου Ροζενών
 Εύαγγελισμού τῆς Θεοτόκου Σαρανταπήχου
 Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Σουληναρίου
 Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Σουλίου
 Ἀγίου Γεωργίου Σοφιανών
 Ἀγίου Ἀθανασίου Στυλίων
 Ἀγίου Ἀθανασίου Τιτάνης
 Ἀγίου Σπυριδωνος Φενεοῦ
 Ἀγίου Νικολάου Χαλκειοῦ
 Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτήρος Χελυδορέου

Καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Κορίνθῳ τῇ 31ῃ Δεκεμβρίου 2018
 ἴ'Ο Κορίνθου Διονύσιος

Ἀναρτήθηκε στὴν ἰστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 15.2.2019

Ἱερά Μητρόπολις Νέας Κρήνης καί Καλαμαριᾶς

Ἐχοντας ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38, παρ. 2 καί 67 τοῦ Ν. 590/77 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» τῶν ἄρθρων 4-7 καί 20 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 305/2018 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περί Ἱερῶν Ναῶν καί Ἐφημεριῶν», ἵνα προβῶμεν εἰς τὴν ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων πρὸς πλήρωσιν:

1. τῆς κενῆς θέσεως τακτικοῦ Ἐφημερίου ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ Ὁσίας Παρασκευῆς Νέων Ἐπιβατῶν καί
2. τῆς κενῆς θέσεως τακτικοῦ Διακόνου ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ Ἀγίου Παντελεήμονος,

καλοῦμεν τοὺς ἐνδιαφερομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως, ἐντός μηνός ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης, ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικά πρὸς κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Καλαμαριᾷ τῇ 28ῃ Νοεμβρίου 2018
 ἴ'Ο Νέας Κρήνης καί Καλαμαριᾶς Ἰουστίνος

Ἀναρτήθηκε στὴν ἰστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 15.2.2019

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΠΕΔΟΘΗ ΤΗΝ
 ΕΙΣ ΤΟΝ
 ΕΝ
 ΔΙΑ
 Ο ΕΠΙΔΟΥΣ

ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΟΝ ΣΥΝΟΔΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΑΠΟΦΑΣΙΣ 33/2018

Τό Πρωτοβάθμιον Συνοδικόν διὰ Πρεσβυτέρους, Διακόνους καί Μοναχοῦς Δικαστήριον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τῆς 162ας Συνοδικῆς Περιόδου, συγκείμενον ἐκ τοῦ Προέδρου Αὐτοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μεσογαίας καί Λαυρεωτικῆς κ. Νικολάου καί ἐκ τῶν τακτικῶν Μελῶν Αὐτοῦ Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν: α) Αἰτωλίας καί Ἀκαρνανίας κ. Κοσμᾶ, β) Κίτρους καί Κατερίνης κ. Γεωργίου, γ) Ἐλασσῶνος κ. Χαρίτωνος καί δ) Γρεβενῶν κ. Δαβίδ.

Συνελθόν εἰς Συνεδρίαν τῇ 11ῃ Δεκεμβρίου 2018, ἡμέρᾳ τῆς ἐβδομάδος Τρίτη καί ὥρᾳ 5:00 ἀπογευματινῇ, ἐν τῷ Συνοδικῷ Μεγάλῳ κειμένῳ ἐν Ἀθήναις ἐπὶ τῶν ὁδῶν Ἰωάννου Γενναδίου 14 καί Ἰασίου 1 καί τῇ συνήθει τῶν Συνεδριῶν Αἰθούσῃ, ἐπὶ παρουσίᾳ καί τοῦ Γραμματέως Αὐτοῦ Ἀρχιμανδρίτου Σεβαστιανοῦ Σωμαράκη, ἵνα κρίνῃ καί δικάσῃ τόν Πρεσβύτερον Πέτρον Βασιλείου τοῦ Δημητρίου, Κληρικόν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Τριφυλίας καί Ὀλυμπίας, κατηγορούμενον ἐπί: καί συγκεκριμένως ὅτι Κληρικός τυγχάνων τῆς Ὀρθοδόξου κατ' Ἀνατολᾶς Καθολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καί δὴ Πρεσβύτερος Αὐτῆς ἐφημερεύων ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ Ἀγίας Τριάδος Βασιλικοῦ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Τριφυλίας καί Ὀλυμπίας, τῆς ὑποθέσεως αὐτοῦ παραπεμφθείσης ἐνώπιον Αὐτοῦ, λόγῳ ἀρμοδιότητος, δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμ. 1/2018 ἀποφάσεως τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Τριφυλίας καί Ὀλυμπίας.

Δικάζον ἐρήμην τοῦ κατηγορουμένου νομίμως κληθέντος δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 2973/1915/11-9-2018 Κλητηρίου Θεσπίσματος καί δημοσιευθέντος συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 55 τοῦ Ν. 5383/1932 «Περί Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καί τῆς πρό Αὐτῶν Διαδικασίας» ὡς ἀγνώστου διαμονῆς δις εἰς

το περιοδικόν “ΕΚΚΛΗΣΙΑ” μηνών Ὀκτωβρίου τοῦ 2018 καί Νοεμβρίου τοῦ 2018 ὡς καί εἰς τήν ἐφημερίδα τῶν Ἀθηνῶν “ΕΣΤΙΑ” φύλλα 2ας καί 3ης Ὀκτωβρίου 2018, καί μή προσελθόντος καί μή παραστάντος κατά τήν σημερινήν δικάσιμον.

Διεξεληθόν καί ἐπισταμένως μελετήσαν ἅπαντα τά ἐν τῇ δικογραφίᾳ ἔγγραφα καί στοιχεῖα.

Λαβόν ὑπ’ ὄψιν καί τήν εἰσήγησιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Δικαστικοῦ Συνέδρου Μητροπολίτου Αἰτωλίας καί Ἀκαρνανίας κ. Κοσμᾶ.

Σκεφθέν κατά τούς Θείους καί Ἱερούς Κανόνας καί τούς Νόμους τοῦ Κράτους.

Ἐπειδή

Ἐπειδή

Ἐπειδή,

Ἐπειδή

Ἐπειδή ἐκ τῆς ἐπισταμένης μελέτης καί ἀξιολογήσεως τοῦ συνόλου τῶν στοιχείων τῆς δικογραφίας, τῶν μαρτυρικῶν καταθέσεων τῆς περί τήν ἀπόδειξιν διαδικασίας περιλαμβανούσης καί τά στοιχεῖα τῆς προδικασίας, ὡς καί ἐκ τῶν ἀναγνωσθέντων ἐγγράφων ἀπεδείχθησαν ὡς πραγματικά περιστατικά κατά τήν κρίσιν τοῦ Δικαστηρίου καί κατ’ ἐλευθέραν ἐκτίμησιν, συνωδᾶ τῷ ἄρθρῳ 57 τοῦ Νόμου 5383/1932 «Περί Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καί τῆς πρό Αὐτῶν διαδικασίας», ὅτι ὁ κατηγορούμενος Κληρικός τυγχάνων τῆς Ὁρθοδόξου κατ’ Ἀνατολᾶς Καθολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καί δῆ Πρεσβύτερος Αὐτῆς ἐφημερεύων ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ Ἁγίας Τριάδος Βασιλικῆς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Τριφυλίας καί Ὀλυμπίας,

Ἐπειδή τά ἀνωτέρω ἀδικήματα τοῦ κατηγορητηρίου σαφῶς προβλέπονται καί ρητῶς τιμωροῦνται ὑπό τῶν Θείων καί Ἱερῶν Κανόνων.....

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ

1) Ἀθώνει ὁμοφώνως τόν Πρεσβύτερον Πέτρον Βασιλείου τοῦ Δημητρίου, Κληρικόν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Τριφυλίας καί Ὀλυμπίας τῆς κατηγορίας ἐπί

2) Κηρύσσει ὁμοφώνως ἔνοχον τόν Πρεσβύτερον Πέτρον Βασιλείου τοῦ Δημητρίου, Κληρικόν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Τριφυλίας καί Ὀλυμπίας ἐπί καί συγκεκριμένως ὅτι Κληρικός τυγχάνων τῆς Ὁρθοδόξου κατ’ Ἀνατολᾶς Καθολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καί δῆ Πρεσβύτερος Αὐτῆς ἐφημερεύων

ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ Ἁγίας Τριάδος Βασιλικῆς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Τριφυλίας καί Ὀλυμπίας, ἐπί ἀδικήμασι σαφῶς προβλεπομένοις καί ρητῶς τιμωρουμένοις ὑπό τῶν Θείων καί Ἱερῶν Κανόνων

3) Ἐπιβάλλει αὐτῷ παμψηφεί τήν ποινήν τῆς καθαιρέσεως ἐκ τοῦ ὑψηλοῦ τῆς ἱερωσύνης ὑπουργήματος, ἀπογυμνοῦν αὐτόν τέλεον παντός ἱερατικοῦ βαθμοῦ καί τίτλου, κατάγον αὐτόν καί ἐπαναφέρον εἰς τήν τάξιν τῶν λαϊκῶν, καταδικάζον ἅμα εἰς βάρος αὐτοῦ καί ὑπέρ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου τήν ἐκ τριάκοντα ΕΥΡΩ (30 Ε) δικαστικὴν δαπάνην.

4) Συνωδᾶ ταῖς διατάξεις τῶν ἄρθρων 125, 126, 127, 128, 130, 133, 134, 136 καί 151 τοῦ Νόμου 5383/1932 «Περί Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καί τῆς πρό Αὐτῶν διαδικασίας», ἡ παρούσα ἀπόφασις ὑπόκειται εἰς τά ἔνδικα μέσα τῆς ἀνακοπῆς ἐρημοδικίας, ἧτις ἀσκεῖται ἐνώπιον τοῦ Πρωτοβαθμίου Συνοδικοῦ διὰ Πρεσβυτέρους, Διακόνους καί Μοναχοῦς Δικαστηρίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, καί τῆς ἐφέσεως ἧτις ἀσκεῖται ἐνώπιον τοῦ Δευτεροβαθμίου Συνοδικοῦ διὰ Πρεσβυτέρους, Διακόνους καί Μοναχοῦς Δικαστηρίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, καί ἀσκούνται διαδοχικῶς καί οὐχί ταύτοχρόνως.

Δυνάμει τῶν ἄρθρων 127, 128 καί 134 τοῦ ν. 5383/1932:

«Ἡ ἀνακοπή ἐπιτρέπεται ἐντός δέκα ἡμερῶν ἀπό τῆς εἰς τόν καταδικασθέντα ἐπιδόσεως τῆς ἀνακοπτομένης ἀποφάσεως.

Ἄν ὁ καταδικασθεὶς κατοικῆ ἢ διατρίβῃ εἰς ἄλλον τόπον παρά τόν τῆς ἔδρας τοῦ Δικαστηρίου, ἡ πρὸς ἀνακοπὴν προθεσμία ἐπεκτείνεται κατὰ ὅκτῳ μὲν ἡμέρας ἂν οὗτος κατοικῆ ἐκτός τῆς ἔδρας τοῦ Δικαστηρίου, ἐν τῇ αὐτῇ ὅμως περιφερείᾳ τῆς Μητροπόλεως, κατὰ δέκα πέντε δὲ ἡμέρας ἂν κατοικῆ ἐν ἐτέρᾳ Μητροπόλει. Ἄν ὁ καταδικασθεὶς κατοικῆ ἢ διατρίβῃ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ἡ πρὸς ἀνακοπὴν προθεσμία ἐπεκτείνεται ἐπὶ ἡμέρας ἐξήκοντα».

«Ἡ ἡμέρα τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀποφάσεως δὲν συνυπολογίζεται εἰς τήν προθεσμίαν.

Ἡ πρὸς ἀνακοπὴν προθεσμία λήγει τήν θν ὥραν μ.μ. τῆς τελευταίας ἡμέρας, ἢ ἐάν ἡ τελευταία ἡμέρα εἶναι Κυριακὴ ἢ ἄλλη ὑπὸ τοῦ Κράτους διὰ τὰ Δημόσια Γραφεῖα ἀνεγνωρισμένη ἑορτῆ, τήν θν ὥραν μ.μ. τῆς ἐπιούσης.

Ἐκπρόθεσμος ἀνακοπὴ εἶναι δεκτὴ μόνον ἐάν

ή προθεσμία παρήλθεν ἐξ ἀνωτέρας βίας ειδικῶς ἠτιολογημένης ἐν τῇ ἀποφάσει», καί

«Ἡ πρὸς ἔφεσιν προθεσμία εἶναι δεκαήμερος, ἀρχομένη ἐπὶ μὲν τῆς κατ' ἐρήμην ἀποφάσεως ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως εἰς τὸν καταδικασθέντα, ἐπὶ δὲ τῆς κατ' ἀντιμωλίαν ἀπὸ τῆς δημοσίευσως τῆς ἀποφάσεως.

Ὡς πρὸς τὸν ὑπολογισμόν τῆς προθεσμίας καί τὴν ἐπέκτασιν αὐτῆς ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 127-128».

Δυνάμει δὲ τῆς παρ. α' τοῦ ἄρθρου 55 τοῦ ὡς ἄνω νόμου:

«Ἐπὶ κατηγορουμένων ἀγνώστου διαμονῆς ἢ ἐπίδοσις λογίζεται γενομένη, ἐάν τὸ περιεχόμενον τοῦ ἐπιδοτηρίου ἐγγράφου γνωστοποιηθῇ δις διὰ τοῦ περιοδικοῦ τῆς «ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ» καί μιᾶς ἐφημερίδος καί ἀπὸ τῆς τελευταίας δημοσιεύσεως παρέλθωσι δύο ἐβδομάδες».

Παρελθούσης ἀπράκτου τῆς προθεσμίας ἀσκήσεως κατὰ τῆς παρούσης ἀποφάσεως τῶν ἀνωτέρω ἐνδίκων μέσων, αὕτη καθίσταται τελεσίδικος, ἀμετάκλητος καί ἐκτελεστή. Ἡ προθεσμία αὕτη ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐπιβληθείσης ποινῆς.

Εἰς περίπτωσιν παραλείψεως τῆς ὑπὸ τοῦ καταδικασθέντος ἀσκήσεως ἐφέσεως κωλύεται ἡ παραδεκτὴ ἄσκησις ἐνδίκου βοθηήματος κατὰ τῆς παρούσης ἀποφάσεως.

Ἐκρίθη, ἀπεφασίσθη καί ἐδημοσιεύθη αὐθημερόν.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Πρωτοβαθμίου
Συνοδικοῦ Δικαστηρίου.

† Ὁ Μεσογαίας καί Λαυρεωτικῆς Νικόλαος

ΤΑ ΜΕΛΗ

† Ὁ Αἰτωλίας καί Ἀκαρνανίας Κοσμᾶς

† Ὁ Κίτρους καί Κατερίνης Γεώργιος

† Ὁ Ἐλασσῶνος Χαρίτων

† Ὁ Γρεβενῶν Δαβίδ

Ὁ Γραμματεὺς

Ἀρχιμ. Σεβαστιανὸς Σωμαράκης

Ἀναγνώθηκε στὴν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 25.2.2019

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΠΕΔΟΘΗ ΤΗΝ

ΕΙΣ ΤΟΝ

ΕΝ

ΔΙΑ

Ο ΕΠΙΔΟΥΣ

ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΟΝ ΣΥΝΟΔΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΑΠΟΦΑΣΙΣ 34/2018

Τὸ Πρωτοβάθμιον Συνοδικόν διὰ Πρεσβυτέρους, Διακόνους καί Μοναχοὺς Δικαστήριον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τῆς 162ας Συνοδικῆς Περιόδου, συγκείμενον ἐκ τοῦ Προέδρου Αὐτοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μεσογαίας καί Λαυρεωτικῆς κ. Νικολάου καί ἐκ τῶν τακτικῶν Μελῶν Αὐτοῦ Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν: α) Αἰτωλίας καί Ἀκαρνανίας κ. Κοσμᾶ, β) Κίτρους καί Κατερίνης κ. Γεωργίου, γ) Ἐλασσῶνος κ. Χαρίτωνος καί δ) Γρεβενῶν κ. Δαβίδ.

Συνελθόν εἰς Συνεδριαν τῇ 11ῃ Δεκεμβρίου 2018, ἡμέρᾳ τῆς ἐβδομάδος Τρίτη καί ὥρᾳ 5:00 ἀπογευματινῇ, ἐν τῷ Συνοδικῷ Μεγάλῳ κειμένῳ ἐν Ἀθήναις ἐπὶ τῶν ὁδῶν Ἰωάννου Γενναδίου 14 καί Ἰαίου 1 καί τῇ συνῆθει τῶν Συνεδριῶν Αἰθούσῃ, ἐπὶ παρουσίᾳ καί τοῦ Γραμματέως Αὐτοῦ Ἀρχιμανδρίτου Σεβαστιανοῦ Σωμαράκη, ἵνα κρίνῃ καί δικάσῃ τὸν Ἀρχιμανδρίτην Βαρθολομαῖον Τσιούμαν, κατὰ κόσμον Χρήστον τοῦ Κωνσταντίνου, Κληρικόν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κηφισίας, Ἀμαρουσίου καί Ὠρωποῦ, κατηγορούμενον ἐπὶ: καί συγκεκριμένως ὅτι Κληρικός τυγχάνων τῆς Ὁρθοδόξου κατ' Ἀνατολὰς Καθολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καί δὴ Ἀρχιμανδρίτης Αὐτῆς ἐφημερεύων ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ Ἁγίας Βαρβάρας Λυκοβρύσεως τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κηφισίας, Ἀμαρουσίου καί Ὠρωποῦ,, τῆς ὑποθέσεως αὐτοῦ παραπεμφθείσης ἐνώπιον Αὐτοῦ, λόγῳ ἀρμοδιότητος, δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμ. 2/2018 ἀποφάσεως τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κηφισίας, Ἀμαρουσίου καί Ὠρωποῦ.

Δικάζον ἐρήμην τοῦ κατηγορουμένου νομίμως κληθέντος δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 3333/1916/11-9-2018 Κλητηρίου Θεσπίσματος καί δημοσιευθέντος

συμφώνως προς τās διατάξεις του άρθρ. 55 του Ν. 5383/1932 «Περί Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καί τῆς πρό Αὐτῶν Διαδικασίας» ὡς ἀγνώστου διαμονῆς δίς εἰς τό περιοδικόν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» μηνῶν Ὀκτωβρίου τοῦ 2018 καί Νοεμβρίου τοῦ 2018 ὡς καί εἰς τήν ἐφημερίδα τῶν Ἀθηνῶν «ΕΣΤΙΑ» φύλλα 2ας καί 3ης Ὀκτωβρίου 2018, καί μή προσελθόντος καί μή παραστάντος κατά τήν σημερινήν δικάσιμον.

Διεξεληθόν καί ἐπισταμένως μελετήσαν ἅπαντα τά ἐν τῇ δικογραφίᾳ ἔγγραφα καί στοιχεῖα.

Λαβόν ὑπ' ὄψιν καί τήν εἰσήγησιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Δικαστικοῦ Συνέδρου Μητροπολίτου Γρεβενῶν κ. Δαβίδ.

Σκεφθέν κατά τούς Θεῖους καί Ἱερούς Κανόνας καί τούς Νόμους τοῦ Κράτους.

Ἐπειδή

Ἐπειδή

Ἐπειδή

Ἐπειδή

Ἐπειδή ἐκ τῆς ἐπισταμένης μελέτης καί ἀξιολογήσεως τοῦ συνόλου τῶν στοιχείων τῆς δικογραφίας, τῶν μαρτυρικῶν καταθέσεων τῆς περί τήν ἀπόδειξιν διαδικασίας περιλαμβανούσης καί τά στοιχεῖα τῆς προδικασίας, ὡς καί ἐκ τῶν ἀναγνωσθέντων ἐγγράφων ἀπεδείχθησαν ὡς πραγματικά περιστατικά κατά τήν κρίσιν τοῦ Δικαστηρίου καί κατ' ἐλευθέραν ἐκτίμησιν, συνωδᾶ τῷ ἄρθρῳ 57 τοῦ Νόμου 5383/1932 «Περί Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καί τῆς πρό Αὐτῶν διαδικασίας», ὅτι ὁ κατηγορούμενος Κληρικός τυγχάνων τῆς Ὁρθοδόξου κατ' Ἀνατολάς Καθολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καί δῆ Ἀρχιμανδρίτης Αὐτῆς, ἐφημερεύων ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ Ἁγίας Βαρβάρας Λυκοβρύσεως τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κηφισίας, Ἀμαρουσίου καί Ὁρωποῦ,

.....

Ἐπειδή τά ἀνωτέρω ἀδικήματα τοῦ κατηγορητηρίου σαφῶς προβλέπονται καί ρητῶς τιμωροῦνται ὑπό τῶν Θεῖων καί Ἱερῶν Κανόνων.....

.....

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ

1) Κηρύσσει ὁμοφώνως ἔνοχον τόν Ἀρχιμανδρίτην Βαρθολομαῖον Τσιούμαν, κατά κόσμον Χρήστον τοῦ Κωνσταντίνου, Κληρικόν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κηφισίας, Ἀμαρουσίου καί Ὁρωποῦ, ἐπί:

....., καί συγκεκριμένως ὅτι Κληρικός

τυγχάνων τῆς Ὁρθοδόξου κατ' Ἀνατολάς Καθολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καί δῆ Ἀρχιμανδρίτης Αὐτῆς ἐφημερεύων ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ Ἁγίας Βαρβάρας Λυκοβρύσεως τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κηφισίας, Ἀμαρουσίου καί Ὁρωποῦ,, ἐπί ἀδικήμασι σαφῶς προβλεπομένοις καί ρητῶς τιμωροῦμένοις ὑπό τῶν Θεῖων καί Ἱερῶν Κανόνων

.....

2) Ἐπιβάλλει αὐτῷ παμψηφεί τήν ποινήν τῆς καθαιρέσεως ἐκ τοῦ ὑψηλοῦ τῆς ἱερωσύνης ὑπουργήματος, ἀπογυμνοῦν αὐτόν τέλεον παντός ἱερατικοῦ βαθμοῦ καί τίτλου, ἐπαναφέρον αὐτόν εἰς τήν τάξιν τῶν λαϊκῶν, προσφωνούμενον τοῦ λοιποῦ διά τοῦ λαϊκοῦ αὐτοῦ ὀνόματος, καταδικάζον ἅμα εἰς βάρος αὐτοῦ καί ὑπέρ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου τήν ἐκ τριάκοντα ΕΥΡΩ (30 Ε) δικαστικὴν δαπάνην.

3) Συνωδᾶ ταῖς διατάξεις τῶν ἄρθρων 125, 126, 127, 128, 130, 133, 134, 136 καί 151 τοῦ Νόμου 5383/1932 «Περί Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καί τῆς πρό Αὐτῶν διαδικασίας», ἡ παρούσα ἀπόφασις ὑπόκειται εἰς τά ἔνδικα μέσα τῆς ἀνακοπῆς ἐρημοδικίας, ἣτις ἀσκεῖται ἐνώπιον τοῦ Πρωτοβαθμίου Συνοδικοῦ διά Πρεσβυτέρους, Διακόνους καί Μοναχοῦς Δικαστηρίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, καί τῆς ἐφέσεως ἣτις ἀσκεῖται ἐνώπιον τοῦ Δευτεροβαθμίου Συνοδικοῦ διά Πρεσβυτέρους, Διακόνους καί Μοναχοῦς Δικαστηρίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, καί ἀσκoῦνται διαδοχικῶς καί οὐχί ταῦτοχρόνως.

Δυνάμει τῶν ἄρθρων 127, 128 καί 134 τοῦ ν. 5383/1932:

«Ἡ ἀνακοπή ἐπιτρέπεται ἐντός δέκα ἡμερῶν ἀπό τῆς εἰς τόν καταδικασθέντα ἐπιδόσεως τῆς ἀνακοπτομένης ἀποφάσεως.

Ἄν ὁ καταδικασθεὶς κατοικῆ ἢ διατρίβῃ εἰς ἄλλον τόπον παρά τόν τῆς ἔδρας τοῦ Δικαστηρίου, ἢ πρὸς ἀνακοπὴν προθεσμία ἐπεκτείνεται κατά ὀκτώ μὲν ἡμέρας ἂν οὗτος κατοικῆ ἐκτός τῆς ἔδρας τοῦ Δικαστηρίου, ἐν τῇ αὐτῇ ὁμως περιφερείᾳ τῆς Μητροπόλεως, κατά δέκα πέντε δὲ ἡμέρας ἂν κατοικῆ ἐν ἐτέρᾳ Μητροπόλει. Ἄν ὁ καταδικασθεὶς κατοικῆ ἢ διατρίβῃ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ἢ πρὸς ἀνακοπὴν προθεσμία ἐπεκτείνεται ἐπὶ ἡμέρας ἐξήκοντα».

«Ἡ ἡμέρα τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀποφάσεως δὲν συνυπολογίζεται εἰς τήν προθεσίαν.

Ἡ πρὸς ἀνακοπὴν προθεσμία λήγει τήν θην ὥραν μ.μ. τῆς τελευταίας ἡμέρας, ἢ ἐάν ἡ τελευταία ἡμέρα

είναι Κυριακή ή άλλη υπό του Κράτους δια τὰ Δημόσια Γραφεία ανεγνωρισμένη έορτή, τήν θην ώραν μ.μ. τής έπιούσης.

Έκπρόθεσμος άνακοπή είναι δεκτή μόνον εάν ή προθεσμία παρήλθεν έξ άνωτέρας βίας ειδικώς ήτιολογημένης έν τή άποφάσει», καί

«Η πρόσ έφεσιν προθεσμία είναι δεκαήμερος, άρχομένη επί μέν τής κατ' έρήμην άποφάσεως άπό τής κοινοποιήσεως είς τόν καταδικασθέντα, επί δέ τής κατ' άντιμωλίαν άπό τής δημοσίευσσεως τής άποφάσεως.

Ός πρόσ τόν ύπολογισμόν τής προθεσμίας καί τήν επέκτασιν αύτής έφαρμόζονται αί διατάξεις τών άρθρων 127-128».

Δυνάμει δέ τής παρ. α' του άρθρου 55 του ως άνω νόμου:

«Επί κατηγορουμένων άγνώστου διαμονής ή έπίδοσις λογίζεται γενομένη, εάν τό περιεχόμενον του έπιδιοτηρίου έγγράφου γνωστοποιηθῆ δίς δια του περιοδικού τής «ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ» καί μιάς έφημερίδος καί άπό τής τελευταίας δημοσιεύσεως παρέλθωσι δύο έβδομάδες».

Παρελθούσης άπράκτου τής προθεσμίας άσκήσεως κατά τής παρούσης άποφάσεως τών άνωτέρω ένδικων μέσων, αύτη καθίσταται τελεσίδικος, άμετάκλητος καί έκτελεστή. Η προθεσμία αύτη άναστέλλει τήν έκτέλεσιν τής έπιβληθείσης ποινής.

Είς περιπτώσιν παραλείψεως τής υπό του καταδικασθέντος άσκήσεως έφέσεως κωλύεται ή παραδεκτή άσκησις ένδίκου βοθηήματος κατά τής παρούσης άποφάσεως.

Έκρίθη, άπεφασίσθη καί έδημοσιεύθη αύθημερόν.

Ό Πρόεδρος του Πρωτοβαθμίου
Συνοδικού Δικαστηρίου.

† Ό Μεσογαίας καί Λαυρεωτικής Νικόλαος

ΤΑ ΜΕΛΗ

† Ό Αίτωλίας καί Άκαρνανίας Κοσμάς

† Ό Κίτρους καί Κατερίνης Γεώργιος

† Ό Έλασσώνος Χαρίτων

† Ό Γρεβενών Δαβίδ

Ό Γραμματεύς

Άρχιμ. Σεβαστιανός Σωμαράκης

Άναρτήθηκε στήν ιστοσελίδα τής Έκκλησίας
τής Ελλάδος τίν 25.2.2019

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΠΕΔΟΘΗ ΤΗΝ

ΕΙΣ ΤΟΝ

ΕΝ

ΔΙΑ

Ο ΕΠΙΔΟΥΣ

ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΟΝ
ΣΥΝΟΔΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ
ΑΠΟΦΑΣΙΣ 35/2018

Τό Πρωτοβάθμιον Συνοδικόν δια Πρεσβυτέρους, Διακόνους καί Μοναχούς Δικαστήριον τής Έκκλησίας τής Ελλάδος τής 162ας Συνοδικής Περιόδου, συγκείμενον έκ του Προέδρου Αύτου Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μεσογαίας καί Λαυρεωτικής κ. Νικολάου καί έκ τών τακτικών Μελών Αύτου Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτών: α) Αίτωλίας καί Άκαρνανίας κ. Κοσμά, β) Κίτρους καί Κατερίνης κ. Γεωργίου, γ) Έλασσώνος κ. Χαρίτωνος καί δ) Γρεβενών κ. Δαβίδ.

Συνελθόν είς Συνεδριάν τῆ 11ῆ Δεκεμβρίου 2018, ήμέρα τής έβδομάδος Τρίτη καί ώρα 5:00 άπογευματινή, έν τῷ Συνοδικῷ Μεγάρῳ κειμένων έν Αθήναις επί τών οδών Ίωάννου Γενναδίου 14 καί Ίασίου 1 καί τῆ συνήθει τών Συνεδριῶν Αίθούση, επί παρουσία καί του Γραμματέως Αύτου Αρχιμανδρίτου Σεβαστιανου Σωμαράκη, ίνα κρίνη καί δικάση τόν Πρεσβύτερον Γρηγόριον-Έρωτόκριτον Ίωσηφίδην του Γεωργίου, Κληρικόν τής Ίερᾶς Μητροπόλεως Πολυανῆς καί Κιλκισίου, κατηγορούμενον επί:, καί συγκεκριμένως ότι Κληρικός τυγχάνων τής Όρθοδόξου κατ' Ανατολάς Καθολικής του Χριστου Έκκλησίας καί δῆ Πρεσβύτερος Αύτης, έφημερεύων έν τῷ Ίερῷ Ναῷ Αγίου Αθανασίου Ίσώματος τής Ίερᾶς Μητροπόλεως Πολυανῆς καί Κιλκισίου,,, επί άδικήμασι σαφῶς προβλεπομένοις καί ρητῶς τιμωρουμένοις υπό τών Θείων καί Ίερῶν Κανόνων, τής ύποθέσεως αύτου παραπεμφθείσης ένώπιον Αύτου, λόγω άρμοδιότητος, δυνάμει τής ύπ' αριθμ. 1/2017 άποφάσεως του Έπισκοπικού Δικαστηρίου τής Ίερᾶς Μητροπόλεως Πολυανῆς καί Κιλκισίου.

Δικάζον έρήμην του κατηγορουμένου νομίμως κληθέντος δυνάμει του ύπ' αριθμ. 5377/1913/11-9-2018 Κλητηρίου Θεσπίσματος καί δημοσιευθέντος

συμφώνως προς τās διατάξεις του άρθρ. 55 του Ν. 5383/1932 «Περί Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καί τῆς πρό Αὐτῶν Διαδικασίας» ὡς ἀγνώστου διαμονῆς δῖς εἰς το περιοδικόν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» μηνῶν Ὀκτωβρίου τοῦ 2018 καί Νοεμβρίου τοῦ 2018 ὡς καί εἰς τήν ἐφημερίδα τῶν Ἀθηνῶν «ΕΣΤΙΑ» φύλλα 2ας καί 3ης Ὀκτωβρίου 2018, καί μή προσελθόντος καί μή παραστάντος κατά τήν σημερινήν δικάσιμον.

Διεξεληθόν καί ἐπισταμένως μελετήσαν ἅπαντα τὰ ἐν τῇ δικογραφίᾳ ἔγγραφα καί στοιχεῖα.

Λαβόν ὑπ' ὄψιν καί τήν εἰσῆγησιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Δικαστικοῦ Συνέδρου Μητροπολίτου Κίτρους καί Κατερίνης κ. Γεωργίου.

Σκεφθέν κατά τούς Θείους καί Ἱερούς Κανόνας καί τούς Νόμους τοῦ Κράτους.

Ἐπειδή,

Ἐπειδή,

Ἐπειδή,

Ἐπειδή,

Ἐπειδή,

Ἐπειδή,

Ἐπειδή,

Ἐπειδή,

Ἐπειδή,

Ἐπειδή ἐκ τῆς ἐπισταμένης μελέτης καί ἀξιολογήσεως τοῦ συνόλου τῶν στοιχείων τῆς δικογραφίας, τῶν μαρτυρικῶν καταθέσεων τῆς περί τήν ἀπόδειξιν διαδικασίας περιλαμβανοῦσης καί τὰ στοιχεῖα τῆς προδικασίας, ὡς καί ἐκ τῶν ἀναγνωσθέντων ἐγγράφων ἀπεδείχθησαν ὡς πραγματικά περιστατικά κατά τήν κρίσιν τοῦ Δικαστηρίου καί κατ' ἐλευθέραν ἐκτίμησιν, συνφδὰ τῷ άρθρῳ 57 τοῦ Νόμου 5383/1932 «Περί Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καί τῆς πρό Αὐτῶν διαδικασίας», ὅτι κατηγορούμενος Κληρικός τυγχάνων τῆς Ὁρθοδόξου κατ' Ἀνατολᾶς Καθολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καί δῆ Πρεσβύτερος Αὐτῆς ἐφημερεύων ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ Ἁγίου Ἀθανασίου Ἰσώματος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πολυανῆς καί Κιλκισίου,

Ἐπειδή τὰ ἀνωτέρω ἀδικήματα τοῦ κατηγορητηρίου σαφῶς προβλέπονται καί ρητῶς τιμωροῦνται ὑπό τῶν Θείων καί Ἱερῶν Κανόνων.....

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ

1) Κηρύσσει ὁμοφώνως ἔνοχον τόν Πρεσβύτερον Γρηγόριον-Ἐρωτόκριτον Ἰωσηφίδην τοῦ Γεωργίου,

Κληρικόν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πολυανῆς καί Κιλκισίου, ἐπί:, καί συγκεκριμένως ὅτι Κληρικός τυγχάνων τῆς Ὁρθοδόξου κατ' Ἀνατολᾶς Καθολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καί δῆ Πρεσβύτερος Αὐτῆς ἐφημερεύων ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ Ἁγίου Ἀθανασίου Ἰσώματος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πολυανῆς καί Κιλκισίου, ἐπί ἀδικήμασι σαφῶς προβλεπομένοις καί ρητῶς τιμωρουμένοις ὑπό τῶν Θείων καί Ἱερῶν Κανόνων

2) Ἐπιβάλλει αὐτῷ παμψηφεί τήν ποινήν τῆς καθαιρέσεως ἐκ τοῦ ὑψηλοῦ τῆς ἱερωσύνης ὑπουργήματος, ἀπογυμνοῦν αὐτόν τέλεον παντός ἱερατικοῦ βαθμοῦ καί τίτλου, καί ἐπαναφέρον εἰς τήν τάξιν τῶν λαϊκῶν, καταδικάζον ἅμα εἰς βᾶρος αὐτοῦ καί ὑπέρ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου τήν ἐκ τριάκοντα ΕΥΡΩ (30 Ε) δικαστικὴν δαπάνην.

3) Συνφδὰ ταῖς διατάξεις τῶν άρθρων 125, 126, 127, 128, 130, 133, 134, 136 καί 151 τοῦ Νόμου 5383/1932 «Περί Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καί τῆς πρό Αὐτῶν διαδικασίας», ἡ παρούσα ἀπόφασις ὑπόκειται εἰς τὰ ἔνδικα μέσα τῆς ἀνακοπῆς ἐρημοδικίας, ἣτις ἀσκεῖται ἐνώπιον τοῦ Πρωτοβαθμίου Συνοδικοῦ διὰ Πρεσβυτέρους, Διακόνους καί Μοναχοῦς Δικαστηρίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, καί τῆς ἐφέσεως ἣτις ἀσκεῖται ἐνώπιον τοῦ Δευτεροβαθμίου Συνοδικοῦ διὰ Πρεσβυτέρους, Διακόνους καί Μοναχοῦς Δικαστηρίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, καί ἀσκοῦνται διαδοχικῶς καί οὐχί ταυτόχρονως.

Δυνάμει τῶν άρθρων 127, 128 καί 134 τοῦ ν. 5383/1932:

«Ἡ ἀνακοπή ἐπιτρέπεται ἐντός δέκα ἡμερῶν ἀπό τῆς εἰς τόν καταδικασθέντα ἐπιδόσεως τῆς ἀνακοπτομένης ἀποφάσεως.

Ἄν ὁ καταδικασθεὶς κατοικῇ ἢ διατρίβῃ εἰς ἄλλον τόπον παρά τόν τῆς ἔδρας τοῦ Δικαστηρίου, ἢ πρὸς ἀνακοπὴν προθεσμία ἐπεκτείνεται κατά ὀκτώ μὲν ἡμέρας ἂν οὗτος κατοικῇ ἐκτός τῆς ἔδρας τοῦ Δικαστηρίου, ἐν τῇ αὐτῇ ὁμως περιφερείᾳ τῆς Μητροπόλεως, κατά δέκα πέντε δὲ ἡμέρας ἂν κατοικῇ ἐν ἐτέρᾳ Μητροπόλει. Ἄν ὁ καταδικασθεὶς κατοικῇ ἢ διατρίβῃ ἐν τῇ ἄλλοδαπῇ, ἢ πρὸς ἀνακοπὴν προθεσμία ἐπεκτείνεται ἐπὶ ἡμέρας ἐξήκοντα».

«Ἡ ἡμέρα τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀποφάσεως δὲν συνυπολογίζεται εἰς τήν προθεσμίαν.

Ἡ πρὸς ἀνακοπὴν προθεσμία λήγει τήν 6ην ὥραν

μ.μ. τής τελευταίας ημέρας, ἢ ἐάν ἡ τελευταία ἡμέρα εἶναι Κυριακή ἢ ἄλλη ὑπὸ τοῦ Κράτους διὰ τὰ Δημόσια Γραφεῖα ἀνεγνωρισμένη ἑορτή, τὴν 6ην ὥραν μ.μ. τής ἐπιούσης.

Ἐκπρόθεσμος ἀνακοπή εἶναι δεκτὴ μόνον ἐάν ἡ προθεσμία παρήλθεν ἐξ ἀνωτέρας βίας εἰδικῶς ἠτιολογημένης ἐν τῇ ἀποφάσει», καὶ

«Ἡ πρὸς ἔφεσιν προθεσμία εἶναι δεκαήμερος, ἀρχομένη ἐπὶ μὲν τής κατ' ἐρήμην ἀποφάσεως ἀπὸ τής κοινοποιήσεως εἰς τὸν καταδικασθέντα, ἐπὶ δὲ τής κατ' ἀντιμωλίαν ἀπὸ τής δημοσίευσως τής ἀποφάσεως.

Ὡς πρὸς τὸν ὑπολογισμὸν τής προθεσμίας καὶ τὴν ἐπέκτασιν αὐτῆς ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 127-128».

Δυνάμει δὲ τής παρ. α' τοῦ ἄρθρου 55 τοῦ ὡς ἄνω νόμου:

«Ἐπὶ κατηγορουμένων ἀγνώστου διαμονῆς ἢ ἐπίδοσις λογίζεται γενομένη, ἐάν τὸ περιεχόμενον τοῦ ἐπιδοτηρίου ἐγγράφου γνωστοποιηθῇ δις διὰ τοῦ περιοδικοῦ τής «ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ» καὶ μᾶς ἐφημερίδος καὶ ἀπὸ τής τελευταίας δημοσιεύσεως παρέλθωσι δύο ἐβδομάδες».

Παρελθούσης ἀπράκτου τής προθεσμίας ἀσκήσεως κατὰ τής παρούσης ἀποφάσεως τῶν ἀνωτέρω ἐνδίκων μέσων, αὕτη καθίσταται τελεσίδικος, ἀμετάκλητος καὶ ἐκτελεστή. Ἡ προθεσμία αὕτη ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τής ἐπιβληθείσης ποινῆς.

Εἰς περίπτωσιν παραλείψεως τής ὑπὸ τοῦ καταδικασθέντος ἀσκήσεως ἐφέσεως κωλύεται ἡ παραδεκτὴ ἄσκησις ἐνδίκου βοηθήματος κατὰ τής παρούσης ἀποφάσεως.

Ἐκρίθη, ἀπεφασίσθη καὶ ἐδημοσιεύθη αὐθημερόν.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Πρωτοβαθμίου
Συνοδικοῦ Δικαστηρίου.

† Ὁ Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς Νικόλαος
ΤΑ ΜΕΛΗ

† Ὁ Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας Κοσμάς

† Ὁ Κίτρους καὶ Κατερίνης Γεώργιος

† Ὁ Ἐλασσῶνος Χαρίτων

† Ὁ Γρεβενῶν Δαβίδ

Ὁ Γραμματεὺς
Ἀρχιμ. Σεβαστιανὸς Σωμαράκης

*Ἀναρτήθηκε στὴν ἰστοσελίδα τής Ἐκκλησίας
τῆς Ἑλλάδος τὴν 25.2.2019*

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΠΕΔΟΘΗ ΤΗΝ

ΕΙΣ ΤΟΝ

ΕΝ

ΔΙΑ

Ο ΕΠΙΔΟΥΣ

ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΟΝ ΣΥΝΟΔΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΑΠΟΦΑΣΙΣ 36/2018

Τὸ Πρωτοβάθμιον Συνοδικὸν διὰ Πρεσβυτέρους, Διακόνους καὶ Μοναχοῦς Δικαστήριον τής Ἐκκλησίας τής Ἑλλάδος τής 162ας Συνοδικῆς Περιόδου, συγκείμενον ἐκ τοῦ Προέδρου Αὐτοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς κ. Νικολάου καὶ ἐκ τῶν τακτικῶν Μελῶν Αὐτοῦ Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν: α) Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας κ. Κοσμά, β) Κίτρους καὶ Κατερίνης κ. Γεωργίου, γ) Ἐλασσῶνος κ. Χαρίτωνος καὶ δ) Γρεβενῶν κ. Δαβίδ.

Συνελθόν εἰς Συνεδρίαν τῇ 11ῃ Δεκεμβρίου 2018, ἡμέρᾳ τής ἐβδομάδος Τρίτη καὶ ὥρᾳ 5:00 ἀπογευματινῇ, ἐν τῷ Συνοδικῷ Μεγάλῳ κειμένῳ ἐν Ἀθήναις ἐπὶ τῶν ὁδῶν Ἰωάννου Γενναδίου 14 καὶ Ἰασίου 1 καὶ τῇ συνήθει τῶν Συνεδριῶν Αἰθούσῃ, ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ τοῦ Γραμματέως Αὐτοῦ Ἀρχιμανδρίτου Σεβαστιανοῦ Σωμαράκη, ἵνα κρίνῃ καὶ δικάσῃ τὸν Μοναχὸν Μωυσῆα Τάσσην, ἀδελφόν τής Ἱερᾶς Μονῆς Προφήτου Ἡλιοῦ Πρεβέζης τής Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης, κατηγορούμενον ἐπὶ: καὶ συγκεκριμένως ὅτι Μοναχὸς τυγχάνων τής Ὁρθοδόξου κατ' Ἀνατολὰς Καθολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καὶ δὴ Ἀδελφός τής Ἱερᾶς Μονῆς Προφήτου Ἡλιοῦ Πρεβέζης τής Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης,, ἐπὶ ἀδικήμασι σαφῶς προβλεπομένοις καὶ ρητῶς τιμωρουμένοις ὑπὸ τῶν Θείων καὶ Ἱερῶν Κανόνων, τής ὑποθέσεως αὐτοῦ παραπεμφθείσης ἐνώπιον Αὐτοῦ, λόγῳ ἀρμοδιότητος, δυνάμει τής ὑπ' ἀριθμ. 6/2018 ἀποφάσεως τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου τής Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεσσηνίας.

Δικάζον ἐρήμην τοῦ κατηγορουμένου νομίμως κληθέντος δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 558/1914/11-9-2018 Κλητηρίου Θεσπίσματος καὶ καὶ δημοσιευθέντος συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 55 τοῦ Ν.

5383/1932 «Περί Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καί τῆς πρό Αὐτῶν Διαδικασίας» ὡς ἀγνώστου διαμονῆς δῖς εἰς τό περιοδικόν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» μηνῶν Ὀκτωβρίου τοῦ 2018 καί Νοεμβρίου τοῦ 2018 ὡς καί εἰς τήν ἐφημερίδα τῶν Ἀθηνῶν «ΕΣΤΙΑ» φύλλα 2ας καί 3ης Ὀκτωβρίου 2018, καί μή προσελθόντος καί μή παραστάντος κατά τήν σημερινήν δικάσιμον.

Διεξεληθόν καί ἐπισταμένως μελετήσαν ἅπαντα τά ἐν τῇ δικογραφίᾳ ἔγγραφα καί στοιχεῖα.

Λαβόν ὑπ' ὄψιν καί τήν εἰσήγησιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Δικαστικοῦ Συνέδρου Μητροπολίτου Ἐλασσῶνος κ. Χαρίτωνος.

Σκεφθέν κατά τούς Θεῖους καί Ἱερούς Κανόνας καί τούς Νόμους τοῦ Κράτους.

Ἐπειδή,

Ἐπειδή,

Ἐπειδή,

Ἐπειδή,

Ἐπειδή,

Ἐπειδή,

Ἐπειδή,

Ἐπειδή,

Ἐπειδή,

Ἐπειδή,

Ἐπειδή,

Ἐπειδή,

Ἐπειδή,

Ἐπειδή ἐκ τῆς ἐπισταμένης μελέτης καί ἀξιολογήσεως τοῦ συνόλου τῶν στοιχείων τῆς δικογραφίας, τῶν μαρτυρικῶν καταθέσεων τῆς περί τήν ἀπόδειξιν διαδικασίας περιλαμβανοῦσης καί τά στοιχεῖα τῆς προδικασίας, ὡς καί ἐκ τῶν ἀναγνωσθέντων ἐγγράφων ἀπεδείχθησαν ὡς πραγματικά περιστατικά κατά τήν κρίσιν τοῦ Δικαστηρίου καί κατ' ἐλευθέραν ἐκτίμησιν, συνωδᾶ τῷ ἄρθρῳ 57 τοῦ Νόμου 5383/1932 «Περί Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καί τῆς πρό Αὐτῶν διαδικασίας», ὅτι ὁ κατηγορούμενος, Μοναχός τυγχάνων τῆς Ὁρθοδόξου κατ' Ἀνατολάς Καθολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καί δὴ Ἀδελφός τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Προφήτου Ἡλιοῦ Πρεβέζης τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νικοπόλεως καί Πρεβέζης,

Ἐπειδή τά ἀνωτέρω ἀδικήματα τοῦ κατηγορητηρίου σαφῶς προβλέπονται καί ρητῶς τιμωροῦνται ὑπό τῶν Θεῶν καί Ἱερῶν Κανόνων:

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ

1) Ἀπαλάσσει ὁμοφώνως τόν Μοναχόν Μωυσέα Τάσσην, ἀδελφόν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Προφήτου Ἡλιοῦ Πρεβέζης τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νικοπόλεως καί Πρεβέζης τῶν κατηγοριῶν ἐπί

2) Κηρύσσει ὁμοφώνως ἔνοχον τόν Μοναχόν Μωυσέα Τάσσην, ἀδελφόν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Προφήτου Ἡλιοῦ Πρεβέζης, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νικοπόλεως καί Πρεβέζης, τῶν κατηγοριῶν ἐπί:.....καί συγκεκριμένως ὅτι Μοναχός τυγχάνων τῆς Ὁρθοδόξου κατ' Ἀνατολάς Καθολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καί δὴ Ἀδελφός τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Προφήτου Ἡλιοῦ Πρεβέζης τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νικοπόλεως καί Πρεβέζης,, ἐπί ἀδικήμασι σαφῶς προβλεπομένοις καί ρητῶς τιμωρουμένοις ὑπό τῶν Θεῶν καί Ἱερῶν Κανόνων

3) Ἐπιβάλλει αὐτῷ παμψηφεί τήν ποινήν τῆς ἀφαιρέσεως τοῦ μοναχικοῦ σχήματος, τῆς διαγραφῆς αὐτοῦ ἐκ τοῦ μοναχολογίου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Προφήτου Ἡλιοῦ Πρεβέζης, ἐπαναφέρον αὐτόν εἰς τήν τάξιν τῶν λαϊκῶν, προσφωνούμενον τοῦ λοιποῦ διὰ τοῦ λαϊκοῦ αὐτοῦ ὀνόματος, καταδικάζον ἅμα εἰς βᾶρος αὐτοῦ καί ὑπέρ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου τήν ἐκ τριάκοντα ΕΥΡΩ (30 Ε) δικαστικὴν δαπάνην.

4) Συνωδᾶ ταῖς διατάξεις τῶν ἄρθρων 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, καί 151 τοῦ Νόμου 5383/1932 «Περί Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καί τῆς πρό Αὐτῶν διαδικασίας», ἡ παρούσα ἀπόφασις ὑπόκειται εἰς τό ἔνδικον μέσον τῆς ἀνακοπῆς ἐρημοδικίας, ἥτις ἀσκεῖται ἐνώπιον τοῦ Πρωτοβαθμίου Συνοδικοῦ διὰ Πρεσβυτέρους, Διακόνους καί Μοναχοὺς Δικαστηρίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Δυνάμει τῶν ἄρθρων 127 καί 128 τοῦ ν. 5383/1932:

«Ἡ ἀνακοπὴ ἐπιτρέπεται ἐντός δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς τόν καταδικασθέντα ἐπιδόσεως τῆς ἀνακοπτομένης ἀποφάσεως.

Ἄν ὁ καταδικασθεὶς κατοικῆ ἢ διατρίβῃ εἰς ἄλλον τόπον παρά τόν τῆς ἔδρας τοῦ Δικαστηρίου, ἢ πρὸς ἀνακοπὴν προθεσμία ἐπεκτείνεται κατὰ ὀκτώ μὲν ἡμέρας ἂν οὗτος κατοικῆ ἐκτός τῆς ἔδρας τοῦ Δικαστηρίου, ἐν τῇ αὐτῇ ὅμως περιφερείᾳ τῆς Μητροπόλεως, κατὰ δέκα πέντε δὲ ἡμέρας ἂν κατοικῆ ἐν ἑτέρᾳ Μητροπόλει. Ἄν ὁ καταδικασθεὶς κατοικῆ ἢ διατρίβῃ ἐν τῇ ἄλλοδαπῇ, ἢ πρὸς ἀνακοπὴν προθεσμία ἐπεκτείνεται ἐπὶ ἡμέρας ἐξήκοντα», καί «Ἡ ἡμέρα τῆς

επιδόσεως της απόφασεως δέν συνυπολογίζεται εις τήν προθεσίαν.

Ἡ πρός ἀνακοπήν προθεσμία λήγει τήν 6ην ὥραν μ.μ. τῆς τελευταίας ἡμέρας, ἢ ἐάν ἡ τελευταία ἡμέρα εἶναι Κυριακή ἢ ἄλλη ὑπό τοῦ Κράτους διά τὰ Δημόσια Γραφεῖα ἀνεγνωρισμένη ἑορτή, τήν 6ην ὥραν μ.μ. τῆς ἐπιούσης.

Ἐκπρόθεσμος ἀνακοπή εἶναι δεκτή μόνον ἐάν ἡ προθεσμία παρήλθεν ἐξ ἀνωτέρας βίας εἰδικῶς ἠτιολογημένης ἐν τῇ ἀποφάσει.

Δυνάμει δέ τῆς παρ. α΄ τοῦ ἄρθρου 55 τοῦ ὡς ἄνω νόμου:

«Ἐπί κατηγορουμένων ἀγνώστου διαμονῆς ἢ ἐπίδοσις λογίζεται γενομένη, ἐάν τό περιεχόμενον τοῦ ἐπιδοτηρίου ἐγγράφου γνωστοποιηθῇ δις διά τοῦ περιοδικοῦ τῆς «ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ» καί μιᾶς ἐφημερίδος καί ἀπό τῆς τελευταίας δημοσιεύσεως παρέλθωσι δύο ἐβδομάδες».

Παρελθούσης ἀπράκτου τῆς προθεσμίας ἀσκήσεως κατά τῆς παρούσης ἀποφάσεως τοῦ ἀνωτέρω ἐνδίκου μέσου, αὕτη καθίσταται τελεσίδικος, ἀμετάκλητος καί ἐκτελεστή. Ἡ προθεσμία αὕτη ἀναστέλλει τήν ἐκτέλεσιν τῆς ἐπιβληθείσης ποινῆς.

Ἐκρίθη, ἀπεφασίσθη καί ἐδημοσιεύθη αὐθημερόν.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Πρωτοβαθμίου
Συνοδικοῦ Δικαστηρίου.

† Ὁ Μεσογαίας καί Λαυρεωτικῆς Νικόλαος
ΤΑ ΜΕΛΗ

† Ὁ Αἰτωλίας καί Ἀκαρνανίας Κοσμάς

† Ὁ Κίτρους καί Κατερίνης Γεώργιος

† Ὁ Ἐλασσώνος Χαρίτων

† Ὁ Γρεβενῶν Δαβίδ

Ὁ Γραμματεὺς

Ἀρχιμ. Σεβαστιανός Σωμαράκης

Ἱερά Μητρόπολις Θεσσαλιώτιδος καί Φαναριοφερσάλων

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38, παρ. 2 τοῦ Ν. 590/77 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἄρθρων 4-7 καί 20 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 305/2018 Κανονισμοῦ τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τήν κενήν ὀργανικὴν θέσιν Ἐφημερίου τοῦ Ἑνοριακοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ:

Ὁσιομάρτυρος Νικολάου τοῦ ἐν Βουναίνοις
Καλλιφωνίου

Καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διά τήν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Καρδίτῃ τῇ 8ῃ Φεβρουαρίου 2019

† Ὁ Θεσσαλιώτιδος καί Φαναριοφερσάλων Τιμόθεος

*Ἀναγτίθηνκε στὴν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας
τῆς Ἑλλάδος τὴν 25.2.2019*

Ἱερά Μητρόπολις Λήμνου καί Ἁγίου Εὐστρατίου
Ἀριθμ. Πρωτ.: 27

Κλήσις

Πρὸς τόν Διάκονον Σώζοντα Ἀναγνωστόπουλον
κατά κόσμον Κωνσταντῖνον τοῦ Νικολάου
Κληρικόν τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Λήμνου
καί Ἁγίου Εὐστρατίου (ἀγνώστου διαμονῆς)

Καλεῖσαι ἵνα ἐμφανισθῆς αὐτοπροσώπως ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ π. Σεραφεῖμ Μουστακούδη ἐνεργοῦντος ὡς Ἀνακριτοῦ συνφδᾶ τῇ ὑπ' ἀριθμ. 39/27/8/2018 ἐντολῇ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ. Ἱεροθέου ἐν τοῖς γραφεῖοις τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Λήμνου τῇ 5ῃ Ἀπριλίου 2019 καί ὥραν 10:00 π.μ. ἵνα ἀπολογηθῆς ἐπὶ τῶν κατηγοριῶν εἰς βάρος σου.

Προσεπιδηλοῦμέν σοι ὅτι ἐν περιπτώσει ἀπειθείας σου καί μὴ ἐμφανίσεώς σου τῇ ὥσιν ἄνω ἡμέρα τε καὶ ὦρα, θέλεις δικασθῆ ἐρήμην.

Ὁ Γραμματεὺς Ἱερεὺς Πολυχρόνης Διαμαντόπουλος
Ὁ Ἀνακριτὴς Ἱερεὺς Σεραφεῖμ Μουστακούδης

*Ἀναγτίθηνκε στὴν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας
τῆς Ἑλλάδος τὴν 25.2.2019*

Ίερά Μητρόπολις Λήμνου καί Ἀγίου Εὐστρατίου

Ἀριθμ. Πρωτ.: 28

Κλήσις

Πρός

τόν Πρεσβύτερον Κυριάκον Ἀργυρίδην τοῦ Νικολάου
Κληρικόν τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Λήμνου
καί Ἀγίου Εὐστρατίου (ἀγνώστου διαμονῆς)

Καλεῖσαι ἵνα ἐμφανισθῆς αὐτοπροσώπως ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ π. Σεραφεῖμ Μουστακούδη ἐνεργούντος ὡς Ἀνακριτοῦ συνφδᾶ τῆ ὑπ' ἀριθμ. 39/27/8/2018 ἐντολῆ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ. Ἱεροθέου ἐν τοῖς γραφείοις τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Λήμνου τῆ 5ῃ Ἀπριλίου 2019 καί ὥραν 10:00 π.μ. ἵνα ἀπολογηθῆς ἐπί τῶν κατηγοριῶν εἰς βάρος σου.

Προσεπιδηλούμέν σοι ὅτι ἐν περιπτώσει ἀπειθείας σου καί μὴ ἐμφανισέως σου τῆ ὡς ἄνω ἡμέρα τε και ὥρα, θέλεις δικασθῆ ἐρήμην.

Ὁ Γραμματεὺς Ἱερεὺς Πολυχρόνης Διαμαντόπουλος
Ὁ Ἀνακριτὴς Ἱερεὺς Σεραφεῖμ Μουστακούδης

*Ἀναρτήθηκε στὴν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας
τῆς Ἑλλάδος τὴν 25.2.2019*

Ίερά Μητρόπολις Λευκάδος καί Ἱθάκης

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38, παρ. 2 τοῦ Ν. 590/77 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἄρθρων 4-7 καί 20 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 305/2018 Κανονισμοῦ τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν Ἐφημερίων τῶν Ἐνοριακῶν Ἱερῶν Ναῶν:

Ἀγίου Νικήτα κώμης Ἀγίου Νικήτα Λευκάδος
Ἀγίας Παρασκευῆς Καρυᾶς Λευκάδος
Ἀγίου Γεωργίου Ἐπισκοπῆς Καλάμου
Κοιμήσεως Θεοτόκου Καλαμισίου Λευκάδος
Κοιμήσεως Θεοτόκου Νυδρίου Λευκάδος
Ἀγίων Ἀποστόλων Φρυνίου Λευκάδος
Ἀγίων Ἀναργύρων Πηγαδησάνων Λευκάδος
Κοιμήσεως Θεοτόκου Ἀνωγῆς Ἱθάκης
Ἀγίας Μαρίνης Ἐξωγῆς Ἱθάκης
Κοιμήσεως Θεοτόκου Περαχωρίου Ἱθάκης
Ταξιάρχων Πλατριθεῖᾶ Ἱθάκης

Μεταμορφώσεως Σωτήρος Σταυροῦ Ἱθάκης
Ἀγίου Βησσαρίωνος Βαθέος Μεγανησίου
Ἀγίων Ἀποστόλων Κατωμερίου Μεγανησίου
Ἀγίου Σπυρίδωνος Βλυχοῦ Λευκάδος
Ἀγίας Παρασκευῆς Πλατυστόμων Λευκάδος
Ἀγίου Νικολάου Φτερνοῦ Λευκάδος
Ἀγίου Ἀθανασίου κώμης Ἀγίου Ἡλίας Λευκάδος
Κοιμήσεως Θεοτόκου Κονταραίνης Λευκάδος
Γενεσίου Θεοτόκου Σύβρου Λευκάδος
Κοιμήσεως Θεοτόκου Ἀθανίου Λευκάδος
Ἀγίου Ἰωάννου Χρυσοστόμου Χορτάτων Λευκάδος
Ἀγίου Ἰωάννου Χρυσοστόμου Δρυμῶνος Λευκάδος
Ἀγίου Στεφάνου Ἐξανθείας Λευκάδος
Ἀγίου Γεωργίου Πινακοχωρίου Λευκάδος

Καλοῦμεν τούς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τήν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Λευκάδι τῆ 6ῃ Φεβρουαρίου 2019

†Ὁ Λευκάδος καί Ἱθάκης Θεόφιλος

*Ἀναρτήθηκε στὴν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας
τῆς Ἑλλάδος τὴν 25.2.2019*

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

*Οί ἐργασίες τῆς ΔΙΣ
τῆς 5 καί 7 Φεβρουαρίου 2019*

Συνήλθε, τὴν Τρίτη 5 καὶ τὴν Πέμπτη 7 Φεβρουαρίου, ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τῆς 162ας Συνοδικῆς Περιόδου, γιὰ τὸν μῆνα Φεβρουάριο, ὑπὸ τὴν προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου.

Κατὰ τὶς Συνεδρίες:

Ἡ Δ.Ι.Σ. ἀποφάσισε ὁμοφώνως τὴν ἀποστολὴ στὴ Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων ὑπομνήματος μέ τὶς θέσεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῆς διαδικασίας συνταγματικῆς ἀναθεωρήσεως καὶ τὶς προτεινόμενες πρὸς ἀναθεώρηση διατάξεις γιὰ τὶς σχέσεις Κράτους καὶ Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τὸν θεσμό τῆς Οἰκογένειας.

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος, ἀποδεχόμενος τὴν πρόσκληση τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Σερβίας κ. Εἰρηναίου, θὰ μεταβεῖ στοὺς Βελιγράδι τὸν ἐρχόμενο Ὀκτώβριο, γιὰ νὰ παραστῇ στὶς ἐορταστικὲς ἐκδηλώσεις ἐπὶ τῆ συμπληρώσει ὀκτῶ αἰῶνων ἀπὸ τῆς χειροτονίας τοῦ Ἁγίου Σάββα ὡς πρώτου Ἀρχιεπισκόπου τῶν Σερβικῶν καὶ Παραθαλασσιῶν Χωρῶν. Ἡ Δ.Ι.Σ. ὄρισε νὰ συνοδεύσουν τὸν Μακαριώτατο οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς κ. Νικόλαος καὶ Ἐλασσῶνος κ. Χαρίτων καὶ ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμανδριτὴς κ. Ἱερώνυμος Κάρμας, Β΄ Γραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Ἐπίσης ὄρισε τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς κ. Νικόλαο ἐκπρόσωπο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὴν Τελετὴ ἀφῆς τοῦ Ἁγίου Φωτός κατὰ τὸ Μεγάλο Σάββατο στὰ Ἱεροσόλυμα.

Ἀκολούθως, ἀποδεχόμενι τὴν πρόταση τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Διορθοδόξων καὶ τῶν Διαχριστιανικῶν Σχέσεων περὶ ἀνασυστάσεως τῆς Ἀντιπροσωπείας τῆς Ἐκκλησίας

τῆς Ἑλλάδος στὸν διεξαγόμενο Θεολογικὸ Διάλογο τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μετὰ τῶν Ρωμαιοκαθολικῶν ὄρισε ἀντιπροσώπους τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομο καὶ τὸν Πανοσιολ. Ἀρχιμανδριτὴ π. Ἀμφιλόχιο Μήλτου, κληρικὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος καὶ Ἄλμυροῦ.

Κατόπιν τῆς ἐκδημίας εἰς Κύριόν του μακαριστοῦ Μητροπολίτου Σισανίου καὶ Σιατίστης κυροῦ Παύλου ἡ Δ.Ι.Σ. ὄρισε τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Γρεβενῶν κ. Δαβὶδ νέο Πρόεδρο τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Γάμου, Οἰκογενείας, Προστασίας Παιδιοῦ καὶ Δημογραφικοῦ Προβλήματος.

Ἀποφασίσθηκε τὰ «Δίπτυχα» τοῦ ἔτους 2020 νὰ ἀφιερῶθουν στὸν Ἅγιο Νεκτάριο Μητροπολίτη Πενταπόλεως, ἐξ ἀφορμῆς τῆς συμπληρώσεως ἑκατὸ ἐτῶν ἀπὸ τῆς κοιμήσεώς του.

Ἡ Δ.Ι.Σ. ἐνέκρινε τὶς προτάσεις: τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος περὶ διοργανώσεως τῆς «Ἑβδομάδος Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς», κατὰ τὴν περίοδο ἀπὸ 17ης ἕως καὶ 23ης Μαρτίου ἐ.ἔ. καὶ τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ Ἐπιμορφώσεως τοῦ Ἐφημεριακοῦ Κλήρου ἐπὶ τοῦ ἐορτασμοῦ τῆς ἐβδομάδος τῶν Ἱερατικῶν Κλήσεων τὴν Γ΄ Ἑβδομάδα τῶν Νηστειῶν, ἀπὸ Δευτέρας 25ης Μαρτίου ἕως καὶ τῆς Κυριακῆς τῆς Σταυροπροσκυνήσεως, 31ης Μαρτίου ἐ.ἔ.

Ἡ Δ.Ι.Σ. ἐξέφρασε τὴν εὐαρέσκειά της στὴν κ. Εὐαγγελία Χατζηφώτη καὶ στὸν κ. Εὐάγγελο Καρακοβούνη, οἱ ὅποιοι ἀποχώρησαν κατόπιν πολυετοῦς ὑπηρεσίας στὴν Ἱερά Σύνοδο.

Τέλος, ἐνέκρινε νέες ἱερές ἀκολουθίες καὶ ἀποσπάσεις κληρικῶν καὶ ἀσχολήθηκε μέ τρέχοντα ὑπηρεσιακὰ ζητήματα.

Ἐκ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τίμησε τόν προστάτη της Μέγα Φώτιο

Τιμήθηκε τήν 6η Φεβρουαρίου 2019 στήν Ἱερά Μονή Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Πεντέλης ἡ μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρός ἡμῶν Φωτίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Μεγάλου, ὁ ὁποῖος εἶναι καί ὁ Προστάτης τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ὁ ἑορτασμός ἄρχισε μέ τή Θεία Λειτουργία. Τό μυστήριο τῆς Θείας εὐχαριστίας τέλεσε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος καί συλλειτουργήσαν οἱ Μητροπολίτες Μεσογαίας καί Λαυρεωτικῆς κ. Νικόλαος καί Γρεβενῶν κ. Δαβίδ. Παρέστησαν Συνοδικοί Ἱεράρχες καί ἄλλοι Ἀρχιερεῖς, ἐνῶ παρόντες ἦταν Καθηγητές τῶν Θεολογικῶν Σχολῶν Ἀθίνας καί Θεσσαλονίκης.

Ἀμέσως μετά, πραγματοποιήθηκε στήν αἴθουσα τοῦ Διορθοδόξου Κέντρου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τό ὁποῖο στεγάζεται σέ χώρους τῆς Ἱ. Μονῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Πεντέλης, ἡ καθιερωμένη κοινή σύσκεψη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μέ τούς Καθηγητές τῶν Θεολογικῶν Σχολῶν Ἀθηνῶν καί Θεσσαλονίκης.

Στόν χαιρετισμό του ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἀνέφερε ὅτι «ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος τιμᾷ σήμερα τή σεπτῆ μνήμη τοῦ Μεγάλου Φωτίου, προστάτη τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου. Ἀναζητεῖ στό πρόσωπο καί τό ἔργο του ἔμπνευση καί φωτισμό, προβάλλουσα αὐτόν ὡς πρότυπο ἐκκλησιαστικῆς διακονίας».

Σημείωσε, ἐπίσης, ὅτι «ὁ μεγάλοπνοος Πατριάρχης ἀποτελεῖ μοναδικό παράδειγμα Ἱεράρχου, ὁ ὁποῖος συνδύαζε τήν ὑπερέχουσα παιδεία μέ τήν ταπεινή βιοτή, τόν ἀποστολικό ζῆλο μέ τή θυσιαστική αὐταπάρνηση, τήν ἐπιδίωξη τῆς ἐκκλησιαστικῆς εὐστάθειας μέ τήν ἀποστασιοποίηση ἀπό τά κοσμικά. Τό δεσπόζον ἱστορικό ἔργο τοῦ Μεγάλου Φωτίου μᾶς ὀδηγεῖ ὁμοίως νά ἐντρυφήσουμε στόν ἀθόρυβο καί ἀτάραχο κόσμο τῆς πνευματικῆς ζωῆς, ἐντός ὧσων, κατά τούς λόγους τοῦ ἰδίου, «λεπτύνουν τή διάνοια», «ἰχνεύουν τό ἀληθές» καί «ἰθύνουν τόν νοῦ πρός τήν εὐσέβεια». Μᾶς ἀποκαλύπτει τούς καρπούς μᾶς βαθείας βιωματικῆς καταφάσεως πρός τόν Θεό καί τόν

ἄνθρωπο, ὅπως καί τῆς φιλίας τῆς σοφίας στήν ποιμαντική πράξη. Συγχρόνως, προσφέρει “εἰς γενεάς καί γενεάς” Ὁρθοδόξων τόν πλοῦτο μᾶς διαρκοῦς ἐμπειρία σπουδῆς στή θεοφιλή ζωή, τόν χῶρο τῶν ἐνεργειῶν καί τῶν χαρισμάτων τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ὁ πανεπιστήμων Φώτιος φωτίζει τήν ὁδό τῆς Ἀμώμου γνώσεως, ἡ ὁποία, ὡς δῶρον Θεοῦ, ἀναβιβάζει τόν ἄνθρωπο πρός τά ὑψηλότερα καί θεοειδέστερα. Γιά τοῦτο καί τό πεδίο τῆς ἔρευνας τῆς ἀγίας βιοτῆς καί τῶν συγγραμμάτων του παραμένει πλῆρες θησαυρῶν πνευματικῶν. Μεταδίδει ἐπίσης ἕνα ἀναλλοίωτο καί ἀκαίωτο μήνυμα ἐλπίδος, μία ἐνδυναμουσα ὑπόμνηση πρός ἡμᾶς τούς συγχρόνους, στερεωμένη στίς ἀλήθειες τῆς πίστεως καί τήν χάριν τῆς ἀγιότητος, στό ἦθος τοῦ σταυροῦ καί τήν κένωση τῆς προσφορᾶς».

Στόν ἐφετινὸ ἑορτασμό ὁμιλητής ἦταν ὁ Πρωτοπρεσβύτερος Βασίλειος Καλλιακμάνης, Καθηγητής τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, μέ θέμα: «Ὁ κενωτικός χαρακτήρας τῆς Ἱερωσύνης καί ὁ Ἱερός Φώτιος».

«Ἡ διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας γιά τήν κένωση τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ εἶναι σαφῆς καί συνοδικά ἐκπεφρασμένη. Σχετικά ὅμως μέ τίς σωτηριολογικές καί ἀνθρωπολογικές συνέπειες, καθῶς καί τήν ἐνσωμάτωσή της στίς εὐχές τῆς Ἐκκλησίας δέν ἔχει δοθεῖ ἰδιαίτερη βαρύτητα. Ἡ μεταφορά ἀπό τό θεολογικό ἐπίπεδο στίς ποιμαντικές ἐφαρμογές νοεῖται κυρίως, α) ὡς ἐκούσια ταπείνωση τοῦ πνευματικοῦ ποιμένα ὡς ἱερουργοῦ, προκειμένου νά γίνει δεκτικός τῆς χάριτος τοῦ Παναγίου Πνεύματος, καί β) ὡς ἀδιαμαρτύρητη ἄρση τῶν ἁμαρτιῶν τοῦ κόσμου κατά μίμηση τοῦ Χριστοῦ» ἀνέφερε, μεταξύ ἄλλων, ὁ π. Βασίλειος καί σημείωσε ὅτι «ὁ ἱερός Φώτιος, τόσο στήν ἐργογραφία του ὅσο καί στόν βίο καί τήν πολιτεία του περιγράφει ἀφ' ἐνός τίς διαστάσεις τῆς κένωσης τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ καί ἀφ' ἐτέρου ζεῖ κενωτικά. Κατ' ἀρχὴν ἀπαντᾷ σχηματικά σέ ὅσους ἀναρωτιοῦνται, γιατί δέν θά μπορούσε ἡ ἐπανόρθωση τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως μετά τήν πτώση νά γίνει ἀπό κάποιον ἄνθρωπο ἢ ἀπό ἀγγέλους καί χρειαζόταν ἡ

κένωση του Υιού και Λόγου του Θεού. 1) Κάθε άνθρωπος έχει ανάγκη καθάρσεως και θεραπείας, ὅποτε κανείς δέν εἶχε τήν ἰκανότητα “ἑτέροις διακονεῖν τήν κάθαρσιν καί χορηγός εἶναι τῆς ἰάσεως”. 2) Ἄν κάποιος ἄνθρωπος ἐπιφορτιζόταν μέ τή σωτηρία τοῦ κόσμου καί φιλοδοξοῦσε νά ἀναλάβει “θεῖον ἔργον καινόν (καινοφανές) ὑπὸ τὸν ἥλιον”, θά βρισκόταν στά πρόθυρα μεγαλύτερης πτώσεως ἀπὸ τήν πρώτη. Κι ἀκόμη διέτρεχε τὸν κίνδυνο νά τὸν λατρεύσουν ὡς θεοὶ οἱ ἄνθρωποι, ὅπως συνέβη μέ τὸν Ἄπ. Παῦλο στά Λύστρα. Ἔτσι, καταλήγει ὁ ἱερός Φῶτιος, εἶναι ὀλοφάνερο, ὅτι ἀντὶ τῆς ἀνόρθωσης τοῦ ἀνθρωπίνου γένους θά εἶχαμε “χαλεπωτέρα καί ἀδιόρθωτον ἔκπτωσι”. 3) Ἀλλά καί οἱ ἄγγελοι ὡς κτίσματα τρεπτά καί ὁμόδουλα τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως δέν μποροῦσαν νά σώσουν τὸν ἄνθρωπο. Ὅποτε, τὸ ἀνθρώπινο γένος μέ τήν κένωση τοῦ Λόγου εἶχε τήν εὐκαιρία νά ἀπολαύσει τήν “κάλλιστη, τιμιώτατη καί ἀνεκφραστή δόξα”. Ὁ ἱερός Φῶτιος ὁμιλεῖ γιά “κένωσιν” τοῦ Ἀκένωτου», πού κάνει αἰσθητή τήν ἀγάπη καί τήν πρόνοια τοῦ Θεοῦ στό ἀνθρώπινο γένος. Ἡ θεοσοφία καί καί θεοπρεπτής πρόσληψη τῆς ἀνθρώπινης σάρκα ἀπὸ τὸν Υἱὸ καί Λόγο τοῦ Θεοῦ, “τὴν κοινὴν τοῦ (ἀνθρωπίνου) γένους σωτηρίαν εἰργάσατο”, τονίζει. Ἡ διδασκαλία αὐτὴ τοῦ ἱεροῦ Φωτίου ἔρχεται σέ πλήρη συμφωνία μέ σύνολη τὴ βιβλική, προγενέστερη πατερική καί εὐχολογική παράδοση. Ἡ κένωση τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου γίνεται γιά νά συναντήσῃ τήν ἀνθρωπότητα. Ἡ κατάβαση τοῦ ἱερέως ἀπὸ τήν ὑψηλοφροσύνη γίνεται γιά νά συναντήσῃ τὴ θεότητα. Κατέρχεται ἄνθρωπος χοϊκός καί ἀνέρχεται ἄνθρωπος πνευματικός».

Ὁ π. Βασίλειος, ἐπεσήμανε ἐπίσης ὅτι «ὁ ἱερός Φῶτιος ἐμπνεόμενος ἀπὸ τήν πνευματική καί λειτουργική ἐμπειρία, βίωσε τήν ἐθελούσια ταπείνωση καί στὸν καθ' ἡμέραν βίον. Ἀκολουθώντας τὸν Χριστὸ σήκωνε τίς ἁμαρτίες τοῦ κόσμου καί ὑπέμεινε ἀγόγγυστα τίς ἀλγηδόνες, τίς ἐξορίες καί τούς συκοφαντικούς ἐξευτελισμούς. Ἔτσι βρισκόταν στὴν ὁδὸ τοῦ Κυρίου καί ἀποτελεῖ πρότυπο τῶν πνευματικῶν ποιμένων κάθε ἐποχῆς».

Κατόπιν, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἀναφέρθηκε στὶς συγχύσεις τῆς ἐποχῆς τονίζοντας πὺς μᾶς ἐνδιαφέρει μόνον τὸ φαίνεσθαι καί ὄχι τὸ εἶναι καί σημείωσε πὺς καλούμαστε νά πορευόμαστε χωρὶς ἐγωισμό, μέ θάρρος, δύναμη καί εὐλκρίνεια.

Ἀμέσως μετὰ διεξήχθη συζήτηση μετὰξὺ τῶν παρισταμένων.

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀ' Ἀνακοινωθέν τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐκκλησίας καί Πολιτείας

Ἡ «Εἰδικὴ Ἐπιτροπὴ διὰ τὴ μελέτη θεμάτων κοινῶ ἐνδιαφέροντος Ἐκκλησίας καί Πολιτείας», ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναυπάκτου καί Ἁγίου Βλασίου κ. Ἱεροθέου, ἀνταποκρίθηκε στό αἴτημα τοῦ Ὑπουργοῦ Παιδείας, Ἐρευνας καί Θρησκευμάτων κ. Κωνσταντίνου Γαβρόγλου καί συναντήθηκε σήμερον (12-2-2019) στό Ὑπουργεῖο Παιδείας, μέ τὸν Ὑπουργὸ κ. Γαβρόγλου, τὸν Γενικὸ Γραμματέα τῆς Κυβέρνησης Καθηγητὴ κ. Ἀκριτά Καϊδατζῆ, τὸν Γενικὸ Γραμματέα τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας Καθηγητὴ κ. Ἡλία Γεωργαντᾶ καί τὸν Γενικὸ Γραμματέα Θρησκευμάτων κ. Γεώργιο Καλαντζῆ. Κατὰ τὴ συνάντηση, ἡ ὁποία διεξήχθη σέ καλὸ κλίμα, κατατέθηκε σέ ὅλα τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς τὸ Προτεινόμενον Πλαῖσιο Συμφωνίας Πολιτείας καί Ἐκκλησίας, τὸ ὁποῖο ἐφόσον συναφθεῖ, θά κυρωθεῖ μέ νόμο.

Τὸ Προτεινόμενον Πλαῖσιο Συμφωνίας θά μελετηθεῖ ἀπὸ τὴν Εἰδικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, σύμφωνα μέ τὴν ἐξουσιοδότηση πού ἔχει λάβει μέ τὴν Ἀπόφαση τῆς Σεπτῆς Ἱεραρχίας κατὰ τὴ συνεδρία Αὐτῆς τῆς 16ης Νοεμβρίου 2018.

Ἡ Εἰδικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐργάζεται συλλογικὰ καί περιορίζεται στὴν ἐπεξεργασία τῶν ὅσων εἶναι ἐξουσιοδοτημένη καί θά εἰσηγηθεῖ τὰ δέοντα στὴν Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἱεραρχίας, ἡ ὁποία εἶναι καί τὸ μοναδικὸ ὄργανο,

πού μπορεί νά λάβει τίς τελικές ἀποφάσεις τῆς Ἐκκλησίας ἐπ' αὐτοῦ του ζητήματος.

Ἀθήνα 12 Φεβρουαρίου 2019

Ἐκ τῆς Ἐπιτροπῆς

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

*Β' Ἀνακοινωθέν τῆς Ἐπιτροπῆς
Ἐκκλησίας καί Πολιτείας*

Ἡ ὁρισθεῖσα κατ' ἀπόφασιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Εἰδική Ἐπιτροπή διά τήν μελέτην θεμάτων κοινού ἐνδιαφέροντος Ἐκκλησίας καί Πολιτείας», ὑπό τήν Προεδρία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναυπάκτου καί Ἀγ. Βλασίου κ. Ἱεροθέου καί μέ τή συμμετοχή τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Πατρῶν κ. Χρυσοστόμου, Κορίνθου κ. Διονυσίου, τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου π. Γρηγορίου Παπαθωμᾶ, Καθηγητοῦ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Παν. Ἀθηνῶν, τῶν Αἰδεσιμολογιωτάτων Πρωτοπρεσβυτέρων π. Βασιλείου Καλλιακμάνη, Καθηγητοῦ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Παν. Θεσσαλονίκης, ὁ ὁποῖος ἀπέστειλε σχετικό ὑπόμνημα, καί π. Γεωργίου Σελλῆ, Προέδρου τοῦ Ἱεροῦ Συνδέσμου Κληρικῶν Ἑλλάδος, τοῦ Ἑλλογιμωτάτου κ. Βασιλείου Κονδύλη, Ἀναπληρωτοῦ Καθηγητοῦ τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Παν. Ἀθηνῶν καί τοῦ Ἐντιμοτάτου κ. Θεοδώρου Παπαγεωργίου, Νομικοῦ Συμβούλου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, συνῆλθε σήμερα Πέμπτη 14 Φεβρουαρίου 2019 σέ συνεδρίαση.

Ἡ Ἐπιτροπή, μετά ἀπό πολύωρη συζήτηση, κατέληξε στά ἑξῆς:

1. Κατά τή συνάντησιν τῆς 12-2-2019 μέ τόν Ἐντιμότατο Ὑπουργό Παιδείας, Ἐρευνας καί Θρησκευμάτων κ. Κωνσταντῖνο Γαβρόγλου καί τούς Γενικούς Γραμματεῖς τῆς Κυβερνήσεως, τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας καί τῶν Θρησκευμάτων, μᾶς ἐδόθη τό ὑπό τόν τίτλο «Σχέδιο ὑλοποίησης τῆς Συμφωνίας Πολιτείας-Ἐκκλησίας» δεκασέλιδο

κείμενο καί ὄχι τό Νομοσχέδιο, ὅπως ἀρχικά εἶχαν ὑποσχεθεῖ.

2. Ἡ Ἐπιτροπή μας ἔχει ἐξουσιοδοτηθεῖ ἀπό τήν Ἱεραρχία προκειμένου: «α. Νά συνεχιστεῖ ὁ διάλογος μέ τήν Πολιτεία ἐπί θεμάτων κοινού ἐνδιαφέροντος. β... καί γ. Νά ἐμμένει στό ὑφιστάμενο καθεστῶς μισθοδοσίας τῶν Κληρικῶν καί τῶν λαϊκῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

3. Ἡ Ἐπιτροπή μας συνῆλθε πέντε συνολικά φορές, τίς δύο ἀπό αὐτές σέ κοινή συνεδρίαση μέ τόν Ὑπουργό Παιδείας καί τόν Γενικό Γραμματέα τῆς Κυβέρνησης, καί ἐξεδόθησαν τά ὡς κάτωθι Δελτία Τύπου:

α. Στίς 19.12.2018: «...Κατά τή διάρκεια τῆς Συνεδρίας, ἐτέθησαν καί ἐνεκρίθησαν τά ὄρια καί τό πλαίσιο (κανονισμός ἐργασιῶν), σύμφωνα μέ τό ὁποῖο θά ἐργασθεῖ ἡ Ἐπιτροπή, πού καθορίσθηκαν ἀπό τήν ὁμόφωνη Ἀπόφασιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τῆς 16ης Νοεμβρίου ἐ.ξ., ἥτοι:

1) ἀναμένει ἀπό τήν Ἑλληνική Κυβέρνησιν τό Σχέδιο Νόμου, σύμφωνα μέ τήν ἀπό 16.11.2018 δίλωσιν τοῦ Γραφείου τοῦ Πρωθυπουργοῦ, «... ἡ Ἑλληνική Κυβέρνησιν θά προχωρήσει ἄμεσα στήν ἐκπόνησιν Σχεδίου Νόμου, στό πλαίσιο τοῦ Κοινού Ἀνακοινωθέντος τῆς 6ης Νοεμβρίου, πού ἀποτελεῖ ἓνα ἱστορικό βῆμα γιά τόν ἐξορθολογισμό τῶν σχέσεων Ἐκκλησίας καί Κράτους. Τό Σχέδιο Νόμου θά τεθεῖ σέ γνώσιν τῆς Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου, πρῖν κατατεθεῖ στή Βουλί...». Ἡ Ἐπιτροπή θά τοποθετηθεῖ ἐπί τοῦ Σχεδίου Νόμου, ἀφοῦ αὐτό καταρτισθεῖ ἀπό τήν Κυβέρνησιν καί τῆς ὑποβληθεῖ,

2) ἡ Ἐπιτροπή ἀσκεῖ μόνο συλλογικῶς τά καθήκοντά της καί ἐκπροσωπεῖται ἀπό τόν Πρόεδρό της, Σεβ. Μητροπολίτη Ναυπάκτου καί Ἀγίου Βλασίου κ. Ἱερόθεο. Τά μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς δέν συμμετέχουν, χωρίς ἐντολή της, σέ καμμία διαδικασία διαπραγματεύσεως ἐπί τοῦ ἀντικειμένου τῆς ἀρμοδιότητός της καί

3) ἡ Ἐπιτροπή περιορίζεται, κατά τό ἀντικείμενο τῆς ἀποστολῆς της, μόνο στήν ἐπεξεργασία καί εἰσήγησίν της πρὸς τήν Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἱεραρχίας ἐπί τοῦ ἐπικειμένου Σχεδίου Νόμου...».

β. Στις 10.1.2019: «Στή σημερινή (10-1-2019) συνεδρίαση της Ειδικής Έπιτροπής... ζήτησαν να παρευρεθούν ο Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων κ. Κωνσταντίνος Γαβρόγλου και ο Γενικός Γραμματέας της Κυβέρνησης, Καθηγητής κ. Ακρίτας Καΐδατζής, οι οποίοι αναφέρθηκαν στο υπό κατάρτιση Νομοσχέδιο, τό οποίο κατά την ανακοίνωση του Πρωθυπουργού θα κατατεθεί στην Έπιτροπή μας, πράγμα που επιβεβαίωσε ο κ. Υπουργός, προκειμένου να αρχίσει η συζήτηση επί του τελικού κειμένου.

Σημειώνεται ότι από την «πρόθεση για συμφωνία» η Έπιτροπή μας θα συζητήσει την αξιοποίηση της Εκκλησιαστικής Περιουσίας και τον αριθμό των οργανικών θέσεων των Κληρικών, αλλά και θα εμμείνει στο ισχύον καθεστώς της μισθοδοσίας των Κληρικών και των Εκκλησιαστικών Υπαλλήλων, γιά να τηρηθεί έξάπαντος η Απόφαση της Ιεραρχίας της 16ης Νοεμβρίου 2018».

γ. Στις 12.2.2019: «Η Ειδική Έπιτροπή... συναντήθηκε σήμερα (12-2-2019) στο Υπουργείο Παιδείας, μέ τον Υπουργό κ. Γαβρόγλου, τον Γενικό Γραμματέα της Κυβέρνησης Καθηγητή κ. Ακρίτα Καΐδατζή, τον Γενικό Γραμματέα του Υπουργείου Παιδείας Καθηγητή κ. Ηλία Γεωργαντά και τον Γενικό Γραμματέα Θρησκευμάτων κ. Γεώργιο Καλαντζή.

Κατά τή συνάντηση, η οποία διεξήχθη σε καλό κλίμα, κατατέθηκε σε όλα τά μέλη της Έπιτροπής τό Προτεινόμενο Πλαίσιο Συμφωνίας Πολιτείας και Έκκλησίας, τό οποίο έφόσον συναφθεί, θα κυρωθεί μέ νόμο.

Τό Προτεινόμενο Πλαίσιο Συμφωνίας θα μελετηθεί από την Ειδική Έπιτροπή της Ιεράς Συνόδου, σύμφωνα μέ την έξουσιοδότηση που έχει λάβει μέ την Απόφαση της Σεπτής Ιεραρχίας κατά τή συνεδρία Αυτής της 16ης Νοεμβρίου 2018.

Η Ειδική Έπιτροπή της Ιεράς Συνόδου έργάζεται συλλογικά και περιορίζεται στην επεξεργασία των όσων είναι έξουσιοδοτημένη και θα εισηγηθεί τά δέοντα στην Ιερά Σύνοδο της Ιεραρχίας, η οποία είναι και τό μοναδικό όργανο, που μπορεί να λάβει τίς τελικές αποφάσεις της

Έκκλησίας επ' αυτού του ζητήματος».

4. Μελέτησε ένδελεχώς τό υπό τόν τίτλο «Σχέδιο ύλοποίησης της Συμφωνίας Πολιτείας-Έκκλησίας» κείμενο, τά μέλη της Έπιτροπής κατέθεσαν γραπτώς και προφορικώς τίς απόψεις τους, και επί του κειμένου η Έπιτροπή θα διατυπώσει τίς θέσεις της, κατά τή συνάντηση που θα γίνει τήν Τρίτη 19-2-2019 στην Ιερά Σύνοδο μέ τόν κύριο Υπουργό και τούς συνεργάτες του.

Αθήνα, 14 Φεβρουαρίου 2019

Έκ της Έπιτροπής

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

*Γ' Ανακοινωθέν της Έπιτροπής
Έκκλησίας και Πολιτείας*

Στή συνεδρίαση της 19ης Φεβρουαρίου 2019 της «Ειδικής Έπιτροπής διά τή μελέτη θεμάτων κοινού ενδιαφέροντος Έκκλησίας και Πολιτείας», η οποία πραγματοποιήθηκε στα Γραφεία της Ιεράς Συνόδου της Έκκλησίας της Ελλάδος, υπό τήν Προεδριαν του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου κ. Ιεροθέου, προσήλθαν και ο Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων κ. Κωνσταντίνος Γαβρόγλου, ο Γενικός Γραμματέας της Κυβέρνησης Καθηγητής κ. Ακρίτας Καΐδατζής, ο Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου Παιδείας Καθηγητής κ. Ηλίας Γεωργαντάς και ο Γενικός Γραμματέας Θρησκευμάτων κ. Γεώργιος Καλαντζής.

Κατά τή συνάντηση έγινε αναφορά στο προτεινόμενο Πλαίσιο Συμφωνίας Πολιτείας-Έκκλησίας, τό οποίο παρεδόθη στην Έπιτροπή μας κατά τή προηγουμένη συνάντηση της 12-2-2019 στο Υπουργείο Παιδείας.

Ός Έπιτροπή, κινηθήκαμε μέ βάση τήν Απόφαση της Ιεραρχίας της 16ης Νοεμβρίου 2018, η οποία όριοθέτησε τό έργο μας, ενώ λάβαμε υπ' όφιν μας, τόσο τό από 12-2-2019 Κοινό Ανακοινωθέν των δύο Αντιπροσωπειών, του Οικουμενικού Πατριαρχείου και της Έκκλησίας της Ελλάδος,

ὑπό τὴν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου, ὅπου, κατὰ τὸ Κοινὸ Ἀνακοινωθέν, «διαπιστώθηκε ἡ ἀπόλυτη σύμπνοια καὶ ταύτιση ἀπόψεων τῶν δύο Ἐκκλησιῶν τόσο ἐπὶ τῶν προτάσεων ἀναθεωρήσεως τοῦ Συντάγματος ὅσο καὶ ἐπὶ τῆς διατηρήσεως τοῦ ἰσχύοντος καθεστῶτος μισθοδοσίας τοῦ Ὁρθοδόξου Ἱεροῦ Κλήρου», ὅσο καὶ τὴν σχετικὴ ἀπόφαση τοῦ Ἱεροῦ Συνδέσμου Κληρικῶν Ἑλλάδος (Ι.Σ.Κ.Ε.).

Ἐπειδὴ τὸ Προτεινόμενο Πλαίσιο προβλέπει τὴν ἀλλαγὴ τοῦ Φορέως Μισθοδοσίας, κάτι τὸ ὁποῖο ὑπερβαίνει τὴν ἐντολὴ πού ἔδωσε στὴν Ἐπιτροπὴ μας ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας, ἐνημερώσαμε τὴν Ἐπιτροπὴ τῆς Πολιτείας ὅτι θὰ ἀποστείλουμε ἔγγραφο στὴ διαρκῆ Ἱερά Σύνοδο, μέ τὸ ὁποῖο ἡ Ἐπιτροπὴ μας θὰ ἐκθέτει τίς ἀπόψεις τῆς ἐπὶ τῶν προτεινομένων καὶ θὰ ἐνημερῶνει γιὰ τὸ ἐπιτελεσθὲν μέχρι σήμερα ἔργο τῆς.

Συνεπῶς, ἐναπόκειται στὴ Διαρκῆ Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἱεραρχίας, ὡς τὸ μόνον ἀρμόδιο ὄργανο, νὰ λάβει τίς δέουσες Ἀποφάσεις.

Ἀθήνα, 19 Φεβρουαρίου 2019

Ἐκ τῆς Ἐπιτροπῆς

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

*Κοινὸ ἀνακοινωθέν ἀντιπροσωπειῶν
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
καὶ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου*

Κατὰ τὴ σημερινὴ συνάντηση τῶν Ἀντιπροσωπειῶν, ἀφ' ἑνὸς μὲν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τὴν προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου, ἀφ' ἑτέρου δέ, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ὑπὸ τὴν προεδρία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Γέροντος Πριγκιπωνήσων κ. Δημητρίου, στό Μέγαρο τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὁποία διεξήχθη σέ κλίμα ἀμοιβαίας κατανοήσεως,

συνεργασίας καὶ ἐνότητας, διαπιστώθηκε ἡ ἀπόλυτη σύμπνοια καὶ ταύτιση ἀπόψεων τῶν δύο Ἐκκλησιῶν, τόσο ἐπὶ τῶν προτάσεων ἀναθεωρήσεως τοῦ Συντάγματος ὅσο καὶ ἐπὶ τῆς διατηρήσεως τοῦ ἰσχύοντος καθεστῶτος μισθοδοσίας τοῦ Ὁρθοδόξου Ἱεροῦ Κλήρου.

Ἀθήνα, 19 Φεβρουαρίου 2019

ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΘΗΝΩΝ

*Ὁ ἑορτασμός τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν
στο Πανεπιστήμιο Ἀθηνῶν*

Παρουσία τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου πραγματοποιήθηκε τὴν 30ῆ Ἰανουαρίου 2019 ὁ ἐπίσημος ἑορτασμός τῆς ἡμέρας τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Παιδείας πού διοργάνωσαν στή Μεγάλῃ Αἴθουσα τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν οἱ Πρυτανικές Ἀρχές τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

Μετά τὴν προσφώνηση ἀπὸ τὸν Πρύτανη τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν Καθηγητὴ Μελέτιο-Ἀθανάσιο Κ. Δημόπουλο ἀκολούθησε ἡ ὁμιλία τοῦ καθηγητῆ τοῦ Τμήματος Κοινωνικῆς Θεολογίας καὶ Θερησκευολογίας τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Θεοφιλέστατου Ἐπισκόπου Ἀβύδου κ. Κυρίλλου μέ τίτλο: «Ἡ οἰκουμενικότητα τῆς διδασκαλίας τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν».

Κατόπιν, Βυζαντινὴ Χορωδία τοῦ Τμήματος Μουσικῶν Σπουδῶν ἀπέδωσε ἐπίκαιρους ὕμνους.

Τὴν ἴδια ἡμέρα, νωρίτερα τὸ πρωί, μετὰ τῆς Θεῆς Λειτουργίας τελέσθηκε στὸν Πανεπιστημιακὸ Ναὸ τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου (Καπνικαρέα) τὸ καθιερωμένο ἀρχιερατικὸ μνημόσυνο γιὰ τοὺς Ἱδρυτές, Δωρητές, Εὐεργέτες, Καθηγητές, Φοιτητές καὶ τὸ Διοικητικὸ Προσωπικὸ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

ΔΙΟΡΘΟΔΟΞΑ ΚΑΙ ΔΙΑΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑ

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΙΕΡΑ ΕΠΑΡΧΙΑΚΗ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ

Συνεστήθη Συνοδική Έπιτροπή γιά τή Συνταγματική Αναθεώρηση

Τή σύσταση Συνοδικής Έπιτροπής γιά τό θέμα τής τροποποίησης τών άρθρων του Συντάγματος καί τής μισθοδοσίας του κλήρου αποφάσισε στις 2.1.2019 ή Έπαρχιακή Ίερά Σύνοδος τής Έκκλησίας τής Κρήτης.

Ή Έπιτροπή θά αποτελεΐται από τούς Μητροπολίτες Κισάμου Αμφιλόχιο, Πέτρας Γερά-

σιμο, Ίεραπότνης Κύριλλο, τόν αρχιγραμματέα τής Ίερας Συνόδου αρχιμανδρίτη Πρόδρομο Ξενάκη καί τόν νομικό σύμβουλο Δημήτριο Μπλαθιανάκη καί θά παρακολουθεΐ τίς εξελίξεις γύρω από τό θέμα τής αναθεώρησης του Συντάγματος καί τής μισθοδοσίας του κλήρου.

Παράλληλα, όταν κατατεθεΐ σχέδιο νόμου στή Βουλή, ή Συνοδική Έπιτροπή θά υποβάλει σχετική εισήγηση πρὸς τήν Ίερά Σύνοδο τής Έκκλησίας τής Κρήτης.